

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Regvlarvm Vtrivsque Ivris Cvm Ampliationibvs Ac
Limitationibvs**

Dueñas, Pedro

Venetiis, 1566

Seqvitvr Litera F.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63213)

SEQVITVR LITERA F.

REGVLA CCLXXXIX.

F A B E R potest compelli ne malleet prope scholas publicas. Hanc regulam ponit Bar. tol. in l. j. nu. 30. ff. solu. matri. & ibi Iaf. num. 45. Ripa, nu. 127. Roma, nu. 31. Vdalric. Zaccus, nu. 39. Guliel. Pontanus, nu. 87. & Tho. Parpa, nume. 44. & ceteri Docto. Pro qua est text. in l. ædificia. ff. de oper. publi. facit etiam tex. in c. præcipimus. xvij. q. ij. ita expresse tenet Specula. titu. de feriis. in §. sequitur. nume. 4. Hanc opinionem tenet glos. ff. in fin. in l. vni. C. de studiis libera. vrb. Romæ. lib. xj. & ibi Plat. nu. 5. & ibi Lucas de Pen. & Bar. in §. ita vt. nu. 2. & not. Pyrrus Engleber. vbi hoc not. examinat, & allegat alia iura quamplura ad hoc idem Ioan. de Platea, in l. cum filios. nu. 1. versi. hinc est. C. qui ætate se execu. lib. x. Doct. præcipue Imo, in c. vestra. de loca. Vincen. de Hercu. in l. in excavatione. nu. 168. ff. de verbo. obli. Bartho. Cæpo. in tract. de seru. vrb. ba. præd. c. xliij. nu. 3. Abb. in c. j. nu. 24. de iudi. & ibi Fel. num. 16. idem Abb. in c. bonæ. el. j. nu. 11. de postola. prælat. Dec. in l. j. num. 72. ff. de offic. eius. et in c. j. num. 86. de probatio. Ioannes de Amicis. in consi. 104. nume. 9. Ioan. Montolonius in promptuario iuris. in ver. faber. Iaf. in l. j. §. sed excipiuntur. num. 2. ff. de feri. Et circa hanc reg. vide posita, supra, in reg. ccxiiij. in ij. limitation.

Hanc regulam ampliatur quinque modis. & limita vno modo, vt per Ripa, in l. j. a nume. 131. vsque ad numerum 139. ff. solu. matri. Eandem regulam cum aliis quinque ampliationibus, & vnica limitatione ponit Petrus Rebuff. in tract. de priuilegiis scholarium. priuileg. ex quibus ampliationibus duæ differunt ab ampliationibus Francisci de Ripa.

REGVLA CCXC.

F A C I E S hominis non debet signari. Hanc regulam probat tex. in l. si quis in metallum. C. de poen. & ibi Docto. De iure Reg. probatur in l. vj. titu. xxxvj. par. vij. Et quid veniat appellatione faciei,

faciei, ultra Ange. in d. l. si quis in metallum. vide Aret. in tractatu maleficiorum, in verbo, in facie nu. 1. Bart in l. stigmata. C. de fabri censib. lib. xi. Corser. in singu. in verb. statis. incipienti, dictum testis asserentis, & hanc opinionem tenet Paris de Puteo in tract. de re milita. in c. incipien. duo singulari certamine nu. 4. Placentinus in tracta. de accusatio. in ti. 7. nu. 31.

1 Limita primo, non habere locum in clerico qui falsauit sigillum Principis aut alicuius Regis, nam talis clericus deponi debet & si hi character imprimi, et in exiliū mitti. Tex. est notabilis & ibi gl. ff. de Doct. in c. ad audientiam. de crimine falsi. quod etiam habetur de iure Regio in l. ix. tit. vi. Part. j. & in l. 2. & in l. 6. tit. 12. lib. 4. for. & hanc opinionem per supra dictum tex. tenet Franc. de Pauinis in tracta. de visitatione. in prima par. qd. 6. nu. 30. Laici autem falsantes sigillum qua pœna debeant puniri, ponit tex. in d. l. 6. tit. 12. lib. 4. For. & in l. 6. tit. 7. par. 7. vbi II. prædictæ dicunt qd tales debent mori qui falsificauerunt literas privilegium, vel Bullam Papæ, vel Regis, licet de iure Canonico aliter erat dispositum per tex. in c. falsorum. de crimin. falsi. Circa quod vide notab. Ioâ. Bern. in præc. c. viij. Matth. de Afflic. nota in deci. xxj. & 404. Hodie tamen falsificas sigillum Principis, archiepiscopi, vel episcopi, seu aliorum prelatorum, punitur amissione medietatis honorum, vt in l. 4. tit. 6. lib. 8. ordina. De falsificante literas aliorum inferiorum est tex. & ibi gl. in verbo, sigilla. in c. cum olim. el. 2. de officio deleg. & in d. c. at falsariorum, in verbo, legitimas. Circa quas, vide etiam Ioan. Fab. & ibi Doct. in §. item lex Cornelia. Instit. de pub. iud. l. in §. poenales num. 32. Instit. de actio. Nico. Boer. notab. in decisio. lxxxxi. Thom. Gramm. in decisione xxvij. nume 9. cum sequit. Matth. de Afflic. in constit. Neapol. lib. 3. Rubr. xxxix. nu. cum aliis Chassan. in consuetu. Burgund in ti. (Des iustices.) Rub. prima, in prin. sol. 17. colum. 2. nume. 52. Porro in foro consciētiz qua pœna debeat puniri, ponit Martinus Nauarrus in c. facer dos no. 10. cum aliis, de pœniten. distin. 6.

2 Limita secundo, nō habere locū in casu l. 4. ti. 2 §. par. 7. vbi quādocunque cuius vel rusticus Deo vel eius Genetrici maledixerit, si nihil habet in bonis, pro prima & secunda vice ferro candente ad signum Crucis signatur in labijs.

Et ibi supradicta l. 4. cum tribus antecedentibus ponunt pœnam blasphemantium, quæ II. approbantur per l. j. ti. 8. libro 8. ordi. quæ omnes corriguntur hodie per tex. in l. 2. tit. 8. libro 8. ordi. quæ omnes etiā corriguntur per pragmaticā 1. in volu. Prag. & per Prag. 72. Toletanā, Anni 1525. & per Pragmatica. 69. de Madrid, Anni 1528. Et quis proprie dicatur blasphemare, vide Soci. in cons. 102. num. 5. vol. 1. Ioannes de platea. in §. consequens. Instit. de suspe. tut. & circa supra dictas II. Regni quæ loquuntur de blasphemia, vide Gerar. de Petra sancta in singu. lxxxij. Anto. de Burg. in c. 2. nu. 6. de empt. & venditione Iaso. in l. 2. in §. iurari. nu. 9. & in l. si duo

D. Petri Duen.

Patroni. in §. fina. nume. l. ff. de iureiur. Ludou. Montal. in tract. de reprobatione sententiae. Pilat. in primo dubio. numero 1. cum aliis Ioan. Bernard. in practica. capi. 103. Chassanæ. in consuetudi. Burg. in ti. (Des iustices.) in prin. Rubrica prima. fol. 18. col. 1. nu. 19. & col. Bello. in consi. lxxix. nu. 5. Marc. Mantua notabiliter in apoph. tegma 106. & in obseruatione lxxxvj. lib. ix. in signis ac egregiis Doctor Iacobus Septimacensis in suo libro. Institutionum catholicarum. cap. viij. quod facit ad declarationem tex. in ca. statum. de maledicis.

- 3 Limita tertio. non procedere. in illo qui viuent prima vxore cũ alia contraxerit. nam iste talis debet signari in fronte. Vt in l. 3. tit. primo. libro 5. ordi. & in l. 6. tit. 18. lib. 8. ordina. per quas ll. corrigi. tur tex. in l. xvi. tit. xvij. par. 7. De iure vero Ciuili ille qui matrimonium his contraxit. pœna infamie debebat puniri. vt l. eum qui duas C. de adult. & ille qui duas vxores accepit. quasi nō recte sentiat de sacramentis. est hæreticus censendus. ita concludunt Dominic. & Philip. Franc. in c. accusatus in §. sane. de hæretic. lib. 6. quos sequitur Pala. Ruyus in repeti. cap. per vestras. §. xvij. nu. 25. Gundifaluus de Villadiego in tract. contra hæreticam prauitatem. qd. 8. & in foro conscientie iste talis debet graui pœna puniri. De qua materia & quam pœnam debeat pari qui binas nupt. contraxit. tam in re Canonico quam Ciuili. quia non est præsentis speculationis remitto me ad ea que notab. tradit Angel. Aretin. in tract. malef. in verbo. (che me ay adulterato la mia dona.) nu. 65. Pala. Ruy. in repeti. rubri. de donatio. §. lx. nu. 6. Alex. in consi. clxv. volu. 7. Ioan. Montolonius in Prœptuario iuris in verbo. dulcis Ioã. de Neuz. in Sylua nupt. in lib. 4. nu. 44.

Et vltra supra dictam pœnam contrahens nuptias. incidit in crimē aleuosię. de iure regio. vt in l. 6. titu. 7. & in l. 8. tit. 18. lib. 8. ordina. Quam limitatio. intelligo veram secundum ea que dixi supra in regu. cl. in 2. limitatio.

Est tamen notandum circa hanc limitationem. quod in Pragmatica lxxix. de Segonia. Anni 1532. fuit petitum vt pœna supra dictarum legu ordi. attenta qualitate delicti pœna que lenius erat augetur. & ibi simpliciter responsum fuit. qd supra dictæ ll. exequantur postea autem fuit idem petitum in curis de Valladolid. petitione cv. Anni. 1548. in qua fuit statutum quod supra dictæ l. ordi. custodiantur. & vltra fuit declaratum quod pœna l. xvi. Partite supra allegat. que loquebatur de relegatione quinquennij. contra illum qui bis contraxit. debeat intelligi vt per quinquennium ad triremes & galeras mittatur. & supra dicta l. partite que antea. vt supra dixi. erat correctæ per supra dictas ll. ordi. hodie approbata & declarata est per supra dictam Prag. cv. de Valladolid. Et ita vltra supra dictam pœnam de qua in supra dictis legibus ordi. illi qui binas nupt. contraxerunt. puniri debent pœna de qua in supra dicta Pragmatica. cv. de Valladolid. vt ibi clare constat.

Regula

REGVLA CCXCI.

FACTA simplicia postquam sunt deducta in obligationem, sunt individua obligatione, solutione, & petitione. Hanc regulam probat tex. in l. stipulationes non diuiduntur ff. de verbo obligat. & ibi Bar. no. 27. Pau. Cast. & doct. precipue Iaf. nu. 29. tex. etiam & ibi doct. in l. 4. in §. Cato. ff. de verb. oblig. & ibi comm. Bar. & doct. & in l. in executione in §. j. eo. titu. glo. in l. 2. in §. & harum ff. eod. titu. & in d. §. Cato. in verb. diuisionem.

Hanc regulam limitat duobus modis Bern. de Luc. in regu. 279. remittendo se ad Iaf. in d. l. stipulationes non diuiduntur nu. 29.

Hanc nem limitat sex modis Martin. Sanct. Vascolet. in tra. in diuidorum, in 2. cerula, a nu. 19. vsq; ad nu. 22.

REGVLA CCXCII.

FACTVM vel dictum calore iracundiae, non obligat dicentem vel facientem. Haec regula probatur in l. quicquid calore ff. de regul. iur. in c. si quis iratus 2. qu. ff. in l. 3. ff. de divor. in l. si filiam. ibi, si non inconsulto calore C. de inofficio. testamen. & in l. si non conuini C. de iniuriis in l. famosi. in ver. lubricam linguae ff. ad legem Iul. maiesta. in c. quicumque in §. diuor. de poeniten. di. fin. i. Facit tex. in argu. in l. Gracchus C. de adult. & in l. si adulterium com incestu. in §. Imperatores ff. de adult. in cilla prepositorum. xi. q. 3. in c. sic. et. 1. de iureiu. in l. 2. C. ad. l. Iul. maiest. De iure Regio probatur in l. xvi. tit. fin. par. 7. Circa quam regulam videtur Dec. Guliel. Maynerium, & Cagno. in d. l. quicquid calore. Iaf. in l. si duo patrom. in §. si. nu. ff. de iureiu. & notab. in l. si filia tua nu. 5. C. de inoffic. testa. Ludo. Roma. in sing. 508. Hippoly. in sing. 626. & in consi. 30. nume. 56. vol. 1. Ioann. de Selua in tracta. de iur. iur. in 3. par. nu. 26. Thom. Gram. in voto 19. nu. 15. Marcu. Antonium. Bauariam in tracta. de virtu. & viribus iuramen. priuile. lxxviii. nume. 144.

- 1. Ampla primo habere locum in iuramento, nam iuramentum factum calore iracundiae non obligat, ut est tex. in c. sicut. et. 1. de iure iur. & ibi expresse Ioan. And. & Anto. de Butr. & Panor. in 3. notab. idem Abb. in c. si vero nu. 7. eo. ti. Roma. in sing. 514. Feli. in d. c. sicut nu. 3. notabiliter declarat Ioan. de Selua in d. tracta. de iure iur. in 3. parte. numero. 26.
- 2. Ampla secundo, in voto facto calore iracundiae: nam tale votum non obligat. Ut est gloss. notab. in c. dubium. in verbo, calore. & ibi Anto. de Butr. & Panor. in conuersi. coning. & est simili glo. in c. sunt qui opes. xvij. questio. iij. in verbo, non iudicio. quas glo. sequitur Iaf. in d. l. si filiam. nume. 4. Ludou. Roman. in d. singul. 514. Corsettus in Repertorio ad Abba. in verbo, iracundia.

D. Petri Duen.

Deci. in d. l. regula, quicquid calore nume. 2. vbi dicit quod hoc est verum quando iracundia esset talis quæ alienationem mentis inducit, alias secus. eandem opinionem tenet ibi Hieronymus Cagnolus numero 6.

- 3 Amplia tertio, habere locum in confessione: nam confessio facta calore iracundiæ, non obligat. Vt est glo. in c. ex literis in ver. ad monita. & ibi Abb. & Doct. de diuor. quam gl. vltra Doct. relati supra in regu. 119. in 3. limitatio. qui eam sequuntur, sequitur Ioan. de Selua in tract. de iureiur. in d. 3. par. nu. 30.
- 4 Amplia quarto habere locum, etiam in exheredatione: nam exheredatio facta a patre calore iracundiæ, non valet. Ita probat tex. & ibi gl. Bal. & Sali. in d. l. si filiam C. de inoffi. testa. & Iaf. nu. 4. Cagno. in d. l. quicquid calore nu. 5.
- 5 Amplia quinto, procedere in accusatione nam accusatio facta calore iracundiæ debent per iudicem aboleri, Vt in l. 2. C. de aboliti. c. si quis iratus 2. quæst. 7.
- 6 Amplia sexto, acceptance secundi beneficij: nam si facta est calore iracundiæ, nõ vacat primũ, iuxta tex. in c. de multa. de preb. Ita expresse tenet Pan. in d. c. de multa nu. 13. arg. tex. in d. c. ex literis. de diuor. quæ sequitur Iaf. in d. l. filiam tuam nu. 4. Dec. in d. l. quicquid calore nu. 5. Feli. in c. sicut el. 1. nu. 4. de iureiur.
- 7 Amplia septimo, in sententia calore iracundiæ prolata: nam non debet statim executioni mandari, sed differri debet triginta dies etiam si sententia Principis sit, quandocunque lata est calore iracundiæ. Ita probat tex. in c. cum apud Thessaloniam, 11. quæst. 11. vbi assignatur rō similis est tex. de iure civili in l. si vëdicari C. de poenis. De iure regio probatur in l. xxxix. & xxx. titu. xvij. par. 1. & est glo. & ibi Feli. nu. 4. in c. iurgantiũ nu. 4. de re iudic. & hanc opinionem tenet Anto. Corfettus in repert. ad Abb. in verb. calore iracundiæ. Ioã. And. & ibi Anan. in c. 3. num. 2. de accus. Marti. Laud. in tracta. de consiliariis Principiũ q. vj. ¶ Paris de Puteo in tra. synodi. in prin. in tit. de excessibus consiliarorum nu. 11. & in fin. in c. incip. mādauit Rex. nu. 2. Thom. Gram. in voto 32. nu. 13. Iaf. in l. p. nri. in fin. C. si. contra ius. vel vtili. pub. & in l. debitoribus. nu. 17. ff. de re iudi. Abb. in c. cum olim nu. 23. de re iudi. Hippo. in l. 7. in §. si quis vltro nu. 52. ff. de quæst. Neuz. in sua Sylua nupr. lib. 1. nu. 9. Hierony. Cagn. in d. l. quicquid calore nume. 15. & ibi Guilielm. Mayne. nu. 8.
- 8 Amplia octauo, habere locũ in professione facta per iracundiã. Ita tenet Anto. de Burr. in c. sicut, el. 1. de iureiuran. quem sequitur Feli. in d. cap. dilecti numero 16. de exceptio. & in d. c. Matheus numero. 2. de simonia.
- 9 Amplia nono, procedere in contractu: nam cōtractus celebratus calore iracundiæ non valet. Vt in l. 7. ff. de diuor. & in l. licitatio. in princip. ff. de publicanis. ita tenet Roma. in d. singul. 514. Corfettus in d. Reperto, ad Abb. in verbo, iracundia. Quod intellige nisi contractus

contractus esset ad pias causas, vt infra dicam, quæ ampliatio, procedere non videtur, vt in l. 62. titu. 6. par. quinta.

1 Limita primo, non habere locum in delictis, in quibus quis calore iracundiæ non excusatur. Ita probat tex. in l. si non conuitij. C. de iniur. & in c. 1. & ibi Abb. de his qui filios occidi. Ratio est, quia si aliter esset, raro punitioni delictorum esset locus, contra tex. in c. vt famæ. de sententia excom. cum similibus.

In quo est notandum, quod licet sit vera prædicta limitatio, mitiganda est tamen pœna, quandocunque iracundiæ ex iusto dolore procedit, d. l. si adulteriũ cum incestu §. Imperatores. ff. de adulter. & c. si quis irascitur. 13. quæstio. 2. & l. 1. C. si quis Imperato. male dicit. De iure regio probatur in d. l. 16. titu. fina. par. 7. ita expresse tenet Ias. in d. l. si filiam. nu. 6. & in d. l. si duo patroni §. si quis iurauerit. el. 2. Abb. & Felin. in c. dilecti filij. numero 12. de exceptio. Nicola. Boerius in consil. 1. col. 5. posito post consue. adi. Bituricen. Decian. in regn. quicquid calore. numero 8. Anto. Corsetus in d. Reper. ad Abb. in verbo, calore iracundiæ. & in verbo, iracundiæ. Ex quo notabiliter Deci. in l. vt vim. ff. de insti. & iure dicit, quod licet prohibitum sit occidere fugientem qui te percussit, quia id potius ad vindictam, quam ad defensionem tendit, tamen si id feceris, de homicidio pœna ordinaria puniri non debes propter iustum dolorem. d. §. Imperatores. Quam opinionem sequitur Cagno. in d. l. quicquid calore. nume. 10. Felin. in cap. significasti el. 2. de homici. Aretin. in consil. 30. nume. 8. Cæpol. in consil. 43. in consiliis criminosis. Hippo. in consil. 25. Marcus Anto. Bauria, in tracta. de virtute & viribus iuramenti in priuilegio 74. nume. 144. Gramma. in voto xix. nume. 14. cum aliis. Et circa hanc limitationem notandum etiam est notabile dictum Angeli, in d. l. si non conuitij. nume. 6. dicens, quod quandocunque aliquis dixit alicui aliquod verbum iniuriosum, si postea pœniteat, probata iracundiâ proderit sibi ne actione iniuriarum conueniri possit, quandocunque iniuria possit reuocari secus si iniuria reuocari non possit, & sic intelligit tex. in d. l. quicquid calore. Quod dictum tanquam notabile & semper menti tenendum sequitur Lanfran. ab Orzano in tracta. cõfessionũ, in princi. numero 2. Thom. Ferrarius in cau. 39. in fi. Felin. in cap. dilecti filij. numero 16. de excep. Cagn. in d. l. quicquid calore. numero 14. Hippo. vbi illud dictum nimis exaltat, & dicit se habuisse in practica, & obtinisset, in sing. dcxxvi. & in l. is qui cum telo. C. de sicari.

2 Limita secundo, in donatione facta ecclesiæ vel pie causæ calore iracundiæ quia valet. Ita tenet glo. in cap. dudum. in verbo, calore de conuer. coniu. per tex. in c. sunt qui opes. 17. q. 4. & expresse Roma. in d. sing. 514. Ias. in d. l. si filia. nume. 6. Alex. in addi. ad. Bar. in d. l. quicquid. Felin. in c. Matthæus. numero 2. de simo. Quod tamen est verum in eo qui fuisset aliquantulum concitatus: secus si fuisset alienatus a mente propter iracundiâ, quia talis contractus nõ debet

debet

D. Petri Duen.

debet seruari ita tenet Io. And. & Docto in d. c. dudum Feli. in d. c. sicut. de iureiur. & in d. c. dilecti. nume. 15. in fi. de except. Decian d. l. quicquid calore numero 1. & ibi Cagno. numero. 24. Marcus Anto. Beueria in tracta. de virtute & viribus iuramenti, in d. primi legio 78. numero 144.

- 3 Limita tertio procedere nisi iratus post iracundiam perseuerasset in eadem voluntate. Vt in d. ca. si quis iratus. 2. questio. 3. & ita tenet Bartol. per illū text. in d. l. quicquid calore facit in simili text. in l. licitatio. in prin. ff. de publica. & vesti. Ita tenet Iason in d. l. si filiā. numero 6. C. de inoffic. testamen. Cagno. in d. l. quicquid calore. numero 22. pro quo facit text. in d. l. quicquid calore. ibi. si perseuerantia apparuerit.
- 4 Quarto limita non procedere in sententia excommunicationis, quia licet lata sit per iracundiam, valet. Ita probat tex in c. si episcopus forte iracundus. 1. 1. q. 3. & ita per illum tex. tenet Deci. in d. reg. quicquid calore.
- 5 Quinto fallit in blasphemante, nam etiam si per iracundiam blasphemar. non remittitur ei poena. Ita expresse concludit Hostien. in Summa, in titu. de maledicis. Ioan. de Selua in tracta. de beneficio, in 3. par. nume 27. Quod dictum limitat Abb. in c. de maledi. nisi esset tanta blasphemia que induceret mentis alienationem, sicut de ebrio, & hoc maxime quando procedit iracundia ex iusto furore, secus si dando operā rei illicitę, puta post amissionem in ludo. Quam opinionem sequitur ibi Ioan. de Ana. nume. 2. Feli. in c. sicut ex litteris, el. 1. numero 2. de iureiur. Ias. in l. si filiam. numero 9. C. de inoffic. Testamen. Io. de Selua in d. tracta. de iureiur. in 3. par. num. 2. facit tex. in c. inebriauerunt. Loth. 5. q. 1. & sequitur Ias. in l. si duo patroni, in §. si quis iurauerit, el. 2. nu. 1. ff. de iureiur.

REGVLA CCXCIII.

FACTVM per Principē laicum non potest eius successor irritare, imo tenetur ratum habere. Hanc regulam probat tex. & ibi Bal. in c. si quis inuestitus, qui successore tenean. in vli. feudo. & in c. decessorum. 25. q. 2. notat. Archi. in ca. quia sancta. nume. 63. dist. glo. in c. literis. de rescri. in verbo cum factum. facit tex. in l. si ab eo C. de liberali caus. ibi, respectu tamen adite hereditatis voluntatem defuncti consensu confirmare debuit. & ibi glo. allegat concordantes, Facit etiam tex. in l. si ego. in §. 1. ff. de iure dotium. & in l. qui cum filio. ff. de verborum obli. quem tex. allegat Bal. in d. c. si quis inuestitus. nu. 6. Eandem opinionem tenet idem Bal. in cap. 1. nu. 3. de natura feu. in vlibus feu. ibi Preposit. Anania in c. si. numero 14. ne prelat. vices suas. Roma. in consi. 52. numero. 2. & consi. 116. numero. 3. Feli. in c. 1. vbi late, de probatio. Ioan. de Neuzanis in consi. 12. numero. 30. inter cōsilia Alberti. Bruni. Abb. & ibi Decius in c. 1. de proba. numero. 25. & 37. Ioan. Igneus in repetitio. l. do nationes

nationes quas diuus Imperator nu. 5. & 16. C. de donatio. inter vi-
rum & vxor. not. Rodericus Xuarez in alleg. 10.

1 Limita primo, nisi factum per Principem concernat factum in
alterius præiudicium, vt quia simpliciter & pure fecit inuestituram
mihi de feudo Tini viuentis, nam eius successor non tenetur ratam
habere talem inuestituram. Ita concludit Bal. in d. c. 1. qui successo-
res teneantur. quem sequitur ibi Matthæus de Afflict. numero 44.
vbi plura allegat.

2 Limita secundo, nisi successor laici qui facit inuestituram, esset
fiscus qui successit propter delictum. tunc enim fiscus non tenetur ra-
tam habere. Ita tenet Bal. in d. c. 1. qui successores teneantur allegat
pro hoc tex. in l. quoties. in fi. C. de noua. fiscus enim æquiparatur
prelato ecclesie & non heredi, secundum Bal. vbi supra. Ratio est
quia succedit bonis & non personæ, secundum eundem Bal. in l. si
constante. in §. si bona. ff. solu. matri. & in l. ex facto. ff. de vulgar. et
pupil. notat. glo. in l. 2. ff. solu. matrimo. Bald. tamen in d. l. quoties.
dat optimam regulam, quando fiscus habeatur loco hæredi, & quã-
do non. Dicit etiam, quod in obligationibus iam contractis habetur
loco hæredis, sed in obligationibus contrahendis ex causa de prete-
rite, non habetur loco hæredis.

3 Limita tertio, nisi inuestitus sub aliqua conditione, pendente cõ-
ditione commiserit aliquam culpam propter quam veniret feudo
priuandus, tunc adueniente conditione non tenetur hæres ratam
habere inuestituram factam per suum predecessorem, quia inuesti-
tura ipsa iam fuit extincta propter culpam, & sic sicut antecessor
nō tenetur habere ratam ipsam inuestituram, ita eod. modo eius suc-
cessor, vt supra dixi, patet, nam propter delictum censetur mutata
persona inuestitis, ergo censetur mutata ipsa inuestitura. argumen-
tum tex. in c. ventens. & in c. cum in tua. de testibus, & in c. cum su-
per. & in c. si. de re iudi. Hanc limi. ponit Matthæ. de Afflict. in d.
c. 1. numero 49. qui successores teneantur, facit pro hoc l. 8. tit. 3. lib.
3. Fori. & in l. 6. tit. 9. lib. 5. ordi.

4 Quarto fallit, nisi successor esset potius in sanguinis, & sic ex pa-
tore & prouidentia, tunc cum feudum veniat ad successorem ex pro-
uidencia occidentis, predecessor non potuit successorem obligare.
Vt in cap. 1. agnatus vel filius, in v. sibus feudo. quam limitationem
sentit glo. 1. in d. c. si quis inuestitus. qui successores teneantur, dum
dicit, quod ideo successor tenetur confirmare quia ex qua persona
dicit. & ita tenet ibi Marthe. de Afflict. nu. 52.

5 Quinto limita, nō habere locum in dona. factis a predecessore enor-
miter regnū lædentibus. nam tunc Rex successor potest prædictas do-
nationes reuocare. Ita tenet Specul. in ti. de instru. ædi. in §. nunc
aut. in fi. nu. 11. & ibi Bal. in addi. sequitur Berta. in tracta. de episco-
po, in 4. par. 4. lib. 9. q. 54. nume. 184 vbi dicit qd non solum successor
verum etiam ipse Rex donans potest hoc reuocare. Pro qua opin.
de iure regio est tex. in l. 3. & 4. titu. 9. lib. 5. ordina.

Regula

D. Petri Duen.

REGVLA CCXCIII.

FACTVM a maiori parte creditorum prejudicat aliis, fauore liberationis. Hanc regulam probat tex. in l. & suum heredem in §. hodie tamen. ff. de pact. cum l. seq. & in l. fin. C. qui bonis co. de. poss. de iure regio. probatur. in §. l. titu. 15. par. 5. Circa quam regulam vide Roma. in singu. Feli. in c. cū omnes. de confi. Mat. thæ. de Afflictis in decisi. Neapolita. 288.

Hanc regulam limitat septem modis Ias. in d. §. hodie tamen. numero 1. vsque ad nu. 3.

REGVLA CCXCV.

FACTVM a maiori parte in his que sunt communia pluribus vt singulis, etiam si essent mille non valet, nisi omnes consentiant

Hanc regulam probat tex. in l. per fundum. ff. de seruitu. ruli. p. dio. & in l. si. ff. cum. p. di. glo. 1. in c. cum omnes. & ibi doct. de cōstit. & in c. si archiepiscopus. in verbo, ab omnibus. in fine de rempori. ordinan. & in regu. quod omnes tangit. & ibi Dinus de regu. iur. lib. 6. Circa quam reg. vide Oldradū in confi. 34. Nico. Boerri. in decisione 5. per totam Roma. in Rubric. ff. de arbitris. nume. 41. Dominicum Jacobatum in suo lib. 5. de cōcilio. art. 7. pag. 270. cum aliis Pyrhum & doct. in l. aliud est vendere. ff. de regu. iuris.

Hanc regulam ponit Bernard. de Luc. in reg. 105. remittendo se ad Felinum in cap. cum omnes. numero 15. de constit. vbi cam limitat. septem modis.

1 Amplia primo vltra eum, vt procedat etiam in rebus piis Ita tenet Abb. in c. si. nu. 5. de his que fiunt a maiori parte cap. que sequitur Deci. in d. c. cum omnes. 2. lect. nu. 33. vbi plura allegat.

1 Limita primo quando minor pars vel etiam unus ex sociis vellet vti re communi ad usum destinatum. Ita concludit glo. 1. in d. c. cū omnes. allegando tex. in §. religiosum. ibi, in commune sepulchru. Instit. de rerum diuisio. qua in gloss. sequitur ibi Feli. vbi plura ad hoc allegat. in d. c. cum omnes. nume. 15. versicu. & prima sententia. & ibi Bald. nume. 20. Deci. in 1. lectu. in d. c. cum omnes. nume. 23. & in 2. lect. nu. 36. Iason in l. et suum heredem. in §. hodie tamen nu. 6. ff. de pact. facit rex. in l. arboribus. in §. nauis. iuncta glo. ff. de vlt. & in d. l. quod maior. ff. ad municip. Bartol. in l. hæc distinctio. in §. fina. ff. loca. Alberi. in l. in tantū. in §. religiosum. ff. de rerum diuisio. Alexandr. in l. de pupillo. in §. si plurium. nume. 5. ff. de noui operis nuntia. Soc. in confi. 78. vol. 4. Luc. Bologni. in confi. 53. Decius in l. si socius. in si. ff. si certum petatur. Pro qua limitatione facit notabile dictum Salic. in l. iubemus. la 2. C. de sacrosanc. ecclesi. vbi dicit, quod si duo fratres vel duo socij habent fundum communem pro diuiso, & vnus vult quod colatur & semper prout

prout fieri debet: alter vero dicit, q̄ pars sua non feminetur: si al-
 ter socius facit totum coli & feminari, non tenetur alteri responde-
 re de fructibus etiam pro parte ipsius vetantis, cum vtatur re com-
 muni, vt supra dixi. Quod dictum Sali. sequitur Soc. in d. consil. 58.
 Ias. in l. j. nu. 26. C. qui testa. fac. poss. & in l. serui electione. in §.
 Labeo. nu. 29. ff. de leg. j. & in repe. l. quo minus. nu. 109. ff. de flumi.
 Ex quo apparet verum esse dictum Richar. Malum Doct. Cremē.
 in l. si quis putans. in §. siue autem. ff. communi diui. vbi dicit, q̄ si
 duo fratres vel duo socij habent domum communem pro indiuiso,
 & vnus eorum totam domum habitat, non tenetur ad aliquam pen-
 sionem fratri vel socio pro parte ipsius fratris vel socij, cum vt su-
 pra dixi, vtatur re communi ad vsus destinatum: vt in l. Sabinus.
 ff. communi diui. sequuntur. Bal. & Ang. in l. duo fratres. ff. de acq.
 hered. vbi Bald. refert ita in contingencia facti iudicatum fuisse.
 idem Bal. in c. j. in §. præterea. nu. 7. de prohi. feud. alien. per Fede.
 Roma. in consil. clxviii. in si. Ias. in d. §. Labeo. num. 20. & in d. l. j.
 nu. 27. C. qui testa. facere possunt. & ibi Paul. de Cast. nu. 5. Dec. nu.
 28. Ias. in d. §. hoc die. nu. 7. Ex quo datur limitatio notabilis ad
 tex. in litem quaritur. in §. qui impleto. ff. locati. vbi text. probat,
 q̄ quando aliquis conduxit domum ad certum tempus, finita loca-
 tione si ille qui eam conduxit tacente domino habitat in illa, vide-
 tur tacite eam reconduxisse, vt dicamus q̄ tex. ille nō habeat lo-
 cum in socio: quia socius non videtur tacite reconduxisse domum,
 & non tenetur socio quicquam soluere pro parte sua: quia vera ra-
 tio illius §. est secundum Bart. ibi: quia si aliter esset, iste conductor
 cõteretur habitare illicite in illa domo: iuxta tex. in l. merito. ff. pro
 soci. quæ ratio in socio non militat cum semper licite potest totam
 domum habitare, vt supra dictum est; ergo cessat dispositio illius §.
 vt in l. adigere. in §. quamuis. ff. de iure patro. & hanc limit. ad illū
 tex. ponit Soc. in d. §. Labeo. nu. 3. quam sequitur Ripa in repe. d. l.
 quo minus. nu. 141. ff. de flumin.

2 Limita secundo, non procedere ratione sepulture. Vt in l. si plu-
 res. & in l. iunt personæ. ff. de religio. & sumpti. fune. glo. in l. Sabi-
 nus. ff. commu. diuidun. in verb. constat, Deci. in c. cum omnes.
 nu. 35. de constit.

3 Limita tertio vltra Fel. in d. c. cum omnes, non habere locum in
 visu. multum interest. C. de communi rerum aliena. nam Princeps
 vel fiscus qui rem communem cum aliquo habet, inuito socio po-
 test eam alienare. & ita per illum tex. tenet Abb. in c. ratio nulla.
 nu. 2. de præb. Franciscus Lucanus de Parma in tracta. de fisco &
 eius privilegijs. in 35. casu: & xlviij. nu. 35. & nu. 47. Marti. Laudē.
 in tract. de fisco. q. liij. Marth. de Afflic. in tract. de iure protom. in
 prin. l. in iij. notab. num. 16. & 17. Philipp. Dec. in d. c. cum omnes.
 in ij. lect. nu. 38. Ias. in l. qui sine nu. 3. ff. de condict. sine cau. Hippo.
 in l. j. in §. cum quidam deponeret. nu. 1. ff. de quæsti. Bar. in l. fin. C.
 si contra ius vel vtili. publ. Fel. in c. quæ in ecclesiarum, nume. 51.
 verli.

D. Petri Duen

versicu. sexta declaratio. de constitu. & similis tex. in l. j. C. de ven-
ditiōe rerum fiscal. lib. x. & ibi Bar. Eandem opin. tenet Deci. in
confi. 235. nu. 7. quam limitatio. infra latius tractabimus. in regula
cipiente, Fiscus.

REGVLA CCXCVI.

FACTVM a maiori parte in rebus collegij, vniuersitatis, vel
communitatis, valet: & sic regulariter in his que pertinent ad plo-
res vt vniuersos. Hanc reg. probat tex. in l. quod maior. ff. ad mo-
nicip. & ibi glo. & Bar. tex. in l. nulli. ff. quod cuiusque vniuer. non
in l. aliud. in §. referunt. ff. de reg. iur. & in c. j. de his que sunt a ma-
io. par. c. & in c. quia propter. & in c. auditis. de elect. gl. & Doct. in
c. cum omnes. de constitu. & in c. j. in verb. tractatus. de rebus ecclie.
non alienan. lib. vj. & in c. pastoralis. in princ. in verb. plures. de re-
script. & in l. vbi absunt. ff. de tuto. & cura. dat. ab his. Circa qua
reg. vide Matthæ. de Affli. in decis. j. & in tracta. de iure protomi.
vers. idem de ipso. nu. 5. Cardi. Iacoba. in tracta. de concilio. lib. v. ar-
tic. 7. pag. 170. col. j. cum aliis. & in lib. 3. artic. j. pag. 167. cum aliis.
& in lib. vj. articu. 3. pag. 353. Abb. in consil. Basiliensi. in primo
dubio. nu. 12. & vide l. x. tit. 14. par. j. Lambertinum in tracta. iuris
patrona. in ij. par. ij. lib. 8. art. 1. q. princ. nu. 4. fol. 282. & in ead. par.
xvj. arti. 1. q. princ. nu. 3. fol. 286. Ludou. Bologni. in repe. Auth. ha-
bita. nu. 85. C. ne filius pro patre.

Hanc regulam cum vnica limit. ponit Bartho. Soci. in reg. vj. in po-
terioribus. Eandem reg. cum vnica ampliatio. & 14. limit. ponit
Bernar. de Luc. in reg. 449. remittendo se ad Fel. in c. cum omnes. a
nu. 17. vsque ad nu. 19. de constitu. Et eam cum quinque limi. po-
nit Roma. in rub. de arbitr. nn. 51. Eandem reg. cum quinque ampli.
& sex limitationib. ponit Pyrrus Engleber. in l. aliud est. vendere
§. refertur. ff. de regul. iur. Eandem limitat Deci. decem modis in
d. c. cum omnes. in §. lect. a nu. 27. vsque ad nu. 41. Eandem cum
vnica ampliatio. & quinque limit. ponit idem Dec. in ij. lect. nu. 42.
Hanc etiam reg. cum xvj. limit. ponit Iaf. in l. & suum heredem.
§. hoc die ramen. nu. 8. ff. de pactis. Eandem regulam vbi notab.
eam declarat cum tribus ampliatioibus, & vna & viginti limita.
ponit Andr. ab Exea in d. c. cum omnes. a num. 155. vsque ad num.
204. de constitutio.

REGVLA CCXCVII.

FACTVM a maiori parte collegij vel vniuersitatis in prae-
dicium singulorum, non tenet, nisi omnes consentiant. Hanc re-
gul. probat glos. in l. ij. in verbo, aut legem, in vers. hęc autem con-
suetudo,

uetudo. C. que sit longa consuetudo, & ita per illam glo. tenet Bar. in proœmio Digest. nu. c. Felin. in c. cum omnes. nu. 8. in x. fallen. de constituti. & ibi Andr. ab Exea. nu. 179. Iaf. in l. & saum hæredem. §. hoc die tamen. nu. 8. in xvj. fallen. ff. de pactis. Tacobarius Cardinalis sancti Clementis in suo lib. de concilio. lib. vj. articu. 3. col. ix. vers. & ideo vbicunque. pag. 352. vbi plura ad hoc infert. Eandem opinionem regulæ tenet Angel. in consil. cclxxj. nume. 1. Corne. in consil. clxxvij. nume. 6. vol. ij. Maria. Socin. in tract. de citatione. articu. 5. nu. 20. vers. sexto fallit. Barba. in consil. xxvij. nu. 23. vol. ij. & expresse tenet Stepha. Bertrand. in consil. xvj. unum. 1. vol. ij. primæ impressionis. Et circa hanc regulam vide posita supra in reg. xlvj.

1 Amplia primo vt procedat, etiam si illi de quorum præiudicio agitur essent absentes: quia nihilominus vocandi sunt. Ita tenet Lucas de Penna in l. nominationum. C. de decur. lib. x. quem sequitur Andr. ab Exea in c. cum omnes. nu. 183. & nu. 214. de constituti.

2 Limita primo hanc reg. vt non procedat in seruo qui vult effici clericus: quia sufficit consensus vnus ex pluribus dominis. Ita probat text. in c. nullus. & ibi glo. j. & Doct. liij. distinct.

3 Limita secundo vt non procedat, quando ciuitas vel maior pars statueret supra victualibus. Ita tenet Lucas de Penna in d. l. nominationum. col. ff. vers. cæterum sciendum est. Matth. de Afflict. in consil. Neapoli. li. x. Rub. lxiiij. in versic. ad officium baiulorum. nu. 1. Albe. de Rosa. in j. par. statut. quest. lxix. Hinc est qd ciuitas vel communitas habens frumentum superfluum, potest compellere ciues vt emanent. ita tenet Fel. in c. j. nu. 2. de Indre. allegat text. in l. vna. C. vt nemi. lice. in emp. specie: se excusa. lib. x. Ant. de Burgos. in c. j. nu. 19. de emp. & vend. & in nu. 22. allegat text. in l. ij. ff. de mundi. vbi probatur, qd rustici compelluntur venire ad ciuitatē & ibi victualia vendere. Soc. in reg. 435. in quarta limitati. & circa hoc. vide Montal. in glo. l. ij. tit. v. par. v.

4 Limita tertio, vt non procedat in vniuersitate habēte potestatem leges condendi. Pro quo facit quod notat Iaf. in l. si se non obtulit. nu. 43. ff. de re iudic.

5 Limita quarto non procedere, quando factū a maiori parte concerneret publicam vtilitatem: ita vt omnes ex illo facto perciperent commodum. ita tenet Bal. in consil. 45. incip. punctus super quo consilium petitur. & in consil. 462. vol. ij. quem sequitur Andr. ab Exea. in d. c. cum omnes. nu. 185. de constituti.

REGVLA CCXCVIII.

FAMA, seu infamia debet præcedere in inquisitione: alias inquisitionis non procedit. Hanc reg. probat text. in c. cum oporteat. & in c. qualiter & quando. el. ij. & in c. inquisitionis. de accusationi. & in c. j. eodem. titul. lib. vj. & in c. licet Hely. de simo. in c. Deus omnipotens

D. Petri Duen.

omnipotens. in princ. ij. q. j. De iure Regio probatur in l. j. in f. in
xvij. par. iij. Hanc regu. ponit Specul. in titu. de inquisitione. §. i.
nu. 5. Barto. in l. congruit. nu. 3. ff. de offi. præsi. Ang. in repe. l. si va
cantia. C. de bonis vac. lib. x. Bald. & Salic. in l. ea quidem. C. de
accusat. Barto. in l. ij. in §. publico. ff. de adulte. Paris de Puteo
tracta. syndica. in versi. inquisitio. Dec. in con. clxxx. & in cōf. 177.
& in cōf. 189. Carrerius in præti. crimi. in princ. nu. 82. Paris in
cōf. 203. nu. 2. vol. 4. Imo. in d. c. cum oporteat. nu. 21. cum sequi
Bal. in l. iubemus. C. de probatio. glo. & ibi Bart. in l. ij. in §. si po
blico. ff. de adulte. Ratio huius reg. est: quia nemo sine accusatore
condemnari debet. l. rescriptum. in §. si quis. ff. de mune. & hono.
& c. de manifesta. 2. q. j. & ideo requiritur accusator verus si proce
ditur per viam accusationis: si autem proceditur per viam inquisi
tionis, requiritur accusator saltem fictus: scilicet q̄ procedat infam
ia, vt in supra dictis iuribus.

Hanc regu. Ang. in d. l. si vacantia. limitat in aliquibus casibus,
quos refert Ang. Are. in tractatu malef. in verbo, hæc est quedam
inquisitio. nu. 5. 1. & in verbo, quod fama publica. nu. 2. Hipp. in tra
cta. in §. constante. nu. 12.

Ex quibus omnibus & ex aliis quæ in variis locis traduntur.

- 1 Amplia primo in tantum procedere, q̄ licet testes producti su
per tali inquisitione probent crimen contentum in ipsa inquisitio
ne, de quo inquisitus non erat infamatus: tamen tales testes il
li inquisitio non præiudicant. nec ex eorum dictis condemnabuntur.
Ita tenet Specu. in tit. de inquisitione. in §. nunc videndum. nu. 6. &
ibi Bal. in addi. Pro qua opinione est tex. in d. c. inquisitionis. in
§. tertie dubitationis. de accusat.
- 2 Amplia secundo in tantum procedere, q̄ non valet statutum supe
rioris, quod possit inquiri de aliquo delicto contra nō diffamatum.
Ita concludit Card. in cle. j. nu. 23. de offic. ordi. quem sequitur Hip
pol. in d. §. constante. nu. 13.
- 1 Limita primo, quando inquisitio fit parte præsentē, & non oppo
nente de præcedente infamia: nam tunc valet & tenet inquisitio.
Ita probat tex. in c. ij. de accusat. lib. 6. & ita per illum text. tenet
Hippo. in d. §. constante. nu. 20. Ang. Are. in tract. malef. in verbo,
quod fama publica. nu. 7. Roma. in conf. cx. nu. 1. idem Ang. Are. in
d. tract. malef. in verb. & hæc est quedam inquisitio. nu. 51. In l. in l.
patre furioso. nu. 27. ff. de his. qui sunt sui vel alieni iur. C. expo. in cō.
lx. nu. 3. in consiliis crimin.
- 2 Limita secundo, in inquisitione generali quæ fit ad inuestigan
dum facinorosos homines. de qua habetur in l. congruit. ff. de offic.
præsi. in c. j. de offic. ordi. in c. irrefragabile. eo. titu. in c. ex commu
nicamus de hereti. in c. placuit. x. quest. 1. Ita Innocen. in c. j. de po
stula. prælat. Abb. in c. ad nostram. el. ij. nu. 2. de iureiur. Hippol. in
d. §. constante. nu. 20. Abb. in c. j. nu. 6. super glo. j. de offic. ordi. Ang.
Are. vbi supra. in d. verbo, hæc est quedam inquisitio. nu. 51. Salic.
in

in l. ea quidem. nu. 30. C. de accusationibus. quibus adde Caietanum ij. q. lxxix. artic. j.

3 Limita tertio, in inquisitione quę fit ad publicam vtilitatem, in causa mere civili ex pecuniaria. Ita tenet Ang. per tex. ibi in d. l. si vacantia. facit tex. in l. si quis intra. C. de bonis prescript. & tenet Hip. in d. §. constante. nu. 20.

4 Quarto fallit, quando cunque per inquisitionem proceditur ad demonstrationem publici officialis. Ita probatur in d. l. ea quidem. in c. de offic. ordina. in c. j. §. si rra. de offic. custo. tex. & ibi Barto. in l. diuus Adrianus. ff. de custo. & exhibitio. reorum. Montal. in glos. l. xxviii. titu. j. par. vij. Bald. & Sal. in d. l. ea quidem. aliās iudex facit suam, secundum Bald. in l. iubemus. colum. ij. versi. ij. C. de probatio.

5 Quinto fallit, quando iudex inquit ex necessitate officij. Ita expresse tenet Ang. in d. tract. malef. in verb. hæc est quedam inquisitio. nu. 51. Ang. de Perus. ante enim in d. l. si vacantia. lib. x. Hip. in d. §. constante. nu. 20. Quod tamen intelligo verum, dummodo ex aliqua iusta causa iudex fuerit motus ad inquirendum: scilicet per famam vrgentem. ita Ang. in l. Athletas. in §. calumniator. nu. 6. ff. de infra. allegat tex. in d. c. cum oporteat. de accusa. pro qua opificat quod notat Bar. in l. cum quidam. in §. quod dicitur. nu. 1. ff. de acqui. hæred. vbi per illum tex. dicit, qd quando esset publica fama, & aliquis accusauit vel denunciavit aliquem de maleficio, non potest puniri pœna proponētis falsas accusationes: iuxta ea quę supra dixi in reg. xxvij. quod dicit sæpius fuisse de facto obreptum. idem voluit Bar. in l. si. C. si ser. aut liber. libr. x. quem sequitur las. in l. in princ. nu. 27. ff. de eo per quem fact. erit. ex quo dicto Bar. possumus limitare tex. in l. lxxxiiij. Tauri. vt non habeat locum, quando testis deposuit super delicto de quo erat publica vox, & fama, quia tunc testis non debet puniri tanquam falsum deponens, cū fama excuset eum a dolo: quod expressius tenet idem Bartol. in d. Athletas.

6 Sexto fallit, quando cunque veritur periculum animarum: & sic non ad effectum puniendi, sed ad effectum corrigēdi pro salute anime, vt quando episcopus visirat ecclesiam vel quando vult se informare de vita & moribus eligendi vel consecrandi, vel alicuius promouendi ad ordines, si est idoneus: quia tunc ex officio inquit nulla fama precedente, vt in c. j. de cleri. peregrini. & in c. vnic. vt ecclesiastica benefic. in c. graue. de præb. Ita expresse tenet Hosti. in d. c. vnic. Abb. in c. j. nu. 35. de postul. præla. & in c. postquam num. 4. de electio. & in c. j. nu. 6. de offic. ordina. Specul. in tit. de inquisitione. in §. quando. nu. 6. & in §. viso. nu. 41. Bal. in consi. 220. vol. iij. Facit quod habetur in c. ad nostram. el. ij. de iureiur. in c. cum nobis. & ibi gloss. de elect. in c. j. in §. sane. de censibus, libr. vj. & istam opinionem tenet Aret. in d. c. qualiter & quando. el. ij. nume. 12. de accusationibus.

D. Petri Duen.

- 7 Limita septimo, quodcumque inquisitio fieret de mandato Principis: quia tunc potest fieri, etiam non precedente fama. Ita expressè tenet Bal. in l. nullus. per illum tex. nu. 1. C. ad leg. Jul. maiestatis. quod ante eum tenuit Innoc. in d. c. cum oporteat. de accusa. Ang. in tract. malef. in d. ver. quod fama publica. nu. 5. Cæpo. in consil. nu. 48. in consil. crimin. Ludou. Corre. in pract. crimina. in prin. sup. l. obseruare curabis. nu. 84. Quod tamen intelligo verum, quando inquisitio formatur de mandato seu ex conscientia Principis et motu proprio ipsius Principis: nam tunc non requiritur diffamatio nec fama: secus ad postulationem alterius Princeps hoc mandat. Ita probat glo. ij. in verbo, fuerat. de accusationib. lib. vj. & ita expressè per illam glo. tenet Hippoly. in sing. xiiij. & in d. 6. constante. nu. 21. Augusti. Arimi. in addi. ad Ang. in tract. malef. in d. ver. quod fama publica. nu. 5. Catellia. Corta in memora. in ver. fama. Felin. in d. c. cum oporteat. in iij. not. & ibi Ioan. de Anan. nume. 2. vbi per hac opi. allegat etiam glo. in c. ex tenore. de foro comp. idem tenet Deci. in d. consil. clxx. & in consil. clxxxix. Et de iure regio est l. j. tit. 17. par. 3.
- 8 Limita octavo non procedere, quando aliquis denuntiaret de crimine per aliquem probum virum: quia tunc prædicta denuntiatio est sufficiens, vt inquiratur contra eum super infamia tantum, et non super crimine: sed reperta infamia potest inquiri de crimine. Ita tenet Abb. in c. licet. nu. 4. & in vlt. notab. de accusa. & ibi Ancha. & Felin. nu. 3.
- 9 Limita nono, non habere locum in crimine hæresis: quia proceditur per inquisitionem nulla precedente diffamatione. Ita probat tex. & ibi Card. qui dicit ibi non legisse, in c. excommunicatus. in 6. ad iicimus. de heret. & ita expressè tenet ibi Io. de Ana. nu. 2. Eandem opin. tenet Bar. in Extrauag. ad reprimendum. in ver. inquisitionem. quomodo in crimi. lege maie. in vlt. feudo. Cardin. in Clem. j. in 6. penul. & in Clem. ij. in ij. q. de hære. August. Arimi. in addi. ad Ange. in tract. maleficiorum, in ver. hæc est quedam inquisitio. nu. 58. Carretius in pract. crimina. in tracta. de hæreticis, nu. me. 110.
- 10 Limita decimo, non procedere in inquisitione quæ sit contra officialem in syndicato: quia potest contra eum, inquiri generaliter, et specialiter indistincte, etiam fama non precedente: & potest inquiri contra eius familiam, officiales & ministros. Ita tenet Paris de Puteo. in tract. syndicatus in ver. proceditur autem in syndicato. Ang. in l. vacantia. col. xiiij. C. de bon. vacan. Bald. in l. obseruare. in 6. proficisci. nu. 7. ff. de offic. procon. & lega. De iure regio probatur in c. lix. (de los Corregidores.) cum sequentib.
- 11 Limita vndecimo, non procedere in casibus in quibus præcessit inquisitio generalis: quia potest perueniri ad specialem sine alia probatione famæ. Ita Bart. in d. Extrauaganti, ad reprimendum. in verbo, inquisitionem, allegat tex. in l. congruit, ff. de offic. præsid.

in Auth. de collatori. §. iubemus. colla. ix. text. in l. iij. in §. manda-
tis. & ibi Bar. ff. ad l. lul. pecunia. idem Bar. in l. ij. in §. si publico. nu-
me. 5. ff. de adult. Bal. in l. iubemus. nu. 4. C. de probatio. Montal. in
glo. lxxvii. tit. j. par. vij. Et de iure regio probatur in l. j. tit. xvij.
par. iij.

21. Duodecimo limita, quando starent contra inquisitum indicia suf-
ficientia: nam licet non constet de fama, potest tamen inquiri ex il-
lis indicis. Ita Bar. in d. l. congruit. ff. de offic. præsi. vbi æquiparat
processum inquisitionis cum indicis, & cum fama publica. quem
sequitur Paris de Puteo in d. tract. syndic. in ver. inquisitio. Bald. in
d. iubemus. nu. 4.

22. Decimotertio limita, non habere locum ubicunque crimen ha-
bet in se maximam offensionem: scilicet ubicunque crimen com-
mittitur coram iudice, index potest super illo per inquisitionem pro-
cedere: vt in l. i. C. de calumniat. & in l. nullum. C. de testib. & in l.
penult. C. de proba. Ita expresse tenet Bar. in d. Extrauag. ad reprimen-
dum. in ver. inquisitionem. Montal. in glo. l. 28. tit. j. par. 7. Bar.
in l. ij. in §. si publico. nu. 10. ff. de adulte.

23. Decimoquarto fallit, propter immunitatem criminis, scilicet con-
tra illum qui facit iniuriam sacerdotibus vel ministris tempore cul-
tus diuini, vt in l. si quis in hoc genus. & ibi expresse Bal. C. de epi-
sco. & cleri. & ita per illum text. tenet Montal. in l. xxviii. tit. j.
par. vij. & ita expresse tenet Bar. in l. j. in §. si publica. nume. 1. ff. de
adulteris.

24. Decimoquinto fallit, in crimine læsæ maiestatis. Vt in d. Extrauag.
ad reprimen. & ibi glo. in ver. per inquisitionem.

25. Decimosexto fallit, quodcumque delictum est notorium, & ne-
scitur quis illud commisit: nam tunc superior facit inquisitionem ge-
neralem. Ita tenet Inno. in c. bonę. el. j. nu. 6. de electi. Bart. in l. si. ff.
de questi. Abb. in c. j. nu. 6. de offi. ord. De iure regio probatur in l.
xj. tit. xx. libr. iij. Fori. & in l. x. tit. j. libr. viij. ordinand. & l.
xxviii. tit. j. par. 7.

26. Decimoseptimo limita, non habere locum in Archiepiscopis qui
possunt visitare prouinciam, & inquirere de criminibus, etiam si nõ
apparet de negligentia suffraganeorum. Ita probat text. in c. sicut
olim de accusatio. vbi Abb. in iij. nota. & in nume. 4. hoc expresse
tenet.

27. Decimo octauo fallit, in regularibus: nam contra regulares po-
test inquisitio fieri, etiam nulla præcedente infamia. Ita expresse
firmat Io. Andr. in d. c. olim. col. iij. in prin. versic. vnde & sine infam-
ia proceditur ad inquisitionem. de accus. allegat. tex. in c. in sin-
gulis & in c. seq. de statu mona. quod sequitur Ant. de But. ibi, Car.
& Ancha. Sed Imol. in d. c. olim. nume. 20. dicit, q̄ illa iura lo-
quantur quando illa inquisitio fit per visitatores in capitulo gene-
ralis. & sic non concludunt, q̄ alias possit procedere contra regu-
lares fama non præcedente, & sic concludit, q̄ extra casum d. c. in
singulis.

D. Petri Duen.

Angulis, cum seq. remaneamus in regu. q̄ non debeat fieri inquisitio non præcedente infamia contra regulares, & maxime prelatos: legat ea quæ dixi in c. cum oporteat. & in c. qualiter & quando de accusa. quod dictum Imol. sequitur Ioan. de Ana. ibi; nume. 14. & idem sentit ibi Abb. num. 2. Corse. in reper. ad Abb. in ver. inquisitio, col. iij.

REGVLA CCXCIX.

FAMA regulariter non facit plenam fidem. Hanc regulam probat tex. in l. iij. in §. eiusdem. & ibi gloss. in ver. confirmat. ff. de testib: text. & ibi gloss. ver. fama in c. si testis. in §. sæpe etiam. iij. q. iij. & in c. illud. in ver. in hoc. de clerico. excommu. min. Circa quam regulam vide Bar. not. in l. de minore. in §. plurimum. nu. 10. ff. de quæst. & ibi Hip. nu. 36. (qui nu. 93. ponit quotuplex & quid sit fama: & per quos testes probetur.) Gand. in tract. malef. in Rub. a quo. vel a quibus possit fama incipere. vers. quid sit fama. per totum. Fel. & Doct. in c. ventens. el. j. nu. 7. de testib. Ias. in l. admonendi. di. nu. 242. ff. de iureiur. Dec. in c. j. nu. 36. de appell. vbi dicit hanc esse commu. opinionem. Corn. in consil. l. j. nu. 1. vol. j. & in consil. xlvj. nu. 16. vol. iij. Deci. in consil. 427. nu. 2. & in consil. dclij. nu. 2. Marc. Man. in consil. lxxij. nu. 41. & in consil. ccxlvij. nu. 7. Ioan. de An. in consil. xxvij. nu. 31. & in consil. lx. nu. 12. Chassa. in consil. Burg. in titu. (des siedz.) Rub. iij. §. iij. fol. 106. col. j. nu. 4. Soci. Iun. in consil. lxxxvj. nu. 3. & in consil. 148. vol. ij. & in consil. lxxix. nu. 18. & nu. 26. vol. j. Paris. in consil. lxxv. nu. 17. & in consil. ciiij. nu. 166. vol. j. Io. Coras. in l. admonendi. nu. 80. vbi dicit ita communiter seruari. ff. de iureiur. eandem dicit communem Are. in d. c. veniens. nu. 21. & hanc opinionem regulæ tenet Caro. Ruin. not. in consil. clviij. vol. v. nu. 23.

1. **Limita primo**, in casibus a iure expressis: scilicet vbi communis hominum opinio aliquid potest inducere: vt in communi vsu loquendi: vt in c. cx literis. de sponsalib. in l. librorum. in §. quid tamen Casius. ff. de legat. iij. Ita tenet Felin. in c. veniens. el. j. nu. 7. de test. Hippolytus in l. de minore. §. plurimum. nume. 82. ff. de quæstionib.
2. **Limita secundo**, vbiunque versatur fauor publicus preferens opinionem veritati: vt in casu. l. Barbarius Philippus. ff. de offi. proco. & in l. si arbiter. C. de senten. & in §. tria. iij. q. vii. Ita tenet Abbas in d. c. veniens. nume. 8. vers. quedam sunt in quibus. & ibi Felin. nu. 8. Soc. in reg. 144. in vj. fallentia. Hippoly. in d. §. plurimum. nume. 82.
3. **Limita tertio**, quando agitur de probanda nobilitate & virtute. Ita expresse tenet Bart. in l. prouidendum. per illum tex. C. de potestulan.

fulan. quem sequitur Felin. in d. c. veniens. nu. 9. de testi. Deci. in c. 1. nu. 17. de appella. latissime Tiraq. in tract. de nobili. c. xxxvii. nu. 84. & in c. x. nu. 8. Iaf. in repe. l. admonedi nu. 246. ff. de iureiur. Guido Papa in deci. 196. & 387. & in consi. 217. nu. 1.

4. Limita quarto in his, quæ de sui natura probare nequeunt, vt est in filiatione. cap. per quas. de probat. cap. transmissæ. qui filij sint legi. & l. si filium definimus. cum aliis. ff. de his qui sunt sui, vel alie. Ita expresse tenet Anto. de But. in d. c. transmissæ. num. 10. col. 3. vers. quandoq; adest. idem Anto. in d. c. veniens el. 1. nu. 10. de testi. & ibi Felin. nu. 9. Deci. in d. c. 1. nu. 41. de appella. Quod tamen intelligo verum, quando contra famam non instat negatio parentum. Ita tenet Abb. & Præposit. in d. c. transmissæ. Couar. vbi hoc declarat, in Epitome 4. lib. in 2. par. c. 8. §. 3. nu. 9. Circa quâ limitationem quomodo filiatio probatur, vide per Pau. & Pari. in cōs. x. volu. 2. per. totum.

5. Quinto limita, in causis breuioribus, & modici præiudicij. Ita tenet Bart. in d. l. minore. in §. si plurium num. 30. vers. si vero ista fama. ff. de quæst. quæ sequitur ibi Hippoly. nu. 50. & 54. Abb. in d. c. veniens el. 1. nu. 8. circa si. & ita dicit Bart. vbi supra intelligi debet glo. in l. vbi adhuc. C. de iure dotium, in qua sufficit probare per famam quod maritus male vitur substantia sua ad effectum vt restituat dotem. remittit se idem Barto. ad ea quæ dixit in repe. l. si constante. in j. 2. & 3. quæst. ff. solut. matri. Eandem opin. tenet Ant. de Butrio. nu. 10. & ibi Felin. nu. 9. in d. c. veniens, el. 1. & ibi Deci. nu. 18. & 49. & in c. 1. nu. 37. de appellat. Anto. Corfettus in repertorio ad Abbatem in verbo, fama. Iaf. in repetit. l. admonendi num. 146. ff. de iureiuran. Soci. in regul. cxliij. in 4. fallentia. Præposit. Alexandr. in c. 1. nu. 11. de appellatio. Matthæ. de Afflic. in c. c. mo. §. sed quia. nu. 41. quæ sit prima cau. benefi. amitten. in V. sib. feud. Cæpol. in l. j. §. sed sciendum nu. 132. ff. de ædil. edict.

6. Limita sexto, in impedimento matrimonij, quia probatur per famam famam. Vt probat tex. & ibi Abb. per eum in 3. notabili in c. super eo. de consangu. & affinit. & ibi Doct. Roma. in singu. 622. Alexan. in additionibus ad Barto. in d. §. plurimum, num. 30. inci. pi. vana vox. & Hippol. in d. §. plurimum, num. 16. Felin. in d. cap. veniens nu. 9. Decius in c. 1. nu. 40. de appellatio. Doctor de Couar. in Epitome 4. libri, in 2. par. cap. 6. §. x. nu. 29. De iure regio probatur in l. 2. titu. 3. parte 4. De iure cano. glo. per illum tex. in c. illud. in verb. in hoc. de cleri. excomm. vel deposito ministrant.

7. Septimo fallit, in factis antiquis excedentibus memoriam hominum, quia tunc fama plenam probationem facit. Ita probat gl. in l. atqui natura §. cum me absente. ff. de nego. gest. Innocē. in c. quod per nouale. & in c. veniens, de verborum significat. Bal. in Auth. quas actiones. in vltima colum. C. de sacrosan. eccle. in l. cum super. C. de rei vendicat. in l. in bonæ fidei. colum. finali C. de rebus creditis. Cæsar Lamb. in tract. iuris patrona, in 2. par. 2. lib. in 9. articulo.

quisio
atosal
ando de
e. 14.
inqu
gul. pro
ff. de re
n. iij. q.
Circ
n. nu. 40.
& quid
in Rob
per to
dmomen
cir hanc
li. xlvj.
de Marc.
de Ami.
Burg. in
n. in cōs.
S. & nu.
5. vol. j.
seruat.
nu. 21.
clvijj.
mmunis
v. su. lo.
quid ra
el j. nu.
ne. 82. ff.
referens
offi. præ
net Ab
ibi Fe
larimū.
virtute,
de po
ulan.

D. Petri Duen.

re. q. j. folio 335. colū. 1. Andr. Tiraq. in tracta. de primogeni. in praefatio. nume. 103. Ludo. Gozad. in consi. 8. numero 47. Matthæ. de Afflic. in decisio. Neapolit. c. cclxxvij. numero. 1. Pau. Pari. in consi. 52. nume. 50. volu. 3. & in consi. xxvij. nume. 236. volu. 1. Grotus in consilio xcv. numero. 15. volumine. 2. Matthæ. de Afflic. in cap. j. in iij. notab. numero xxvij. de pace iuramento firmandu. Ioan. Samson in consuetudibus Tauronen. articu. xij. colum. fina. idem Bald. in l. 4. C. de probatio. in l. non ignorat. in 6. colum. C. qui accusa. non possunt. Anto. de Butr. in c. veniens numero. 10. de verborum signifi. Philip. Decius vbi dicit hanc esse communem opinio. in cap. 1. numero 46. de appellatio. Felin. numero 9. & 16. in d. cap. veniens. de testib. vbi allegat tex. in c. cum causam. de probatio. Bartol. in l. 2. in §. Labeo. ff. de aqua plu. arcend. Hippol. in d. de minore. in §. plurimum nume. 60. ff. de questio. & in singu. cccv. Ias. in l. prætor ait. §. prætor ait nume. 25. ff. de eden. Carolus Rubeus in consi. 13. numero 3. & in consi. xcij. nume. 2. & in consi. 107. nu. 2. & 3. in consi. clxxij. numero 2. volum. 4. & in consi. 107. nu. 16. volum. 5. Et dicitur esse tempus de antiquo. quando est tempus centum annorum. vel vltra. ita tenet Innocen. in d. cap. veniens Bartholomæ. Socin. in regu. cxliij. in 7. limitatio. Corsetus in Reptorio ad Abb. in verbo. fama. Eandem opinionem dicit ita communitè teneri Alex. in l. cum aliquis C. de iure deliber. & in consi. ccvii. numero. 12. volu. 2. Specula. in titu. de probatio. in §. veru. cu. valet etiam. Alexan. vbi etiam loquitur de centum annis. in consi. 11. numero. 8. volum. 4. & in consi. lxxiiij. nume. 6. eod. volu. Deci in d. cap. 1. nu. 46. de appellatio. eandem dicit etiam communem. scilicet quod requiratur tempus centum annorum. quod est tempus longæ vitæ hominis. vt in l. fina. C. de sacrosan. ecclesi. et in l. an inuites ff. de vsufru. & lega. Ias. in reper. l. admonendi nume. 246. ff. de iureiuran. Eandem opinionem tener Imo. & ibi Abb. nu. 8. in d. c. veniens el j. de testibus Iacobi. de sancto Georg. in l. 3. in §. eiusdem nu. 16. ff. de testib. Fran. Curt. Sen. in consi. lxxix. nu. 5. & in consi. lxxvi. nu. 4. Roma. in consi. cix. nume. 1. ver. quo ad secundu. ad si. Deci. in consi. ccccxvij. numero 2. vbi hanc attestatur communem. eandem videtur etiam tenere And. Alciat. in tract. presumptionum. in 2. regula. presumptione 3. nume. 3. Cæpol. in tracta. ser. urbano. prædio. c. xix. Ias. in consi. lxxxj. col. 2. volu. j. & in consi. xxiiij. colum. penul. volu. 3. & in consi. cxlvij. in si. vol. 4. Bandè dicit commun. esse Bertrand. in consi. xli. nu. 8. vol. j. prime impresio. & secundum eam communen consuluisse Iason. in l. cum alio quis nu. 7. C. de iure deliberan. Eandem opin. tenet Præpos. in c. 7. nu. 11. de appella. Rui. in consi. lxxxiiij. nu. 9. volu. 4. Io. Cora. in reper. l. admonendi nume. 83. ff. de iureiur. Carolus Molinæ. in consuetud. Parisien. §. v. nume. 63. eandem opinionem. vbi dicit magis communiter teneri. firmat idem Steph. Bertrandus in consi. cclxxxiii. numero 4. volumine 3. prime impresionis Sigismundus Loiredas.

Lofredus, vbi hoc not. examinat, in consi. xliiij. nu. 4. pro qua opinio facit quod supra dixi in regu. xc. in 1. limita.

Licet Anto. de But. in d. c. veniens el 1. de testibus nu. 10. dicat tempus longissimum esse spacium quadraginta annorum. Quem sequitur Alex. sibi met contrarius, in consi. liiij. num. 13. vol. 2. quam opinio tenet etiam Domin. de sancto Gemi. in c. j. de rescri. lib. vj. & sibi met contrarius videtur tenere Steph. Bertrandus in consil. cclx. nu. 8. vol. 2. primę impression. Alij etiam dicunt septuaginta annorum, vt Aret. in consi. xxxvi. nume. 6. sed nihilominus, vt supra dixi, precedens opinio est vera & communis. Sed opin. Anto. saluat Deci. in d. c. 1. nu. 47. de appellat.

8. Octavo fallit, quando esset materia in qua ipsa fama, seu opinio communis tribuat. ex eius verbis certum intellectum, tunc enim sufficit quod ipsa probetur. Vt in l. Labeo de supellect. lega. in l. cū delationis §. a finam ff. de fund. instruct. ita tenet Anton. de Butrio in d. c. veniens, nu. 10. quę refert Socin. in regu. cxliiij. in v. limitatio. Abb. in d. c. veniens, nume. 8.

9. Limita nono, in probatione mortis. Ita tenet Cin. in l. si quidem C. sol. matr. Ant. post alios in c. in presentia. de sponsali. nu. 7. Bar. in l. §. si dubitetur ff. quę ad mod. testa. aperiari. & est bonus tex. in l. non omnis §. a barbaris ff. de re militari. & hanc opi. tenet Feli. per illum tex. in d. c. veniens nu. 8. Bart. in d. l. si quidem C. solu. matr. & ibi Sali. Ias. in l. cum ea quę nu. 7. C. de transact. additio. Prępo. in d. c. j. in nu. 11. de appell. Hippo. in d. §. plurimū nu. 79. Iac. de Sancto Georg. in l. 3. §. eiusdem nume. 9. ff. de testib. Quod tantū inteligo verum quodocunque aliquis longe fuit absens, & tractatur de eius hereditate, & sic in his quę sunt læuis præiudicij: alias autem sola fama non sufficit, sed requiritur alia probatio vlt. ra famam. secū dicit Abb. & Anto. in d. c. in presentia. Stephan. Aufred. in additio. Capellę Tholo. cccxvi. & in decisio. cccxii. & ibi Bar. & Sali. in d. l. si quidem C. solu. matr. Corset. in singul. in verbo. mors. Corn. in consi. 10. nu. 7. vol. j. Alex. in consi. 4. nu. 15. vo. 2. & in cōsili. xv. vol. 4. Nico. Boer. not. vbi hoc examinat, in decisio. 288. per totam Bartholo. de Chassa. in consuetud. Burgundię, in proœmio. fo. 10. colu. 2. nume. 9. Marianus Socin. Iun. in consi. xxvi. vol. 2. pte. totum. vbi tractat qualiter mors probetur. De iure regio est tex. in l. xliiij. titu. xliiij. par. iii.

10. Decimo limita, non habere locum quando agitur remedio. c. re integranda 3. q. j. Ita tenet Ancha. in consi. xlii. nu. 3. vbi dicit, quod fama publica de possessione, facit tē restitui. sequitur Deci. in d. c. j. nu. 42. de appellatio. Ratio potest esse quia causa videtur esse legis præiudicij, cum agatur de sola possessione, vt notatur in l. j. C. si de momenta. posses. sue. appell. no. idem Deci. in c. de appellationibus. de appella. & in d. cap. veniens el 1. nume. 43. de testibus, & ibi Fel. in nu. 16. in fine.

11. Undecimo fallit, quando agitur de sufficiencia ordinandi, Ita te-

D. Petri Duen.

- ¶ et Domi. post glo. ibi. in c. nullus in fi. xxiii. distin. quem sequitur Feli. in d. c. veniens el. 1. nu. 9. de testi. Hippol. in d. l. de minore in d. §. plurimum nu. 80. ff. de questio.
- 12 Duodecimo limita, in collatione beneficij: nam pertinentia collationis sufficit probare per reputationem & famam ita concludit Domini de Rota in decisi. ex xiiij. secundum impressionem antiquam & secundum nouam in decisi. 3. in titu. de probat. Phil. Decian d. 1. nu. 39. de appellat.
- 13 Decimotertio fallit, in possessione seruitutis, aut libertatis, aut simili, vel in quasi possessione ingenuitatis: & ita ut onus probandi transeat in aduersarium volentem dicere contrarium, vt in l. mater C. ne de statu defuncti. Ita tenet Bart. in l. de minore d. §. plurimum, nu. 30. in fi. Bald. in d. l. 2. per illum tex. C. si seruus aut libert. libro x. Iac. de sancto Georg. in l. 3. in §. eiusdem nu. 7. de testi. Andr. Tirac. in tractatu de nobilitate, c. x. nu. 8. Carolus Ruinus in cōs. 128. volum. 4. nume. 10.
- 14 Decimoquarto fallit, quādo a statuto hoc disponitur, vt quia dicitur statutum quod delictum sola fama probetur, argu. tex. in c. cum dilectus de fi. instru. Ita tenet Barto. in d. §. plurimum. nu. 31. quem sequitur Philipp. Decius in d. c. 1. nume. 48. de appellat. Abb. in d. c. veniens, el. 1. num. 10. de testibus, vbi dicit quod tale statutum quod fit contra ius commune, debet stricte interpretari, quem sequitur ibi Decius numero 33.
- 15 Decimoquinto fallit, in probanda excommunicatione: nam excommunicatio per famam probatur. Ita tenet Bal. in cap. 1. per illum tex. col. j. ver. nota quod excommunicatio hic finitur lex, & incipit consuetudines regni, in V sibi. feud. pro qua opin. est tex. in c. allud. & ibi gl. in verbo, in hoc. de cler. excomm. ministrā. & in c. ad hanc in gl. in verbo, publice, de postula. prelat. Quod tamen intelligo verum, quando non agitur de preiudicio alterius, vel in foro alicui, sed quantum ad hoc vt quis repellatur ad agendum tanquam excommunicatus, non sufficit fama sed debet fieri apertissimus documentis. Ita Ant. de But. in d. c. veniens, el. j. nu. x. alleg. Spec. in titu. de notorio in §. fama Ant. de But. & ibi Abb. nu. 11. in c. prudentiam in §. sexta. de offi. deleg. & ibi Deci. num. 36. idem Decius in d. c. ad hanc nu. 48. de postulat. prela. Iacob. in d. l. 3. in §. eiusdem nu. 19. ff. de testi. pro qua opinione est tex. in c. pia, in verbo, apertissimis documentis, de exceptio. lib. 6.
- 16 Decimosexto limita, quādo canque clericus fuerit infamatus a populo, nam tunc fama probat, & tenetur innocentiam suam purgare. Probat tex. in cap. presbyter. 3. q. 5. in c. cum desideres §. secundam. de senten. excomm. in c. 1. cum alijs, de purga. cano. ita tenet Alex. in addit. ad Bar. in l. de minore. in §. plurimum nu. 30. in addit. incipien. vana vox. ff. de quest. Deci. in c. prudentia. §. 6. num. 42. de offic. deleg.
- 17 Decimoseptimo fallit, in probando iudicem esse consuetum in carcerare

exercere vel torquere homines, vel similes violentias inferre appellantiibus vel conquerentibus de eo. Ita concludit Bartol. in l. de pupillo. §. si quis ipsi pretori. nu. 17. ff. de noui operis, quem sequitur Alexan. in additio. ad Bar. in d. l. de minore, in §. plurimum, numero 30. incip. vana vox. Felin. in d. cap. veniens, el. 1. nu. 9. in fine, de testibus, & in cap. afferre, nume. 11. de presump. & in cap. de quarta, numero, 24. de prescriptio. & de illo dicto Bart. facit etiam mentionem Alexan. in consil. 66. numero. 9. volu. 3. hanc opinionem tenet Iason in repet. l. admonendi, nume 246. de iureiuran. Ruinus in consil. 105. numero. 1. vol. 1.

18 Decimo octauo limita, non habere locum in Principe attestante de fama seu infamia alicuius, quando loquitur assertiue, secus si loquatur narratiue. Porro dicitur loqui per verba assertiua, quando loquitur hoc modo, quia constat nobis talem esse infamatum &c. Per verba autem narratiua dicitur loqui, quando dicit, multorum clamor ad nos peruenit quod talis est infamatus. Hanc limitationem posuit Ioan. Andr. in additionibus ad Specul. in tit. de inquisitione, in §. nunc tractemus, vers. hoc autem notandum, quem sequitur Abb. in c. cum oporteat, in 7. notabili, de accu. Iacobinus de sancto Georg. in d. §. eiusdem, numero 21, Ias. in repe. d. l. admonendi, numero 246. in fine.

19 Decimonono limita, non habere locum, vbi tractatur aliquid circa materiam peccati: nam ad euitandum peccatum, fama plene probatur. Ita tenet Abb. in cap. 1. nu. 17. de postula. prælat. quem sequitur Præpositus in c. 1. nu. 11. de appella. Are. in consil. 13. col. 8. Hippo. in d. l. de minore, in §. plurimum, numero 73. ff. de questio.

20 Vigesimo fallit quando agitur de informatione conscientie alicuius, nam tunc plene probatur. Ita concludit Anto. de Butri. in repet. peruenit, col. 17. de censu. allegat Compstel. in c. 1. de electio. lib. 6. quem sequitur Fel. in d. c. venies. nume. 9. de testi. Hippo. in d. §. plurimum, numero. 82.

21 Vigesimo primo limita non habere locum in consuetudine, nam consuetudo probatur per famam. Ita tenet Cinus in l. 2. in versiculo 2. queritur. C. que sit longa consue. quem refert & sequitur Alexan. in consil. 14. numero. 1. volu. 5. Hippoly. in dicto §. plurimum, numero 75.

22 Vigesimo secundo limita non procedere in mala fide, nam mala fides bene probatur per famam. Ita Bart. in l. Celsus, nume. 18. ff. de vsu cap. Cardi. in consil. 18. Ang. in l. eum qui in §. si. ff. de Publicia. et in consil. 260. numero 5. Are. in consil. 15. numero 11. Hippo. in d. §. plurimum, numero 76. Lodou. Gozadinus in consil. 1. numero 33. Matheus de Afflictis in cap. 1. in 4. notab. numero 27. de pace iuramento firmam. in V. sibus feudorum. Socinus Iuni. in consil. 1xix. numero. 12. volu. 1.

23 Vigesimo tertio limita non procedere in consiliis: nam bene probantur per famam. Ita tenet Archidia. in cap. inter memoratus, nu.

D. Petri Duen.

4.15. quæ. 3. quem sequitur Imol. in c. cum causam, numero 5. de probatio. & ibi Felin. numero 9. Hippol. in d. §. plurimum. numero 78. pro quo facit quod supra dixi in 7. limitatione. Eandem opinionem tenet Gratus in consi. 95. nume. 15. vol. 2. facit tex. in d. c. cum causam de probatio.

- 24 Vigesimoquarto limita, non habere locum in ecclesiastico interdicto: nam sola fama facit probationem sufficientem, ut interdictum superioris obseruetur. Ita probat gloss. in c. 1. in verbo publice. de postula. præla. quam sequitur ibi Abb. numero 17. & expresse Petrus Briaxius Navarrensis in directorio electionum, in prima parte cap. 20. numero 10. Deci. ubi eam declarat in d. cap. 1. numero 48. de postula. prælaro.

REGVLA CCC.

FAMA in criminalibus non facit semiplenam probationem. Hanc regulam probat gloss. in c. veniens, et 1. in verbo illorum, de testib. & ibi Bald. Imol. Anto. de Butrio, nume. x. & Abb. numero 8. Felin. numero 12. Dec. numero 25. & ibi cæteri Docto. Bald. & Doct. in c. 1. de appella. Bart. in l. de minore, in §. plurimum nume. 20. ff. de quæstio. & ibi Hippol. nume. 55. ubi allegat quam plures Docto. Eadem opinionem tenet Ias. in repe. l. admonendi, numero 250. ff. de iureiur. Aymon Crauetta in consi. 41. numero. 6. Cepol. in consi. 34. numero 5. in consiliis crimina. Jacobi. de S. Georg. in l. 3. in §. eiusdem, nume. 10. ff. de testi. Salice. & Docto. in l. ea quidem C. de accu. & hanc dicit esse communem opinionem. Marc. Anto. Blancus in tract. de iudiciis & tortura, nume. 113. Ratio huius regule est, quia in criminalibus, probationes debent esse luce meridiana clariores, l. sciant cuncti. C. de proba. canonizata in c. sciant cuncti. 2. q. 8. quibus concordat regia l. 12. titu. 14. parte 3. ita concludunt omnes supra dicti doct. Et circa hanc reg. vide Decium in consi. 429. nume. 9. & in consi. 189. nume. 13. Hier. Gratum in consi. 136. nume. 2. vol. 1. Matthæum de Afflictis in c. 1. notabili 4. nume. 15. de pace iura. firman. in vsibus feudo. Ioan. de Amicis in consi. 40. nu. 12. Paris. in consi. 153. nu. 11. cum aliis. volu. 4.

- 2 Amplia primo, etiam agatur de crimine civiliter, quia idem erit quod in criminalibus. Ita concludit Antonius de Butrio in d. cap. veniens, numero 10. & ibi Abb. nume. 9. allegant text. in c. tam lite ris de testibus, ubi dicunt probari, quod fama cum uno teste non probat, & ita per illud textum expresse notat ibi Bal. nume. 1. in 2. notabili. Ioan. de Anania in consi. 49. numero 3. Felin. in d. c. veniens, numero 12. Ias. in d. l. admonendi, numero 250. Quam ampliationem reprehendit Decius in d. c. veniens, et 1. numero 28. & ante eum ibi Imola numero 8. quem sequitur Jacobi. de sancto Georg. in d. §. eiusdem.

§. eiusdem, nu. 11. Ratio in qua se fundat Imo. est, quia quando agitur de crimine ciuilitate, non requiruntur ita stricte probationes sicut quando agitur criminaliter.

2 Amplia secundo, vt habeat locū in causa ciuili famosa & ardua quia equiparatur criminali. Ita tenet Bal. in d. c. veniens, el. 1. numero 7. allegat tex. in l. propter litem. ff. de excusa. tuto. quem sequitur Deci. numero 39. Et ideo in matrimonio dissolueno (quia grauis causa reputatur) non sufficit fama cum vno teste, ut concludit Alex. in consi. 141. nu. 4. vol. 2. Hippo. in d. §. plurimum. nu. 56. allegat notata per glo. & doct. in c. mulieri, de iureiur. facit tex. & ibi notata per Anto. in cap. 1 de consang. & affini. Eandem opi. sequitur Iason in d. l. admonendi, numero 252.

3 Amplia tertio, habere locum in omnibus casibus in quibus non defectur iuramentum in probationis defectus nam in talibus fama cum vno teste non probat. Ita tenet Bal. in c. 1. numero 3. de appel. sequitur Deci. in d. c. veniens. numero 31. Et casus in quibus iuramentum non defectur in supplementum probationis ponit Iason in repe. l. admonendi, numero 294. Hippoly. in l. maritus, ff. de questio.

4 Amplia quarto, etiam si agatur de probanda excommunicatio ne vt quis a iudicio repellatur. Ita concludit Anto. de Butrio, in d. c. veniens, numero 10. & ibi Feli. numero 12. Facit quod supra dixi in regu. 299. in 15. limitatione.

5 Amplia quinto, etiam si de hoc esset statutum Episcopi, quod per vnum testem de veritate, & tres de fama conuincatur quis de vsu. Ita concludit Federicus de Senis in consi. 17. per totum, quem sequitur Ancha. in repe. c. 1. col. 80. versi. accedat quo supra, de consi. 10. Feli. in d. c. veniens, nu. 12.

6 Limita primo, quando esset facta plusquam semiplena probatio. Ita tenet Bal. in l. si quis in §. 1. ff. de eden. numero 4. quem sequitur Aret. in d. c. veniens, numero 23. Ioan. Andre. in addi ad Specul. in titu. de probatio. in §. ff. versi. 13. ad si. Pro qua opinione ibi Aret. allegat tex. quem dicit esse singularem secundum vltimum intellectum glo. in c. preterea, de testib. vbi si testes deponunt super adulterio de auditu, quia testes audiuerunt adulteros commisceri, tunc vna probatio iuncta cum fama et aliis legitimis adminiculis probat crimen. Facit etiam tex. in l. 1. in §. idē Cornelio, in fine. & ibi Bar. ff. de quest. vbi ex vno teste de veritate coniunctis argumentis fit plena probatio. facit etiā glo. & ibi Dominicus in c. 1. in verbo, manifestos, de vsuris, lib. 6. Eandem opinionem sequitur Feli. in d. c. veniens, numero 13. Iacobinus in d. §. eiusdem, numero 13. Deci. in consi. 103. numero 12. Tholo. Gram. in decisio. 42. numero 12. Decet. in d. c. veniens, numero 32. vbi dicit, quod hoc totum est in arbitrio iudicis, attenda qualitate fame & presumptione que esset vltra semiplenam probationem.

7 Limita secundo, vt non procedat quantum ad inducendam purgationem

gationem

gationem, vt in c. presbyter si a plebe. 2. q. 5. Ita tenet Felin. in d. c. veniens, numero 14. Iacobi, de sancto Georg. in d. l. 3. in §. eiusdem numero 12. ff. de testi.

- 3 Limita tertio, vt non procedat quantum ad inquirendum, vt in c. qualiter & quando, el secundo, de accusatio. Ita tenet Felin. per illum text. in d. cap. venies, numero 14. Iacob. in præallegato §. eiusdem, numero 12.
- 4 Quarto fallit, quo ad deueniendum ad torturam. Ista est gloria, & communiter approbata, quæ hoc clare videtur probare, in l. qui sine accusatoribus. in verbo, suspicionibus. ff. de quæst. Contrariam tamen opinionem, imo quod fama non faciat iudicium ad torturam contra aliquem, tenet Ioan. Andr. in additionibus ad Specul. in ti. de probatio. in §. videndum, nume. 19. incipi. sciant. in fine idem in titulo de notorio crimine. in §. fama est, super vericula, casus, ad fin. Quem refert & sequitur Anto. de Butrio in c. tertio loco, nume. 19. de probat. Ang. in tracta. maleficiorum, in verbo, fama publica, nu. 41. Panor. in c. 1. nume. si. de purga. cano. & in c. cum in contemplatione, de regu. iur. Alex. in consil. 5. nume. 3. vol. 1. Et hanc tenet Bar. in l. si milites. C. de quæst. & in d. l. de minoribus, in §. plurimum. nume. 31. ff. eod. licet non clare, & dicit communem Iason in repeti. admonendi, nume. 25. ff. de iureiur. vbi allegat quam plures docto. Hippo. in d. §. plurimum, nume. 27. & in sing. 97. Hanc etiam tenet Paris. in consil. 58. nume. 11. vol. 4. idem Hippo. in consil. 15. nume. 12. Anto. Corsetus in Repertorio, in verbo, fama. Paris de Puteo in tracta. de syndica. in verbo, an fama. Marcus Mantua, vbi assignat rationem, in consil. 148. nu. 7. Ioan. de Amicis in consil. 95. nu. 4. Stephanus Bertrandus in consil. 31. nu. 2. vol. 1. secundæ impressionis. Et hanc opinionem dicit ita communiter teneri Marcus Antonius Blancus in tracta. de iudiciis & tortura, nu. 213. Iacobi, de S. Geor. in l. 3. in §. eiusdem, ff. de testi. Quam limitationem intellige vt dicam in regula infra proxima.
- 5 Quinto limita non habere locum, quando agitur tantum ad finem probandi iurisdictionem illius causæ: nã tunc fama publica in criminalibus facit plenam probationem. Ita concludit Dominus, de sancto Germaniano, in c. si iudex laicus, in §. & si notorium, nu. 2. in 1. nota. de sentent. excom. lib. 6. quæ sequitur Hip. in d. §. plurimum, nu. 74.
- 6 Sexto limita non procedere, quando cum fama esset dictum Syndici qui ita denuntiatur Titium occidisse Caium, quia tunc fama facit semiplenam probationem. Ita consuluit Bar. in consil. 19. in finalibus verbis. Quem licet corrupte, sequitur Augusti. Arimienis in additio. ad Ang. in tracta. maleficiorum, in verbo, quod fama publica, numero. 41. & Hieronym. Gratus in consil. 136. numero. 17. vol. 1. Hierony. Zanennus in tracta. differentiarum vtrius iuris, differentia 109. numero. 185.

REGVLA CCCI.

FAMA in criminalibus non facit indicium ad torturam. Ita expresse tenet Bar. in l. milites. C. de quest. Anro. de But. & ibi docto. in c. veniens, et j. de testib. sequuntur doct. in reg. præcedenti, in iij. limit. relati. De iure regio probatur in l. iij. tit. xxx. par. 7.

Hanc reg. ponit Bernar. de Luco cum duabus limitationibus, remittendo se ad Hippo. in l. de minore, in §. plurimum, num. 7. ff. de questio. in regu. 311.

1. **Limita primo**, quando cum fama est vehemens. Ita expresse concludit Bar. in consi. ex ej. sequitur Bal. in c. j. in §. iniuria, de pace iuramen. firman. in vlt. feud. Fel. in d. c. veniens. nu. 15. Angusti. Arim. in addi. ad Ange. in d. tract. malef. in verbo, quod fama publica, nume. 42. Thomas Gramm. in consi. lvij. nu. 16. Hippolyt. in d. §. plurimum, nu. 28. & in l. patre vel marito, nu. 59. ff. de quest. & in pract. crimin. in §. diligenter, nume. 20. & in consi. iij. num. 6. & in consi. xlix. nu. 65. & in singul. xcviij. & singu. ccv. Parisi. in consi. liij. nu. 21. vol. iij. Hiero. Grat. in consi. lvij. num. 2. libr. ij. Matth. de Affl. in c. j. nu. 17. de pace iuramen. firman. in vlt. feud. Thom. Gramm. in decis. xxxxiij. nu. 52. & ibi nu. 53. dicit, qd relinquitur arbitrio iudicis, quando fama dicatur vehemens. Hippolyt. in d. §. plurimum, nu. 30.

2. **Limita secundo**, quando cum fama adesset dictum officialis denūtians cum iuramento. Vt supra dixi in præcedenti Reg. in fina. limit. & tenet Paris de Pateo in tract. syndi. in verbo, in fama, nu. 3. pro qua opi. allegat text. in Auth. hodie. C. de repud. Matthe. de Affl. in c. j. in iij. not. nu. 35. de pace iuram. firman. in vlt. feud.

3. **Limita tertio**, quando contra illum malefactorem contra quem vox & fama de delicto commisso est etiam probatum, illum hominem esse male famę, vitę, & conditionis. Ita expresse tenet Albert. Gand. in tract. malef. in rubr. a quo vel a quibus possit fama incipere, nume. 12. Angusti. Arim. in additio. ad Ang. in verb. quod fama publica, nu. 44. Pro qua opinione est text. de iure Regio. in l. iij. tit. xxx. par. 7. pro qua vide Matth. de Affl. in d. c. j. in iij. not. num. 41. Hiero. Zaner. in tract. differentiarum vtriusque iuris differentia. cix. nu. 185.

4. **Quarto fallit**, quando cum fama adesset fuga: nam tunc talis infamatus potest torqueri. Vt in Authentica de exhibendis testib. §. si vero, colla. v. & in Authen. de sanctis Episcopis, in §. si quis autem, colla. ix. nam tunc iste talis potest torqueri. Ita expresse per illum text. tenet Matth. de Affl. in d. iij. notab. num. 40. Bar. in l. si. ff. de questio. Imol. & ibi Fel. num. 6. in c. nullus, de præsumptio, vbi hoc declarat Hiero. Grat. in consi. xlviij. nu. 8. vol. 2. Circa quam limita, vide text. de iure regio. in l. xiiij. tit. xxix. par. 7. Doct. in l. lege Cornelia, ff. ad Sylla, & vide infra in reg. ccviiij.

Quinto

D. Petri Duen.

9 Quinto fallit, quando fama habuit originem ab honestis personis: nam tunc bene facit indicium ad torturam. ita sentit Bald. in c. j. §. item si vassallus. colum. vlti. de controuersia inuestitu. Sal. in l. ea quidem. C. de accusatio. facit tex. in c. qualiter & quando. el. ij. de accusatio. & in l. miles. iij. §. mulier. & quod ibi notat Bar. ff. de adte. Paris de Puteo in tract. syndicatus, in verbo, an fama. nu. 1. Hanc opinionem tenet Hippol. in d. §. plurimum. nu. 30. & in singu. xv. c. vii. & in consi. iij. nu. 5. & in consi. xxxj. nu. 5. Franc. Aretin. in d. c. v. mens. nu. 35. & ibi Fel. nu. 17. Parisi. in consi. cliij. nu. 12. vol. ij. facit etiam tex. in c. cum in iuuentute. de purgatione canonica.

REGVLA CCCII.

FAMVLO dicens, ne reuertaris domum nisi sentiam notum de te, si famulus occidat aliquem, tenetur dominus de homicidio, quando dominus prius recipit aliquam iniuriam. Hanc reg. ponit Bar. & ibi Doct. in l. si quis mihi bona. §. per Seio. nu. 1. per illum tex. ff. de acquir. hared. Anch. in c. ex literis. per illum text. de excessibus prela. & ibi Abb. Alex. in consi. 127. nu. 4. & in consi. 128. nu. 5. vol. 4. & Ripa in l. si ventri. §. fin. nu. 4. ff. de priui. cred. Fel. in c. afferte. nu. 13. de presumptio. & in c. sicut dignum. num. 12. de homicidio. Iacobi. de S. Georg. in l. j. nu. 6. C. de seruis fugit. Aretin. in tract. malefic. in verbo. & Sempronium mandatore. nu. 42. & ibi Augusti. Arimi. in additi. dicit hanc esse communem opin. Pro qua opinione Bar. facit notabile dictum eiusdem Bart. in l. sed si vnus. §. seruus. nu. 2. ff. de iniur. vbi dicit, qd quodocunque aliquis interfecit aliquem per alienum hominem, qui de necessitate debet ei obedire, dicitur proprie interficere. allegat ad hoc tex. in l. ita autem. in §. gessisse. ff. de administ. tuto. Eandem opin. tenet idem Bartol. in l. iij. in §. si procurator. ff. quod cuiusque vnuer. nomi. pro qua opin. facit etiam text. & ibi Abb. nu. 9. Fel. nu. 9. in c. mulieres. de sentis. excomm. sequitur Hiero. Grat. consi. v. nu. 11. vol. j. Matthe. de Abflict. in consi. Neap. lib. j. Rubr. xij. nu. 17.

- 1 Amplia primo procedere, etiam si dominus dixisset famulo in aure certa verba, & ille statim iuit & occidit hominem: nam presumitur factum de mandato domini. ita expresse tenet idem Bart. in l. si ventri. in §. si. nu. 1. ff. de priuileg. cred. per gl. ibi: quem vltra Angel. ibi sequitur Bal. in l. multum. col. ij. C. si quis alteri vel sibi. et in l. j. col. iiii. C. de ser. fug. & in c. veritatis. col. 3. de dolo & contuma. Alex. in l. si cum dotem. §. si mulier. in vij. not. ff. so. ma. Io. de An. in consi. 23. Fel. in c. j. nu. 12. de offic. deleg. Hip. in l. j. in §. praterca. nu. 27. ff. de quest. Hiero. Grat. in consi. cx. nu. 11. vol. j.
- 2 Amplia secundo, etiam si famulus extinxisset per multos dies qd non comisset maleficium; nam si postea commisit tale delictum, videtur

videtur commississe vigore mandati. Ita concludit Innoc. in c. ad
audientiam. de homic. quem sequitur Fel. in c. sicut dignum. nume.
12. de homic. Hanc opi. tenet Bar. in l. non solum. in §. si manda-
to. nu. 12. ff. de inru. Arer. in d. tract. malefic. in verbo, & Sempronii
mandatorem. nu. 15.

Amplia tertio habere locum, etiam si dominus proferens talia
verba famulo expresse inhibuisset ne occideret: nam sequuto deli-
cto tenetur dominus, iuxta tex. in c. si. de homic. lib. vj. Ita per illū
tex. hoc tenet Bal. in l. non ideo minus. nu. 14. de accusa. Matthæ. si.
licet de Bal. nullā mentionem faciat. in fin. clxxxvij. in fi. Maria.
Sec. in c. ad audientiam. nu. 63. de homicidio.

Hanc reg. cum 6. lim. ponit Bernar. de Luce in reg. ccj. remitten-
do se ad Iaso. in l. j. a nu. 28. vsque ad num. 38. C. de seru. fugi.

REGVLA CCCIII.

FAMVLOS vel consanguineos habens in domo, qui essent ho-
mines improbi, dominus ex ipsorum delictis tenetur: quia præsu-
mendum est qd perseverabunt in delictis suis, vt in reg. semel. de te-
gul. iur. lib. vj. & dominus accipiens eos in domo, præsumitur infor-
matus de eorum conditione, vt in l. si. in §. seruorum. ff. naut. caup.
& stabu. Hanc reg. ponit Card. Zaba. in Clem. ne in agro. §. por-
ro. in iij. not. de sta. u. moca. quem sequitur Fel. in c. Petrus. nu. 7. de
homici. Dec. in l. ij. nu. 8. & ibi. Curt. Jun. nu. 9. & Doct. moder. C.
de pac. Alcia. in tract. præsumptio. in iij. reg. præsumpt. xl. Francis.
Zoannetus Bononien. in cons. xxvij. nu. 6. pro qua opinione est
tex. in c. nulli. de accusat. & in l. si. de abigeis. Et circa hanc reg.
vide Ias. in l. age cum Geminiano. nu. 7. C. de sacros. Pet. de Ferrz.
in præci. in forma inquisi. in verb. transeat. nu. 6.

Limita, & intellige istam reg. vt non procedat ad hoc vt prædi-
cti domini puniantur eadem pœna qua ipsi delinquentes, sed mitius
arbitrio iudicis, ex quo puniuntur per præsumptiones. Secundum
doctrinam Inno. in c. quia verisimile. de præsup. num. 2. vbi tenet, qd
quoties condemnatur quis ex præsumptionibus seu ex præsumpti-
onis probationibus, iudex debet multum temperare sententiā & mi-
tigare pœnam. quem ibi sequuntur doct. Canonistæ, præcipue Abb.
& Fel. nu. 6. per tex. ibi Ias. in l. j. nu. 28. C. de seru. fugi. & in l. j.
nu. 21. ff. si cer. pe. Philip. Dec. in c. tertio loco. nu. 6. de probz. Tho.
Grammati. in decis. xliij. nu. 13. & cum illo dicto Innoc. esse commu-
nitas. testatur expresse Pala. Ruui. in alleg. heretis. §. xj. quod no-
tab. declarat, & sequitur Iacobi. in rubr. nu. 7. ff. de probat. Ratio
est, quia in hoc casu videtur potius argui culpa domini, quam dolus,
vt in l. culpa caret. ff. de regu. iur. Bal. in c. veritatis. nume. 5. de do-
lo & contum. Quod tamen intelligo verum, quando delictum nō
fuisse factum contemplatione domini. quia si eius contemplatione
esset factum, eadem pœna veniret puniendus qua ipse delinquens.
Pto

D. Petri Duen.

Pro qua opinione facit notabile dictum Barba. in c. j. nu. 34. de offi. deleg. vbi concludit, qd si famulus presente domino habente verbum cum aliquo, percussit illum ense vel alio modo, si delictum famuli cadit ac commodum domini, imputatur ipsi domino. pro quo al. legat dictum Bal. in l. de pupillo. in §. si quis ipsi pratori. ff. de no. oper. nunt. vbi si famulus potestatis verberauit appellanrem, presumitur de mandato potestatis. quod dictum Bar. sequitur ibi Alex. et Bal. in l. j. C. de seruis fug. Fel. in c. mulieres. de sen. ex com. nu. 4. Hippo. in conf. xx. nu. 1. Matth. de Affict. in constit. Neapo. lib. Rub. xij. nume. 18.

REGVLA CCCIIII.

FAMVLVS de mandato domini tenetur prestare operas alteri, quas sibi exhibere tenetur. Hanc reg. probat tex. in l. oper. in rerum. in fi. ff. de ope. liber. & in l. homines. & in l. vxori. in §. Serapium. ff. de vsufruc. legat. Ratio est: quia is qui conduxit, alteri potest locare, l. cum plures. ff. locat. et illa pecunia per famulum acquisita acquiritur domino. l. patronus, & l. si libertus. la. j. & in l. qui libertinus. ff. de oper. libert.

- 1 Primo fallit, quando dominus vellet delegare operas turpes, quas ipse dominus non potest exigere. vt in l. hac demum. ff. de ope. lib.
- 2 Secundo limita, quando extra locum vellet vt famulus seruiret: quia famulus non tenetur si ad illas operas non esset obligatus. Vt in l. vsuras. & ibi Doct. C. de solutio.
- 3 Tertio fallit, quando dominus his quibus operas iubet exhiberi esset odiosus vel onerosus, vel rixosus: nam tunc non tenebitur famulus eidem seruire. Argum. tex. in l. ij. ff. vt in possessio. legat. & in l. inuitus. ff. de fideicom. liberta. in l. fi. C. de pacis inter emp. & vendiro. quia non debet fieri deterior conditio famuli. l. genera. liter. in fi. ff. de fideicom. liberta.

REGVLA CCCV.

FAMVLI scholarium & clericorum, gaudent privilegio ipsorum. Hanc reg. probat tex. & ibi doct. in Authē. habita. C. ne filius pro patre. & in clericorum famulis probat tex. in l. j. & ij. C. de episcop. & cleric. quam opin. tenet Philip. Fran. in proem. §. in verbo. scholaribus. Jac. Rebuff. in l. vnica. in §. fi. de collegia. & nummul. lib. xj. Et circa hanc reg. vide Feli. vbi eam declarat, & plura adducit, in c. ij. nu. 2. de foro compe. Iaf. & ibi Doct. vbi hoc et examinant. in l. scrimarios. C. de milita. testam. Bal. in notabi. in d. l. j. vbi in supradictis locis reperies hanc regul. ampliatam & limitatam. Et qui proprie dicantur de familia domini, ponit Fel. in c. insinuat. te de offic. delega. Matth. de Affict. in constit. Neapol. lib. j. Rub. xv. nume. 19.

Hanc

Hanc reg. in famulis scholarium cum duabus amplianib. et vnica limitatio. vbi plura congerit in proposito, ponit Petrus Rebuff. in d. tract. de priuil. scholarium. priuile. clx. a nu. 1. vsque ad fin.

Que reg. in famulis scholarium est hodie correcta de iure regio, per pragma. xxv. in volu. pragma.

REGULA CCCVI.

FAMVLVS intra triennium salarium a domino petere debet alias post tres annos non auditur. Que regula probatur de iure Regio in pragma. clvij. de Madrid. Anni Domi. 1528. vbi dicitur q. seruicia famulorum per triennium prescribuntur. Circa quam reg. vide que dixi in reg. vj. & Phil. Corn. in consi. cclxix. et 328. volum. j. item D. Couartu. in repetitio. reg. possessor. ij. par. §. xj. nume. 2.

1 Limita primo non procedere, quando impediuntur petere aliquo iusto impedimento. vt c. commissa. de elect. lib. 6. in l. fin. C. de adulte. in l. si cum ipse. ff. de excusa. tuto. Ita expresse tenet Bal. in auti. nisi tricennali. in princ. ver. sed quid dices. C. de bon. s. mater. vbi dicit, q. hęc limitatio est naturalis: quia vbi non est negligentia, non debet esse poena. Eandem opin. tenet Ias. in consi. xxxv. col. ij. vol. j. facit quod notat Alex. in consi. lxxv. nu. 5. lib. 6.

2 Secundo fallit, quando dominus iurauit soluere: quia iuramentum perpetuat actionem. vt in l. nam & postea. in §. his qui temporali. ff. de iureiuran. Quam opinionem sequitur Ias. in additio. ad Christoph. in §. sed aliquando. nu. 5. Instit. de vsucapio. vbi dicit, q. hoc sumitur ex notatis per Anto. de Butr. post Hostien. in c. si diligenti. de prescript. & idem Ias. in §. de constituta. Instit. de acti. hanc etiam opi. per illum tenet Bar. in d. §. si his qui temporali. & ibi Ias. nu. 4. Hippo. vbi dicit ita obtinuisse in contingencia facti. in sing. cxlj. vbi etiam quam plures Doct. allegat Fel. in c. si. nu. 7. de prescript. Marc. Anton. Baueria in tract. de virtute, & viribus iuramen. priuileg. xx. x. nu. 4. 2. Corn. in consi. cccxxvij. nume. 22. vol. j. & Roderic. X Suarez, vbi hoc notab. examinat, in repeti. post rem iudicam. fol. 116. col. ij. nu. 2. in §. considera vltimo. ff. de re iudica.

3 Tertio limita non habere locum, quandocunque famulus peteret debitum competens sibi actione reali. ita Bald. in l. pen. C. quod cum eo. Ias. in princ. inst. de actio. nu. 101. post Bald. & Aretin. ibi. quam limitationem latius examinaui in d. regu. vj. in j. limitatio. Et ideo si famulus relinqueret vestes apud dominum depositi nomine, eas repetere poterit, etiam post tres annos, non obstante supra dicta pragma.

4 Quarto limita, si famulus deserat dominum, et statim redeat: tunc non videtur recessisse: ideo annus computabitur a die quo nouissim

Z me

ne discedet cum effectu: vt in l. iij. ff. de diuorti. & in l. quod calo-
re. vbi hoc notant Doctro. ff. de reg. iur.

- 5 Quinto limita quodcumque talis prescriptio esset per litis con-
testationem interrupta: quia famulus intra tres annos conuenit do-
minum, & lis fuit incepta, tunc perpetuatur actio. vt est text. & ibi
Doct. in d. l. nam & postea. in §. si is qui temporale. & in l. si. C. de
prescrip. xxx. vel xl. anno. quod iure tradidi. in d. reg. vj. in fi.
- 6 Limita sexto, non procedere in foro conscientie: nam si dominus
sciat se hoc famulo debere, non est totus quo ad Deum, cum sit ma-
xime fidei possessor. Vt in c. vigilanti. in c. si. pe. prescrip. cum similia.
Ita expresse concludit Phil. Corn. in cons. 159. nu. 17. & in con. 128.
nu. 14. & 32. Quam limitationem allegando frairem Alfontum a
Castro, quia ita tenet, posui in d. reg. vj. in ij. limitat. Hanc etiam
limitationem tenet Guliel. Rouille in glo. ad consuet. Cenomanen-
ses. artic. xxxv.
- 7 Limita septimo, si rem aliquam domi famulus habeat: nam si res
ab eo petatur, poterit famulus excipere de salario, etiam post tem-
pus: quia quando quis agere in civilibus prohibetur, excipere tamen
poterit. ita Barr. in l. j. in §. sublata. & ibi Ias. in ij. de c. ff. ad Trebel-
lia. Ratio: quia exceptiones sunt perpetue. l. pure. in §. si. ff. de do-
li mali & metus excep. glof. in l. scilicet. in verbo, persecutione. C. de
prescrip. xxx. vel xl. anno. Bar. vbi hoc notat. declarat in l. socie-
tatem. in §. arbitratorum. nu. 21. ff. pro socio.
- 8 Octauo limita non procedere, quando debitor conuenitur coram
conseruatore, vel alio iudice ecclesiastico: quia supra dicta ordina-
tio non astringit hos iudices. Vt in c. ecclesie sancte Marie. & qd
ibi nota. de constit. notat Bal. in cons. 184. col. ij. vol. v. Corne. in co-
sil. cccxxviii. vol. j. nam. 25. facit text. & quod ibi notant Doct. in
c. fina. de rebus Eccles. non alienan. & quod supra dixi in regula
cxxxv.
- 9 Nono limita, quando debitor confiteatur se illam summam debe-
re: nam tunc iudex debet dominum condemnare ratione confessio-
nis etiam si alias fuisset absolutus: qui confessus pro iudicio habetur.
Vt in l. j. ff. de confe. facit etiam tex. in c. ij. de purga. vulg. & in c.
quia plerique: de immu. eccle. vbi dicunt quem audiri post senten-
tiam, si pars confiteatur eam iniquam.
- 20 Decimo limita, quando dominus non exciperet de supra dicta
pragma. nam etiam post tres annos poterit condemnari. Vt in l. iij.
in §. hoc autem iudicium. ff. de damn. infect. & in l. de pupillo. in §.
qui opus. ff. de noui oper. nunti. Cuius est ratio, cum iudex non te-
neatur impartiri officium non postulatum. §. hoc autem iudicium.
Pro qua facit qd in proposito huius limitatio. adducit Ripa. in d. §.
hoc autem iudicium. Phil. Dec. in l. res iudicata. nu. 4. ff. de regu. iur.
Ias. in l. patre furioso. num. 11. cum aliis. ff. de his qui sui sui vel
alien. iur. Pro qua limitatione facit: nam prescriptio excludit actio-
nem; vt in c. ad aures. & ibi Feli. de prescrip. probatur etiam in su-
pra dicta

pra dicta prag. notat Bal. in l. si pene. ff. de condi&. indeb. & l. j. C. si aduer. credi. & in l. sicut. vbi gl. C. de prescrip. xxx. vel xl. anno. et sic cum prescriptio pariat exceptionem, illam debuit pars opponere: alias sibi imputet, si iudex eum condemnet post tres annos, quæ exceptio si fuerit omiſſa in j. instantia, in causa appellationis allegari potest: vt in l. per hanc. C. de tempo. appella.

¶ Undecimo limita, non procedere a contrario sensu: nam si dominus accepit famulum vt eum doceret officium suum si erat artifex: et sic famulus v. lebat ab eo discere illum officium, & dabat domino decem vel quinque aureos singulo anno: nam si dominus intra tres annos non petat salarium, poterit postea petere. Quia supra dicta pragma. debet striete intelligi in casu in quo loquitur: & lex loquens in debitore, non comprehendit creditorem, & e contra. Ita Bar. & alij in l. j. ff. si cer. per. Bal. in Rub. C. de rebus credi.

¶ Duodecimo limita, vt etiam post tres annos si famulus non possit recuperare debitum, possit æquiparare rem æquivalentem a domino. Ita tenet Panor. post Inno. ibi, nu. 9. in c. olim. el. j. de restit. spol. & ita expresse teneo in reg. lxxxvii j. in v. limi. vbi late.

Ratio huius limitation. est; nam calumnia per calumniam repelli potest: vt est glo. in c. cupientes. in verbo, malignantium. de elect. li. vi. quam opinionem. vitra Docto. allegatos in d. regu. lxxxviii. tenet Mathe. de Affi&. in c. j. super glo. j. nume. 16. de pace iuramen. firman.

REGVLA CCCVII.

FAMVLVS si aufugit, eo ipso res amissas per dominum præsumitur subtraxisse. Hanc regul. probat glos. in Auth. de exhiben. reis. in §. si vero etiam quidam iurent. in verbo, factum, colla. vj. facti rez. in l. ij. in §. sin autem reus. & in §. & si actor. C. de iuram. calum. Ratio est, quia fuga facit quem suspectum et haberi pro confesso. d. §. si vero quidam. notat glo. in l. impuberib. in §. præterea. ff. de suspe. tuto. Circa quã reg. vide Bar. in l. consiliarios. C. de assesso. Luc. de Penna in l. coloni. C. de agri. & cens. lib. xj. vbi plura de materia fugæ. Ludo. Rom. in l. lege Cornelia. & ibi Ioan. Igne. ff. ad syllania. Fel. in c. nullus. de præsump. Ioan. Bernar. in reg. 3. Ias. in repe. l. admonendi. nu. 167. ff. de iure iur. Hippo. in repe. Rub. C. de probatio. nu. 259. Corferum in repe. ad Abba. in verbo, fuga. Mar. Ant. Blanc. in tract. de iudiciis & tortura. nu. 423.

¶ Limita primo procedere, quando aufugit ante accusationem: secus si post: quia tunc licet fugiendo redimere sanguinem suum. Ita expresse tenet Bar. in l. j. nu. 1. ff. de bonis eor. qui ante senten. mor. sibi con. quem sequitur Mathe. silla. in notab. cxlvj. Ias. in repe. d. l. admonendi. nu. 69. & in l. si is qui. nu. 7. C. qui. testa. facere poss. Ludo. Roma. vbi dicit se ita vidisse prædicari. in d. l. lege Cornelia. nu. 2. & ibi Ioan. Igne. nu. 17. Hippoly. in d. repe. Rub. C. de probatio.

D. Petri Duen.

- nu. 259. Ang. Aret. in tract. malef. in verbo, q̄ fama publica. nu. 46.
 Hippo. in sing. cxv. & in sing. 497. Montalius in glo. l. xiiij. tit. 19.
 par. 7.
- 2 Limita secundo, nisi ille qui aufugerit sua spontanea voluntate,
 reuersus est: nam propter ipsam fugam non grauat eus opinio.
 Ita Bar. in l. quis sit fugitiuus. in §. j. ff. de edili. edict. per tex. ibi: et
 ibi Cæpo. nu. 15. idem Cæpol. in l. bouem. in §. qui ad amicum. nu. 1.
 ff. eod. tit. facit text. in l. iij. ff. de re milit. vbi qui fugit animo reuer-
 tendi non patitur pœnam ex fuga. & ita tenet Bal. in l. j. C. de seru.
 fugiti. facit tex. in l. iij. ff. de diuor. & in l. quicquid calore. ff. de reg.
 iur. & dictum Bar. vbi supra sequitur Ant. Corset. in repet. ad Ab-
 ba. in verbo, fuga. Pro qua limi. videtur tex. in l. cxxx. styli.
- 3 Tertio limita procedere, nisi prædictus famulus aufugit propter
 scruitiam iudicis vel domini: nam tunc non habet locum hæc regul.
 Ita tenet Luc. de Penna in d. l. si coloti. pro qua opinio. facit text.
 in d. l. quis sit fugitiuus. in prin. verû. item ne eum quidem qui a præ-
 tore, cui in disciplinam traditus erat fugisset. & in versic. sicut nec
 eum quidem qui cum dominum animaduerneret. ff. de edil. edict. et
 ibi Cæpo. nu. 6. Ioan. Igne. in d. l. lege Cornelia. nu. 55. Ias. in repe-
 d. l. admonendi. nu. 169.
- 4 Quarto limita, non habere locum quando quis aufugeret & iret
 ad superiorem: quia non dicitur fugere: nam trineris arreptio ad su-
 periolem, loco appellationis habetur. Secundum Host. in c. vi. debi-
 tus. de appell. notat Bal. per illum tex. in l. sed & si per prætozem.
 in §. ff. ff. ex quib. caus. maio.
- 5 Quinto fallit, quodocunque famulus aufugisset ex aliqua iuxta
 causa. ita probat tex. in d. l. quis sit fugitiuus. in §. apud Labeonem.
 ff. de edil. edict. & ibi hoc tenet Cæpo. Bal. in l. bonæ fidei. nu. 7. C.
 de reb. cred. Ias. in d. repet. l. admonendi. nu. 169.

REGVLA CCCVIII.

FEMINÆ regulariter deterioris conditionis sunt quam vi-
 ri. quantum ad ciuilia & publica officia. Hanc regul. probat tex.
 in l. fœminæ. ff. de regul. iur. in l. j. ff. ad Velleian. in l. si. C. arbitur.
 tel. ibi, ab omni iudiciorum agmine. in l. fin. ff. de fide instrum. tex-
 tus notab. in l. multis. de statu hominum. Circa quam regul. ultra
 Docto. in l. lxij. Tauri. vide Andr. Tiraquell. in legibus connubia-
 libus. in. iij. num. 160. Cesa. Lamber. in tracta. iuris patrona. in. iij.
 parte ij. lib. in. xix. artic. v. quæst. prin. fol. 361. col. iij. nume. 1. cum
 aliis. Io. Cirier. vbi ponit rationem huius reg. in tract. de primoge.
 in j. lib. q. xx. per totam. Chassang. in consuetu. Burg. in tit. Des u-
 stices. Rubr. j. §. vj. fol. 65. col. ij. num. 40. Guliel. Benedic. vbi po-
 nit plures laudes fœminarum, in repet. c. Rainutius. in verbo, duas
 habens filias, num. 4. cum sequentibus, Chassanz. in Ceralogo glo.
 112

reg mundi, in 2. parte consideratione 8. cum sequen. considerationibus, ubi etiam ponit plures laudes mulierum. Pyrrhum Engleber & doctor. in d.l. feminae. ff. de regu. iur. Marc. Mantua in tract. legis Oppiz, posito post 500. apophthemas quas facit in magno volu. Matt. de Affict. in c. vnico, nu. 47. de natura successi, seu. Nepotem a monte Albano in tract. de exceptionibus, articu. 7. Gome. in c. mulieres. de iud. lib. vj.

Hanc regulam ponit Specul. post glo. in d. l. in multis. in titu. de procu. in §. ratione, ubi ponit xxxvii. casus in quibus feminae sunt deteriores conditionis quã viri. Alios casus etiam in quibus feminae sunt deteriores conditionis quam masculi, ponit Lambert. in tract. iuris patro. in j. part. j. libri in 2. articu. 7. q. princip. fol. 58. nu. 1. cum sequen. Præterea 39. casus ponit Philip. Deci. in d. l. feminae nu. 1. vsq; ad nu. 55. Casus autem in quibus feminae sunt melioris conditionis quam viri, ponit Hippol. de Mar. in singu. ccxlviii. Vndecim casus ponit Specu. in d. ratione num. 3. Decem & octo casus ponit Philip. Deci. in d. l. feminae, a nu. 70. vsque ad nu. 83. Ad hæc centum casus in quibus conditio feminarum est melior quã masculorum, ponit Io. Bastianus in glo. ad consue. Aluernæ, in titu. (Des donations.) cap. 14. arti. xi. per totum fo. 85. col. 3. cum seq. Postrimo circa hanc regulam 13. casus in quibus conditio feminarum & masculorum est æqualis, ponit. Spec. in d. §. ratione. nu. 3. ver. port. Phil. Deci. in d. l. feminae. nu. 86.

REGVLA CCCIX.

FEMINA non succedit in feudum. Hanc regulam probat tex. in c. 1. in §. & hoc autem notandū est de his qui fev. dare poss. in V lib. feudo. & in c. i. de successi. feudi. De iure regio probatur in l. 6. ff. xxvi. part. 4. & ita expresse tenet Bal. in d. l. quoties nu. 7. C. de suis & legi. here. Rom. in consi. xxxii. Taf. in consi. 7. nu. 28. & in consi. ix. nu. 2. & in consi. cxliii. nu. 1. vol. t. Pau. de Cast. in cōf. 176. in j. vol. Bar. in cōf. lxxii. & 92. Ang. in cōf. ccxlii. et cccxxi. Alex. in consi. x. co. 2. vol. 4. Soc. lun. in consi. lxxv. nu. 23. vo. j. Pau. Pari. in consi. 4. nu. 2. & 3. & in consi. xii. nu. 1. vol. i. & in consi. 72. nu. 75. li. 4. Ludo. Gozad. in consi. 8. nu. 5. & in consi. 10. nu. 13. & in consi. 16. nu. 31. & in consi. 56. nu. 16. Ripa in consi. 1. nu. 69. vol. 1. Carol. Ruin. in consi. clxxvii. nu. 6. vol. 5. & in consi. 18. num. 1. cum aliis. lib. t. Roma. in consi. 1. nu. 1. cū Aliis. And. Barba. in tract. de prestan. Card. in v. q. 1. par. nu. 15. Mathæ. de Affict. in c. 1. in §. filia vero. num. 1. de successi. feudi. Nico. Boer. in consuetu. Bituricen. in titu. de feudis. §. 7. Pau. Pari. in consi. lxxviii. nu. 15. vol. 2. Et circa hanc regulam vide Pau. Pari. in consi. 1. nume. 1. cum aliis. vo. 1. Valt. Zafi. in tract. feudorum, in 8. par. nu. 36. cum aliis. Lauren. Syluan. in consi. 1. nu. 28. & 117. Corne. in consi. 239. nu. 1. cum seq. vo. 1. & quod supra dixi in regula 103.

Z 3 Hanc

D. Petri Duen.

Hanc regulam cum septem limitationibus posuit Bernar. de Lico in regu. cclxxxii. remittendo se ad Georgium Natam in repe. c. quamvis pactum num. 1. si. de pact. lib. 6. quas ante eum posuit Bal. Nouellus in tracta. de statutis loquentibus de dote posito in tracta. de dote, q. xlii. nu. 2. Et quinque rationes ad hanc regulam ponit Bal. in l. quories nu. 7. C. de suis & legi. hæredi. quem refert Tal. in l. si quis id quod nu. 1. 2. ff. de iurisd. om. iudi. Chassa in consuetu. Burg. in ritu. (Des fiefz.) Rub. 3. §. v. fol. 112. colum. 1. num. 18. Eadem ponit Guliel. Bened. & in repet. c. Rainu. in verbo, dote habens filias nu. 31. Et Franc. Curt. Iun. in tracta. feudo. in 3. par. in prin. nume. 1. Ioan. Iaco. de Leonard. in consil. cxliiii. nume. 28. in re. consil. Alber. Brun.

1 Porro ultra supra dictas limitationes primo fallit, quando adesse consuetudo, quod foemina succedat in feudum, ut est in regno Siciliae, quia stante tali consuetudine licite mulieres succedunt in feudis. Ut in c. 1. de feudi cognitio. in v. sibus feud. & ita expresse tenet Ioann. Faber. in Authent. ingressi. C. de sacrosan. eccle. Aluaros in c. 1. in §. & quia vidimus. & ibi Andr. de Iser. qui feud. dare poss. Ias. in l. de quibus nu. 64. ff. de legib. Iacob. de sanct. Georg. in tract. feudo. in verbo. & foeminis, nu. 9. Chassan. in consuetu. Burg. (Des fiefz.) Rub. xliii. §. v. fol. 112. col. 1. nu. 29. Eadem opinionem tenet Ioan. Campecius in consil. xi. nu. 53. inter consilia Alberti Bruni. Philipp. Deci. in consil. xxxix. numero 12. & in consil. ccviii. nu. 5. & in consil. 424. nu. 13. & in consil. ccccxliv. nu. 20. & in con. cccclxxxviii. nu. 17. Ludou. Gozad. in consil. 8. nu. 10. & 41. Pau. Pari in consil. xviii. nu. 21. vo. 1. Matth. de Afflic. in c. 1. nu. 15. de ali. feud. di. pater. Et stante supra dicta consuetudine, et dignitas sit regia, potest foemina succedere, ut supra dixi. ita expresse tenet Panor. in c. dilecti. & in c. significasti. de arbit. & in c. ex parte. de foro competi. Chassa. vbi supra, numero 32. vbi ponit omnes dignitates in quibus in regno Francie foemine succedunt. Et in quibus regnis foemine succedunt, & in quibus non succedunt, ponit And. Tiraq. in tract. de primogenit. q. x. nu. 2. cum seq. Gul. Benedic. in repet. c. Raynu. in verbo, duas habens filias nu. 67. de testa.

2 Secundo fallit, quando foemina esset consueta in armis, nam in hoc casu succedit in feudum, sicut legitur de vxore Mithridatis, vbi testatur Valerius Maximus in titu. de amore coniugali. Ita expresse tenet Andræ. de Iser. in cap. j. in notandum. qui feud. dare poss. Quod fallentiam per supra dictam rationem Bal. reprehendit Iaco. de sancto Geor. in tract. feud. in d. verbo, & foeminis nu. 3. Et Curt. Iun. in tract. feudo. in 3. par. in prin. nu. 9. Matth. de Afflic. in d. c. 1. in §. & quia vidimus nu. 23. de his qui feud. dare poss.

3 Tertio fallit, quando dominus propter seruitium patris dedit feudum filie. Ita probat gl. in c. j. in §. cum vero Corrad. in gl. sic. ergo. qui. fen. dare pos. & ita expresse per illam gl. tenet Iaco. in d. verbo foeminis nu. 4. Lud. Goza, in consil. 27. nu. 17. Curt. Iun. in tract. feudo. in

- in 3. par. princ. nu. 4. pro qua opi. est tex. in c. vnicō, quemad. feu. ad fili. per. in v. lib. feud. & ita tenet Pau. Pari. in consil. 4. nu. 7. vol. 1.
4. Quarto limita, in feudo ligio, in quo foemina ex consuetudine succedit. Ita Spe. in tit. de feud. in §. quoniam ver. 2. & ibi Io. And. in additio. incip. est sciendum q. Iacobus de Belufo. Alex. in cons. xxx. vbi ponit, quid sit feudū ligium, nu. 7. vol. j. gl. que etiam hoc ponit in Clem. Pastoralis in §. verum, in verb. homo que legius. de re iudi. quam glo. sequitur Chassanæ in consuetu. Burgund. in titu. (Des siez.) Rubr. 3. §. 3. fo. 106. col. 4. nu. 10. Eandem opinio. sci. licet, q. in feudo ligio foemina succedat, tenet Iaso. in repe. l. de quibus, nu. 64. ff. de legib. & in proce. feud. nu. 111. Curt. Jun. in tracta. feu. in d. 3. par. nu. 13. Guli. Benedict. in repe. c. Rayn. in verbo, duas habens filias nu. 68. Decr. in consil. 424. Ludo. Goza. in cōs. 56. nu. 21. Ripa in consil. j. nu. 75. vol. 1. Soc. Jun. cōs. lxxij. nu. 22. vol. 1.
5. Quinto limita non procedere, quando sententia esset lata inter aliquas partes, & fiat mentio qualiter tale feudum spectat ad Titium & filios, quia tunc admittuntur ad successionem foemine sicut masculi. Ita mirabiliter concludit Alex. in consil. 1. num. 22. vo. 5. motus in effectu quia in verbis sententie, masculinū genus concipit foeminū. allegat Arch. in c. si quis suadente nu. 417. q. 4. imo fortius dicit Ale. q. non solum hoc procedit in sententia iudicis, sed etiam in sententia arbitri, cum arbitria sint redacta ad instar iudiciorum. l. j. de arbi. que opin. Ale. per plura fundamenta reprehenditur a Curt. Jun. in d. tracta. feu. in 3. parte nu. 15.
6. Sexto limita non habere locum, quando aliquis infeudaret alio- dum suum, id est, proprium patrimonium, & postea decesserit reli- gis masculis & foeminis. nam in tali feudo ita succederent foemine sicut masculi, & tenebitur vasallus ita recognoscere feudum a foemi- nis sicut a masculis. Ita expresse concludit Iacob. Aluaror. in c. 1. in tex. in fi. & in 3. col. nu. 5. ver. quidam tamen timore huius cōtrarii. de eo qui sibi & heredibus suis mascu. et foemin. in v. lib. feu. De qua limitatione & opinio. Aluaroti dicit multum dubitare Fran. Curt. Jun. in d. tracta. feudor. in 3. parte, numero 16. per rationes ibi per eum adductas.
7. Limita septimo, nam licet validum sit argumentum de feudo ad emphyteusim, vt probat glo. in c. 1. an agna. vel filius in v. libus feu. de qua glo. supra feci mentionem in regul. xl. in decima amplia- tione tamen foemina succedit in emphyteusi. Ita probat text. & ibi Bal. in c. 1. si de feudo fuerit controuer. & in Authen. de non alienā. in §. emphyteusim. colla. 2. & ita expresse tenet Io. Bapt. Caccia- lypus in tract. de feud. cognitione in 7. arti. in differentia inter feu- dum & emphyteusi. nume. 14. Ange. de Gambell. in tract. de testa. tu glo. 4. nu. 30. Socin. Jun. in consil. lxx. num. 25. vol. j. & in consil. Jun. nume. 13. volu. 2.
8. Octavo limita non procedere, quandocunq; pater decedit relicta vnicā filia, que petat se mitti in possessionem beneficio l. fina. C. de. i

edicto diui Adri. tollen. nam filia debet mitti etiam si res sit feudalis, & agnati etiam quod ad impediendam immisionem in possessionem in re feudali, non erunt legitimi contradictores, etiam si feudum sit eis debitum, & veniat illis restituendum. Ita probat text. in c. 1. in §. inter filiam. & in §. definito. ibi, Respondi filiam in possessione feudi manere debere, donec de eo iudicetur. & ibi Andre. Iser. Bald. & ceteri Doct. si de feud. defuncti conten. sit. gl. in c. 1. in glo. 1. de contro. inter mascul. & foemi. & hanc opin. tenet Io. And. in addit. ad Spec. in titu. de testamen. in §. sequitur col. penul. vers. sed pone. inci. dubitatur etiam. & in tit. de feudis in §. quoniam ver. xxi. in additione incipi. cessante. quem refert & sequitur Alex. in d. l. fina. colum. vlti. vers. aliud nabile dictum. & ibi etiam Ias. nu. 26. Franc. Curt. Iun. nume. 84. Eandem opin. tenet Philip. Deci. in consi. ccccxxiiii. nume. 10. & in consi. cccclxvii. nu. 9. & in consi. ccccxcviii. nume. 2. & in consi. cccclxxxviii. nu. 9. Carol. Rum. in consi. xviii. nume. 20. volum. 1. Albert. Bruni. in consi. 1. num. 1. Io. Campe. in consi. 2. nume. 7. cum sequen. inter consilia Arber. Brunus Ludo. Gozad. in consi. 6. num. 87. & in consi. 7. num. 10. & 11. Pau. Pari. in consi. xxii. nu. 65. & in consi. xli. nume. 2. vol. 1. Nico. Bellon. in consi. x. Curt. Iunior in consi. xxx. nume. 10. & in consi. 41. nume. 5. & in consi. cviii. nu. 14. & in tracta. feud. in 3. parte nume. 23. Quod tamen est verum, nisi agnati offerant se in contententi probare esse feudum, nam tunc bene possunt impedire predictam immisionem, pro quo facit text. in argu. in l. si his in §. 1. ff. in poss. lega. & ita per illud text. limitat hoc, et declarat And. de Iser. in d. §. si inter filiam, quem sequuntur ibi Prepositi, Alvarorus & Doct. Eandem opin. tenet Ludo. Gozad. in consi. 7. num. 2. & in consi. 50. nu. 20. De iure Regio probatur in l. 2. ti. 14. par. 6.

- 9 Nono limita, non habere locum quodcumque feudum est sub annua prestatione concessum, si non sit concessio ad masculos restricti, nam tunc non dicitur proprie feudum, sed mercenarium. Secundum Bal. in l. si quam. C. de operis liberto. & in l. qui se patris C. de libe. & magis participat de emphyteusi quam de feudo, ut tenet Bal. in c. que in ecclesiarum col. 2. de consti. Et ideo in tali feudo femina admitti debet, cum succedit in emphyteusim, ut supra dixi in septima limitati. & quod in tali feudo femina succedat, concludit expressse Soci. in consi. cclvii. nu. 4. vo. 2. Motus hac ratione, nam iura que excludunt feminam a feudo, loquuntur in simplici & vero feudo, & cum sint contra ius cōe, non debent habere locum in feudo conditionato & improprio. & illam opinionem Soci. per supra dicta sequitur Caro. Ruin. in consi. 24. nu. 7. lib. 1. Paul. Pari. in consi. 4. nu. 22. vol. 1. in consi. 12. nu. 2. eo. vo. Ale. in consi. 16. col. 2. vol. 1. Lau. Sylua. in consi. 42. nu. 6. & in consi. 3. nu. 59. Alber. Bruni. in consi. 41. nu. 4. Hiero. Gra. in consi. 9. nu. 154. lib. 1. Lud. Goza. in consi. 8. nu. 16. & in consi. 56. nume. 17.

16 Decimo limita, supra dictam regulam procedere de consuetudine feudorum

feudorum, ut patet in iuribus in principio allegatis, secus tamen est de iure communi, quo iure ita succedunt foemine sicut masculus. Ut in l. maximum vitium. C. de libe. præ. vel ex hæred. vbi adducitur ratio. & in Authent. de hæredi. ab intest. venien. per totam, collatio. ix. vbi sublata est differentia secus respectu successionis. Habetur etiam in Authen. in successione. C. de suis & legi. hæredi. & in §. sed & hæc quidem. cum concordan. Instit. de ex hæreda. libero. rum. Ita tenent Pau. Parisi. in consil. iiii. numero primo volu. 1. & in consil. xxi. numero 1. eod. vol.

REGVLA CCCX.

FORMINAR regulariter non computantur in numero eorum, qui possunt inducere consuetudinem. Hanc regulam ponit Bart. per text. ibi in l. 1. numero 7. ff. de legi. & notabiliter in l. 2. C. quæ sit longa consue. Abb. in c. fin. numero 8. & Anto. de Butrio numero 10. & Andræ. Barba. numero. 174. de consuetu. Roma. in singu. 43. Panor. in consil. 53. in prin. vol. 2. Cardi. Alex. in c. frustra in si. 8. distinet. Hanc etiam regulam ponit Rochus de Curte in tract. de consuetu. nume. 386. vbi refert Innocen. tenere contrariam opinionem, in cap. 2. de noui operis nuntia. & ibi dicit quod allegata per Inno. non probant opinionem suam, & refert etiam Barba. qui sibi met contrarius videtur tenere contrariam opinionem, in rub. numero 10. de consue. per fundamenta de quibus ibi per eam. quibus respondit Rochus de Curte, vbi supra. Et hæc opi. regulæ tenet Mariana Soci. in consil. 7. numero 8. vol. 1. inter consilia Bartheo. Soc. Cællianus Cotta in memorabilibus iuris, in verb. masculinũ. Lambertinus in tracta. iuris patrona. in 1. par. 1. lib. in 2. art. 7. quæstio. primo folio 48. colum. 2. numero 11. Hanc regu. cum tribus limitationibus posuit Bernar. de Luco in regu. 483. referendo Ias. in d. l. 1. numero 14. ff. de legi.

1 Limita primo vltra eum, v: non procedat in mulieribus quæ sunt moniales, vel quæ collegium faciunt, quia possunt statuere, & consuetudines inducere. Probatur argumen. tex in cap. dilecta, de maior. & obed. & ita per illum textum, tenet Anto. de Butrio in d. capis. finali numero. 43. de consuetudi. Pro qua opinione facit quod notat Specula. in titulo, de syndico. versiculo, quid de mulieribus, quam opinionem tenet etiam Rochus de Curte, vbi supra, numero. 388.

2 Limita secundo, quando consuetudo mulierũ est a populo, saltẽ tacite, approbata. Ita sentit Barto. in repe. l. 2. numero. 13. C. quæ sit longa consuetudi. exemplificando in consuetudine mulierum quod primogenita succedat. Certe si id deueniat in notitiam populi qui non contradicat, valebit consuetudo, ut ibi per eum. quem sequitur Rochus de Curte, in d. tracta. de consue. nu. 388. Eandem opi. sequitur Andræ. Tiraq. in tract. de primogenita. q. 15.

Regula

REGVLA CCCXI.

FŒMINA non potest esse procuratrix. Hęc regulam probat tex. in l. qui absente. & in l. alienam. C. de pcur. & in l. nec foemina. ff. eod. titu. & in l. foemina. ff. de regul. iur. & glo. in c. cum dilecta. in verbo. procuratricem. de confirmatione vtili vel inutili. & in c. noua. in verbo. predicare de pœnitentia. & remissio. & in l. in multis. ff. de statu homi. cum aliis. De iure regio probatur in l. 4. titu. 4. lib. 1. fori. & in l. 5. titu. 5. par. 2. & in l. 12. eod. titu. & par. Circa quam regulam vide Ias. & doct. in d. l. alienam. Specu. in titu. de procura. in §. 1. in princ. Nepos a monte Albano in tracta. exceptionum art. 8. numero 13. Io. monachus in defensorio iuris. in Rubr. contra procuratorem. numero 3. Deci. in d. l. foeminae. numero 14. Abb. & Deci. in d. c. cum dilecta.

1. Limita primo. non procedere in extrajudicialibus: nā in extrajudicialibus procurator constitui potest. Ita tenet Bar. in d. l. foeminae. in versu. si vero explicandum allegat pro hoc tex. in l. 3. in §. 1. ff. de nego. gestis. & sequitur ibi Phil. Dec. nu. 14. Alexan. in l. quāuis. in §. nihil. ff. ad Trebellia. Alber. & doct. in d. l. alienam. & ibi Ias. nu. 2. in §. facit pro hoc tex. in l. sed & si quis. in §. parui. ff. de instito. & in l. idemque. in §. si cui mandauero. versu. si mater. ff. mandata. Eandem opi. tenet Abb. in d. c. cum dilecta. nume. 17. & ibi Decius. Anto. Corset. in repero. ad Abb. in verb. mulier. in fine. Petrus de Vnzola in pract. artis notariatus. in rubr. de personis. nu. 6. And. Tiraq. in ll. connubi. in glo. 3. nu. 160. Et ideo licet mulier ex forma statuti obligare se non possit. vt in l. 55. Tau. officium tamē procurationis ad negotia suscipere potest. ita tenet Angel. in l. quāuis. ff. de acquir. pos. quem vltra Tiraquel. ubi supra sequitur Phi. Dec. in d. l. foemina. nu. 4. & in d. c. cum dilecta. nu. 13.
2. Secundo limita. in iudicio voluntarie iurisdictionis. Ita tenet Bal. per illum text. in l. sine §. id quoque. C. communi de manumissio. quem sequitur Ias. in d. l. aliena. nu. 2. Deci. in d. l. foeminae. numero 15. & in d. cap. cum dilecta. numero 31. versu. secundo fallit. vbi dicit quod tex. ille hoc generaliter probare non videtur. cum in casu speciali loquatur. vt notat ibi glo. per text. in l. nec mulierem. ff. de nego. gestis.
3. Tertio fallit in Abbatisa. quæ pro suo monasterio potest esse procuratrix. vt in d. c. cum dilecta. & ibi glo. in verbo. procuratricem de confirma. vtili vel inutili. & in cap. dilecti. in verbo. sint remota. de arbit. quibus concordat l. 5. titu. 5. parte 3. & i a hoc tenet Phi. l. p. Dec. in d. l. foeminae. numero 15. & in d. c. cum dilecta. nume. 31. versu. sexto fallit. Ias. in d. l. alienam. nu. 2. & ibi Iacobi. de d. Geor. numero 5. & circa hanc limitatio. vid. quæ notat. Fel. in cap. cum Ioan. & And. nu. 11. de re iudica.
4. Quarto limita. vbiunque agitur de periculo anime. scilicet si agitur

igitur de repetitione vsurarum, vel decimis, nam tunc mulier bene potest esse procuratrix. Hoc fuit notabile dictum Archidia. in c. scri-
ptum. 6. q. 3. quod sequitur, & dicit esse menti tenendum, Iaco-
bi. de Sancto Georg. in d. l. alienam. nu. 6. Phil. Dec. in d. c. cum di-
lecta. nu. 31. versu. quinto fallit. & in l. fœminæ. nu. 10. ff. de reg. iur.
Roma. vbi dicit illud dictum Archidiaconi esse Legistis incogni-
tum; in sing. 691. Mouetur Archidia. per regulam generalem, nam
vbi agitur de salute animarum, de apicibus iuris non est curandum,
c. duo sunt. 29. q. 1. & hanc opin. tenet Pala. Ruuios in rep. c. per. ve-
stras. §. 31. numero 6.

5 Quinto limita, non procedere fauore minoris: nam quilibet ad-
mittitur ad proponendum & probandum exceptionis pro pupillo,
etiam si fuerit fœmina. Ita tenet Bar. per tex. ibi in l. contra impube-
res. nu. 6. in 1. lectura. & etiam in 2. lect. C. de nego. gest. quod dictum
declarat & ibi Alex. nu. 2. Philip. Decius in d. l. fœminæ. nu. 16. &
in d. c. cum dilecta. nu. 31. versu. qua rto fallit. Ias. in l. ita demum
versu. tertio limita. nu. 2. C. de procura.

6 Sexto limita procedere, si ei opponatur ante litem contestatam,
alias secus. Ita est glo. ordinaria in l. ita demum. C. de procurato-
rum sequitur ibi Iason. nu. 2. versu. quarto limita.

7 Septimo limita non procedere, quancumque mater non pos-
set per tutorem consuli, scilicet quia filius est maior quatordecim
annis, vel maior viginti & quinque, nam tunc mater admittitur ad
defensionem eius quia si admittitur ad defensionem parentis. l. fœ-
minis. ff. de procurat. multo magis debet admitti ad defensionem si-
lii. arg. tex. in l. nam si parentibus C. de inofficio. testa. ita tenet Bar-
tolan. d. l. alienam. numero 2. in 1. opposi. & ibi Alexandr. numero
3. Iacobinus numero 7. & ita communiter teneri dicit ibi Iason nu.
2. licet aliter ibi sentiat.

8 Octauo limita non procedere, si talis mulier sit in rem suam cõ-
stitutâ. Vt in l. qui absentem. C. de procu. in fine, & ibi glo. fin. tenet
Specula. in titulo de procuratore, in §. ratione, nu. 1. Ioan. Mona-
chus. in d. defensorio iuris, in Rubri. contra procuratorem, numero
3. versu. secundus casus. Pro qua opinione est tex. in l. 4. & ibi Mon-
tal. in glo. titu. 20. lib. 1. Fort. Eandem opinionem tenet Ias. in l. qui
suspensio. numero. 1. C. de procurat. Quod tamẽ intellige verum in
inueniente licentia mariti quancumque nupta est, vt est tex. in l.
55. Tauri. & ibi Castillo in glo. in verbo. (haziendo).

9 Nono limita, quando mulier esset procuratrix pro parentibus,
morbo aut ætate agere impeditis, nec alios procuratores inuenienti-
bus. Vt in l. fœminis de procura. glo. in d. l. qui absente. De iure re-
gio. probatur in l. 5. ti. 5. par. 1. Ita Specul. in d. tit. de procuratore, in
§. Ioan. Monachus in d. defensorio iuris, numero. 3. in d. Rubrica
contra procuratorem. Nepos de monte Albano in tra. exceptio-
nem, arti. 8. nu. 13. Montal. in glo. 4. tit. 10. lib. 1. fo. i. Guiliel. Mayne.
in d. l. fœminæ, numero 24. Quæ opinio mihi, era videtur, cū sit
officium

officium

D. Petri Duen.

officium pietatis & naturale quod filius teneatur subuenire parentibus, maxime existentibus in necessitate licet Castillo in d. glo. in verbo, (haztendo) dicat, quod ista limitatio & sic, text. in d. l. forminis. est correctus per d. l. 55. Tauri.

- 20 Decimo limita, quando cessat vel mandat sunt sibi actiones. Vt in d. l. qui absente. C. de procurato. & ita per illum tex. tenet Ioan. Monachus in d. Rubr. contra procuratorem. numero 3. versu. tertius casus. Nepos a Monte Albano in d. tracta. exceptionum, articulo numero 17. versu. secundus casus.
- 21 Undecimo limita, quando mulier gerit tutelam filiorum. Vt in l. fina. & in Authen. ibi posita. C. quando mulier officio tutele fungi possit. & in cap. ex parte, de appellatio. & in ca. ex tenore, qui filii sint legi. Ita tenet Specula. in titu. de procuratore. §. 1. nume. 1. Montal. in d. l. 4. titu. 10. lib. 1. fori. Nepos a Monte Albano in d. articulo numero 13. versu. quartus casus. Philip. Francus in c. mulieres, numero 3. de iudic. lib. 6.
- 22 Duodecimo limita, quando mater litigat in iudicio pro libertate filii sui. Vt in l. amplius. ff. de libera. causa. & probatur de iure regio in d. l. 5. titu. 5. par. 3. glo. si. in d. l. qui absente. C. de procu.
- 23 Decimotertio fallit, in causa filii per sententiam condemnati, nisi mater potest pro eo appellare, & causam profequi. Ita probat text. in l. 1. in versu. sed & si cum mater. ff. de appella. recipien. & ita per illum tex. tenet gl. 2. in d. l. alienam et probat tex. in c. non solent. 2. q. 6. & ita tenet Montal. in glo. d. l. 4. titu. 10. lib. 1. fori.
- 24 Decimoquarto limita habere locum non solum pro filio, verum etiam pro quolibet consanguineo. Ita tenet Specula. in d. 11. de procuratore. in §. 1. numero 1. versu. idem forte allegat tex. in c. cum firmus de regu. qui hoc non probat. Quae opinio probatur de iure regio in d. l. 5. titu. 5. par. 3.

Et tamen notandum circa declarationem huius regule, ad id supra dictis casibus in quibus mulier admittitur ad defendendum alium, iuuetur beneficio senat. consul. Velleiani. Bart. in d. l. alienam numero 4. concludit quod sic. & ideo dicit quod debet esse causa aduersarius, vt faciat eam renuntiare beneficio Velleiani, alioquin ipse reperiet se deceptum sua stultitia, non autem legis autoritate. allegat ad hoc tex. in Authen. matri & auie. C. quando mulier officio tutele fungi potest. Eandem opinionem sentit ipse Bart. in d. l. forminis. C. de procurato. vbi dicit, tutius esse quod ipsa renuntiet beneficio Velleiani, & sic sentit quod potest iuuari dicto beneficio. Hanc opinionem sequitur Bal. & ibi Salice. in d. l. alienam. allegat ad hoc tex. in l. 1. in §. ff. ad velleianum. Contrariam tamen opinionem tenet Cinus in d. l. alienam. C. de procurato. quem sequitur ibi Pau. de Castro, Bartol. sibi met contrarius. per text. ibi in d. l. prima. ff. de appellatio. recipien. quem ibi sequitur Raphael Cumanus, & ibi Mattheus. Marhesilla. Angel. de Perusi. in d. l. forminis. Pro qua opinione vltra text. in d. l. prima est etiam gloss. quam ibi

ibi sequuntur Docto. in l. exigendi. in verbo, condemnatione. C. de procura. vbi probatur qd in casibus in quibus minor admittitur ad defendendum aliquem, non iuuatur beneficio minoris etatis & sic non restituitur. Nec obstat tex. in d. Auth. matri. & aux: quia ibi loquitur in casu speciali: scilicet quando Imperator concessit nouum beneficium matri, vt possit esse turrix filij sui: quo casu debet remoueri Velleiano. nos autem loquimur in casu a iure antiquo permissio, in quo non est necesse seruare formam, de qua in d. Auth. qua opi. tenet Alex. in d. l. alienam. nu. 4. Iaf. nu. 3. & eam tanquam equiuocam esse tenendam, tenet expresse Iacobi. de S. Ceor. ibi nu. 9.

REGVLA CCCXII.

FORMINA pro debito ciuili non potest capi nec carcerari in domo, nec extra domum. Hanc reg. probat tex. in l. j. C. de offic. diuerso. iudicium. & in Auth. ibi posita: & in Auth. hodie nouo iure. C. de custodia reor. glo. in l. consentaneam. in verbo, ad cogendum & ibi Bar. & doct. C. quom. & quand. iud. & in l. ad egregias. in gl. ff. de iureiur. De iure regio probatur in l. lxij. Tauri. & in l. ij. tit. xj. & in l. ij. tit. xij. lib. v. ordin. Hanc op. tenet Iaf. in l. cum du licetur. nu. 93. C. de iure emphi. & in l. plerique. num. 34. ff. de in ius vocan. & in l. si ego. nu. 4. ff. si cer. pe. & in l. ad egregias. nu. 9. ff. de iureiur. Cifuentes & Doct. in d. l. lxij. Tauri. Phil. Dec. in regu. foemine. nu. 72. ff. de reg. iur. Pala. Ruui. in repeti. c. per vestras. §. 21. nu. 21. Rode. Xuares. in l. ij. tit. (de las iuras.) lib. ij. fori. in v. q. nu. 6. Barb. in c. lator. nu. 1. de pigno. Domin. Franc. Gomez. & ceteri dicit. in c. mulieres. de iudi. lib. 6. Bal. in tract. de carceribus. c. j. nu. 10. Bapt. de S. Sener. in tract. de debitore suspecto & fugitiuo. q. 5. nu. 2. Marian. Soc. in tract. de citati. art. v. nu. 39. vers. decimosexto. in filia. Bar. & doct. in l. nemo carcerem. C. de exacto. tributo. li. x. Nicol. Boer. in decis. 349. nu. 11. Hipp. in pract. crimina. §. attingam nu. 64. & in sing. 248. Petr. Rebuff. in glo. ad constitutiones regias Gallie. in tract. de literis obli. glo. ij. artic. xj. nu. 32. Socin. in reg. cclix. ponit reg. cum vij. salientis, qd mulier personali- ter capi non potest vt ducatur ad iudicium.

1 Per quam regulam ampliatur primo hec regula nostra.
2 Amplia secundo procedere, etiam si debitum sit fiscale: nam tunc mulier etiam incarcerari non potest. ita tenet Bar. in l. nemo carcerem. C. de exacto. tribu. lib. x. per tex. in d. l. j. cum Auth. ibi posita. C. de inoffic. diuerso. iudic. & in d. Auth. hoc die. C. de custodia. ita expresse tenet Cifuentes in d. l. lxij. Tauri. in prin. & ibi Pala. Ruui. in prin. Quam opi. tenet Io. de Platea in d. l. nemo carcerem. & expresse Nicol. Boeri. in consuetud. Bituricen. in tit. j. in §. iij. glo. ij. fol. 5. col. j. Ioan. Baptista in d. tract. de debitore suspecto & fugitiuo. in v. questu. nu. 21. Pro qua opi. est tex. in d. l. lxij. Tauri. ibi,

D. Petri Duen.

ri:ibi, (por ninguna deuda) & in l.ij.tit.xj. & in l.ij.tit.xij. lib. i. ordi. Eand. opi. tenet Matth. de Aff. in c. vnico. vers. condemnatum. nu. 62. que sint rega. in vsib. feud. Nicol. Boer. in repe. l. consentaneum. nu. 139. C. quomo. & quando iudex.

Amplia tercio in tantum procedere, vt iudici contrafacienti ponitur poena capitalis. Probat tex. in d. l. j. & in Auth. ibi postea. de offic. diuers. iudi. & ita per illum text. tenet Castillo. in d. l. 80. Tauri. in prin. Hanc opi. tenet Bal. in l. consentaneum. col. fi. C. quomo. & quando iud. Ludo. Roma. in repe. l. j. q. xx. C. de haeredi. instit. & notab. Thom. Gramm. in decis. xxxij. nu. 9.

Amplia quarto, etiam si debitum ex delicto descendat. Ita expressse probat tex. in Auth. hodie nouo iure. C. de custo. reor. & per illum tex. tenet Bal. in l. ij. C. de episc. audi. Ias. in d. l. si ego. nu. 4. in quo Imol. in c. lator. nu. 15. in fi. & num. 16. de pignorb. quem tex. legit cum c. j. dicens qd hodie de consuetudine non seruetur: sed de consuetudine carceratur in carcere separato a masculis. quem sequitur Soc. in tract. de citationibus. artic. v. nu. 35. Eandem opinionem sequitur Baptista de S. Severino in tracta. de debitore suspecto & legit. in v. q. nu. 21. Thom. Gramm. in decis. 73. nu. 10. Quae supra dicta consuetudo approbatur hodie de iure nostro regio in d. l. lxxij. Tauri. & in l. lxxix. in eiusdem legib.

Limite primo, non procedere in muliere meretrice, seu luxuriose viuente. ita Bal. in l. consentaneum. C. quomo. & quando iud. in v. col. Arch. in c. definimus. xvij. q. ij. Alex. in addi. ad Bar. in Auth. matri & auir. C. quando mulier offic. tute. fungi poss. Ioa. de Plac. in l. ij. col. vj. ante fi. C. de exactio. tributo. lib. x. pro qua opinio est in d. l. 62. Tauri. Porro quando mulier dicatur meretrix, ponunt Docto. in d. l. lxxij. Tauri. Pala. Ruui. in d. repe. c. per vestras. §. xxj. Quod tamen est verum nisi praedicta mulier esset nupta, et sic haberet maritum, per tex. in l. si vxor. in §. j. ver. quaecumque matrimonium. ff. de adulte. Ita Ioan. And. in addi. ad Specu. in Rub. de iniuriis. in §. addi. quod sequuntur Doct. in d. l. lxxij. Tauri. Alexan. in d. l. plerique. ff. de in ius voc. & ibi Ias. nu. 35. Pala. Ruui. in d. §. xxj. nu. 22. Bal. in tract. de carceribus. c. j. nu. 3. Ioan. Bap. Caccia. lopus. in d. tract. in v. q. nu. 21. Barba. in c. lator. nu. 1. de pigno. Rod. Xuarez in l. ij. titu. (de las iuras.) lib. ij. fori. in v. q. num. Nicola. Boeri. in decis. cccxlix. nu. 11. Ias. in l. ad egregias. nu. c. ff. de interu. Hippol. in pract. in §. attingat. nu. 56. & in iug. 248. Roman. in l. si vero. in §. de viro. in ij. fallen. ff. soluto matrimonio. Pro qua opinio est tex. in l. que adulterium. in fin. C. de adulte. vbi tex. prohibens accusationem illiciti coitus cum meretrice commissi, non extenditur ad meretricem conjugatam que accusari potest per maritum. Eandem opinionem tenet Soc. in regu. cclix. in ij. fallen. Ludovic. Gome. in c. mulieres. nu. 18. de iudi. lib. vj. vbi dicit, qd non solum meretrix maritata, verum etiam non maritata non potest carcerari pro debito, allegat ad hoc tex. in d. Authen. sed hodie nouo iure. C. de offic.

de offic. divers. iud. ibi, nulla mulier. & ponderat ibi dictionem, nulla, quæ ex sua natura vniuersali nihil excludit. l. impossibilem. ff. de regu. iur. de qua opi. Gomezij in hoc non est curandum, maxime cum hodie contrarium decisum sit per d. l. liij. Tauri. ibi, (si non fore concidam.) sed opinionem eius quo ad meretricem maritatum credo esse verissimam per supra dicta fundamenta & alia quæ ipse ibi tradit.

Est nomen verum in eo quod supra dictum est de meretrice maritata. Dec. tenet contrariam opin. in c. pastoralis. nu. 28. de iudi. vbi dicit, qd talis mulier non debet habere aliquod privilegium ex matrimonio quod violauit: et sic op. si est meretrix, licet maritata sit, potest carcerari. & dicit quod non obstat tex. in d. l. si vxor. in §. j. quia text. ibi loquitur vbi agitur de interesse mariti: tali casu consideratur matrimonium etiam in meretrice: secus vbi solum tractatur de preiudicio mulieris, vt hic. quam opin. ante eum tenoit Io. Bapt. de S. Severino, in d. tract. in v. q. nu. 23. & eam firmat expresse Io. Montolomus in promptuario iuris, in verbo, luxuriare. Bandem opinionem tenet Alex. in consi. xcix. num. 9. lib. vj. Socin. sibi met. contrarius, in l. plerique. nu. 41. ff. de in ius vocando. vbi dicit procedere indubitanter, quando meretrix maritata meretricaretur conueniente viro. Hippoly. in singul. cclxxxix. allegat in hoc text. in argumentum, & quod ibi nota, in l. in arenam. C. de inoffic. testam. Quia quod aduertendum est qd eo casu quo vir consentit adulterio vxoris, vir debet puniri. & non vxor, per tex. in c. si tu abstines. xxvij. q. ij. in quo multum valet consuetudo patriæ & occasio, scilicet si mulier meretrix contraxit matrimoniū cum aliquo homine vili vel infami, & habito testimonio matrimonij, illico recedit ab vxore, & sic matrimonium nihil aliud operatur nisi vt istud privilegium fraudetur. ita sentit Ludo. Gome. in d. c. mulieres. nu. 23. de iudi. lib. vj.

Secundo limita, vbi canque mulier esset obligata ratione tutelæ quam administravit: & in assumptione tutelæ renuntiavit Velleiano. & omni alij auxilio: nam pro debito contractu ratione malæ administrationis dictæ tutelæ, bene poterit capi & carcerari. Hoc fuit elegans dictum Bar. in Auth. matri & auæ. nu. 13. C. quando mulier est tutelæ fungi possit, quia per talem renunciationem beneficia mulieribus concessa tolluntur: & mulier in hoc casu redigitur tanquam si esset tutor masculus: & per talem renunciationem videtur mulieri sublatum beneficium sibi competens per dictam Authen. sed hodie. Bandem opinionem tenet idem Barto. in l. si quis sub condicione. nume. 17. ff. de testam. tute. sequitur Salic. in d. Authen. matri & auæ. nu. 14. Rom. Alexand. & Taf. num. 34. in d. l. plerique. ff. de in ius vocando. idem Roma. in l. si vero. in §. de viro. & in l. alia. §. eleganter. au. 11. ff. soluto matrimo. Deci. in l. fœminæ. nume. 74. ff. de reg. iur. Alexand. in additioni. ad Barto. in l. nemo carcerem. num. 4. C. de exagio. tribu. libr. x. Mathesilla, in sing. 109. Bal. in tracta. de carceribus

D. Petri Duen.

carceribus, c. j. nu. 7. Bartho. Socin. in regu. cclix. in vij. fallent. & in reg. 229. in ij. fallent. & in consti. 180. nu. 2. vol. ij. Guliel. Mayne. in l. quo tutela. nu. 158. ff. de reg. iur. Maria. Socin. in tracta. de citatio. ni. arti. v. nu. 39. vers. decimosexto fallit. Nicol. Boer. in decisi. 49. nu. 11. Perr. Rebuff. in glo. ad consti. Regias. Gullie. in j. par. in tracta. de literis obligatoris. artic. xj. in gl. iij. nu. 32. Taf. in d. l. ad eg. gias. nu. 9. ff. de iureiur. & in l. si ego. la. ij. num. 4. ff. si cert. peta. Et pol. in sing. ccxlix. Gome. in d. c. mulieres. nu. 13. Cifuentes in l. 6. Tauri. & ibi Pala. Ruui. nu. 7. & Castillo in prin. Mar. Mann. in d. l. j. C. de offic. diuersorum iudi. Bal. nouel. in tract. de dote. in 7. par. d. priuil. quinto. Nico. Boer. in repe. l. consentaneum. nu. 14. C. quomo. & quand. iud. Tamen Bartho. Soci. in d. l. plerique. nu. 40. ff. de in ius voc. dicit. non videri sibi verum qd mulier post dictam renuntiationem possit carcerari. cū sit in præiudicium sexus & ignominiam pudicitie: tamen dicit illud dictum sibi placere. cum introductum sit fauore pupillorum. Barba. etiam in d. c. lator. nu. 4. tenet expresse contra: & allegat ad hoc tex. in c. ij. in §. si. ver. etiam si ad hoc. voluntas accederet earundem. de iudi. lib. 6. iuncta l. j. §. si autē dignitas. C. de iura. calum. & facit tex. in l. j. C. de offic. diuers. iudi. vbi ponderatur honestas sexus. & ideo succedit regula qd vbiq. que aliquod priuilegium est introductum propter honestatem personæ seu sexus. non potest tolli per renuntiationem. ita dixit Bal. in l. j. C. quis bonis ced. poss. & alia de quibus ibi per eum quod situm refert Roderic. Xuarez in d. l. ij. tit. (de los gouernos.) lib. ij. fori. vbi indecisum relinquit in d. v. q. nu. 8.

Dico tamen. qd si mulier ista. quæ fuisset turtix. esset mater vel auia illius cuius tutelam gessit. habere beneficium ne conueniri possit vltra quam facere possit: vt in l. sunt qui. in fin. ff. de regu. iur. non quia mulier. sed quia parens: quia tunc non videtur renuntiatum: & sic non possint incarcerari. & hanc opin. tenet expresse Præpo. Alex. in c. ex parte enim. nu. 11. de appella. vbi refert ita tenere Alberi. in l. vbi adhuc. C. de iure dot. & tenet Hipp. per supra dictas rationes: ad quas dicit se mirari qd Bar. & supra dicti Doct. non a nimaduertentur. in pract. crim. in §. attingam. nu. 65. Hæc etiã opi. licet Hippo. eum non referat. tenet Ioã. Bapt. de S. Severino in tract. de debitore suspecto & fugitiuo. q. v. nume. 26. Quæ limitatio supra dicta hodie non procedit pro text. in d. l. lxxij. Tauri. cuius verba sunt. (ninguna mugier per ninguna deuda. que no descienda de delito. pueda ser presa ni detenida.) & c. nã per ista verba. (por ninguna deuda.) videtur non posse procedere opinio Bar. supra dicta. in d. Authen. matri & auia. & sic supradicta limitatio. cum dicta verba sint generalia. & mens legislatoris sit qd pro nullo. debito cuiuscunq. nature & conditionis sit. dum tamen non desciendat ex delicto. possit mulier carcerari. & hanc opin. per supra dictam l. Tauri. tenet Roderic. Xuarez. in d. l. ij. tit. (de los gouernos.) lib. ij. fori. in v. q. nu. 11. fol. 197. col. iij.

Tertio

1 Tercio limita, quando lex vel statutum disponit, qd debitor fugi-
 nus possit capi & carcerari. nam tunc comprehenditur mulier fu-
 gitiva, nisi specialiter sit excepta ex identitate rationis: & sic
 poterit carcerari. Ita expresse tenet Bar. in l. j. nu. 24. ff. de pecul. &
 in l. iura. num. 2. ff. de legib. Bald. in l. ne passim. C. de iuris & facti
 ignoran. & in l. quicumque. C. de seru. fugit. nume. 10. & hanc limi-
 tationem expresse ponit Didacus de Castillo, in d. l. lxij. Tauri, in
 j. col. & ibi Pala. Ruvi. num. 4. Pro qua limitatione facit quod di-
 xi supra in regul. clxxv.

REGVLA CCCXIII.

FORMINA de iure regio potest esse testis in causa civili. Hanc
 reg. probat tex. in c. quoniam. & ibi glo. & Abb. in ver. mulieres,
 de testi. facit etiam tex. in c. tam literis. eod. titu. & ita expresse per
 supra dicta iura tenet Robertus Marranta in tracta. de ordine iudi-
 corum, in iij. par. prin. nu. 37. Bar. in tracta. differentiarum iuris ca-
 nonici & civilis: nu. 6. Specul. in titu. de teste. in §. opponitur, num.
 6. Lambertian tract. iuris patrona, in j. par. j. lib. arri. ij. vij. q. princ.
 nu. 5. fol. 58. col. ij. Io. Igneus. in l. j. §. iusta. nu. 54. ff. ad Sylla. Guli.
 Benedi. in repe. c. Rainutius, in verb. testamentum. el j. nu. 64. Ste-
 pha. Berran. in consi. cclix. nu. 2. vol. iij. secundę impress. Hierony.
 Zamenius in tracta. differentiarum utriusque iuris: differen. xxvj.
 nu. 18. Jacobi. de S. Geor. & ibi Floria, in l. ex eo. ff. de testi. glo. &
 ibi Doct. in c. forum in verb. non foemina, de verb. significatio. &
 in c. ex eod. xv. q. iij. facit etiam text. & ibi gloss. in c. mulierem.
 xxxij. q. v.

1 Limita primo, non procedere in casu. c. j. in fin. quot testes sunt
 necessarij ad proban. inuesti. in v. s. feud. & ibi Jac. de Perus. Bald. &
 Alvaro. & ceteri Doct. Rom. in repe. l. admonendi. nu. 119. ff. de iu-
 rior. Fel. in c. quoniam. num. 2. & ibi Dec. nu. 18. de testi. Jacobi. de
 S. Geor. in d. l. ex eo. nu. 2. Iaf. in l. si quis agere. nu. 19. C. de codi-
 coll. in l. hac consultissima, in princ. col. ij. C. de testa. Dec. in l. foemi-
 na. nu. 36. ff. de reg. iur. Ioan. Bapt. Caccialu. in trac. de feudi cogni-
 tu. nu. 17. nu. 2. Tiraquel. in ll. connubia in ix. l. nu. 52. Guliel. Bened.
 in repe. c. Raynutius, in ver. duas habes filias, nu. 30. Caro Sacchus
 in repe. d. l. admonendi. nu. 108. & 109. Hippo. in sing. 611. Stepha.
 Autre. in tract. de reprobatione testium. nu. 69. Math. de Afflic. in
 c. j. nu. 104. de contro. inuesti. & in c. j. nu. 35. quot testes sunt necessa-
 ri ad proban. inuestitu. in v. s. feud. vbi dicit hoc non procedere, quā-
 do mulier esset illustris & haberet feudum: allegat ea quę notat
 Ci. & Bal. in l. si. C. de arbi. facit etiam quod notat Angel. in l. cum
 pretor. in §. si. ff. de iudi. facit quod notat ipse Matthæ. de Affl. in c.
 j. de natura successions feudi in v. s. feudo.

2 Secundo limita non habere locum in testamentis: nam mulier in
 A A testa.

D. Petri Duen.

testamentis testis esse non potest. Ita probat *tex.* in l. qui testamen-
to, in §. mulier. ff. de testamen. & in §. testes, Insti. eod. tit. De iure re-
gio probatur in l. xvij. tit. xvj. par. 6. Et ita expresse tenet Fel. &
ibi Doct. in d. c. quoniam. nu. 2. de test. Dec. in d. l. foeminae, nu. 28. ff.
de reg. iu. Didac. de Castillo, & ibi ceteri Doct. in l. iij. Tauri. Sp.
in tit. de teste, in §. j. nu. 83. Abb. & Doct. in c. relat. el. j. de tes.
Hanc limit. vbi eam limitat quatuor modis, ponit Bernar. de Lan.
in regu. cccclxxxij. & eam sublimitat quatuor modis Soc. in regu.
eccclxxxix. Hanc item opi. tenet Lanfrancus de Oriano in tracta. de
depositionibus testium. nu. 110. Iacobi. de S. Georg. in d. l. ex co. nu.
2. ff. de testi. Iaf. in l. si quis agere, nu. 19. C. de codic. Tiraquell. in l. l.
connubialib. in ix. l. nu. 44. Thom. Gram. in decif. lxxij. nu. 16. Rel.
in consi. cxcij. nu. 3. vol. ii. Chass. in consuet. Burg. in tit. (Des suc-
cessions.) in §. iij. rub. vij. fol. 239. col. iij. nu. 10. Marc. Ant. Banc.
in d. §. testes. nu. 1. & ibi Franc. Ozerius, nu. 14. Insti. de testa. vbi
sequitur glo. in d. §. mulier. in ver. non poterit: quae ponit rationem,
scilicet propter fragilitatem sexus. Quam rationem sequitur ipse
Mar. Anto. in nu. 10. & Nicol. Bello. in consi. xiiij. nu. 8. Hanc etiam
opi. vbi eam notab. declarat, tenet Marc. Ant. Astenfis. in repe. l.
hac consultissima, in §. ex imperfecto, nu. 168. cum aliis. C. de testa.
Circa quam limit. vide quae dicam in regu. sequen.

3 Terio limita. non procedere in scriptura priuata, tribus testibus
subscribenda: vt in casu. l. scripturas. C. qui portio. in pigno. habeat.
Ita expresse tenet Bal. in d. l. scripturas. in ver. trium virorum. quod
dictum tanquam notabile sequitur Franc. Crem. in singu. cxxij. fo-
cit pro hac opi. quod notat Bar. in l. j. per illum text. in ver. vir-
rum. ff. de testi. Eandem opi. tenet Soc. in d. reg. cccclxxxix. in priu.
Iaf. in l. si quis id quod, col. iij. in x. limita. ff. de iurisdic. omni. iudic.
Cur. Sen. in repe. l. si quis maior, nu. 9. C. de transact. Deci. in c. quon-
iam contra. in viij. not. de probatio. & in c. quoniam, de testib. nu.
28. & in l. foeminae, nu. 32. vbi addit. eius dicit hanc esse com. opin.
ff. de reg. iur. Hippol. in sing. dcxj. Catellia Cotta in memorat. iuris
in ver. mulier regulariter potest esse testis: vbi dicit, qd ratio illius
dicti Bal. est, qd cum in his scripturis priuatis desint aliae solemnita-
tes quae in publicis solent facere fidem, ideo in hoc casu lex magis
confidit de masculis quam de foeminis: iuxta *tex.* in c. forum, de ver-
bo. signifi. Hanc etiam opinionem tenet Felin. in c. ita quorundam,
nu. 1. de Iudae. Hiero. Zanet. in tracta. differentiarum iuris cano. &
ciuilis: differ. xxvj. nu. 38. Quae opin. per supra dictam rationem
videtur mihi vera, licet multi Doct. teneant contrariam opini. quae
refert Tiraq. vbi etiam eam tenet, in l. connubia. in ix. l. nu. 54. &
56. Eandem opinio. tenet Chassanæ, allegando Iaf. qui sibi met. cetero-
strarius tenuit opin. contrariam, in consue. Burgun. in titu. (Des suc-
cessions.) Rub. vij. §. iij. fol. 239. col. iij. nu. 11. Eandem opinionem
sibi contrarius tenuit Fel. in c. quoniam num. 4. de testib. Fundant
se supra dicti Doct. per aliud dictum eiusdem Bald. in c. licet, el. j.
num. 3.

nume. 3. de testib. vbi super illos text. in verbo, trium virorum, dicit, qd masculinum concipit fœmininum: quia mulier poterit esse testis: per tex. in l. j. ff. de verbo. significa. Sed nihilo minus, vt supra dixi, opinio Bald. in d. l. scripturas. est magis vera, & communis: vt tenet vltra docto. supra relat. Aymon Crauet. in tract. de antiquitate temporis: in j. par. vers. queritur etiam, fol. 43. col. iij. nume. 34.

4. Quatro limita, quo ad probandum tenorem instrumenti deperditii. Ita tenet Bart. in l. j. nu. 27. ff. si certum peta. Contra quam limitatio tenet expresse ibi Ripa, nu. 82. vbi dicit, qd si mulier est perita, bene debet admitti: per tex. in l. ex co. ff. de testi. allegat etiam ea que scribitur Ias. in l. j. ff. de legib. Deci. in d. l. fœminæ, de regu. iuris. Hanc opin. contra Barto. tenet expresse Andr. Tiraquell. in suis l. connubialib. in ix. l. nu. 57. Circa quam reg. est notandum qd in casibus in quibus mulier admittitur ad testimonium, debet ei minor fides adhiberi quâ viro, ita probat tex. in l. in questionibus. ff. ad l. Iuliam maiesta. & ita expresse tenet Spec. in tit. de teste, in §. postquam, nu. 4. Hippoly. in sing. d. c. xj. Gerardus de Petra sancta in sing. xj. Andr. Tiraquell. vbi allegat quam plures Docto. eandem opinio. tenentes, in suis legib. connubia, in ix. l. nu. 57. Deci. in l. fœminæ, nu. 35. ff. de reg. iur. Quod tamen est verum, nisi masculi deponant pro actore, & mulieres pro Reo: Argu. glo. notabilis in c. clerici. lxxxj. dicitur. in gl. si. quæ dicit, qd si duo testes clerici dicant se commississe fornicationem vel aliud delictum certa die, & duo laici dicunt oppositum, qd tota die illa sui cum eis, ita qd non potuissent committere quin ipsi vidissent: qd reus absolui debent. Quâ opinionem per illam gloss. tenet Felin. in c. quoniam, nume. fin. de testib. Anto. Corsetus in singula. in verbo, testis. et ix. Hippoly. in l. vnus facinoris, in §. in ea causa, nume. 8. ff. de quæstio. Andr. Tiraquell. in legibus connubialibus, in ix. l. num. 57. Quod non procedit quando testes deponerent verba verisimiliora, ita expresse tenet Felin. in c. licet causam, nu. 8. de probatio. & in c. auditis, de præscrip. Hippoly. in repe. rub. C. de probatio. num. 108 Marcus Antonius Blancus in tractatu de iudiciis & tortura, nume. 37. Eandem opinionem, vbi notabiliter eam declarat, sequitur Gerardus de Petra sancta in singula. xj. Quod dictum etiam intellige, quando conque masculi etiam deponentes per verba verisimiliora, essent bonæ famæ: alias si essent malæ famæ, & mulieres essent honestæ, bonæ famæ, & matronæ, tunc dictum mulieris præferri debet dicto masculi: vt expresse tenet Matthæ. de Afflic. in c. j. nu. 36. qui testes sunt necess. ad proban. inuesti. in vsibus feudo. allegat Barto. qui hoc dicit tenere, in l. in multis. ff. de statu homi. sed licet Barto. ibi hoc non dicat, tenet hoc Alberi, ibi nume. 3. quod verisimnm et notabile mihi videtur.

D. Petri Duen.

REGVLA CCCXIII.

FORMINA in testamentis testis esse non potest. Hanc reg. probat text. in l. qui testamento, in §. mulier. ff. de testamen. & in l. testes. insti. eod. titu. & ibi omnes Doct. vbi assignant rationem præcipue Mar. Anto. Baue. nu. 1. & 10. Fran. Ozerius. nu. 14. Hier. Campus. nu. 3. De iure regio probator in l. xvij. tit. xvj. par. vj. hanc opi. sequuntur omnes Doct. allegati supra in regu. præcedenti, in ij. limitati. Et vltra supra Docto. vide doct. de Couarra. in c. relatum, el j. nu. 4. de testa. Andr. de Bekeris in repe. l. j. nu. 14. C. de sacros. eccle.

Hanc regul. limitat quatuor modis Soci. in regula ccccxix. Eandem cum aliis quatuor limitati. ponit Bernar. de Luco in reg. 48. remittendo se ad Deci. in l. foemina. nu. 26. ff. de reg. iur. vbi refertur q̄ tres limitationes ex supra dictis ponit Didacus de Castillo in l. ij. in glo. (Siete testigos.) co. vij. versic. quæro insuper an septem testes testa.

1 Vltra quos limita primo, non procedere in testamento militis. Pro qua opin. facit: nam vbi remissa est sollemnitas iuris positivi, ibi sufficiunt duo testes etiam foeminae. ita tenet Bar. in l. hac consulti. fima. in §. ex imperfecto. C. de testam. glo. in Auth. quod sine. C. eo. tit. sed in testamento militis remissa est sollemnitas iuris positivi. de milita. testam. ergo in tali testamento mulier poterit esse testis. Eandem opin. tenet Areti. per gl. ibi in §. testes. insti. de testamen. Ripa in tract. de peste, in Rubr. de privilegiis vltimarum voluntatum casu pestis. nu. 24. quem sequitur Ant. Caius. in addi. ad Ange. in d. §. testes. nu. 6. eandem opi. vbi eam notab. declarat, tenet Mar. Anto. Bauer. in d. §. testes. nu. 26. pro qua opin. est text. in l. Diuus. ibi, conuocatis hominibus. ff. de milita. testamen. nam appellatione hominis continetur tam masculinum quã foemininum. l. hominis. ff. de verbor. signific.

2 Secundo limita, in testamento facto tempore pestis. Hanc opi. tenet Ias. in l. fin. nu. 19. C. de codicil. vbi determinat, q̄ in subditâ mulier admittitur ad testimonium, in casibus in quibus alias non admittitur. allegat Ioan. Andræ. in addi. ad Specul. in titu. de teste. in §. j. Eand. opi. tenet Alex. in cons. 24. nu. 11. vol. ij. Steph. Bertr. in cons. ccxij. nu. 6. lib. j. secundæ impressiois. Pro qua opi. dicitur facere text. in c. si. de testi. cogen. iuncto text. in l. quoniam liberi. C. de testib. Contrariam opinionem, imo q̄ mulier tempore pestis non possit esse testis in testamentis, consuluit Alex. in cons. lxx. nam. 16. vol. ij. vbi dicit, q̄ licet de iure canonico sit diminutus numerus testium per textum, in c. cum esses. de testamen. tamen requiritur q̄ sint idonei: sic etiam in testamento facto ruti fuit diminutus numerus propter inopiam testium, vt in l. si. C. de codic. tamen requiritur

quiritur quod testes necessarii alias sint idonei, vt ibi omnes concludunt, & per alia de quibus ibi per eum. Hâc etiam opin. sequitur Philip. Deci. in consi. cclxxxiij. Tho. Gramma. in deci. lxxii. nu. 16. Ripa in tracta. de peste, in Rubri. de priuilegijs vltimarum voluntatum causa pestis nu. 19. quâ opinionem dicit non procedere ibi in nu. 2. in testamēto eius qui in ciuitate permâserat vt labē in reipublicâ subueniret, quia in tali testamento mulier bene admittitur, quem sequitur Anto. Caius in additio. ad Ang. Aret. in d. §. testes nu. 7. Institi. de testamen.

3 Tertio fallit, in testamento condito in terris ecclesiæ. Ratio est, quia ius canonicum non curat in testamentis solennitatem iuris civilis. Ita tenuit Abb. in c. cum esses. col. 1. de testam. quem sequitur Iulian. hac consultissima. nu. 9. vbi hâc dicit communem opinio. de testam. C. Marcus Anto. Astenfis in repe. l. hac consultissima in §. ex imperfecto nu. 175. Petrus de Anchar. in c. cum esses in 4. no. num. 6. vbi dicit quæ persone dicantur idoneæ. idem Panor. in c. relatum el. 1. nume. 3. de testamen. Imol. in d. c. cum esses nu. 13. Hanc opin. dicit esse commu. Imo. in l. nemo potest nu. 4. ff. de leg. 2. & Caro. Rui. in consi. cxcii. nu. 7. volu. 2. & illud dicit Abb. sequitur Hiero. Zane. in tract. differentiâ vtriusque iuris, differentiâ xxxvii. nu. 58. eandem opinionem sentit Nicol. Boer. in decisio. 39. nume. 4. eam dicit communem Ioan. Crott. in tracta. de testibus, in prima parte, nu. 10. quem allegat. Couarruuias, vbi dicit hâc etiam esse commun. opinion. in d. c. cum esses, num. 14. de testam. quamuis ibi contrarium teneat.

4 Quarto limita non procedere, vbi agitur de declarâda ambigua voluntate testatoris, quia ibi respicitur tantummodo probatio, & non solennitas. Ita consuluit. Oldra. in consi. ccxcvii. nu. 7. quem sequitur Marc. Anto. Astenfis in repeti. l. hac consultissima, in d. §. ex imperfecto. nume. 173.

5 Quinto limita non procedere, quo ad probandum voluntatem contrariam testatoris, prioris reuocatoriam, nâ in hoc casu mulier bene admittitur. Ita concludit Bal. in consi. 39. incip. Factum super quo cõsiliu petitur. vol. 2. quem sequitur idem Marc. Ant. Aste. in repe. d. §. ex imperfecto. nu. 174. licet contrariu teneat Albe. dicens alicubi non esse factum, in l. qui testamento. §. mulier ff. de testam. Eandem opi. contra Alber. tenet idem Bald. & Imo. in d. §. mulier. Marc. Anto. Baueria in §. testes nu. 11. Institi. de test.

REGVLA CCCXV.

FORMINA de iure canonico in causa criminali testis esse nõ potest. Hanc regulam probat tex. in c. mulierem. 33. quæst. 5. in notor. & ibi gl. de verb. signifi. glo. in c. quoniam in ver. mulieres.

AA 3 de

D. Petri Duen.

de testib. & in c. tam literis. in verbo, foemineis, eo. tit. & in c. ex eo xv. quest. 3. ita tenet Hostien. in Summa, in tit. de testibus, in §. quis testis esse possit. Spec. in tit. de procurato. in §. j. ver. septimo in criminali testificatione. Alberi. in l. qui testamento in §. mulier col. ff. de testa. Flor. in l. ex eo. nume. ff. & ibi Iacob. de Sancto. Georg. nume. 4. ff. de testibus Ioan. Faber, & ibi Ange. & caeteri Docti. §. testes. Instit. de testamen. Roma. in repe. l. admonendi, nu. 119. de iureiur. Abb. in d. c. forum de verbo signifi. Hanc opin. dicit esse communem idem Abb. in c. quoniam nu. 2. de testibus, & ibi Fel. nu. 1. hanc eandem opi. tenet expresse And. Tiraq. in suis legibus conubialibus, in ix. l. nu. 49. Ioan. Igneus. in l. i. in §. iustia. nu. 54. ff. ad Syllan. Marc. Anto. Baueria in §. testes. nu. 17. Instit. de testam. Iacobus Butr. in tracta. de testibus, rub. de interrogantibus, testium, num. 30. Federi. Schenck in tract. de testibus, nu. 38. Alex. in consi. xix. nu. 1. volu. 1. & in consi. lxxij. nume. 1. eod. vol. & in consi. xxiii. nume. 4. lib. 2. Iac. Vagarotus in tract. de reprobationibus testium, nu. 13. Hippo. in consi. xvii. & in consi. xviii. nu. 14. & in consi. cxxx. nu. 34. Alcia. in tracta. praesump. in 1. reg. praesump. xlviij. Cepol. in consi. xxxii. nu. 2. & 3. in consi. criminali. Stepha. Bertran. in consi. cxxxvii. nu. 3. volu. 2. primae impressi. Marc. M. tua in consi. lvi. nu. 23. & in consi. clii. nu. 17. & in consi. cxxxviii. nu. 6. hanc opi. tenet expresse Cato Sacchus in repe. l. admonendi nu. 110. ff. de iureiur. Ratio autem huius regu. assignatur per supra dictos doct. & opinio huius regu. semper fuit vera, vt ex supra dictis patet, & nemo auersatus est eam ante Phil. Deci. qui in l. b. ming. nume. 27. ff. de regu. iur. & in c. quoniam, nu. 20. de testib. sentit contrariam, & dicit qd etiam de iuro canonico sit in causis criminalibus testis idonea. Rationes autem propter quas motus fuit ad hęc tenendum, ibi videri possunt.

1. Amplia primo hanc regu. habere locum, etiam in causa matrimoniali que criminali equiparatur. Vt in c. mulieri. de iureiuran. Specu. in titu. de rescrip. in §. ratione forme, col. x. vers. nunc igitur ad instructionem. Bald. in consi. cxii. vol. 1. Abb. in c. si pro debilitate nu. 4. de offic. deleg. pro qua opin. faciunt etiam alia que congruunt Socin. Ian. in consi. xxxi. nu. 10. volu. 2. Sed his non obstantibus in contrarium est communis opinio. imo quod mulier in causa matrimoniali potest esse testis, probat tex. in c. super eo. el. 2. de testib. & hanc esse magis communem opin. tenet expresse Alex. in d. c. ff. 11. volu. 1. Iacob. de sancto Georg. in d. l. ex eo. nume. 5. Deci. in consi. cxxxiii. hanc opi. tenet Tiraquel. in suis legib. conubialibus in ix. l. nume. 51. hanc dicit communem & quotidie obseruari Soc. Junior in consi. xxxi. numero 13. volum. 2. Et pro hac opinione est etiam tex. in cap. videtur xxxv. questio. 6. vbi dicitur quod etiam coniuncti vtriusque seruis in testificationem cause matrimoniali admittantur.
2. Secundo amplia procedere, etiam si ciuilitate agatur, si pena est applicanda

applicanda fisco ratione delicti mulieres de iure canonico, quod est seruandum in terris ecclesiæ, non sunt testes idonei. Ita expressè concludit Alex. post doct. quos ipse ibi allegat, in consi. xix. nu. 1. volum. 1. quem sequitur Pari. in consi. clxv. nume. 12. volum. 4. Pro qua opinione, facit, nam quodocunque pœna quodocunque sit pecuniaria, est applicanda fisco, dicitur actio criminalis, vt esse gloss. notabilis in l. 3. in princip. in verbo, aureorum centum. ff. de sepulchro viola. quam sequitur ibi Bartol. Cin. & Bal. in l. si qua per calumniam. C. de episcop. & cleric. & tradit Alexan. in rub. C. de iud. & in consi. cxxxiii. numero. 5. vol. 1. Imol. in c. qualiter & quando el. 2. nu. 64. de accusatio. & in Rub. ff. pub. iudi. Deci. in rubrica de iudic. nume. 52. & ibi Ripa. nu. 102. Ias. in princ. Instit. de actio. nume. 15. & in l. 1. numero 7. C. de edendo. Eandem opinionem tenet Bart. ff. in l. agraria de termino moto. & dicit eam communem Lodo. Gomez. in d. prin. instit. de actioni. nu. 19. icet glo. aliq. quã plures aliter dixerint, quas omnes allegat & impugnat Bartol. in d. l. 1. ff. de sepul. viola. & Ludou. Gome. vbi supra, & Curt. Iunior in Rub. ff. de iudic. nu. 19.

Quod tamen est verum quando pœna est applicanda fisco ex accusacione, quia tunc dicitur causa criminalis, secus si aliqua actio instituitur nomine fisci, puta petitio hæreditatis, quia tunc dicitur causa civilis. Ita tenet Barrol. in d. l. 3. in fine ff. de sepulchro viola. per iura de quibus ibi per eum, quem sequuntur Doctores. supra allegati, vbi hoc notabiliter declarant.

1. Limita primo, quãdo causa criminalis est ciuilitate intentata. Ita probatur in d. c. quoniam. & ibi gl. & Fel. de testibus & in c. tam li. ter. eod. tit. & ita empressè tenet Chassanæ. in consuetud. Burgund. in rub. (Des iustices) Rubri. j. §. 6. fol. 65. col. 1. nu. 4. Quam limitationem intelligo veram, nisi pœna sit applicanda fisco, vt supra dixi in 2. ampliatione.

2. Secundo limita, quando veritas aliter haberi non potest. Ita tenet Ioann. Andræ. in additionibus ad Specul. in c. de teste. in §. 1. numero 87. incipienti. §. testes Iacobus de Arenis, quem refert Alexan. in consilio. xxiii. numero 11. volumi. 1. Ias. in repeti. l. 1. nu. 99. C. de summa Trinita. & fide cathol. Andræ. Alcia. in tract. præsumptio. in 1. regula. præsumpt. xlvii. numero 3. idem Alexan. in consi. §. 1. numero 1. volum. 1. & in consi. cii. num. 7. volu. 7. Deci. notab. in consi. cclxxiii. num. 5. Anto. Rube. in consi. clxv. nume. 2. Stephan. Bertrand. in consi. 212. nu. 6. volu. 1. secundæ impressiois Hippoly. in practica. in §. diligenter, numero 81. & in l. infans no. 45. ff. de si. car. pro qua opin. facit quod supra dixi in regu. 414. limitatione 2. Quam limitationem intellige vt per And. Alcia. in d. præsumptione 47. numero 5.

3. Tertio fallit crimine heresis, læsæ maiestatis, & simonię. Probat gl. in c. cum P. Manconella, de accusatio. & in summa, 1. quæst. 7. fa. quæst. in c. tanta. & in c. pertuas, de simon. & ibi Doctores. præcipue

D. Petri Duen.

Ioan. de Anan. num. 1. cum sequen. facit quod not. Bernar. de Luce. in practi. c. lxxxv. Alexan. in consi. xi. nu. 6. vol. 1. Maxime quod mulier est bonæ famæ. & opinionis. Quam limitationē deora & intellige vt per Pala. Ru. in allegat. hæresis. §. xii. cum sequ. & per Arnald. Lamberti. in repe. c. j. de hæreti. lib. 6. quæst. xvii. numero 13. cum alijs. & per Iacob. Septimacensem in Institutio. tholicis. cap. lxii.

4 Quarto limita. quando proceditur per viam inquisitionis. vel denunciationis. Ita tenet Inno. in c. quoniam. nume. 1. de testib. facti. tex. in c. tam literis. eo. titu. ita tenet Lanfran. de Oriano in tract. de depositionibus testium nu. 110. Stephan. Aufred. in tracta. de reprobationibus testium. numero 69. facit glo. in c. quoniam in ver. mulierem de testibus.

5 Quinto limita. nō procedere de iure ciuili. Vt est tex. in Lex eo. ff. de testibus. & ibi Florian. & Iacob. de sancto Georg. nu. 4. qui dicit hanc esse commun. opinionem glo. in c. forum. in ver. non formi. na. de verbo. significat. cum alijs. & hęc opi. dicit esse comm. Abbo. in d. c. quoniam num. 2. & ibi Feli. num. 1. facit etiam tex. in l. i. in §. lex Iulia. ff. de testib. Hanc etiam opinio. tenet Specu. in tra. de teste. in §. j. numero 87. Alexand. in consi. xi. nume. 6. vol. 1. Felin. in consi. xxxvi. nu. 4. Doct. in §. testes Instit. de testam. Stephanus Bertrandus in consi. cxxxvij. nume. 3. vol. 2. & in consi. 139. nu. 1. volu. 3. prime impressio. Tiraquel. in legib. connubialibus in §. l. numero 50. Quæ opinio approbatur de iure regio per l. 17. tit. xvii. par. 3. vbi dicit. quod mulier bonæ famæ & opinionis potest esse testis in omni causa. exceptio in testamento. Contra quam l. Partitæ est tex. de iure fori. in l. 8. titu. 8. lib. 2. fori. quæ approbatur per l. xvi. Styli. de quib. legibus meminit Pala. Ruuios in allegatioe hæresis. §. 13. quæ l. Partitæ procedit. vbi cunq; fori non esset recepta nec vsitata. nam tunc recurrendū est ad l. Partitæ: vt in l. j. Tauri. facit quod no. Roder. Xuares in proœmio Fori.

REGVLA CCCXVI.

FEVDA dignitatum. vt Marchionatus Comitatus. Ducatus. vel Regni. sunt indiuidua. Quam reg. probat tex. in c. Imperialem. in §. præterea. de prohi. feu. alien. per Feder. & ibi Bal. & doct. & in c. licet. & ibi gl. ff. & Abb. de voto. glo. ff. in c. si heredes de re stamen. Circa quam reg. vltra Matth. de Afflic. vbi supra. vide Carol. Molinæ. in consue. Parisi. tit. j. de materia feuda. §. 35 nu. 1. & in alijs. Rui. in consi. 34. nu. 9. vo. j. Pari. in consi. lxxi. nu. 7. vo. 1. & in consi. 12. nu. 124. & in consi. 10. nu. 10. & 11. eo. volu. Ruim. consi. 35. nu. 16. lib. 7. & in consi. ix. nu. 8. vol. 1. Deci. in consi. cccxxxix. nume. 3. Socin. Iun. in consi. lxxvij. nume. 94. volami. 1. Ioann. Bapt. de S. Blasio in consi. lxxvi. numero 1. cum sequentibus. inter consilia Alberti Bruni. Ludouic. Gozadinum in consi. lxxxiii. nu.

nume. 16. Iacobum Aluarorum. in consi. 60. nu. 1. cum seq. inter consilia Alberti Brun. Tiraquel. in tracta. primogenit. in 4. questio. nu. 22. cum seq. Hierony. Gratum. in consi. 4. nu. 29. vol. 1.

Hanc regulam ponit Barto. Scin. cum tribus limita. in reg. 44. in posterio. Bernar. de Luco in regu. 285. remittendo se ad Ias. in l. stipulationes non diuiduntur. nume. 31. ff. de verborum obligatio. Eadem cum vnica ampliatione, & quatuordecim limitationibus ponit Chassang. in consue. Burgun. in titu. {Des fiefz}. Rubr. 3. §. 6. a numero 7. vsque ad nu. 22. fol. 116. col. 1. Quam regu. cum prædicta ampliatione & limitationibus ante eum posuit Curti. Iunior in tracta. feudor. in 4. par. in 30. q. numero 122. per totum. Eandem regulam limitat sexdecim modis And. Tiraquel. in tract. de primogenit. in 4. q. nu. 37. vsque ad fin. Eadem limitat sex modis Baprista de sancto Blasio in d. consi. 66.

REGVLA CCCXVII.

FEVDVM nec generaliter nec specialiter, nec tacite nec expresse obligari potest. Hanc regulam tenet Spec. in titu. de pignori §. 1. numero 30. Sali. in l. si. C. de iure emphy. Bal. in l. 7. C. vi in possessione legatorum & in cap. 1. §. aut si libellario. quibus mod. feud. amitt. Alexan. in l. constante. in prin. in 3. questio. prin. ff. solu. matrimo. & ibi doct. & in consi. 21. nume. 1. & 2. volu. 6. Hanc etiã opt. tenet Ias. in d. l. si. nume. 54. Matthæ. de Afflic. in consi. Neapolitanis. lib. 4. Rubric. 5. numero 85. Eandem dicit communem Franc. de Ripa in l. obligatione. nume. 36. ff. de pignorib. Palatios Ruu. in repet. cap. per vestras §. 30. in septima ampliatione de donat. inter uir. & vxor. Andr. Tiraq. vbi refert alios docto. in tracta. de vtroque retractu. in titu. de retractu { Lignagier. } §. 1. glo. 3. nu. 5. licet contrarium teneat Barto. qui communiter in hoc reprobat. in repet. l. si constante. nu. 73. ff. solu. matri. Et circa hanc regu. vide supra in regu. 40.

Hanc regulam cum quinque limitationibus ponit Antonius Negusantius de Fano in tracta. de pignorib. vbi dicit hanc esse communem opinionem, in secundo membro 2. partis principalis, a nume. 43. vsque ad nume. 50.

REGVLA CCCXVIII.

FEVDVM quibus casibus amittatur. Vltra posita in regula 40. vide Hieronymum Gratum in consil. 6. numero 53. cum sequē. vol. 1. Carol. Molinæ. in consuetu. Parisien. in titu. 1. de materia feuda. §. 30. nu. 23. cum seq.

Quadraginta casus ponit Martinus de Silimanis in tract. de feudis in Rubr. quibus modis feudum amittatur, a nume. 111. vsque ad nume.

D. Petri Duen.

nome. 186. in xiiij. volu. tractatum diuersorum Docto. Præterea
72. casus ponit notab. Matthæ. de Afflic. in c. j. in §. item si quis feo-
dum. quib. mod. feud. amit. in vsib. feu. a nu. 22. vsq; ad fi. Ad hæc
41. casus, in quibus feudorum amit. ponit Cur. Iun. in tra. feudo. in
4. par. a nu. 1. vsque ad nume. 82. Et vide de iure regio tex. in l. vij.
viii. & ix. titu. 26. par. 4.

REGVLA CCCXIX.

FEVDVM concessum alicui ad vti fruendum, finitur morte
feudatarij. Hanc reg. ponit Bal. in præludijs feudorum, nu. 51. per
tex. in l. habitatio. ff. de vsu & habita. sicut si diceretur, concedo ti-
bi talem fundū in feudum ad alimenta. Nam quod in proprios vsus
relinquitur, morte finitur, secundum Bal. qui hoc firmat, in l. cum 2.
in §. vni. ff. de transactio. Bar. in l. libertis. ff. de alimen. & ciba. lega.
in sua distinctione, vbi dicit idem, si concedatur fundus ad alimen-
ta, nam talis clausula minuit legatum, id est, qd finitur cum perbo-
na, sicut finiuntur alimenta & vsusfructus. §. finitur. Institu. de vsu-
fruct. in l. cum pater. iū §. dulcissimis. ff. de lega. 2. in l. epistola. ff. ad
Trebel. Hanc opinio. sequendo Bald. tenet Matthæ. de Afflic. in
præludijs feudorum, nu. 126.

- 1 Primo fallit, nisi in dicta inuestitura feudi ad vsusfructum fuisset
dictum expresse, ita vt non possit dictus fundus vendi vel aliena-
ri, tunc enim videtur concessum vtile dominium sibi & heredibus.
Ita tenet Bal. in l. Proculus. ff. de vsufu. versic. & est argumentum,
quem sequitur ibi, Ang. in vers. ex prædictis. Mar. Mantua in apo-
phthegma 152. quæ vt dicit Bal. in d. l. Proculus, dicta clausula qd
non possit alienari, non cadit in vsusfructu formali.
- 2 Limita secundo, nisi detur res mobilis ad vsusfructum, nam tūc
videtur donata proprietate, ita tenet Bal. in d. præludijs feud. nu. 51
per tex. in l. donationes. in §. species. ff. de donatio.
- 3 Tertio fallit, nisi ex verbis præcedentibus possit apparere qd cō-
cessione feudi ad vsusfructum inuestiens voluit concedere vtilem
proprietatem, & sic qd transeat ad heredes. Vt patet in d. §. spe-
cies, vbi dicitur qd extra dotem datam donabat puellæ ad vsum;
tunc videretur donata proprietate, vt essent bona paraphemalia. Ita
concludit Raphael Cumanus in d. §. species, nu. 3.
- 4 Quarto fallit, si inuestitura feudi diceretur, vt inuestitus percipiat
dictum vsusfruct. vel alimenta: tunc illa dicitio, vt, non restringit
ipsam inuestituram. Ita tenet Bal. in l. Titia. in §. Titia cum nube.
ret. ff. de leg. ij. idem Bal. & alius Doctor. in l. cum ij. in §. si vni. ff.
de transactio. Bar. in l. libertis, nu. 2. ff. de alimen. & ciba. lega.
- 5 Quinto fallit, quando feudum ad vsusfructum concessum fuisset
extraneo, & non filio. Ita tenet Bal. in l. si pater, num. 10. C. de inof-
ficiofis donatio.
- 6 Sexto fallit, nisi in inuestitura prædicta fuisset apposta hæc clau-
sula

sula, pleno iure. Ita concludit Bal. in l. i. nume. 2. C. de fructibus et litium expen.

7 Septimo fallit, nisi feudum venderetur ad vsumfructum, tunc videtur venditum vile dominium. Ita Bal. in Rub. C. de iure emphy. nu. 9. in fine allegat text. in d. l. donationes in concubinam, in §. species ff. de donatio.

8 Octavo fallit, si fuerit dictum inuestitura feudi, ad vsumfructum tibi & heredibus, tunc in persona hæredis esset novus vsumfructus, Ita tenet Bal. in d. præludiis feudorum, quem sequitur ibi Matthæ. de Afflic. nu. 135.

9 Nono fallit, nisi inuestitura ad vsumfructum facta esset ecclesiæ vel religionis personis, tunc videtur concessum vile dominium in perpetuum. Tenet glo. quam ibi sequitur Cinus & Bal. & Alberi. in l. si mulier. C. de iure dotium, in verbo, mulier, in versicu. item ad hanc dedi prædium, idem Alberi. in d. §. species. Bal. in l. & in epistola, nu. 5. C. de fideicommissis, pro qua opinione est text. in d. l. Titia in §. cum nuberet. ff. de lega. 2.

REGVLA CCCXX.

FEVDVM non potest pignori dari, sine consensu directi domini. Hanc regulam probat text. in cap. 1. in §. item si quis. quibus modis feudum amitta. & in c. 1. ibi, feudum totum, vel partem aliquam vendere, vel pignori dare, de prohibita feudi aliena. per Federi. ita expressè tenet Barioholomæus Soci. in consi. 19. nu. 12. vol. 1. Maria nus Socinus eius nepos in consi. 77. nu. 73. vol. 1. Ruinus in consi. 147. nume. 19. vol. 3. Augustinus Berous in q. 94. nume. 11. Joann. Igneus in l. si seruus pignori datus. nume. 7. ff. ad Syllania. Mar tinus de Silimanis in tracta. feudorum, in Rubric. quibus modis feudi alienetur. nu. 99. & facit quod dixi supra, in regu. 40. in 3. ampliatione, De iure regio probatur in l. 10. titu. 26. parte 4. & in l. 68. titu. 18. parte 3.

Hanc regulam limitat quatuor modis Chassennæ. in consue. Burgun. in titu. (Des siez.) Rubr. 3. §. 3. nume. 11. fo. 11. fo. 118. colum 4. vique ad numero 21. Quarum limitationum tres ante eum posuit Fran. Cur. Juni. vbi hanc regu. limitat aliis quatuor modis, in tracta. feudorum, in 4. parte, nume. 95. Eandem regulam cum quinque limitationibus ponit Matthæ. de Afflic. in c. imperialem, nume. 4. de prohibita feudi alien. per. Fede. Hanc regulam cum tribus ampliationibus & tribus limitationibus ponit Franc. de Ripa in l. obligatione, numero 35. ff. de pignoribus.

REGVLA CCCXXI.

FEVDI dominus, est iudex inter ipsosmet Vafallos. Hanc regulam probat text. in c. imperialem, in §. penul. de prohibi. feudi aliena,

D. Petri Duen.

aliena, per Feder. & in c. 1. de cōtro. feudi apud pares termi. & in c. ceterum, de iudiciis, & ibi gl. & in c. ex transmissa. & in c. verū, de foro compe. De iure regio probatur in l. vi. titu. 26. par. 4. Et vltra docto. in supra dictis locis tenet Bartho. Soc. in cōsi. 12. nu. 20. vol. 7. Marti. de Silimanis in tracta. feudo. Rubr. quis sit iudex feudi. & vbi agatur causa feudi, p̄ torā. Vlda. Zasius in sua Epitome feudo. in 11. par. nu. 6. Io. Igneus in repe. l. necessarius in §. non alias. nu. 610. ff. ad Sylla. Ioan. de Ayma, in proemio concordatorū. fo. 113. col. 3. Et circa hanc regulam vide Socin. in tracta. fallentiarū. in reg. 52. & 53. in posterioribus. Nicolaus Boeri, in decis. 114. nu. 7. Stepha. Aufre. in repe. Cle. 1. de off. ordina. in reg. 1. in 1. fallen. lafon in l. 1. §. & post operis. nu. 12. ff. de noui operis. Carol. de Grassa liis in suo regalium Franciæ. lib. 2. iure 11. Alexan. in consi. 1. volu. 5. Bartholomæus Soci. in consi. 184. vol. 2. & in consi. 87. volum. 3. Io. de Amicis in consi. 2. nume. 1. Bal. in consi. 327. vol. 1. & in cōsi. 183. & in consi. 188. volu. 3. Alexan. in consi. 79. per totum. vol. 1. Chassanæ. in consi. 41. nume. 1. & 16. Alberus Brunus in consi. 104. nume. 7. Matthe. de Aaffictis notabiliter in d. c. 1. nume. 2. de con trouersia. feudi apud pares terminan. & d. §. præterea inter duos, nu. 1. cum aliis.

Hanc regulam limitat sex modis Maria. Soc. in c. ex transmissa. 3. nu. 27. vsque ad nu. 34. de foro compe. Eandem regulam limitat duodecim modis Franc. Cur. Iun. in tract. feudorum, in 7. par. a nu. 3. vsque ad nu. 15. & a nu. 15. vsque ad nu. 34. ponit 13. quæstiones circa materiam huius regulæ. Hæc etiam reg. limitat tredecim modis Fel. in c. ceterum. a nu. 5. vsque ad nu. 14. de iudic.

REGVLA CCCXXII.

FEVDA inferiora quæ non habent dignitatē annexam, diuidi possunt. Hanc regulam probat tex. in c. 1. in §. omnes, si de feudo sue. controuersia inter dominum & agnatum vasalli, in vsibus feudo. in c. imperialem, in §. præterea ducatus, et ibi omnes doct. de prohibita feudi alienatione per Federicum. Circa quam regulam vide posita supra, in regu. 316.

Hanc regulam cum vnica amplia. & vnica limitatio. ponit Chaf. sang. in consue. Burg. in tit. (des fiefz). Rubr. 3 §. 6. fo. 117. col. 4. nu. 21. Quas ante eum posuit Fran. Cnrr. Iun. vbi eam declarat, in tract. feudorum, in 4. par. q. 30. nu. 224.

REGVLA CCCXXIII.

FEVDVM antiquū si renouatur Vasallo, non desinit esse anti quum. Hanc regulam probat tex. in c. 1. de Vasallo decrep. gratis in vsibus feudo. et tenet Bar. et doc. in l. si mihi et Titio. ff. de verb. obl. ig. & ibi Iaf. nu. 11. col. fi. & in l. quod dicitur. la. j. ff. de impetis in

in rebus dotal. fac. Roma. in conf. cccxv. nu. 1. Alex. in conf. xxx. nu. 6. vol. j. Bartho. Soci. in conf. 100. nu. 11. versic. ex quibus infero in proposito. vol. iij. Deci. in conf. liij. nu. 3. Albertus Brunus in ronfi. lxxxix. nu. 4.

1 Limita primo, quando feudum erat omnino extinctum: quia Vasallus priuatus esset feudo ipso iure, ita quod alia sententia priuationis necessaria non esset, nam tunc ex tali renouatione efficitur nouum feudum. Ita concludit Bal. in c. j. in §. insuper. in fi. de prohib. feudi alie. per Fed. Ale. in conf. xxxiiij. col. ij. vol. v. Et pro hoc quod res extincta si renouetur dicatur noua & alia res, est text. in l. inter stipulantem. in §. homo liber. vers. & nauis. ff. de verb. oblig. & in l. j. in §. opus. ff. de nou. ope. nunt. Ias. in l. ius autem ciuile. nu. 17. & 18. ff. de iust. & iure. Dec. in l. j. in prin. nu. 28. ff. quod quisque iur. Matthæ. de Affli. in d. c. j. nu. 12. de vafal. decrepit. æta.

2 Limita secundo, quando in renouatione feudi adiuiceretur noua forma: quia tunc ex tali adiectione nouæ formæ diceretur nouum feudum. Ita tenet Bal. in c. j. in §. insuper. in fi. de prohi. feudi alien. per Federi. ex mutatione enim formæ inuestituræ, efficitur nouum feudum. ita concludit Bartho. Capol. in conf. xxxj. nu. 7. in conf. ciuil. Ias. in d. l. si mihi & Titio. col. fi. nu. 12. Old. in conf. clxxviiij. incipien. quidam nobilis, vbi dicit, quod feudum dicitur nouum ratione nouarum conuentionum. quem sequitur Curt. senior. in conf. l. nu. 70. & 19. Matthæ. de Affl. in decisione. Neapolit. cxij. num. 5. & in cxxliij. nume. 8. Albertus Brunus in confil. lxxxviiij. nume. 5. pro quo est bonus text. in l. ius autem ciuile. & ibi Docto. Moder. ff. de iust. & iur. Quam limitationem Calderi. in confil. xj. in titul. de feudis. vers. ad cuius declarationem. intelligit verum, quando mutatur aut alteratur forma circa substantialia feudi: secus si circa accidentalia.

3 Tertio limita, nisi feudum amissum per vasallum fisco principis fuisset incorporatum, aut possessio eius per dominum apprehensa: quia tunc si renouetur vasallo, dicitur nouum feudum. Ita concludit Bal. in l. j. q. xv. nu. 1. ff. de rerum diuisio. Alex. in d. confil. 34. col. ij. Ias. in conf. clij. nume. 1. in fin. in ij. col. vol. ij. & in conf. 64. col. iij. nu. 1. vers. secundo possunt limitari. Ludo. Goza. in conf. 84. nu. 10. & 21.

Quæ tres limitationes non præcederent, quando feudum renouatur sub commemoratione antiquarum inuestiturarum, & sub eisdem pactis & qualitatibus. Ita Areti. in d. l. si mihi & Titio. Ale. in d. confil. xxx. nu. 6. vers. & ita etiam colligitur ex verbis dictorum privilegiorum. vol. j. Albert. Brunus in confil. lxxxix. nume. 5. Secundo non procedunt prædictæ limitati. quando in renouatione feudi superiori, verbum restituimus aut reddimus, apponitur etiam si sint verba, & de nouo concedimus. Ita tenent Matt. Lauden. et Præposi. in c. j. de vafal. decrepit. æta. & ibi Matthæ. de Afflic. nu. 17. per quem vide alia circa hanc regulam.

D. Petri Duen .

REGVLA CCCXXIII.

FEVDI contentio vbi est inter dominum & vasallum, paret curie sunt iudices. Hanc regu. probat tex. in c. imperialem. in §. præterea si inter duos. de prohibita feudi aliena. per Federic. & ibi Matthæ. de Afflic. nu. 38. & in c. j. de controuersia feudi apud patres termi. & ibi etiam Matthæ. de Afflic. nu. 1. facit etiam text. in c. j. de lege Corra. notatur in c. cæterum. de iudic. De iure Regio est tex. in l. xj. titu. xxvj. par. iij.

Hanc regul. cum vnicâ ampliatione & sex limitationibus ponit Bernard. de Luco in reg. cclxxxvij. remittendo se ad Marianum Socin. in c. ex transmissa. nu. 9. de foro compe. Eandem cum quatuor ampliationibus & sex limitationi. ponit Curt. iunior in tracta. feudorum. in vij. par. vers. tertia principalis regula datur. a num. 34. vsque ad finem.

REGVLA CCCXXV.

FEVDM negans, rem feudalem perdit. Hanc regul. ponit Abb. in c. cæterum. nu. 21. post Innocen. ibi. de iudic. allegat ad hoc text. in c. quo iure viij. distin. Bald. in ij. col. C. quomodo & qua nob iudex. Probatur per tex. in l. si. ff. de rei vendicati. vbi probatur qd negans se possidere si conuincatur. perdit possessionem. Cui consonant tex. de iure Regio in l. iij. tit. iij. par. iij. & l. xl. titu. j. ead. par. Circa quam reg. vide Rom. in consil. lxx. nu. 4. Arnold. Ferronum in consuetu. Burdegalen. in tit. de feudis. §. v. Abb. in c. si. de soluti. nu. 2. las. in l. quod te mihi. nu. 29. ff. si certum pet. & in §. omnium. nu. 86. Insti. de actio. Hippo. in repe. rub. ff. de fideiuss. nu. 19. & nu. 322. & in singu. ccxlij. Matth. de Affl. in decis. Neap. xvij. nu. 1. Ludo. Gome. in §. ex maleficiis. nume. 16. insti. de action. Anton. Capit. in decis. xix. nu. 6. Hiero. Grat. in consil. xxxvij. nu. 1. vol. ij. Guid. Papam in sing. dcix. & in consil. iij. nu. 2. & in decisio. 236. in si. Ripam in l. qui cum se. nu. 1. cum aliis. ff. de re iudi. & vide infra in regu. cccxxix.

Et plures casus in quibus negans punitur. vide per Bal. in Auth. contra qui propriam. C. de non numer. pecu. quem refert Cætelia. Cotta. in memora. iuris. in verbo. negans.

Hanc reg. ampliat vno modo. & limitat quinque modis Felin. in d. c. cæterum. a nu. 28. vsque ad nume. 20. de iudic.

REGVLA CCCXXVI.

FEVDI noui inuestitura ad hoc vt probetur. necessarium est qd adhibeantur pates curie. Hanc reg. probat tex. in c. j. quid sit inuesti. in vrbis feudo. Ratio autem quare extranei non admittantur.

tantur, ponitur in tex. in c. j. in §. j. & in §. idcirco. de notis feudorū. Circa quam reg. vide Alex. in consil. x. vol. iij. & in consil. lxxix. vol. j. Martin. de Silimanis in tract. de feudis, in rub. de inuestitura qualiter fiat, nu. 227.

Hanc reg. ampliat vno modo. & limitat tredecim modis Franc. Cur. iunior in tract. feudorum, in ij. par. in iij. q. a nu. 16. vsque ad num. 30.

REGULA CCCXXVII.

FEVDVM pro anima vasallus relinquere non potest. Hanc regul. probat tex. in c. imperialem. ibi, vel pro anima iudicare. de probis. feudi aliena. per Fede. & in c. j. in §. donare. quali. olim feudum alien. potest. & ibi Bal. & Alvaro. Ratio est: quia magnum preiudicium fieret domino superiori: quia postquam feudum esset semel incorporatum ecclesie, quæ nunquam moritur, nunquam esset spes quod feudum possit ad dominum reuerti: & ideo ecclesia quæ debet esse cultrix iustitie, nihil sinistri debet pati fieri, neque in se, nec in aliam ita probat tex. in c. j. in §. Mediolanenses. vers. inde potest presumi de alienatio. feudi, in vsibus feudorum. Hanc etiam opi. sequitur Bal. in l. j. C. de sacrosanct. eccles. Felin. in c. inter dilectos. nu. 10. de fide instr. Lud. Goz. in cōf. s. nu. 21. & in cōf. 4. nu. 8. Ale. in cōf. 30. nu. 3. vol. j. Bartho. Soc. in cō. 19. nu. 10. vol. j. Maria. Soc. iunior in consil. 76. nu. 46. vol. j. Roma. in sing. 533. Hanc etiam opi. tenet Abb. in c. quæ in ecclesiis, nu. 18. de constit. & hanc opin. ubi latissime eam examinat, & refert Doct. contrariam partem tenentes, tenet Cur. Iun. in tract. feud. in ij. par. q. penul. nu. 125. & circa hanc reg. vide supra in reg. xl. in vj. ampli.

Hanc reg. ampliat vno modo Ludo. Roma. in d. sing. 533. Eandem limitat quatuor modis & ampliat vnico modo Fel. in c. quæ in ecclesiis, nu. 65. vers. ceterum in quantum dictum est de constit. vsque ad nu. 77. Hanc etiam reg. limitat 7. modis, vbi notab. examinat Fran. Cur. Iun. in tract. feud. in iij. par. in d. pe. q. nu. 126.

REGULA CCCXXVIII.

FIDEIUSSOR non possidens immobilia, potest recusari tanquam non idoneus. Hanc reg. probat tex. in l. ij. & in l. sciendum. ff. qui satisf. cog. gl. in Auth. de exhiben. reis, in §. suscepto. in verb. personali. collat. v. & in l. si quis stipulatus sit Stichum. in §. si quis stipulatus fuerit. ff. de verb. obli. Hanc opi. tenet Bal. in c. corā. nu. 8. de offi. deleg. Specu. in tit. de satisfatio. in §. dicto vers. sed si scholarius. Alex. in consil. clx. nu. 5. vol. v. & hanc dicit esse comm. opin. Bal. post Barb. ibi in d. l. sciendum. in prin. nu. 30.

Hanc reg. ampliat vnico modo, & limitat quatuor modis Hipp. in repe. Rub. ff. de fideiuss. a nu. 227. vsque ad nu. 241.

Regula

REGVLA CCCXXIX.

FIDEIVSSOR negans se fideiussisse, si conuincitur de mendacio sibi præiudicat. Vt in l. sed hoc ita. in §. j. ff. de re iudica. vbi dicitur, q̄ negans se socium, perdit beneficium ne conueniatur vltra quam facere potest: quod competit socio, vt in l. sunt qui. ff. de re iudica. ad quod etiam est tex. in l. si vnus. in §. si. ff. pro socio. Et facit etiã pro hac regul. text. in l. sed si ex parte. in §. interdum. ff. quod cum eo. vbi ponitur, vbi punitur filiusfamilias negando se filiumfamilias, & mentiendo dixit se patremfamilias. Tertio facit tex. in l. hæreditatem. in §. si. ff. ad leg. Falcid. vbi dicitur, q̄ hæres negans rem hereditariam, si conuincatur de mendacio, sibi præiudicat, quem tex. pro singu. allegat Bal. in Reper. suo. in verbo, negatiua. vbi dicit, q̄ negans similis est subtrahenti: per illum text. & idē dicit Bal. in c. dudum. el. ij. nu. 8. de elect. Iaf. in §. item si quis in fraudem. Insti. de acti. ex quibus v̄ confirmata supra dicta vōstra regula. Pro qua opi. est tex. in l. si. ff. de rei vendi. vbi habetur, q̄ si quis in veritate possidet aliquam rem, & contra eum agatur rei venditione ad illam rem, si ipse negat illam possidere, & conuincatur de mendacio, quia actor probat ipsum illam possidere, tunc debet alia possessio incontinenti ab eo auferri & in actorem transferri. etiam nihil de iure suo probantem. Circa quam regulam vide supra in reg. cccxxv. & præiudicatur sibi iste fideiussor in hoc, quia perdit beneficium excusationis, & beneficium cedendarum, ita tenet Bal. in Auth. contra qui propriam. in iij. col. C. de non nume. pecu. vbi allegat bonum text. in l. si dubitetur. in §. ita demum. ff. de fideiuss. vbi hoc tenet Ange. de Perus. & Alex. & Iaf. in l. j. nume. 11. C. de transact. Bar. in l. etiam. §. j. ff. solu. marr. & opinionem huius regulę tenet Hiero. Gratus in conf. lxxij. nu. 44. & in conf. cxix. num. 21. vol. ij. Purpura. in l. nec pactio. nu. 79. C. de transact. Nicol. Bello. in §. si plures. nu. 12. Instit. de fideiussoribus.

Hanc reg. vbi eam pluribus fundamentis confirmat, ponit Hipp. in repe. Rubr. ff. de fideiussor. nu. 322. vbi a nu. 336. vsq̄ ad nu. 341. limitat eam quatuor modis.

REGVLA CCCXXX.

FIDEIVSSORI minoris non prodest restitutio minori concessa. Hanc regulam probat tex. in l. j. & ij. C. de fideiussor. minorum. & ibi Bar. & in l. Marcellus. ff. de fideiussor. & in l. in causa. la. j. vbi assignatur ratio huius regulę. ff. de min. & in l. iij. §. sed vtrum veru sicu. sed an hoc auxilium. eo. tit. De iure Regio est tex. in l. 25. tit. 4. par. iij. & in l. iij. tit. ij. par. 5. & hanc opinionem vltra supra dicta doct. tenet Franc. Curt. iun. in l. post aditam. num. 5. C. de impub. & aliis. Et circa hanc regulam vide Io. Mauritium in trac. de restitutione

titone in integ. c. xiiiij. Hippo. in repe. Rubr. ff. de fideiuss. nu. 267. Vincentium de Herculanis, & ibi Docto. in l. & si fideiussor. ff. de re iudica. Anton. Caimum in summa, C. de restitutione in integrum pagina 4.

1 Fallit primo, quando dolus aduersarij. intervenit. Ita probat text. in l. ij. in fi. C. de fideiuss. minorum. Et est ratio: quia requiritur est aduersarium qui dolum commisit pari damnum, quam q̄ fideiussor qui bona fide fideiussit soluat de suo proprio: nec poterit solum repetere a minore: quia minor aduersus fideiussorem poterit petere restitutionem in integrum: vt in l. j. C. de fideiuss. mino. & ira expressè tenet gl. in d. l. ij. Jacobi. de S. Georg. in i. j. nu. 7. C. de fideiuss. mino. Montaluis in glo. l. j. tit. xij. par. x. Io. Mauritius in d. tracta. de restitu. in integrum. in d. c. xiiiij. pag. fin. Petrus Rebuff. in glo. ad constitu. Regias Gallie: in ij. par. in tract. de restitutionibus. artic. ij. in glo. ij. nu. 8. pag. 143. glo. in l. minor xxv. annis. in vers. succumtur. ff. de procurato. Bar. in l. Stichum. §. quod vulgo. nu. 2. ff. de solutio.

2 Limita secundo, quando creditor potest habere regressum contra alium: quia tunc beneficium restitutionis in integrum concessum minori proderit etiam fideiussori. Probat text. in l. minor xxv. annis. ff. de procur. & ita per illum text. tenet Iacobi. de S. Geor. in d. l. j. nu. 6. C. de fideiuss. mino. Perr. Rebuff. vbi supra. num. 9. facit etiam text. in l. ij. ff. de admini. tuto.

3 Tertio limita, quando restitutio nullum esset adlatura commodū ipsi minori, nisi etiam prodesset ipsi fideiussori: puta quia essemus in casu in quo minor non posset petere restitutionem aduersus fideiussorem: nam casu restitutio concessa minori transiret ad eius fideiussorem. Per notata per Bar. in l. cum filius. in §. j. ff. de verb. obli. facium notata per Cim. & Bal. in l. quoties. C. de præci. impera. offeren. per Sal. in l. fi. C. de vsur. rei iudic. ita expressè tenet Iacobin. de S. Geor. in d. l. j. nu. 7. C. de fideiuss. mino. Petrus Rebuff. vbi supra. nu. 9.

4 Quarto limita, quando fideiussore conuento qui esset habiturus regressum contra minorem debitorem principalem, ipse minor conuerteret vt defensor necessarius pro ipso fideiussore, & peteret restitutionem in integrum: tunc restitutio etiam fideiussori proderit. Ita expressè tenet Bar. per illum text. cum gl. in d. l. Stichum aus Pamphilum. in §. q̄ vulgo. ff. de soluti. & ibi expressè Imol. Sed Paul. de Castro in d. l. j. C. de fideiuss. mino. & Rapha. Cuman. in d. §. quod vulgo. damnant hanc opin. dicentes, q̄ hoc casu minor non est defensor necessarius: quia ista non est necessaria detentio spectans ad minorem: cum nullo casu habiturus est regressum contra eum, cum semper minor ipse poterit petisse restitu. aduersus fideiussorem: d. l. j. ergo ipsius minoris non interest capere defensionem pro ipso fideiussore: nec ipse minor hoc casu est dicendus defensor necessarius, & ibi Alexan. in d. l. j. dicit q̄ licet illud dictum

BB Bar.

D. Petri Duen.

Bar. sit valde singulare, tamen non considerauit dictum fundamentum in contrarium factum: & q̄ eius opinio male potest sustineri. Quem sequitur Ias. in l. si cum procuratore. nu. 7. ff. de re iudica. Et quidem verum q̄ quando minor esset defensor necessarius, possit comparere pro fideiussore, & assumere defensionem pro eo: & in exceptiones competentes principali, prodesse etiam fideiussori. tex. est notab. in l. idem quæ. in §. generaliter. ff. manda. & ita tenet Iacobi. in d. l. j. nu. 7.

- 5 Quinto limita, quādo fideiussor successit minori principali: nam tunc ex persona defuncti posset petere restitutionem in integrum. iste est tex. et ibi Bar. secundum vnam lecturam. in l. Stichum. in §. q̄ vulgo. ff. de solutio. notant Doct. in l. debitori. C. de pact. ita expresse tenet Iacobi. de S. Georg. vbi notab. declarat illum text. in d. §. quod vulgo. in d. l. j. nu. 7. C. de fideiuss. mino.
- 6 Limita sexto, quando fideiussor pro re minoris stipularetur et fideiuberet: vt pote si minor rem vendat in qua est deceptus: si alius quis fideiusserit pro eo, illi fideiussori succurreret post minoris restitutionem. Vt in l. ij. ff. de admi. tut. l. exceptio. quæ personæ. in ff. de exceptio. quia in hoc potest etiam maior decipi, videlicet in rei valore, vt in l. quisquis. C. de rescind. vendi. & ita tenet Pet. Rebus. vbi supra, nume. 5.

REGVLA CCCXXXI.

FIDEIUSSOR de iudicio fisci habet beneficium excusationis. Hanc opi. tenet Guliel. de Cugno in l. ij. in §. si quis ex his. qui satisf. cog. vbi tenuit, q̄ iste fideiussor habebit beneficia omnia quæ fideiussoribus conceduntur, & per consequens gaudebit privilegio seu beneficio excusationis, de quo in Auth. præfente. C. de fideiussor. Hanc opin. sequitur Roma. in d. §. si quis ex his. nu. 6. & hoc videtur etiam tenere Ioan. Fab. in §. sed hodie. in l. de satisf. col. ij. vbi dicit, q̄ quando principalis est præfens & soluendo, tunc non potest agi contra fideiussorem de iudicio fisci: secus in casu quo esset absens. vel non haberet bona. Eandem opin. tenet Bal. in d. §. si quis ex his. & ibi Pau. de Cast. Alex. & Ias. nu. 7. Iacobi. de S. Georg. nu. 5. & dicit esse communem Roder. Xarez. in d. l. ij. nu. (De los emplazamientos.) lib. ij. fori. in §. queritur vltimus, nume. 1. 2. & 3. fol. 187.

- 2 Limita primo, nisi fideiussisset pro eo qui non erat obligatus fisci in iudicio, vt tenet Bald. Ang. & Alex. vbi supra. Et est ratio: quia tunc non est proprie fideiussor ex quo intercedit pro eo qui non erat obligatus. & ad hoc iuuat gl. notab. in auth. de fideiussor. in prin. colla. j. vbi dicit, q̄ in expromissore non habet locum beneficium excusationis: et expromissor qui promissit alium in iudicio fisci: vt in l. ij. glos. magna. ff. qui satisf. cogan. & sic debet intelligi glo. in d. l. ij. in §. si quis iis. in glos. magna. ad fi. vbi dicit, q̄ fideiussor

de iudicio fisci, non est proprie fideiussor, cum principaliter obligationem in se suscipiat. & idem sentit gl. in eo. in §. nemo. ff. de re. iur. & hoc tenet X Suarez, vbi supra.

Secundo fallit, vbiunque agitur contra fideiussorem vt listat reum: nam ad hoc potest agi officio iudicis, nec habebit beneficium excusationis: secus quando conuenitur ad interesse, eo quia non listat. Ita Bal. & Alex. in d. §. si iis. per tex. in l. eum pro quo. ff. de in ius vocan. & satis videtur etiam de mente eiusdem Bal. in l. j. C. de conuen. sicut debi. lib. x. col. iij. vbi eleganter loquitur: & ad hoc etiam tenet X Suarez, vbi supra.

Tertio fallit, in causis criminalibus: in quibus fideiussor non habet beneficium excusationis, sed officio iudicis proceditur contra eum executiue. Probatur in l. si quis reum. ff. de custo. reor. Bald. in d. §. si quis iis. & ibi Roma. & Iacobi. nu. 5. & Alex. Facit text. & gl. in c. cum homo. xxij. q. v. vbi dicit gl. q. fideiussor in causa criminali non potest inuenire. & sic licet fideiussor promittat presentare aliquem reum mortis, si non presentat, non punitur vt poena mortis: quia ille veniebat puniendus: vt in d. l. si quis reum. sed debet puniri pecuniariter, arbitrio iudicis executiue: vt supra dixi, & sic non habet beneficium excusationis. Et quia intellectus supra d. gl. in d. c. cum homo. traditur in variis locis, ideo vbi crimen non est magnum, ita vt non veniret imponenda poena corporalis, fideiussor potest interuenire, & sic debet intelligi text. in c. si clericos de sent. excom. lib. vj. & tex. in l. Diuus. iuncta d. l. si quis reum. ff. de custo. & exhib. reo. secundum Abb. in rub. de fideiuss. nu. 1. Sed vbi veniret imponenda poena corporalis vel mortis, non admittitur fideiussor, non poterit interuenire. iste est tex. notab. & ibi gl. in ver. supplicium. in c. cum homo. xxij. q. v. qua gl. ad hoc dixit no. Bal. in l. j. C. ne filii. pro pat. Fel. in c. contingit. el. j. de sententi. excomm. in c. pastoralis. §. quia vero. nu. 15. de offic. deleg. & in c. cum venisset. nu. 4. de testi. in l. j. num. 5. ff. de in litem iuran. & in l. non impossibile. nu. 2. de pact. Hipp. in repe. rub. ff. de fideiuss. nume. 206. & in l. infans. nu. 15. ff. ad l. Corn. de sica. & in practi. §. examinanda. nu. 12. & in conf. xvj. nu. 27. & in sing. delj. Nicol. Bellon. in §. in omnibus. nu. 6. in situ. de fideiuss. Roder. X Suarez in tract. de fideiussore in causa criminali versu. quo ad aliam particulam pagi. 5. fol. 107. De iure regio est tex. in l. xvj. tit. j. par. vij. & in l. x. tit. xxix. par. 7. & in l. iij. tit. vij. lib. ij. fori. per quam l. fori. intelligitur supra d. l. par. & l. xvj. styli. Sed d. gl. in d. c. cum homo. seipsum limitat, nisi esset consuetudo q. quis pro alio puniretur poena corporali, quia tunc valeret consuetudo. sequitur Roma. in singul. cxxix. Roderici X Suarez vbi supra, pag. 7. versu. tertio limita. fo. 208. Chafza. in consuetu. Burgund. in tit. (Des iustices) Rubri. j. §. 7. fol. 59. col. ij. nume. 367. Cæpol. in repet. l. si fugitiui. nu. 61. C. de ser. fug. Petrus de Vbal. de Perus. in tract. de pace Constan. nu. 75. & Augustinus Ariminen. in additio. ad Ange. in tracta. malefactorum

D. Petri Duen.

in verbo, pro quibus & quolibet. nu. 1. Deci. in c. ij. nu. 8. in j. lecta. & in ij. lecta. nu. 26. de constit. & in c. ij. nu. 58. de probati. Io. Montolonus in promptuario iuris in verbo, fideiussor. que opi. communis esse videtur, licet contrarium velit tenere Fel. in c. ij. num. 2. constituta. & in d. c. ij. nu. 8. de proba. & in addi. ad Abba. in c. ius generale. col. ff. j. dis. quibus motiuis per eum ibi traditis potest responderi prout respondit Deci. in locis supra allegatis. & alia circa hanc glos. vide per Roderic. X Suarez. in d. tracta. de fideiussore in causa criminali, per totum.

REGVLA CCCXXXII.

FIDEIVSSOR non potest obligari nisi verbis; & sic requiritur stipulatio. Hanc reg. probat tex. in l. Blanditus. C. de fideiussoribus & in l. sciendum. & ibi glo. & Ias. nu. 2. C. de verb. obli. De iure Regio videtur tex. in l. j. tit. xij. par. v. & ita tenet Hippo. in repe. Rubr. de fideiussor. nu. 356. Et circa hanc reg. vide Andr. ab Exco. in libr. pastorum, nu. 450. norabi. Catellia. Cotta in Memoria. iuris in verb. fideiussor. el. j. Fortu. Garciam in l. legitima. nu. 45. & in l. iuris gentium. nu. 41. ff. de pact. Hiero. Butigellam in repe. rubr. nu. 9. ff. de verb. obli. & Hierony. Berium in repe. rubr. nu. 214. & 216. eod. tit. Rationem huius reg. ponit Lancel. Galiaula in repe. d. rubr. nu. 70. quem vide etiam ibi nu. 144. item Jacob. de Nigris in repe. l. j. nu. 55. ff. de verb. obli. Ioan. Crot. in repe. d. l. j. nu. 4.

Hanc regulam cum quatuor illationibus, & quatuor limit. ponit Ias. per tex. ibi, qui hanc regu. probat in l. stipulationum. in §. sans acceptio. nu. 2. de verb. oblig. Hanc etiam reg. limitat octo modis Ioan. Crotus in repe. l. sciendum. nu. 7. ff. de verb. obli.

Hodie tamen de iure Regio corrigitur hæc regula per l. iij. tit. viij. lib. iij. ordi. vbi fideiussor per illam l. hodie potest obligari pacto nudo. Facit quod dixi supra in reg. xj.

REGVLA CCCXXXIII.

FIDEIVSSOR de iudicio sibi tenetur successiue vsque ad sententiam. Hanc reg. probat tex. in l. Græce. in §. & post litem. ff. de fideiussor. Quæ l. non reperitur alibi, secundum Bartol. ibi, & Ang. in l. fideiussor. in §. in fideiussorem. ff. qui satisd. cog. Marthe. in sing. clxxvij. sed est similis glos. in l. j. in princ. in nota glos. parua, in ver. iudicium. ff. si ex noxa. cau. agatur.

Hanc regu. limitat duobus modis Ias. in d. l. fideiussor. in §. in fideiussorem. nu. 7. & 8. qui satisd. cog.

Regula

REGVLA CCCXXXIII.

FIDEIVSSORES habent beneficium diui Adriani. Hæc regulam probat tex. in §. si plures. Insti. de fideiuf. & in l. inter fideiussores. & in l. si plures ff. de fideiufso. & in l. fina. C. de confi. po. cu. De iure regio probatur in l. iiii. titu. xviii. lib. 3. for. & in l. x. tit. 12. par. 7. Circa quam regulam vltra doct. in supra dictis locis, vñ de Ant. Nicellum in concord. glosarum, concordãtia xix. nu. 177. Marc. Man. in li. ix. obseruationum obseruatione lxxxv. & in apophthematate lxxxviii. in apophthematis. nouis Hippol. in rubrica ff. de fideiufso. numero 27. 28. & 34. Purpuratum in l. si credi totes. nume. 3. S. C. de pacti.

Hanc regu. cum quinque limitationib. ponit gl. in d. §. si plures. in verbo. patres. insti. fideiuf. quas limitationes gl. ponit Nico. Bel lon. in d. §. si plures nu. 9. cum alius, vbi addit alienam & sextam limitationem, & ampliori stylo eas prosecutus est.

REGVLA CCCXXXV.

FIDEIVSSOR regulariter ante principalem conveniri non potest. Hanc regulam probat tex. in Authen. præsentate C. de fideiuf. & in Auth. de fideiuf. in §. si quis igitur, et in §. non solū colla. in Auth. hoc si debitor. C. de pign. De iure regio tex. in l. ix. tit. 12. par. 7. & l. 19. styh. Circa quam regulam vltra Bar. & doct. in supra dictis locis, vide Abb. & doct. in c. peruenit. de fideiufso. Iaf. in §. idem si quis, el. 1. nu. 67. Insti. de actio. Steph. Aufre. in addi. ad deci. Capelle Tolosane, cxcvi. Barb. in l. stipulationū. la 2. in §. factis acceptio. col. 4. verli. item glo. ff. de verb. obliga. Claudi. de Seyfell. in l. decem nu. 4. ff. de verb. oblig. Petr. de Vnzola in practica ante notariatus, in Rub. de beneficio competenti fideiufso. Io. Oldendo. in tracta. de iure singulari, in rub. de priuilegiis fideiufso. Benedi. de Plumbi. in tract. de discussionibus, nu. 4. Petr. de Ravana in suo Alphabeto aureo in verbo, fideiufso. fo. 42. Curt. Seno. in confi. 6. nu. 3. Hiero. Gratum in confi. 87. num. 23. vol. 1. & in confi. lxxiiij. nu. 43. vol. 2. Vitalem de Cambanis. in tract. clausula. num. in clausula. si. Hippol. in repe. rub. ff. de fideiuf. nu. 7. cum aliis & in sing. 2. & sing. ccxx. Pau. Pari. in confi. xlvii. num. 5. lib. j. & in confi. ex eod. vol. Carellia. Cottam in Memorialibus iuris in verbo, fideiufso. Corn. in confi. cvi. nu. 7. volu. 1. Feli. in c. accepimus, nu. me. 5. verli. adde quod notat Bar. de si. instru. Tiraq. in tracta. iuris constit. in 1. par. nu. 53. Bar. & ceteri doct. in l. si ego ff. si cert. pet. Bald. & Ioann. de Platea. in l. j. C. de conuen. fisci debitorib. lib. 8. Anto. Rub. in repe. l. non solum. §. morte nu. 507. cum aliis. ff. de

D. Petri Duen.

novi operis. Nicolaum Boerium in decisione cef. Guido. Papam in
decifio. 94. & in decifio. 570.

Hanc regulam cum duodecim limitationibus ponit Socii in reg.
134. vltra quem amplia & limita fequentibus modis.

- 1 Amplia primo in tantū, procedere vt in excufione que fit co-
tra principalem vt deueniatur contra fideiuffores, citari debent
fi fideiuffores. Ita tenet Bart. in l. decem ff. de verb. obli. nu. 4. qui
fequuntur ibi doct. & in l. nam ita Diuus ff. de adoptio. & in l. in
quocumq; in §. vbi decretum ff. de officio procon. Ale. in l. de vno
quoq; in fi. & ibi Hippoly. nu. 73. ff. de re iudi. & licet Barto. ibi te-
neat quod fufficiat generalis citatio, tamen in hoc contrarium te-
net Bal. Ange. & Pau. Caf. per ea que habentur in l. de vnoquoq;
ff. de re iudi. & in l. nam ita Diuus ff. de adoptio. quia vbi agitur de
preiudicio certe perfone, illa nominatim citanda est. Alex. in con-
fil. 86. nu. 3. & in confi. clvi. nu. 4. vo. 2. & iftam esse veriffimā opi-
nionem expriffe Claud. de Seyfell. in d. l. decē nu. 16. de verb. obli.
Iaf. in d. §. vbi decretum nu. 36.
- 2 Amplia fecundo, procedere in fideiuffore indemnitatis: nam fi
fideiuffor indemnitatis et fi renuntiet beneficio de fideiufforibus, po-
teft perire prius excuri principalem. Ita exprefse tenet Bar. in l. in
nu. 2. C. de conuenien. fidei debitoribus lib. x. quem fequitur ibi Alex.
xan. in additionib. vbi ad hoc allegat quam plures doct. idem tenet
tenet idem Alexan. in confi. xxix. num. 74. volu. 7. Eandem opinio-
nem Ang. & idem Alex. & docto. præcipue Currius Iun. nu. 4. in l. in
fi ego ff. fi. cert. petat. Anto. Rubeus in repe. non solum §. morte. nu.
580. ff. de noui ope. numia. Chaffan. in confuetu. Burgun. in tit. (Des
cenes.) Rub. xi §. 6. fo. 62. col. 3. nu. 26. Corne. in confi. cix. nu. 7.
vol. 1. Catellia. Cotta in Memorialib. in verb. fideiuffor. Hippolyan
repe. rub. numero 2. ff. de fideiuffo.
- 3 Amplia tertio, procedere in fideiuffore de iudicato foluendo: nam
fi conueniatur & petatur executio contra eum fententiæ late con-
tra debitorem principalem, poterit opponere beneficium excufio-
nis, dicendo quod primo debeat excuri debitor principalis Per il-
lum tex. in l. finali. C. de vforis rei iudica. quem fequitur Iaco. de Su-
Georg. in l. fideiuffo. in §. fi quis his, nu. 6. & in §. in fideiuffore, nu.
me. 3. ff. qui fatifd. cogan. & in l. & post rem. in §. fideiuffor. in 2. le-
ctu. nu. 4. ff. de tranfact.
- 4 Amplia quarto, habere locum in fideiuffore de iudicio fiti. Vt
dixi fupra in regula 331.
- 5 Amplia quinto etiam fi creditor habeat pignus, nam prius debet
vendi pignus quam fideiuffor conueniatur, licet glo. contrarium te-
neat in Auth. de fideiufforibus, in §. fi quis igitur, in verbo, fummam
colla. vbi dicit, quod creditor poteft agere contra fideiuffore, nō
obftante qd habeat pignus. Quam gl. fequitur Dinus. quando in con-
tinentia & de facili vendi non poteft, alias dicit quod prius debet
vendi. fequitur etiam Bal. in l. inter eos §. c. creditor, ff. de fideiuf. Ag-
cha

D. Petri Duen.

limitatio vera esset, est multū notanda & signanda, attamen ipse non
audet eam affirmare. De qua limitatione Iaf. facit mentionem Hi-
ron. Gratus. in cōsi. lxxxvii. nu. 25. vo. j. Sed cōtra hanc limitatio-
videtur tex. in c. peruenit. & ibi glo. j. de fideiussor.

- 5 Quinto limita, quādo cūq; fideiussor intercedit animo nouā
nam tunc nō habet beneficium executionis. Gl. est notabilis in
then. de fideiussor. in §. si quis igitur. in verbo. fideiussorem, colla.
& ita expresse tenet Bal. in l. antique, in §. j. C. ad Velleia. et in l. in
personā in §. j. ff. de pact. Alex. in cōsi. 29. nu. 34. li. 7. Steph. Aul.
in d. deci. 296. Cur. Sen. in d. cōsi. 6. nu. 3. Barba. in l. 5. in §. satis ac-
ceptio. col. 5. vers. item fallit. ff. de verbo. obligat. Deci. in l. si. num.
27. ff. si certum petat. Pari. in cōsi. cx. numero 13. volum. 1. & num.
69. cum alijs.
- 6 Limita sexto, quādo fideiussor renūciauit supra dicto beneficio,
cum quilibet possit suo fauori renunciare, vt in l. penulti. C. de pa-
ctis. & in l. pactum inter hæredem. ff. eod. titu. Hoc in expresse ter-
minis tenet glo. in verbo. accedat. in d. Auth. de fideiussor. in §. si
quis igitur, colla. 1. & ita expresse tenet Bal. in d. Auth. prefente no-
me. 6. Specu. in titu. de renuntiatione, & in §. j. vers. viso de benefi-
cio. Eandem opin. tenet Hippo. in d. reper. Rub. ff. de fideiuss. num.
1. Barba. in c. peruenit nu. 5. & nu. 6. ver. 3. nisi renunciaasset. de fidei-
iussor. & ibi gl. j. Eandem opin. tenet Corn. in cōsi. 111. nu. 5. vol. 1.
& hanc opin. tenet, vbi dicit ita communiter feruari, Amedeus de
Castello in tract. de syndicatu. nu. 298. Curt. Seni. cōsi. 6. nu. 1. Ae-
ro. Gratus in cōsi. 136. volum. 4. nume. 1. Sthephan. Bertrand. in
cōsi. 244. nu. 2. lib. 2. primæ impressiois Philip. Deci. in l. si. nu.
20. ff. si certum petatur. Et tamen notandum quod sunt aliqui
casus in quibus non obstante prædicta renuntiatione. habet locum
supra dicta regula quos ponit Roder. Xarez in titu. (De los empla-
zamientos.) lib. 2. fori. in §. queritur vterius nu. 7.
- 7 Limita septimo, non procedere in fideiussore fisci. Ita tenet Bal.
in l. j. C. de conuenien. fisci debito lib. 10. nu. 17. quem sequitur Pe-
trus de Rauē. in Alphabe. suo. in verb. fideiuss. col. 2. Alex. in l. si.
col. 2. vers. accedit, & ibi Iaf. nu. 6. ff. si cert. petat. idem Iaf. in l. dec.
nu. 33. ff. de verb. oblig. & Claud. de Seyfel. nu. 12. & Zafius nu. 13.
Catellia. Cott. in Memora. iuris. in verb. fideiussor. el. 3. In contra-
rium tamen est gl. in l. sentētia. in verb. intercessores C. de fideiuss.
quæ glo. debet intelligi de principe iusto, secus tamen esset in princi-
pe iniusto & tyranno, quia tunc procedit supra dicta limitatio. se-
cundum supra dictos doct. & illam gloss. sequitur Roma. in singu-
635. Francif. Crem. in sing. 47.
- 8 Octauo limita, quādo persona principalis potest se defendere ali-
qua exceptione notoria, vt quia principalis esset clericus. Secunda
Bart. in l. Marcellus ff. de fideiuss. & in l. 3. in §. si is pro quo ff. q.
quisq; iur. Steph. Aufred. in addi. capellæ Tolosane. deci. 197. addi.
Abb. vbi hoc multum commendat, in d. c. peruenit. de fideiussor.
Limita

9. *Limita nono*, quando causa esset determinanda secundum equitatem. Ita tenet Barba. vbi dicit se ita Bononiæ consuluisse, per singulare dictum Bal. in l. si mancipium. ff. de iusticio, in apostillus, vbi exceptio executionis est de apicibus iuris, sed vbiunque causa deciditur secundum equitatem, non attenduntur ea quæ sunt de apicibus iuris. l. fideiussor. in §. quædam. ff. manda. & hoc est quod voluit gl. in c. dilecti. de iudi. Barb. in c. peruenit. de fideiussor. nu. 7. ver. quarto fallit. Deci. in l. si. nu. 22. ff. si cer. peta. Stepha. Aufredus in additionibus ad decisiones Capelle Tholosanæ 196. Quæ limitatio in effectum videtur esse quod supra dixi in 3. limita.
10. *Decimo limita*, quodcumque debitor esset naturaliter obligatus, & sic non potest excusari de iure, vt quia si fideiussit p. pupillo, furioso, vel prodigo, naturaliter obligatus, vt in d. l. Marcellus, & ibi Bart. ff. de fideiussor. Ita tenet Guiliel. de Cugno, & ibi Cinus in dicta Authent. præsentate. Montal. in gloss. l. 9. tit. 12. parte 5. Bal. in l. 1. numero. 14. C. de conueni. fisci debito. lib. ro. Barba. in d. cap. peruenit, numero 7. Stepha. in d. decisio. 196. Iason in l. si. numero 11. ff. si certum peta.
11. *Vndecimo limita*, quando bona principalis essent apud fideiussorem. Vt in l. si procuratorem. in §. sed ignorantes. ff. mandati, ita tenet Barba. per illum text. in d. cap. peruenit, numero 6. Stephanus Aufredus, vbi supra.
12. *Duodecimo limita*, quando principalis postquam constitutus est in mora, decessit, etiam non facta excusatione de heredibus debitoris. Secundum Petrum de Bella pertica, & glo. Bal. in l. si plures, numero 24. C. de conditio. infer. secus si principalis non fuit in mora, quia tunc hæredes prius debent interpellari, secundum Bal. ibi, quæ sequitur Stephanus Aufredus in d. decisio. 196. in fine.
13. *Decimotertio limita*, quando pater interuenit pro filio, Vt est text. singularis. in l. 3. in §. sed vtrum, versiculo proinde. & ibi Bal. ff. de minoribus, & ita per illum text. tenet Barb. in d. c. peruenit, numero 7. & in l. stipulationum, la 2. in §. satis acceptio. col. 5. versiculo item nisi pater fideiussisset. ff. de verb. oblig. Stepha. Aufre. in d. decisio. 196. Nicola. Boertus in decisio. 21. numero 6. & 14. & hæc esse communem opinionem firmat Pyrrhus Engleber mexus, in l. 1. C. de decurionibus, lib. 10.
14. *Decimoquarto limita*, quando fideiussor negat fideiussisse, quia tunc beneficium excusationis perdit. Text. est notabilis in l. si dubitatur. in §. 1. ff. de fideiussor. & ibi Bal. & Ang. Sali. in d. Auth. præsentate Bal. in Auth. contra qui propriam. C. de non numerata pecu. Hanc opi. tenet Barb. in d. c. peruenit, nu. 7. & in d. §. satis acceptio, col. 4. vers. item est verum. Stepha. Aufred. in d. deci. 195. Iason, vbi allegat alia quam plura iura, in §. item si quis, el. 1. numero 79. Institutio. Hierony. Gratus in consi. 64. numero 44. & in consi. 119. numero 11. vol. 2. Fran. Ozerius in §. si plures, numero 12. Instit. de fideiussor. Et vide late supra in regu. 325. & 329.

Decimo

D. Petri Duen.

- 15 Decimoquinto limita, quando omnia bona debitoris sunt publica, nam tunc fideiussor potest conveniri, non facta excussione. Ita tenet Bar. in l. si ego, in prin. in finalibus, verbis. ff. si cer. pet. quem sequitur ibi Iacobinus. nu. 3. vers. 3. fallit. Sed contra hanc limitationem tenet expresse Cuma, in d. l. fin. ff. si cer. pet. per text. in l. si debitori deportato. ff. de fideiuss. scilicet quia prius debet conveniri fiscus, qui semper presumitur idoneus ad soluendum. l. 1. §. si ad fiscum. ff. vt lega. seu fideicom. nomi. caue. & l. 3. §. idem sciendum. ff. si cui plus quam per l. falci. Quam opin. Cuma. sequitur Roma. vbi notabiliter eam declarat ibi. num. 5. vbi dicit se ita consultiuisse contra Bartol. & ita consuluit in consil. 93. numero 4. Eandem opinionio. contra Bartol. tenet Barba. in d. cap. peruenit, numero 7. & eam dicit communiter reprobare. Curtius Iunior in d. l. fina. numero 8. vbi ipse vult defendere Bartol. & contra Bartol. tenet Claudi. de Seyfello, vbi dicit magis veram esse, in d. l. decem, numero. 7. ff. de verbo. oblig. & Deci. in dicta l. finali, numero 15. & ibi Iaf. nu. 11.
- 16 Decimosexto limita vt non procedat, quando debitor constituit se possidere bona sua nomine creditorum, iuxta text. in l. quod meo, in principio. ff. de acqui. poss. vel constituit se precario possidere nomine creditorum, iuxta text. in l. interdum. ff. eod. tit. nam tunc, si ipse debitor bona illa alteri vendiderit, & tradiderit, poterit creditor nulla bonorum discussione facta, tanquam sua possessione priuatus agere contra hunc tertium ad reuocandum illam suam possessionem, nulla facta excussione, per text. in l. si. C. de acqui. poss. in vers. vel quispiam alius. & ibi glo. in verbo. cuiuscunque rei, & in verbo. generetur. Hoc fuit notabile verbum Iacobi Burriani in d. l. si. & ibi Bal. in princ. qui dicit perpetuo menti tenendum. Ang. in lectura Paduana, col. 1. qui dicit obseruari Bononie. idem Iacobus Butri. in l. exirus. & ibi quoque Bal. Ang. Imo. Cuma. Roma. et Alex. ff. de acquirenda posses. & in dicta Authen. hoc si debitor, ad finem, & ibi quoque Florianus, Bar. in l. nomen. C. que res pigno. obliga. poss. Iason in §. item si quis, el primo, numero 77. Insti. de actio. Hanc etiam limitationem posuit Socinus in dicta regu. 154. in 4. limitatione. quam post plures doct. eam tenentes notabiliter declarat, Tiraquel. in tract. de iure constituti, in prima parte, a numero 53. vsque ad numerum 67. Eandem limitationem posuit Decius in l. finali, numero 28. ff. si cer. pet. Alex. in consil. 86. numero 1. & in consil. 88. numero 2. vol. 6.
- 17 Decimosextimo limita quodcumque notiorum est principalem debitorem non esse soluendo, quia tunc potest conveniri fideiussor nulla excussione facta in debitorem principalem. Ita Bar. in d. l. si in si. ff. si cer. pet. sequitur Bal. in l. circa medium. C. de his que in fraudem credito. alie. sunt. & hoc ante Bar. tenuit glo. si in l. decem ff. de verborum oblig. in d. l. fin. in verbo, sed si cum Seio. glo. & ibi Ang. de Perusso expresse in l. nisi hoc actum, ff. de pactis. Hac opinionem

nionem tenet Alexan. in d. l. si ego, & ibi Iason, numero 11. Claud. de Seyfello nume. 4. Curtius Senior in consilio 6. numero 1. Petrus de Rauenna in Alphabeto suo, in verbo, fideiussor. Feli in cap. cum olim, numero 11. versiculo, sicut etiam dicunt, de re iudi. Barba. in d. c. peruenit, numero. 5. & in d. §. satis acceptio. colum. 4. versiculo. & de ista excusione. Hormanotos Detus in repe. l. hoc edito, in §. nuntiatio, numero 130. ff. de noui operis. Iason in d. §. item si quis, el primo, numero 68. Instit. de actio. Cornus in consi. 46. numero 13. libro secundo, & in consi. 151. numero 1. lib. 4. vbi dicitur ita communiter teneri. Hippoly. in repe. rubr. ff. de fideiussor. numero 10. Anto. Capitiu in decisio. 54. Hieronymus Gratus in consilio. 87. numero. 23. vol. 1. & in consi. 63. numero 41. volu. 2. Socius in d. regu. 134. in 5. limita. Quod tamen intelligo verum, quod docunq; super illo facto notorio seruatur sententia. Ita tenet Imo. in d. l. decem, colū. 4. vbi dicit quod si fideiussor conuentus in iudicio dicat principalem non esse excussum, & replicetur quod principalis est notorie imponens, tamen fideiussor grauari non potest nisi super hoc feratur sententia, quem tanquam notabile sequitur Felian. c. euidencia. de accusa. ita etiam tenet Abb. in c. porro, in 1. notabili, de diort. Claudi. de Seyfello in d. l. decem, nu. 5. Pro qua opinione est text. notabiis in c. cum dilectis, in versiculo his igitur in fine, ibi, cum nimirum si crimen notorium existeret, non erat illi indicenda purgatio, sed in eum condemnationis sententia promulganda, de purga. cano. & ibi expresse glo.

Quod tamen intelligendum est, vt licet requiratur sententia, non tamen requiritur quod tunc in scriptis feratur, glo. est notabilis in Auth. vt iudices, sine quoquo suffragio, in §. necessitate, in verbo, ex non scripto, colla. 2. & ita per illam glo. tenet Bal. in l. ptesbyter, in la prima. C. de episco. & clerici. Archidia. in c. quæ Lotharius, numero 2. secūda quæst. j. Dominicus in c. si. de re iudic. lib. 6. & ibi Philip. Fran. numero 6. in c. euidencia, in fine.

16 Decimo octauo limita, quodcunque esset consuetudo in aliquo loco huic nostre regulæ contraria. Ita probat tex. in l. 3. tit. 18. lib. 3. fori per quā l. corrigitur hæc nostra regula, secundū Pala. Ruinos in rep. c. per vestras §. 8. numero 10. & secundū Roder. Xuares in l. 2. tit. (De los emplazamientos,) li. 2. fori in §. queritur vltimus numero. 11. folio 188. Sed d. l. fori, debet intelligi, vt supra dixi, quādo tanque de consuetudine seruatur, & sic vbicunque esset iustata, iuxta tex. in l. prima in ll. Tauri, facit quod notat ipsemet Rodericus Xuares in proemio fori. & sic videtur debere intelligi supra dicta l. fori, Pala. Ruinos, & Rodericus Xuares, vbi supra. Vel secundo modo intelligo dictam l. fori, quādo cūque fideiussor & principalis simul essent obligati, quod Hispanice dicitur, (de mancomunum,) & sic fideiussor esset obligatus tanquam principali, pro quo est tex. in l. 6. in ff. tit. 2. par. 3. & quod notat Hippo. in rope. rub. ff. de fideiussor. numero 62, cum alijs.

- 19 Decimonono limita, non habere locum in duobus Reis, nā licet in solidam conueniri non possit unus eorum, nisi hoc sit renuntiatum, in parte tamen possunt. Vt in Authen. hoc ira C. de duobus reis. ita tenet glo. 1. in d. Auth. presente. De iure regio probatur in l. 4. titu. 18. lib. 3. fori, & in l. 1. o. titu. 11. par. 5. & in l. 2. titu. 11. lib. 3. ordi. Circa quam limitationem est notandum, quod si plures rei debendi constituerentur, & vnus ex eis habuit totam utilitatem contractus, scilicet quod ad eum peruenit tota pecunia, alii habentur loco fideiussorum, & gaudent beneficio fideiussorum, & possunt excipere quod ille qui utilitatem totam habuit, prius conueniatur, & sic non habet locum, dicta limitatio. Ita tenet Guliel. de Cognio, in l. sed Iulianus, in §. idem ait si duos, per illum text. cū glo. ff. ad Macedoni. glo. in Authen. de fideiussor. in §. 1. colla. 1. Barr. in l. in duobus, in §. vbi duo rei, numero 15. ff. de duobus reis. Cremenfis in singu. 38. Alexan. in additio. ad Bartol. in l. Marcellus, numero 7. ff. de fideiussor. Florianus in l. nullus, per glo. ibi. ff. de testibus. Roma. in consi. in 4. numero 1. Ioan. de Anania in consi. numero 7. vbi hoc declarat. Pau. Castren. vbi hoc etiam notantiter declarat, in l. vnde queritur. ff. de pecul. Hippoly. in singu. 2. & in repet. Rubric. ff. de fideiussor. numero 65. & 37. Iason in l. iuliusmodi. ff. de legat. 1. numero 2. colum. 2. Pala. Ruui. vbi dicit se ita multones praticasse, in repe. cap. per vestras in §. notabili. numero 10. ad finem, versiculo, hinc est etiam. Quod est verum secundo supra dictos. doctores dum tamen periculo & sumptibus istius conueniatur, quod non solum in duobus reis, verum etiam in fideiussore & principali locum habet, nam in casibus in quibus fideiussor potest conueniri ante principalem, potest esse fideiussor petere ut suis sumptibus principalis prius conueniatur. Ita tenet Bald. Bartol. in l. cum in plures, in §. vestimenta. ff. loca. & ibi Bald. idem Bartol. in l. vnde queritur, numero 12. ff. commoda. Io. de Plarea in §. legatarius. Insti. de testamen. Additio. Abb. in c. peruenit, de fideiussor. ita tenet Pala. Ruuios, & Hippoly. vbi supra.
- 20 Vigesimo limita, quando fideiussor fideiussit cum iuramento nam tunc non procedit regula. Ita tenet Bal. in cap. ex rescripto, numero 2. versic. item quia iurauerunt. ff. de iureiuran. quem sequitur Bartholomæus Soci. in dicta regu. 134. in limitatione. Hanc opinionem tenet Anchara. in d. cap. ex rescripto, licet de Bal. nullam mentionem faciat, & ibi Abb. per illum text. Alexan. in additio. ad Bartol. in l. Marcellus, numero 7. ff. de fideiussor. idem Alexan. in consi. 29. numero 38. lib. 7. Additio. Abb. in cap. peruenit, de fideiussor. in additione magna, & etiam numero 6. in alia parte additio. ne Bandem opinionem vbi dicit se ita cōsuluisse, tenet Anro. Cor. Bauria in tracta. de virtute iuramenti. in prin. nom. 23. Rom. in l. 1. in §. si quis ita, numero 14. ff. de verbo. oblig. Ludou. Gozadnu. in consi. xxxij. nu. 14. Hier. Gratus in consi. xxxvij. nu. 16. vol. 1. Carth. lia, Cora

lia. Cotta in Memor. iuris: in verbo, fideiussor in demeritatibus Hip. in d. Rubr. ff. de fideiuss. nu. 9. Io. Baptista de sancto Blasio in tract. de arbitris. q. lxxix. colom. iij. versic. quinta conclusio. notabiliter eam examinat, & tenet Pala. Ruvios in repeti. c. per vestras. in §. xij. nu. 7. cum aliis. Fundant se per text. in d. c. ex rescripto. vbi mulier fideiussit & non ex presse renuntiavit beneficio Velleiani: sed quia iuravit, visa fuit illi beneficio renuntiasse: ita eodem modo fideiussor virtute iuramenti videtur renuntiasse beneficio excussionis non factæ: secundum Bald. ibi & alios Docto. supra allega. Et hanc dicit communiter omnes Docto. tenere Ioan. Hannibal. in repeti. l. si insulam. num. 161. ff. de verb. oblig. quam etiam tenet Cuiuslibet ex cautione. num. 6. C. de non nume. pecu. & ita fuit decisum in Curia Tholosana, decisione cxxx.

Contrariam tamen opinionem, imo qd si fideiussor non obstante iuramento habeat beneficium excussionis, tenet Bald. sibi met contrarius, in c. cum contingat. nu. 20. vers. ex hoc sequitur qd fideiussor de iure iur. sequitur Barb. licet de eo mentionem non faciat, in consil. xliij. nu. 10. vol. ij. Alexan. sibi met contrarius, & ibi las. nu. 2. Deci. nu. 10. & 18. & Jacobi. de S. Georg. nume. 7. in d. l. fina. ff. si cer. pera. Tho. Gramm. in consil. clxx. nu. 4. in civilibus. Gali. Beneficium in repe. c. Raynuntius. in verbo, testamentum. el. iij. nu. 19. vers. quarto inducitur. Alciat. in d. c. cum contingat. num. 174. Feli. in c. ex rescripto. nu. 19. eod. titu. Couarruias in repe. c. quamuis pactu. in j. par. §. iij. nu. 4. & secundum hanc opinionem fuit decisum in dec. Tholof. cxxxix. Eandem opin. tenet expresse Anto. Franc. in additio. ad Abb. in d. c. perueint. nu. 6. de fideiuss. Fundant se supra dicti Doct. in hoc, quia iuramentum licet validet & corroboret contractum & actum super quo interponitur, non tamen tollit iurandi privilegium vt non conueniatur non excusso principali. de quo in d. Auth. præsentis. quia cum lex concedat fideiussori hoc beneficium, iuramentum debet intelligi secundum naturam huius obligationis: arg. tex. in l. si. C. de non nume. pecu. & in c. ex parte tua. de cleric. non residend. & per alia fundamenta quæ ipsi docto. vbi supra tradunt. Eandem opin. tenet Carol. Molinæ. in additioni. ad consilia Alex. in consil. xxix. nu. 7. libr. vij. Sed nihilo minus prima opin. videtur mihi magis vera, per tex. in d. c. ex rescripto. & per gl. ibi, in verbo, & vxorem. quam tenet expresse Steph. Auredus in additio. ad dec. Capelle Tolosane. 139. vbi dicit quod semper vidit seruari hanc opinionem, & qd litera illius decisionis cxxxix. quæ contrarium tenuit, sit corrupta Tiraquel. in repeti. l. si vnquam, in præfatione, nu. 127. & nu. 152. licet pro contraria cite tur a D. Couarru. vbi supra. Pro qua opinio. facit etiam: nam iuramentum quandocunque in aliquo actu interponit, habet vim expressi. ita tenet Bal. in l. j. in ij. q. & ibi Sal. col. vlti. C. commo. per tex. in l. cum pater. in §. filius matrem. ff. de leg. ij. Tiraq. vbi quam plura ad hoc allegat, in ll. connubialib. in gl. v. nu. 148. et sic quæuis requiratur

D. Petri Duen.

requiratur expressa denuntiatio Velleiani per mulierem quando illi renuntiat. l. si. in §. pen. ff. ad Velleia. tamen mulier que fideiussit, obligatur propter iuramentum licet expresse non renuntauert beneficio Velleiani: vt in d. c. ex rescripto. & ibi gl. ibi eod. modo videtur in casu nostro fideiussor per iuramentum renuntiasse beneficio excusationis: & sic q. possit conueniri nō escusso principali, licet si expresse renuntiasset: vt supra dixi in vij. limitatione.

- Est tamen notandum q. supra dict. iuramentum hodie non potest per tabelliones in contractibus opponi: alias contractus non valet & tabellio punitur: vt in l. vj. tit. j. lib. iij. ordin. Quæ lex procedit quando contractus alias de per se sine iuramento esset validus: sed tunc bene potest apponi: vt in contractu facto per mulierem, vel per minorem: vt in Anth. sacramenta puberum. C. si aduer. vendi. & regia l. xvj. tit. xj. par. iij. & ita supra dict. l. intelligit Doct. de Segura, vbi notabiliter eam declarat, in repe. l. j. in §. si vir vxor. nu. 13. cum aliis. ff. de acquiren. possessio. Pala. Ruuios in repe. per vestras. §. xij. qui est §. si. nu. 30. de donati. inter vir. & vxorem.
- 21 Vigesimo primo limit. in causa appellationis: nam exceptio excusationis non potest opponi. Ita tenet Alex. in con. lxxxiij. incipienti in causa. in prin. lib. vj. quem sequitur Deci. qui hoc expresse tenet, in d. l. si ego. nu. 29. ff. si cert. petra.
 - 22 Vigesimo secundo limit. quando creditor alias esset debitor fideiussoris, & vellet vti compensatione: quia hoc casu fideiussor nō potest dicere, excusatus primo debitorem principalem, sed potest eo gl. per creditorem ad faciendum secum compensationem absq. alia excusatione facta contra principalem. Ita singulariter dixit Bal. in l. exceptione. in ver. dicendum est. C. de euctio. quem sequitur Barba. in c. peruenit. de fideiuss. Hippo. in repe. Rub. ff. de fideiuss. nu. 11.
 - 23 Vigesimo tertio limit. non habere locum, quod docunq. fideiussor succedit debitori tanquam hæres: quia tunc extincta est obligatio fideiussoria, & tenetur ipse fideiussor vt principalis, & non habet locum beneficium excusationis. Ita probat tex. in l. fideiussores. et ibi Ang. et doc. C. de fideiuss. & ita tenet Hip. in d. rub. nu. 29.

REGVLA CCCXXXVI.

FIDEIUSSOR non potest agere contra principalem debitorem vt cum liberet ante quam soluar. Hanc reg. probat tex. in l. si pro ea. C. manda. & in l. Lucius Titius. ff. cod. tit. & in c. si. de fideiuss. De iure regio probatur in l. viij. nr. xvij. lib. iij. fori: & in l. iij. tit. xij. par. v. Et circa hanc reg. vltra Doct. in supra dictis locis vide Nicol. Bello. in §. si quid autem. nu. 3. Institu. de fideiuss. Hanc regulam cum quatuor limitationibus ponit Socin. in reg. cxlvij.

celviij. & eam limitat quatuor modis tex. in d.l. si pro ea. & tribus modis limitat tex. in d.c. si. & ibi gl. in verbo, si diu. addit aliū casum. Quatuor etiam casus ponit glo. in §. si quid autem. in verbo, soluerit. Institi. de fideiussor. Quinque casus ponit glo. in d.l. Luctus Titius. in verbo condemnatur. Alios quatuor casus ponit tex. in d.l. viij. fori: & ibi Montal. in glo. addit alios quatuor casus. Quinque casus ponit text. in d.l. xiiij. titul. xij. par. v. & ibi Montal. in glo. addit alios tres casus. Octo limitationes ad hanc regul. ponit Manthæ. de Affi. in consti. Neap. lib. 3. rub. xij. nu. 11. Et tredecim ponit Hippo. in repe. Rub. ff. de fideiussor. nu. 216. Ac quinq; modis limitat Ioan. Cora. in repe. l. frater a fratre. §. quæsitum est. num. 98. ff. de condit. indeb.

REGVLA CCCXXXVII.

FIDEIUSSOR soluens pro Reo, habet contra eum mandati actionem. Hanc regul. probat text. in §. si quid autem. Institi. de fideiussor. & in l. si fideiussor. C. manda. & in l. ex mandato. §. j. & in l. inter causas. §. is qui. ff. eo. & in c. ij. & iij. de fideiussor. De iure regio probatur in l. 8. ti. 18. h. 3. fori: & in l. xj. & xij. par. v. Circa quæ regulam vide vltra Doct. in supra dictis locis. Docto. in l. semper. ff. de reg. iur. Ludo. Bolo. in repe. rubricæ. nume. 21. ff. si cer. pera. & Antonium de Perrucia in repe. l. j. nu. 187. ff. de iureiurand. Ratio istius regulæ est: quia fideiussor videtur habere mandatum a Reo de soluendo, vt in l. indebitam. ff. de cond. indeb. cū enim Reus mandauerit sibi. vel passus est vt fideiubeat. videntur & alia mandata que sequuntur, vt in l. qui procuratorem. ff. de procur. & glo. in d.l. indebitam.

1 Amplia primo hanc reg. siue fideiussor sponte soluerit, siue coactus per iudicem, vt in l. idem quoque. §. fideiussores. ff. manda. etiā si talis solutio coacta esset indebite facta. Ita tenet Bal. in l. venditor. §. solet. per illum tex. ff. de hæred. vel act. vendita. vbi dicit, qd fideiussor iniuste condemnatus qui fecit quicquid potuit ne condemnaretur, habet actionem contra principalem debitorem pro quo fideiussit. nam satis est ei quod fuit condemnatus sine dolo suo: & in totum istud negotium principaliter pertinet ad debitorem. idem firmat Abb. in cons. lx. incipi. quoniam satis abunde col. j. vol. i. vbi dicit qd hoc probatur in l. exceptiones. ff. de exceptio. & hanc opi. tenet ibi Bar. adducit etiam tex. iuncta glo. in verb. iudicium. in l. nam & Seruius. ff. de nego. gest. facit quod not. Hippo. qui hoc tenet in repe. rub. de fideiussor. nu. 186.

2 Amplia secundo, vt non solum talis fideiussor habeat actionem contra principalem ad recuperandū debitū principale, verum etiā ad recuperandum damna & interesse. Ita expresse tenet Abb. in d. cons. lx. col. j. vbi dicit, qd fideiussor potest agere contra mandantem seu fideiussorem: nedū pro sorte principali quæ pro eo soluit, sed

quando
fideiussor
trauerit
l. modo
e bene
bali, si

potest
n valet
procedit
us: se
nto. nā
m, vel
vendi
octo. de
vxiij.
repeti
exortem.
rio ex
ij. inci
expres

bitor fi
ussor nō
ote sit co
sq; alia
Bal. in
tur Bar
na. n.
fideiussor
est obli
& non
deiusso
nu. 209

debito
ex. in l.
fi. de fi
i: & in
ra dictis
fideiussor
in reg.
lyij.

D. Petri Duen.

sed etiam ad damna & interesse. Pro qua opin. est tex. in c. perone. in vers. alioquin de fideiuss. & facit quod habetur in l. inter cas. in §. impendia. & in l. quæ mutuum. in §. ff. manda. & ita tenet Bal. in l. constitutionibus. C. de vsur. Hippoly. vbi hoc declarat. & ita repe. d. Rubr. num. 191. De iure regio est tex. pro ista opinione in l. xj. tit. xvij. libr. iij. fori.

3 Amplia tertio in tantum procedere supradictam regulam, qd si principalis negauerit fideiussorem fideiussisse pro eo de mandato suo, & fideiussor contrarium probauerit, poterit recuperare a principali debitum duplicatum. Ita probat tex. in d. l. xj. tit. xvij. libr. iij. fori.

4 Amplia quarto adeo procedere, qd sufficit confessio creditoris dicentis sibi satisfactum esse a fideiussore, ad hoc, vt ipse fideiussor possit agere contra principalem. Ita expresse tenet Bar. per quatuor fundamenta de quibus ibi per eum, in cons. clx. incip. titius pro misit. & ibi Additionator eius. Sal. Pau. de Castr. Roma. nu. 1. Alex. & las. nu. 9. in l. duobus reis. in §. j. ff. de iureiur. & ibi Pan. de Cass. dicit, qd ita consuluit in ciuitate Florentiæ: motus ex fundamentis Bar. in d. suo consilio: & motus etiam ex eo quod voluit Barto. in l. asiduis. C. qui potiores in pignor. habeant. vbi dicit, qd mulier qd solum habet instrumentum confessionis dotis, potest agere contra tertios possessores bonorum, sicut si instrumentum contineret veram numerationem: quamuis glo. ibi teneat contrarium. Et pro hac parte consuluit Fran. Tigrinus, vt referunt Alex. & las. in d. l. duobus. & refert etiam Alexand. ibi, se pro hac parte bis consuluisse. & ita consuluit in cons. xc. nu. 3. vol. iij. & in cō. cxxij. vol. vj. Cæpol. in cons. xij. in consiliis ciuil. Dec. in l. ij. in §. ff. si con. pet. & in cons. ccccxiiij. nu. 6. Matth. de Affli. in deci. Neap. nu. 3. & in deci. xciiij. nu. 3. dicit, qd ita communiter tenentur & in decis. cl. nu. 35. & hanc opinionem veriore & communiore esse firmat Hippo. in repet. d. Rub. nu. 265. Eandem opi. tenet Fel. in c. si cautio, nu. 89. de fide instr. Tiraquell. in tract. de vtroque retractu: in tit. de retractu (Lignagier.) glo. xvj. nu. 84. & in tit. de retractu conuentio. glo. vj. nu. 17. Alciat. in l. solutionis. ver. in fi. ff. de verb. signifi. & in l. j. in fi. C. de transact. & hæc est vera & communis opinio, vt supra dixi. Licet aliter teneat glo. quam ibi sequitur Bart. sibi met. contrarius, in l. duobus reis. in §. in fideiussore. in verbo, solutionis. ff. de iureiur. & in l. & per iusturandum. in §. antepenul. ff. de acceptila. & in l. cum filius. in fi. prin. ff. de verb. obliga. & in l. reos. in v. q. ff. de duobus reis. Roma. in l. prædia. ff. de acqui. posses. Fulgo. in d. l. duobus reis. Carol. Molinæ in adicio. ad Alex. in d. cons. xc. nu. 3. vbi refert Alexand. in aliquibus consiliis tenere hanc secundam opinionem.

5 Amplia quinto, qd si prædictus fideiussor est de iudicato soluendo postquam executio facta est contra eum & soluit pro principali, ipse etiam viam executiuam habet contra principalem: & potest contra

contra eum agere via executiua, & impettare executionem sine processu ordinario. Casus est valde singulari in l. si. in fi. C. de vsu rei iudic. ibi, quia per medium fideiussorem statim pecunias persolueret compellebatur, & ibi, & ipse reum coercerat ad inuitam solutionem. Ita tener Bar. Bal. & Ang. ibi. Bar. & Ang. in l. j. in fi. ff. iudica. solui. Hippoly. in repeti. Rubri. ff. de fideiussor. nu. 362. Roderi. Xua rez. vbi hoc notat, declarat, in l. i. j. tit. (de los emplazamientos.)

lib. ii. for. §. sed pone quæstionem. nu. 22. fol. r85. col. ij. **¶** Amplia sexto, vt fideiussor possit soluere de bonis, & substantia ipsius rei pro quo fideiussit. Ita probat text. notabi in l. si procurator rem. in §. si ignorante. ff. manda. ibi, ex substantia debitoris soluetur, & ibi Bar. illi text. ad hoc notat. & in Auth. qua in prouincia. in fi. C. vbi de crimi. agi oportet. facit etiam text. in Auth. si capiu. C. de epis. & cler. vbi eleganter dicit text. quod ille qui alium redimit. si habeat de suo, ponat de suo: alias potest vendere bona redimendi causa istius capiu. Per quem text. ibi Bal. nu. 6. dicit & limitat supra dictam ampliationem esse veram, quando fideiussor non habet unde soluat: & timet ne ponatur in carcere, nã tunc potest vendere bona principalis & satisfacere, vt in d. §. si ignorantes, sed si fideiussor esset soluendo, non potest vendere bona principalis, quod dicit esse notandum ad limitationem text. in d. §. si ignorantes, & ita hanc ampliationem intelligit Roderi. Xua rez. in d. l. j. tit. (de los emplazamientos.) lib. ij. for. in §. sed pone quæstionem. nu. 25. Hippoly. in d. repe. Rubri. ff. de fideiussor. nu. 364.

¶ Limita primo hanc regulam, quãdocunque fideiussor pro inuito fideiussit. Vt in l. si remunerandi. in §. si passus, & in l. si procurator. ff. manda. De iure regio probatur in l. xii. tit. xii. partita v.

¶ Limita secundo, quando quis fideiussit animo donandi. Vt in d. §. si passus. Et probatur de iure regio, in d. l. xii. tit. xii. par. v. Et tunc licet exceptiones, & nonnulla commoda competant fideiussori ex persona rei l. ex persona. ff. de fideiussor. & l. tam mandatori. C. de iur. hoc tamen casu non proderunt nisi specialiter aliud esset statutum, vt probat text. qui etiam probat hanc limitationem, & ibi glo. in l. quod dicitur. ff. de pact. & ita per supra dict. text. hanc limitationem Lud. Boio. in repeti. Rubri. ff. si cert. per a. nu. 21.

¶ Limita tertio, quãdocunque fideiussor fideiussit in rem suam. Vt probat text. in d. l. si remunerandi. in §. si passus. ibi. ad suum negotium gerens. Exemplum: quando quis fideiussit pro suo procuratore in iudicio, qui postea fuit cõdemnatus. & pro eo soluit, vt per glo. ibi. Et ratio quare tunc non repetat est, quia sua nõ interest: nam ipse principalis tenebatur procuratori, si ipse procurator soluisset de suo: ideo non potest habere regressum contra procuratorem, argu. eius quod dicitur in l. vendicantem. C. de iudicio. De iure regio probatur in l. xii. tit. xii. par. v.

¶ Quarto limita, si hoc actus sit vt non agat: puta quia periculo suo fideiussit. Vt in l. si remunerandi, in §. Maurus. ver. Marcell. ff. manda.

- 5 Quinto limita, si quis fideiussor ad instantiam eius qui promissum dare: nam tunc licet fideiussio non teneat, ut in l. si a reo in ff. de fideiussor. tamen si soluat non potest repetere. Ut in §. illud Insti. manda. & in l. si remunerandi, in §. rei turpis. ff. eo. tit. De iure regio rex. in l. xxv. tit. xij. par. v.
- 6 Sexto limita, si fideiussor non opposuit exceptionem, quam potuisset opponere: Ut in l. si fideiussor. ff. manda. Solet tamen fieri distinctio an exceptio sit peremptoria, an dilatoria: ut in d. l. si fideiussor, in §. quaedam & latius distinguunt doct. in d. l. si fideiussor. Sali. in l. si pro ea. Comanda. Aretin. in §. si quid autem. Insti. de fideiussori. De iure regio est text. qui probat hanc limitationem in l. xv. titu. xij. par. v.
- 7 Limna septimo, si fideiussor non ostendat reum esse liberatum ex sua solutione, vel caueat de eo defendendo si conueniatur. Ita probat tex. in l. si ex duobus, in §. quoties. ff. iudica. solui. vbi Bar. dicit illum tex. esse notandum ad hoc. Ita in l. additionibus ad Christophorum, in §. si quid autem. Insti. de fideiuss.
- 8 Octavo limita, quodcumque fideiussor soluit ante diem: nam tunc fideiussor non potest agere contra principalem nisi aduentu te die. Ita probat tex. & ibi Bar. per eum in l. si mandauero. tit. in prin. ff. manda. & ita per illum tenet gl. in l. si pro ea. in §. C. eod. titu. De iure regio probatur in l. xviii. in §. tit. xii. par. v.
- 9 Nono limita, vbiunque fideiussor fideiussit pro aliquo de mandato testatoris: & sic grauat heredem, ut pro aliquo fideiussor: nam tunc intelligitur voluisse, quod si haeres soluat tanquam fideiussor, non possit repetere ab eo pro quo fideiussit. Ita per l. tribus heredibus. ff. de usufruct. ear. rer. que vsu consu. tener Bald. in l. si pro ea. C. manda. & in l. i. in §. ne autem. C. de cadu. tollen. Ang. t. si quis mandato. ff. de nego. gest. Ludo. Bolo. in repe. Rubr. nu. 24. ff. si cert. per. Ias. in liquod dictum nu. 10. ff. de pac. & in l. in debitor. nu. 1. in j. nota. ff. de condi. indebi. & in l. si res obligata. nu. 2. ff. de lega. j. Ripa in l. cu filio familias. nu. 14. ff. de lega. 2. Roma. in l. imp. dcccv. Didacus de Segura in l. si ex legati causa. nu. 75. ff. de verbo. obliga. Ias. vbi sublimat hanc limita, in l. si fideiussor. num. 6. ff. de legat. j. scilicet ut non procedat, quando fideiussio affert magnum damnum ipsi haeredi, per d. Bal. qui hoc tener limitando illum tex. in l. vnica, in §. ne autem. C. de cadu. tollen. & illud dictum Bald. sequitur etiam Anto. de Tremollis in additio. ad practicum Bonzo. cursi: in Rub. quibus modis suo nomine. in prin. numero. 30. fol. 10. vers. aduerte etiam. col. ij.

REGVLA CCCXXXVIII.

FIDEICOMMISSI conditionalis remissio seu renouatio siu plex, ipsam non tollit, nec extinguit fideicommissum. Hanc regula

lam probat text. in l. si ita scriptum, in §. si sub conditione, ff. de legat. 2. & ita per illam text. tenet Guliel. Benedict. in reper. c. Rainutius, in ver. si absque liberis moreretur, el. ij. nu. 107. & 116. de testa.

Hanc regulam limitat sex modis, vbi ponit rationem huius regulæ, & eam notabi. examinat Guliel. Benedictus in d. cap. Rainutius, in dicto verbo, si absque liberis moreretur, el. ij. num. 116. cum alijs.

REGVLA CCCXXXIX.

FIDUCIARIS VM ex futuro euentu pendēs potest per pactum remitti. Hanc regulam probat text. & ibi Barro. & Docto. in l. C. de pact. glo. in l. si ita scriptum, in §. si sub conditione, ff. de legat. 2. & in c. Rainutius, de testamen. Circa quam regulam vide Guliel. Benedict. in reper. d. cap. Rainutius, in verbo si absque liberis moreretur, el. ii. nu. 105. cum alijs, de testament. vbi assignat rationem huius regulæ.

Hanc regulam ampliat quinq; modis & limitat alijs quinq; modis Franc. Purpura in l. j. a nu. 9. vsque ad nu. 49. C. de pact.

REGVLA CCCXL.

FILIA per statutum a paterna successione exclusa non retinet iura futuri. Hanc regulam ponit Bar. in l. j. in §. sciendum, ff. de iuris & legi. here. nu. 2. & in l. j. §. pater, ff. de coniungen. emancipat. lib. eris. Bal. in l. maxima vitium, in fine. C. de libe. pret. vel exhered. Rom. in l. apud Iulianum, in §. idem Iulianus, nu. 52. ff. ad Trebell. & in l. ventre, ff. de acqui. hered. nu. 10. Alex. in consi. cxxxix. l. j. l. in l. si emancipati, nu. 34. C. de collat. & in l. si arrogator nu. 20. ff. de adopcio. Decius in l. iura sanguinis, ff. de regul. iur. Maturinus Montanus in Auth. de heredibus ab intest. veniē. pagi. 34. in fi. ver. ceterum dubitan potest, collat. ix.

Hanc regulam limitat quinque modis, vbi notabi. eam examinat Alber. Bru. in tracta. statutorum, in x. artic. princip. in iij. quæst. mme. 1. cum sequen.

REGVLA CCCXLI.

FILATIO ex sola nominatione non probatur in extraneis. Hanc regulam probat text. in l. non nudis, & in l. non epistolis, C. de probat. gl. in c. Michael, de filijs, presby. & in c. per tuas, de pbat. & in c. illud, de præsump. & in c. transmissæ, & in c. per tuas, qui filij sui legiti. Circa quam regulam vide que dicam in regula sequenti.

Amplia primo procedere, quod nec in præiudicium tertij præsumptionem faciat. Ita concludit Ias. in consil. lxxxij. nu. 2. vol. 1. & in cons. c. ij. col. j. vol. iij.

1. Limita primo, quando ex antiquo sic nominatus esset. Vt est gl. & ibi Doct. in eadem causam de proba. Barb. in consi. vi. nu. 1. & ibi ij. Deci. in consi. cx. xv. ad iustificationem. Petrus Rebuffus in tra. sta. nominationum. in prin. nu. 4.
2. Limita secundo, quo ad legitimationem: Vt in Auth. si quis filios. C. de natura liberis. Alberi. ini. non idcirco. C. de iuris & facti.igno Alex. in consi. et. lib. v. Guliel. Benedicti. in repe. c. R. a. in. in ver. & uxorem. nu. 204. Petrus Robuffus in d. q. v. nu. v. vbi limita. declarat. Mar. Man. notabi. in Apophthegma. i. co. la. in. l. neque professio. nu. 4. C. de testamen.
3. Tertio limita, favore libertatis: vt pote si dominus scienter non nauerit seruum suum filium, tunc efficitur liber. Vt in §. fina. Insti. de adoptio.

REGULA CCCXLII.

FILIATIO non probatur ex sola nominatione parentum, nisi alia adminicula concurrant. Hanc regulam probat tex. & ibi gl. in c. ex transmissa, qui filij sint legi. & in c. per tuas, de probat. gl. etiã communiter approbata in l. non epistolis. C. de probat. hanc opi. dicit esse communem Deci. in d. c. per tuas. nu. 25. Leo gl. in d. c. Michael, de fili. presbyt. teneat quod sitetur nominatione, donec probetur contrarium, quam glo. sequitur. Bal. in d. l. non epistolis in ij. notabi. & in l. neque professio. C. de testa. & in c. uia. de ordin. cog. sed gl. in d. c. per tuas. ad hoc allegat supra d. tex. in d. c. per tuas. & debet intelligi secundum illam, scilicet quando concurrunt alia eoncurrunt, vt supra dixi.

1. Limita primo, nisi talis nominatio magis esset conueniens filio quam extraneo, vt est datio alimentorum, & traditio alicuius rei ad alimenta: ex hoc erit constitutus in quasi possessione filiationis. Ita Bar. in l. ij. in §. idem per contrarium. ff. de libe. agnosci. quem sequitur Ant. de Butz. Deci. & Aret. in d. c. per tuas. la. in consi. et. vbi. iij. Jacobi. de S. Georg. in l. quidam quasi. nu. 3. ff. de probat. Ant. Tiraquei. in tract. de vtroque retract. in tit. §. ij. gl. xvi. nu. 6. Paris. vbi allegat quam plures Doct. in consi. x. nu. 50. vbi. l. i. Licet contrariũ, teneat Abb. in d. c. per tuas. uum. 7. de probatio per tex. in Clem. si summus Pontifex. in ij. resp. de senten. excom. cui respon. dent Doct. supra allega.
2. Secundo limita, nisi nominatio facta sit directe in iudicio. Vt in l. ij. in §. Iulianus. ff. de libe. agnos. ita Panor. in d. c. per tuas. nom. de probatio. quem ibi sequitur Deci. nu. 32. Paris. in consi. x. nu. 47. lib. 1. Idem dicunt si nominatio facta fuit extra iudicium directe nominato presente: secundum supra dict. Doct. argu. re. x. in l. cetero. in §. si quis absente. ff. de confels.
3. Tertio limita, quando nominatio facta est incidenter, filio nominato presente: quia tunc filiatio probatur, Ita tenet Aret. in d. c. per tuas.

mas, quem sequitur ibi Feli. nume. 12. pro quo facit tex. in d.l. quidam quasi ff. de probatio. Deci. vbi hoc notab. declarat. in d.c. per tuas, numero 34.

REGVLA CCCXLIII.

FILIA TIO probatur ex solo tractatu de alieno tāquam de filio, etiam si non nominetur. Hanc regulam ponunt Docto. in l. quidam quasi ff. de probat. gl. pen. & ibi Ant. & Doct. in c. ex transf. ubi filij sint legit. Bar. in l. 2. ff. de libe. agnos. & in l. j. in §. ad opus per illum tex. ff. de quest. Angel. de Peru. in l. vxorem. ff. de manum. testa. Abb. & Doct. in c. per tuas. de probatio. & ibi Feli. Circa quam regulam vide Bart. in l. filium definimus ff. de his qui sunt sui vel alien. iur. vbi ponit practicam quomodo filiatio probetur. Lud. de Sardis in tracta de natura libe. in §. de filiationis probatio. Iaf. in l. nec professio. C. de testam. & in consil. cij. hb. 4. in cons. 9. lib. j. Alex. in cons. cl. lib. 5. Pau. Pari. notab. in cons. x. libro 2. Iacob. de Sanct. Georg. nota. in d.l. quidam quasi vbi etiam ponit quomodo filiatio probetur.

Hanc regulam ampliat duobus modis Feli. in d.c. per tuas, nume. 11. & 14. de probationibus.

REGVLA CCCXLIIII.

FILIUS natus in domo presumitur esse mariti. Hanc regulam probat tex. in d.c. per tuas de probat. et in l. filium definimus ff. de his qui sunt sui vel alie iur. in l. si vicinis C. de nuptiis. in l. miles. in §. defuncto ff. de adulte. De iure regio probatur in l. ix. titu. xiiij. par. 3. & in l. 7. in titu. 2. part. 4. Circa quam regulam ultra Docto. in d. c. per tuas. vide docto. in c. transmissæ. qui filij sint legit & in cap. officii. de poeniten. & remissi. Pala. Ruu. in repet. Rub. de dona. inter virum §. lx. nu. 12. Io. de Zauiza. in Sylua nupt. ibi j. nu. 85. And. Alc. in tract. de presump. reg. 3. presump. 28. Nico. Boer. in decisi. cccxcix. Pau. Pari. in cons. x. nu. 1. Marc. Mantua in repe. transfigere. nume. 24. C. de transact. Alber. Brun. in cons. xv. in cōsilio feudalibus.

Amplia primo, etiam si talis mulier soleat aliis commisceri. Ita probat text. in d.l. miles. in §. defuncto. & ita per illum. tex. tenent Abb. & doct. in d.c. per tuas. Bal. in rub. C. de probat. & in l. si matre Cale suis & legi. & in l. si. C. de cōmu. ser. man. An. de Per. in l. primo mense. ff. de statu ho. Pau. Cast. in l. 3. ff. de liber. & posthu. Civ. in sing. cxxvi. Pala. Ruu. in d. §. lx. nu. 2. Marc. Man. in d.l. transfigere nu. 24. Io. de Neuza. in d. nume. 85. Curt. Iun. in cons. 31. cota. Hippo. in l. j. in §. ad questionem nu. 84. ff. de quest. Ange. de Clava. in Summa in verbo, adulterium. §. v. Nico. Boer. in d. decisi. cccxcix. nume. 3. Et sic supra d. regu. & ampliatio procedit quod

D. Petri Duen.

cunq̄ue modo filius concipi potuerit ex marito, vt in d.l. ix. tit. d. parte 3. & sic non refert vtrum mulier fuerit publica meretrix, vel recesserit a viro si probetur aliquo tempore maritum cum ea habitare. Ratio est quia semper in dubio interpretatur fauore filiorum, ita tenet Abb. in d. c. per tuas, nu. 1. & in c. transmissa, nu. 9. ubi filii sint legit. & in c. intelleximus, nu. 7. de adult. Pau. Pan. ibi. in d. consi. x. nu. 5.

2 Amplia secundo vt procedat nedum per viam simplicis presumptionis, verum etiam per presumptionem iuris & de iure, vnde non poterit probari contrarium. Ita Pau. de Cast. in consi. cclxxv. vbi dicitur. Barba. in consi. 50. nu. 2. volu. 2. vbi referunt se ita consuluisse. Hippo. in d. §. questionum nu. 36.

Quam ampliationem Alcia. in d. tracta. præsumpt. dicit non esse simpliciter veram, in d. reg. 37. nu. 2. & contra eum expresse tenet Pari. in d. consi. x. nu. 4. 2. vbi dicit q̄ est coniecturis, indicis, & presumpt. potest probari contrarium.

3 Amplia tertio vt procedat, etiam in concubina retente in domo, quia præsimitur filius eius qui eam concubinam retinet, non autem alterius. Glof. est not. in c. Michael. de fil. presby. in verbo, cōfitebitur quam sequitur Abb. & ceteri Doct. in d. c. per tuas. idem Abb. in d. c. transmissa. qui filij. sint legit. Pala. Ruy. in d. §. ix. nu. 1. Nicol. Boe. in d. deci. 299. nu. 2. Quam ampliationē quadrupliciter declarat. Alc. in d. reg. xxxvii. nu. 3.

4 Amplia quarto, etiam si tam mater quam maritus negarent, et si ecerent natum ex adulterio. Vt est gl. in l. si posthumus. in §. si. & in gl. & Doct. ff. de libe. & posthu. & in d. c. transmissa. in verbo, in d. c. per tuas. qui filij. sint legit. Pro qua opinione est tex. in d. l. filium defini- mus. & in l. fin. in si. iuncta gl. ff. de Carbo. edicto. & in c. per tuas & ibi Abb. nu. 4. et Doc. de probat. Alex. in l. nec possessio. C. de testam. Alcia. d. præsump. 37. nu. 6. Nicol. Boer. in d. deci. cccxcix. nu. 6. Marc. Man. in apotheg. 110. Paris. consi. x. nu. 14. lib. 1. Ex quo reprehenditur quidam filius regis qui credens dicto matris renun- tiavit regno. de quo. per Doct. in l. si vicinis. C. de nupt. per Bar. & Iacob. de Arenis in d. l. filiū definimus. per Iaf. in l. Gallus. nu. 56. ff. de libe. & posthu. per Io. de Neuiza in d. Sylua nupt. lib. j. nu. 36. Quæ ampliatio procedit quodcumque filius non habet conscien- tiam læsam ex dictis matris, quia nullo modo vult credere matri, quia tunc debet credere matri & omnia bona restituere, alias faceret con- tra conscientiam & edificaret ad Gehennā, vt in c. literas de restitu- spoli. ita tenet Host. quem sequitur ibi Abb. nu. 4. in c. officij. de peni- tent. & remissi. idem Abb. & Præp. in c. veniens. q. pen. de eo qui duxit in matri. Alcia. in d. reg. xxxvii. nu. 6. Iacob. in l. Imperatores. nu. 9. ff. de prob. Quod tamen intelligo verum nisi aliter iste filius viuere non possit, quia tunc posset capere vite necessitatem, matri- me alijs quibus deberet non existentibus in tanta necessitate. ita de- net

net Syluest. in summa, in verbo, adulterium, num. 4. in fi. & tunc talis filius debet proponere satisfacere si ad pinguiorem pervenerit fortunam. Verum tamen est quod talis filius de bonis consumptis bona fide durante, non tenetur, secundum Hostien. ratio est, quia tunc erat bonae fidei possessor, ut in l. certum. C. de rei vendica. sed tunc dicit Hostien. quod mulier ista tenetur restituere consumpta per filium putarium.

Sed est dubium an dictus filius post completam praescriptionem debeat facere conscientiam de successione in bonis, si probetur vel non constet non esse legitime conceptum? Ange. in Summa. in verbo, adulterium, §. vi. & ibi Syluest. nu. 4. in fi. tenet quod non. Pro quibus est glo. in c. vigilanti. in ver. nouerit. & in c. si. in gl. si. de prescri. vbi probant, quod si post completam praescriptionem superveniat scientia vi alienae, qui est tutus praescriptione, non tenetur ad restitutionem in toto conscientie, similis est glo. in c. si virgo. in verbo, possidere. xx. xiii. q. 2. & in regula possessor. in gl. j. de regu. iur. lib. 6. et in c. si res. in gl. j. xiii. q. vi. & in c. j. in glo. verbo, repellendi. de co. cation. prob. Hac tenet Bal. in d. c. vigilanti nu. 3. & ibi Abb. nu. 6. Felsum. & idem Abb. in c. fin. nu. 37. de praescript. & in c. quia plerique nu. 15. de immu. eccle. pro qua opinione est tex. in l. j. in §. fin. cum l. sequenti ff. de minere actug; prima. vbi dicit text. quod nec communi nec commutari potest quod recte transactum est superveniente delicto. Et hanc opinionem sequitur Aug. Aret. in §. fin. nu. 3. Instita. de vltimo capio. Petrus Rebuff. in tracta. de pacificis possessio. pag. 7. nu. 8. Alcia. in Rub. de praescrip. nu. 1. & in c. noui. nu. 35. de iud. & ibi Deci. nu. 11. Ioan. Oldendo. in tracta. de vltimo cap. in 3. par. nu. 104. Ang. de Peru. in repe. l. 1. nu. 5. C. de iudi. vbi in nu. 65. dicit hanc esse communem. Pala. Ruu. in repe. Rub. de donat. §. lxxv. nu. 25. Grassan. in consuetu. Burgund. in no. (Des forestz.) Rub. xiii. §. 2. fol. 77. col. 2. nu. 24. & hanc opin. dicit esse comm. de Imo. in d. c. fin. nu. 30. de prescrip. tam Legittarum quam Canonistarum. Quae est etiam opin. Theologorum, ut tenet Syluest. in Summa. in verbo, prescri. et j. nu. 13. Ang. de Clauasio in Summa. in verbo, prescri. §. 1. 5. vbi dicit uia tenere Scotu in 4. Senten. dist. in. 15. lo. de Medi. in tracta. de restit. q. 18. Conradus in tracta. de contractib. q. xi. Archie. Floren. in Summa. in 2. par. ii. §. c. 1. Licet contrarium teneant Anro. de But. & alii doct. quos ipse allegat in c. si. de prescrip. Quae opin. libenter contrarius conatur defendere Alcia. in repetino. l. quinque pedum nu. 1. c. fin. regun.

Amplia quinto, etiam si filius natus non assimilaretur marito, sed idem adultero. Aug. tex. in l. si. in §. pen. ff. ad muniti. facit tex. in l. q. si nolit. in §. si mancipium. ff. de edil. edicti. & quia istud potuit contingere propter cognationem mulieres tempore conceptionis, ut per glo. in l. quereat aliquis. in glo. si. ff. de verb. sign. ita consuevit Pan. de Cast. in d. consil. ecl. xxv. Facit quod notant Taf. & doct. in l. Gallus. in sine prin. ff. de libe. & post hu.

6. Amplia sexto, etiam si prædicta mulier fuisset per longum tempus sterilis cum tali marito. Ita tenet Abb. in d. cap. per tua in princip. quem sequitur Andr. Alcia. in d. præsumptio. 37. Felin in d. cap. per tuas name. 1.
7. Limita primo non procedere, quando maritus tempore conceptionis non esset habilis vel potens ad coeundum propter aliquam infirmitatem, vel aliquod impedimentum. Ita probat text. in d. l. l. filium definimus. in fi. & tenet Abb. in d. c. per tuas nu. 3. Nico. Bot. in d. decisi. ccc. cix. nu. 3. Feli. & doct. in d. c. per tuas. & in d. l. filium definimus. & in l. Callus. in prin. ff. de liber. & posthu. Præpo. in c. transmissis. col. j. qui filii sint legitimi. Ale. in consi. lxxviii. nu. 7. & 9. vo. 7. Par. in d. consi. x. nu. 36. & nu. 78. lib. 2.
8. Limita secundo, quodcumque mater adulterabat cum alio, et si filius claudus vel cæcus natus fuerit, nam tunc presumitur potius ex adulterio quam est coniugio conceptus. Ita expresse tenet Barba. in c. in presentia numero 98. de probat. quem sequitur Hippos. in singu. 530. Quæ limitatio merito reprobat. per Didacum Cuarru. in 4. Decreta. in 2. par. c. 8. §. 3. nu. 8.
9. Limita tertio quodcumque maritus esset tæto tempore absens, ut veritatem potuisset credi attendita natura, filium ex alio genitum, ut in d. l. filium definimus. & in d. l. §. ii. 14. par. 5.
4. Alias limitationes circa hanc regulam vide per docto. in locis præ allegatis.

REGULA CCCXLV.

FILIVS regulariter puniri non debet pro delicto patris. Hanc regulam probat text. in l. 2. in §. nullum patris delictum innocenti filio poenæ est. ff. de decurio. & in l. crimen. ff. de poen. & in l. sancimus. C. eo. tit. gl. quæ allegat plures concordantia in d. §. nullus. probatur etiam per totam. lvi. distin. facit glo. in l. si quis suo testamento. C. de inoff. testa. De iure regio probatur in l. ix. tit. 5. lib. 4. fori, & in l. 9. tit. 31. par. 7. Et circa hanc regulam vide Feli. in 236. ad Abb. in c. ius generale colum. quinta in fin. prima distin. & Archidia. in cap. qui bona. num. 15. xvii. questio. 1. D. de Coarct. in lib. 2. variarum resolutionum cap. viii. fo. Igne. in l. si de pluribus. numero 23. ff. ad Syllan. Matthe. de Afflic. in conitit. Neapolit. l. rubrica 2. numero 70.

Amplia hanc regulam idem esse e contra, nam pater etiam pro delicto filij puniri non debet. Ut in d. l. ix. tit. v. libro. iiii. fori, & in d. l. ix. tit. xxxi. parte septima, & ibi gloss. ubi etiam alix personarum enumerantur.

1. Limita primo hanc regulam, non procedere in crimine lese maiestatis, ut est text. expressus in l. quisquis C. ad l. Iuli. maiestatis. §. filij

- §. filii vero, & in l. 1. tit. 2. & in d. l. 9. tit. 31. par. 7. glo. in d. l. 2. §. nul
lam. ff. de decur. tex. in c. si quis §. filij. vero 6. q. 1.
1. Limita secundo, non procedere in crimine hæresis. Vt in c. qui
cunque, de heret. lib. 6. §. heretici autem. & in c. vergentis, eo. titu. et
in Auth. Gazaros. C. de heret. gl. in c. cum secundum leges, in verb.
ipsi iure, de hære. libr. 6. & ibi Doct. Licet de iure regio aliter sit
dispositum, vt in l. 7. titu. 7. par. 6. & in l. 6. titu. 24. & in l. 2. & 3. tit.
26. par. 7. scilicet quod filij hereticorum poterant succedere in bo-
nis parentum, etiam post condemnationem. Sed supra dictæ leges
penite hodie sunt correptæ per supra dicta iura Canonica, quibus
standum est cum sit crimen ecclesiasticum, cap. vt officium §. statui
mus, de heret. lib. 6. not. Abb. in cap. 1. de officio ordin. & ita expres-
se tenet Pala. Ruuios, in repe. capitu. per vestras. §. 14. incip. sed pul-
chrum est videre, de donat. inter virum & vxor. eandem opin. vbi
mambilius eam examinat, ponit D. Iacobus Septimancensis in suo
eleganti tractu. Catholicarum iustitu. cap. 9. numero 2. cum alijs. &
quantum ad officia & dignitates quod filij puniantur in crimine he-
retici pro parentibus, est text. in pragma. 8. & 9. in pragma. antiquis.
3. Tertio fallit, in filio nato ex non iustis nuptiis, vel ex fornicatio-
ne, vel ex damnato coitu, nam propter delictum patris, ipse non suc-
cedit patri, & est incapax honorum patris. Vt in Auth. ex comple-
xat. C. de incest. nupt. & in Auth. quib. mod. natu. offic. sui §. vlt. col.
1. 7. & ita expresse tenet Pau. Grillan. in tract. de hæreti. q. 3. nu.
1. facit q. supra dixi in reg. 150. & infra in reg. 366.
4. Fallit quarto, quando libertus fuit manumissus, & fuit ingratus
patrono, quia fecit ei aliquam offensam, nam propter hoc reuoca-
ri potest in seruitutem, & etiam filij qui post reuocationem nati &
concepi fuerint. Ita probat text. in l. si manumissus ingratus. C. de
liber. & eorum liber. quem ad hoc dicit esse mirab. Iason in l. natu-
ralis. in princ. numero. 1. ff. de præscrip. verb. facit gloss. in l. diti. ff.
de iur. epa.
5. Quinto fallit, nisi filius sit hæres patris, tunc tanquam heres tene-
tur pro patre ciuilitur. Ita tenet Bal. per. tex. ibi in l. ne contra iuris.
C. ne filius, pro patre. Bart. in l. ff. de interd. & releg. & ibi Ale.
in addit. glo. & Doc. in l. adoptiuum. in fi. ff. de in ius voc. Matth. de
Affli. in constitu. Neap. lib. 1. Rub. 1. nu. 76.
6. Sexto fallit, in filiis primipilaris qui conueniri possunt p debito
paterno, etiam si heres patri non extiterit. Probat text. in l. cum
ex sola. C. de primipilo. lib. 12. & ibi Bar. per illum tex. Archi. in
d. c. qui bona. nu. 15. 17. q. 1. Et quis dicatur primipilus, vltra text. de
iure regio in l. 16. titu. 9. par. 2. vide Alcia. in d. Rubr. C. de primipi-
lo. lib. 2. Bart. de Chassa. in catalogo glorie mundi, in 9. par. confide-
ra 20. & in consue. Burgun. in tit. (Des confiscations.) Rub. 1. §. 1.
folio 197. col. 1. numero 27. Claud. Cottareum in tract. de iur. mil. lib.
1. c. 12. Alex. in ha. diuo Pio. in §. in uenditione, nume. 27. ff. de re
iud. abb. in c. ex parte, nu. si, de consue.

- 7 Septimo fallit, de iure canonico, nam filius tenetur ex delicto patris. Vt in cap. tua nos, de vsur. facit quod dixi supra, in regu. 13. in 11. & 13. limita.
- 8 Octavo limita non procedere in occidente, capiente, vel bannite Episcopum, vel qui contra ecclesiam delinquit, nam ipsi, & eorum posterii perdunt quicquid habent ab ecclesia vsque ad quartam generationem. Vt in c. ad aures. & in c. in quibusdam, de poen. et ibi gl. in verbo, ad heredes, tex. in Clem. si quis suadente, eod. tit.
- 9 Nono fallit in priuilegiis concessis patri & filius: vt si pater committat crimen propter quod debet priuilegium amittere, talis enim macula patris afficit filios post maculam conceptos. Vt in l. emancipatum, in §. si quis, ff. de sena. & in l. cum qui ciuitatem amisit, ff. de interdi. & releg.
- 10 Decimo fallit, in infamia: vt si pater infamis, sit erit etiam filius eius infamis. Vt in §. verum, 6. q. 1. & in c. cum multo, 15. q. 8. glossa in verbo, de quarta, in prin. 1. q. 4.
- 11 Undecimo fallit in pena diuina, vbi ex delicto parentum sunt puniunt filij. Vt est text. & ibi glossa. Authen. vt omnes obediant, in hisbus prouincijs, in §. plurimorum, 1. q. 1. glossa in verb. sequitur, collato text. & ibi glo. in c. ecclesia, in §. item peccato, 1. q. 1. tex. in c. de heret. in §. de heret. Facit quod notat beatus Thomas in 1. 2. q. 8. artic. 19. nu. 1. & 2.
- 12 Duodecimo fallit, in filiis sacerdotum, nam sunt terni ecclesie. Vt in d. cap. cum multo, 15. q. 8. S. circa quem tex. uide notab. Mantua in libr. 8. obseruatio, obserua. 74. Quod de continentie non seruari dicit glossa in dicto cap. cum multo, in verbo, continentie & in capitu. dominus, in verbo, repellitur 36. distinct. quas glossa sequitur Gabriel. Benedic. in repe. cap. Ramonius, in verbo, Ramonius de clera. nu. 21.
- 13 Decimotertio fallit, in filiis presbyterorum, qui promoueri non possunt ad sacros ordines, nec prelatias habere possunt. Vt in cap. per totum, de fil. presby. & in c. presbyterorum filius, 36. dist. Pet. Rebus. in concordantia, in forma de mandatis Apost. pag. 312. col. 1. & in tract. de pacificis pas. nu. 226.
- 14 Decimoquarto fallit, si vigore statuti filius puniatur pro patre. Vt est glo. notab. in Rub. C. de decurio lib. 10. pro qua est textus in c. 2. de delict. puero. in versi. secundum consuetudinem illius tenore & ita tenet Matthe. de Afflic. in consuetu. Neapol. lib. 1. Rub. de ma. 82. facit quod ipse notat in preliudis constitutionu. q. 9. nu. 3. & ita posui in regu. 356. ampliatio. 1.
- 15 Decimoquinto limita in feudis: nam propter delictum patris filius amittit feudum. Vt dicam in regula sequenti.
- 16 Decimo sexto limita non habere locum in iure patronatus, nam propter delictum patris, priuatur filius iure patronatus, nam cum confiscantur bona ipsius patris patroni, transit cum illis bonis feudum etiam ius patronatus, ita tenet Card. vbi mouet hanc questionem

nem, & eam latissime examinat in Clem. plures. in S. q. nu. S. de iure patrona, quem sequitur Lamber. in tract. de iure patro. in 2 parte. 1. lib. in 13. arti. 2. q. principa. fo. 125. colum. 3. nu. 1. & in 3. lib. in 8. arti. q. S. nu. 2. fo. 411.

REGVLA CCCXLVI.

FILII priuatur feudo propter delictum patris. Hanc regulam probat text. in c. vni. si vafal. feu. priue. & notatur in ca. 1. in §. vafallus. si de feu. defunct. fue. contro. ita tenet Bartol. in l. eum qui. nu. 2. ff. de interd. & relega. Ancha. & Imol. in c. 2. de feud. Bili. in confi. 149. nu. 6. volu. 3. Bal. Ang. & Doct. in l. adoprimum. in §. ff. de in ius vocan. Matthæ. de Afflic. in c. 1. in §. porro si domi. num. 48. que fuit prima causa benefi. amitten. in v. fib. feudo. Barthol. Soci. in confi. 4. nume. 26. volu. 3. Decius in confi. 445. nume. 68. Alexā. in confi. 30. nume. 17. volu. 1. André. ab Exea in lib. patronum. nume. 229. Hieronym. Grat. vbi allegat alios doct. hanc opinio. tenentes. in confi. 79. nume. 26. volum. 1. Alber Bru. in confi. 8. nume. 37. Zazius in tracta. feudo. in 10. par. Alex. in confi. 4. nume. 9. volu. 3. Curt. Iunior in tracta. feudo. nume. 13. in 5. par. Lancesb. Gallan repe. l. Gallus. §. & quid si tantum. nume. 6. ff. de liber. & posthu. idem Matthæ. de Afflic. in §. hoc quoque. nume. 53. cum aliis in v. fib. feu.

1. **Limita primo**, non habere locum in transuersalibus. Vt est glo. fina. in d. c. vni. si vafal. feu. priue. & ibi André. de Iser. Hostien. in Sum. in titu. de feud. Jacob. Aluaro. in cap. 1. in §. denique colum. 2. que fuit prima causa benefi. amitten. in v. fib. feudo. Soci. in d. confi. 4. nu. 27. volu. 3. Alex. in d. confi. 30. nu. 17. lib. 1. Hierony. Grat. in d. confi. 79. nu. 27. lib. 1.

2. **Limita secundo** quando pater deliquerit circa ipsum contractum. secus si alia ratione deliquerit. Tenet Ias. post alios per eos allegatos in l. 2. nu. 191. C. de in. emphyteo. Cur. Iun. in d. tracta. feud. in d. 5. par. nume. 13.

3. **Limita tertio**, vt procedat quando pater deliquisset in dominum, secus si in extraneum. Ita tenet Alex. in confi. 1. nu. 42. vol. 5. quem sequitur André. ab Exea. in lib. patronum. nu. 229. Hanc opi. expref. se tenet Bartol. in d. l. eum qui nume. 1. ff. de interd. & relega. Curt. Iun. in d. 5. par. nume. 13.

4. **Quarto fallit**, quando dominus in uita sua exposuisset querimoniam pro feloniam commissa, aliis secus, quia eius heres non posset illam exponere. Ita tenet Ang. per illum sex in l. cum apertissime. in princ. C. de. secun. nupt. quem sequitur André. ab Exea in d. libr. pac. nume. 229. pro qua opi. est glo. in d. c. 1. §. porro. que fuit prima causa benefi. amitten. in verbo, assalierit. que allegat. rex. in argum. in l. fina. C. de reuocan. & donatio. & in l. omnimodo. C. de inoffic. testamen. & in l. non tantum. in §. si emancipatum. ff. de bonorum. posses.

D. Petri Duen.

posse. contra tabu. & ita tenet Io. Andre. & alii. Doctor in c. si de donatio. Hanc etiam opinionem tenet glo. in d. l. omnimodo. in verbo, non licebit. ubi allegat etiam alia tria iura in argumentum, oide licet tex. in l. pcola. ff. de probatio. & in l. i. in §. si ff. ad Sessapia. & in l. si pater. C. de inoffici. testamen. Alia est etiam gloss. que hac opinionem tenet, in l. fina. in verbo, instituire. C. de renocan. donatio. & in c. primo in principio, in verbo, concubuerit. quibus modis feud. amitta. & in c. imperialem in §. insuper. de prohibita feud. alienatione per Fede. Circa quam limitationem vide notabiliter Mathe. de afflict. qui eam examinat, in d. c. i. §. porro qui dominum, numero 38. vsque ad nume. 67.

5 Quinto limita, quando feudum patri pro se, liberis, & descendentibus concessum fuisset, nam tunc quia liberi iure proprio non ex patris persona veniunt, delictum patris non nocet. Ita tenet Bar. in d. l. eum qui ff. de interdicit. & relega. Bal. in lege. C. de legi. heredi. Castren. in l. si finita. in §. si de veſtigalibus. ff. de damno infecti. Imol. in cap. fin. de feudis. Iacobi de sancto Geor. ubi latissime eum examinat & allegat quam plures Docto. in tracta. feudorum, in parte, dictique vassalli, numero. 60. Zazius in tracta. feudorum, in 10. parte, numero 98.

6 Limita sexto, quando patre delinquente, feudum apud avum huc erat, quia tunc si pater in vita aui de medio sublatus fuerit utpote sententiam super offensa declaratus, & futuro succedendi iure privatus, avo postea mortuo, patris delictum nepoti qui in locum ipso patre secluso successerat, non nocebit. Ita tenet Bar. in d. l. eum qui ff. de interdicit. relegata numero 2. Bald. in d. c. i. vassallus feud. prius. & in l. emancipatum. ff. de senato. Vdalri. Zazius in d. tracta. feudo in 10. parte, nume. 98. Lance Gaudi. in repetitio. l. Gallus. in §. & quid si tantum. numero 6. ff. de libe. & posthu.

7 Limita septimo, non procedere in feudo antiquo. Ita Cinas in l. 2. C. de liber. & eorum libe. & in l. 2. C. de operis libe. Bar. in l. eum qui ff. de inter. & relega. Bal. in c. i. in prin. de successio. feu. Iacobi de S. Geor. in d. tracta. feu. numero 15. in verbo, & cum patre Ratio est quia in feudo antiquo liberi non habent feudum a patre, sed dicuntur illud habere ex providentia antiquorum progenitorum, unde illud quod lex. dedit eis, non debet patre posse eis auferre. Pro qua opinione est tex. notab. in l. si arrogator. in §. sed an in puben. in versu, ceterum si fidei eius. ff. de adoptio.

REGVLA CCCXLVII.

FILIVS vsque ad trienniu re integra potest reuocare abſentionem, seu repudiationem paterne hereditatis per ipsum factam.

Hanc regu. probat text. in l. si quis suus. C. de repudia. heredi. De iure regio probatur in l. fin. ritu. 6. par. 6. Circa quam regu. vltra Doct. in d. l. si quis suus. vide Ale. in l. qui se patris. nu. 18. et ibi latius.

numero 44. C. vide libe. Ripa. in l. j. numero 122. & nume. 142. ff. de vulgari. Iacobi. de sancto Georg. in d. l. si quis suus. ubi ponit rationem huius regulae, numero 7.

Hanc regulam ampliat duobus modis, & limitat decem modis. Ita in d. l. si quis suus. a nu. 2. vsque ad nu. 4. Eandem regulam ampliat quatuor modis, & limitat novem modis. Guilhelm. Benedict. in repet. cap. Raminus. in verbo, mortuo itaque testatore. el. ij. a num. 127. vsque ad nume. 144.

REGULA CCCXLVIII.

Filius naturalis efficitur legitimus ex appellatione parentis. Interuenit instrumentum publicum vel scriptura manu propria scripta, habens subscriptionem trium testium fide dignorum. Hanc regulam probat text. in Authent. si quis liberos habes. C. de naturalibus libe. & text. in Auth. ut liceat matri & auiæ. §. ad hoc iur. colla. viij. glo. de iure cano. in c. per tuas. in verbo, filium appellat. in ver. item si pater filium, qui filij sint legitimi. Circa quã regulã vltra doc. in locis supra alleg. vide Mar. Man. in apophtheg. 100. secundum impres. paruum. Maturinum Montaluum, ubi assignat rationem huius reg. in Auth. de hære. ab intest. venien. pagi. 37. vers. secundo naturales efficiuntur legitimi. colla. ix. Catel. Cot. in verb. legitimare. & Syluest. Aldobran. in §. apud Catonem. nu. 11. hinc de adoptio. & in §. aliquando. Instit. de nupti. Et quis dicatur filius naturalis, vide l. xi. Tauri. Alcia. in tract. Presumpt. in reg. i. presum. v. nu. 3. Ludo. de Sardis, ubi not. tractat materiã huius reg. in tract. de naturalib. liberis. c. de legitimatione per patris nominationem. nu. 1. cum alijs. Couar. in iij. ij. par. c. viij. §. vij.

Limita primo, si illa mulier ex qua natus est ille naturalis filius non erat & est libera mulier, quæ ipsius patris vxor esse poterat. Ita probat text. in d. §. ar hoc. & ita tenet Bald. in l. res inter alios. nu. 3. C. quib. res iudica. non nocet. Iacob. de S. Geor. in l. Imperatores. nu. 9. ff. de pba. Maturi. Monta. in d. Auth. in d. pagi. 37. Marc. Mantua. in d. apophtheg. 100. & vide in reg. eccl. in xvij. ampli.

Limita secundo non procedere, si pater sine dedecore non posset contrahere matrimonium cum muliere ex qua filius natus est. Ita tenet Bal. in d. l. res inter alios. nu. 4. quem sequitur Iacob. in d. l. Imperatores. nu. 9. Marc. Mant. in d. apophtheg. 100. & hanc dicit eõmunem opin. Mari. Soci. iun. in consi. liij. lib. j. Sylu. Aldob. in §. aliquando nu. 12. Instit. de nupt. vide infra in reg. eccl. limit. vij.

Tertio limita non procedere, quodcumque mulier ex qua filius natus est esset mortua. Ita tenet Bal. in d. l. res inter alios. num. 4. quem sequitur Iacobi. de sancto Georgio in d. l. Imperatores. nu. 9. ff. de proba. Gali. Maine. in l. quoties. idem. nu. 93. ff. de reg. iur.

Quarto limita non procedere de iure canonico. Secundum Lud. de Sardis in d. tract. & part. nu. 14.

REGV.

REGVLA CCCXLIX.

FILIVS qualitercunque consentiat in testamento patris, si tacite siue expresse, excluditur a querela. Hanc regulam probat tex. in l. parentibus. C. de inoff. testa. & in l. si proponas. in §. si hereditate. ff. de iure regio probatur in l. v. tit. viii. par. vii. Et circa hanc regulam vide Parisi. in consil. ix. nu. 1. vol. iij.

- 1 Limita primo, quando filius approbavit testamentum patris post aditam hereditatem, & tunc nascatur querela, & ante illud tempus non possit repudiare quod non est delatum. Vt in l. cum alijs. C. de pac. glo. in l. si quis filium, in ver. hereditate. C. de inoff. testa. & in re. net Dida. del. Castillo. in l. xxiiij. Tau. nu. 31. ver. decima quarta conclusio est. licet aliter teneat Salic. quae ipse ibi refert in d. l. parentibus nationibus. Tex. est in Authen. vnde si parens. C. de inoff. testa. & ibi Iaf. post prin. Barr. in l. circa, in §. Imperator. ff. de lega. in Iaf. in d. l. parentibus. Doct. in l. cum donationibus. C. de inoff. dona. Castillo, ubi assignat rationem, in d. l. xxiiij. nu. 34.
 - 2 Limita secundo, non habere locum in querela de inofficiis de nationibus. Tex. est in Authen. vnde si parens. C. de inoff. testa. & ibi Iaf. post prin. Barr. in l. circa, in §. Imperator. ff. de lega. in Iaf. in d. l. parentibus. Doct. in l. cum donationibus. C. de inoff. dona. Castillo, ubi assignat rationem, in d. l. xxiiij. nu. 34.
 - 3 Tertio limita, procedere in ipso, qui approbavit iudicium patris secus est in filio ipsius, & sic in nepote testatoris, qui venit ad querelam per successorium edictum: nam iste nepos potest illam intentare, licet filius exheredatus approbaret testamentum. Ita Alex. in l. si quis posthumos, in §. j. ff. de liber. & posth. quem sequitur Iaf. in Rub. nu. 6. ver. secundo limitat. C. de success. edict. reprobaro Bal. qui contrarium tenuit in l. in suis, in ix. opposi. ff. de liber. & posth.
 - 4 Quarto limita, non habere locum in iure agendi ad supplementum: nam talis filius potest agere ad supplementum, licet approbaverit iudicium patris. Ita probat text. in l. si quando. in §. generaliter. & ibi Bal. & Salic. C. de inoff. testa. Barr. in l. Papinianus, in §. si conditione. in ff. de eo. titu. Bal. in l. omnimodo. C. de eo licet olim approbans testamentum excluderetur a iure agendi ad supplementum, ut est gl. in d. l. Papinianus, in §. si conditione, in verbo, excludi. vel dicit gloss. quod in hoc iura antiqua remanent correcta, similis est glo. in d. l. si quando, in §. & generaliter, in verbo, prejudicium.
- Et circa hanc regulam novem casus in quibus quis dicitur approbare iudicium vel testamentum patris, & propter quod excludatur a querela, ponit Castillo, in j. l. xxiiij. Tauri. nu. 33.

REGVLA CCCL.

FILIVS naturalis legitimatur per subsequens matrimonium. Hanc regulam probat tex. in c. tanta, qui filij sint legi. & in §. si in statu. de nuptijs, & in §. quibus, ver. necnon Instit. de heredi. quae ab intesta, deferuntur. in Authen. quibus modis natura. efficiantur. legiti. in prin. colla. v. & in Authen. quibus modis natu. efficiantur. sul. in §. si quis legit.

legitur dotalia, colla. vij. & in l. nuper. C. de natu. libe. De iure regio probatur in l. ij. in v. lib. in j. fori. & in l. xij. tit. vi. & in l. j. tit. xij. & in l. ij. tit. xv. par. iij. & in l. xij. Tauri. Circa quam regu. vltra Doc. in supra d. locis, vide Ant. de Bu. & Abb. in c. inuorant. de elec. & in c. cum in cunctis. vbi Deci. nu. 23. cū alijs, eo. ti. las. in l. genera. lier. §. cum autem. & ibi. Doc. C. de insti. & substi. & in l. Gallus. in §. & quid si. ff. de libe. & posth. Doct. in §. si. precipue Sytu. Aldob. Insti. de nupt. Matth. de Affi. in c. j. in §. naturales, in v. not. si de feudo fac. contro. inter domi. & agna. vafal. in V. lib. feu. C. iue. & Doct. in l. xj. & xij. Tauri. Per. Briax. in Directorio electio. in c. iij. par. i. Barba. in repet. l. cum acutissimi. nu. 24. cū alijs, C. de fideicom. Couartu. in Epitome de sponsalibus. in ij. par. c. viij. §. in Gubel. Mayne. in l. quoties idem. nu. 9. cum alijs. ff. de reg. iur. lo. Brunel. in tract. de sponsalibus, conclusione 2. Chassanæ. in consuet. Burgund. in ti. (des successions.) Rubr. viij. §. in j. fol. 237. col. 1j. nu. 2. Laurent. Sylua. in consi. iij. nu. 20. cū alijs. Deci. in consi. clv. Lud. Gozad. in consi. xxv. nu. 1. & 2. cum alijs. Boeri. in decis. clxx. Gubel. Benedi. in repe. c. Rainutius. in verbo, & vxorem nomine Adelafia. in princ. nu. 181. Firaquel. in repe. l. si vnquam, in verbo, susceperit liberos. nu. 7. cū alijs, C. de reuocan. donatio. & in tract. de primogenitu. quest. xxxij. Ioan. And. in regu. sine culpa. de re. go. iur. lib. vi. Socin. iuni. in consi. xi. nu. 1. cum alijs, volu. ij. Rode. ncom Xuares. in glossa. j. tit. v. lib. iij. fori Rip. in repe. l. si vnquam. C. de reuocan. donatio. questio. xxxij. Curt. iunior. in consi. cxxxv. L. adouic. de Sardis in tracta. de naturalib. literis, cap. de legitimatione per verū matrimonium: cum tribus sequen. Anton. de R. obelias in tracta. de legitimatione, lib. j. c. de causa materiali legiti. mationis. Paris. in conu. xij. nu. 32. volu. ij. Mare. Man. in consi. xlv. Marurinum Montanum in Authent. de hæredibus ab intesta. to venientibus, collat. ix. pag. 30.

Amplia primo, vt filij hoc modo legitimi dicantur vere & pro. prie legitimi. Tex. est in d. Authent. quibus modis natura. efficiant. legi. colla. v. i. na tener las. in l. generaliter. §. cum autem. C. de insti. tu. & substi. nu. 9. facit etiā tex. in Auth. de incestis nuptijs, in §. dubitatum, collat. ij. Hanc opin. tener Anto. de Barr. in c. inuorant. de electio. Paul. de Cast. in l. si. C. de his qui veniā ætatis impetra. uerunt. Ripa. in l. si vnquam, in Rubric. nu. 80. C. de reuocan. donat. Chassan. in consue. Burgun. in titu. (des successions.) Rubric. viij. §. j. fol. 228. col. iij. nu. 7. gloss. j. in d. c. rāta. tex. in Auth. quibus modis natura. efficiant. sui. ibi. nihil a legitimis differentes. & in §. liceat ubi. nihil a legitimis differentes. colla. v. text. in l. xij. Tauri. Licet contrarium teneat Barba. in repe. l. cum acutissimi. nu. 24. C. de fideicom. Paris. in consi. xij. nu. 37. volu. ij.

Amplia ij, vt tales filij comprehendantur in instrumento facien. te mentionem de legitimis. Ita concludit Præposit. in c. per vene. rabilem, in §. quod autem, nu. 63. qui filij sint leg. etiam si statutum loqueretur

D. Petri Duen.

- loqueretur de legitime natis. eandem opi. tenet Anto. de Butr. in d. c. innotuit. col. ij. in fi. in vers. nota. de electio. & Deci. in c. cum in cunctis. nu. 29. eo. tit. Paul. de Cast. in l. fi. C. de his qui venian certis impetra. Dec. in conf. clv. col. pen. & fi. Io. Campegius in tract. de dote. in j. par. v. partis prin. q. lxx. in fi. Paris. in conf. xiiij. nu. 40. vol. ij. Io. Crot. in repe. l. Gallus. §. & quid si tantum. nu. 82. & 169. ff. de libe. & posthu. licet contrariū teneat Ant. de Butr. in d. c. tanta.
- 3 Amplia tertio, q̄ per talem legitimationem fingitur a principio omnis coitus licitus matrimonialis. Vt in d. c. tanta. & ibi Doct. per quem tex. ita tenet Socin. in l. Gallus. in §. si eius. nu. 4. ff. de libe. & posthum.
- 4 Amplia quarto, vt non solum legitimentur quo ad patrem & matrem, verum etiam quo ad alios agnatos & cognatos. Ita tenent Abb. & Doct. in c. j. & in d. c. tanta. facit tex. in §. proxima itaque. in Auth. quib. mod. natura efficiantur sui. colla. vj.
- 5 Amplia quinto, vt filij predicto modo legitimi possint promoueri absque dispensatione ad ordines, beneficia, honores, & etiam ad episcopatum. Vt est gl. communiter approbata in c. tanta. & in c. innotuit. in verbo, conjugata. de electio. quam sequitur ibi Abb. & in d. c. tanta. Calderi. in conf. ij. sub Rubr. qui filij sint legitimi. Aegidius de Bellamera in c. ij. nu. 3. xxxvi. dist. & in c. cū innotuit. nu. 18. de electio. & ibi Deci. nu. 74. Chassan in consuet. Burgund. in tit. (Des successions.) Rub. viii. §. iii. fo. 287. co. 2. nu. 6. Ias. in d. generaliter in §. cum autem nume. 10. C. de instit. & substit. Nicola Boeri. in decis. clix. nu. 4. Tiraquel in tract. de primoge. q. 34. nu. 55. Ripa in d. repe. l. si unquam. nu. 87. C. de renocan. donatio. Paris. in conf. xiiij. nu. 45. lib. ij. Lauren. Sylvanus in conf. ij. nume. 24. Guliel. Mayne. in l. quoties idem. nu. 14. ff. de reg. iur. Lud. de Sordis in tract. de naturalibus liberis. in c. de legitimationis effectu. nu. 5. Io. Cora. in l. pro parte. nu. 14. ff. de feruitu. Petr. Briaxius in Dntorio electionum. c. j. ij. parte. nu. 6.
- 6 Amplia sexto adeo p̄cedere. quod licet filij naturales legitimi non admittantur ad successionem feudi. c. ij. in §. naturales. ff. de feudo defun. cōten. sit inter domi. & agna. vasalli. in v. libus feudo. tamen si legitimi sunt per subsequens matrimonium, succedunt in feudis. Ita tenent Iacobus de Bellouiso in d. §. naturales. Hosti. & Io. Andr. in d. c. tutor. qui filij sint legi. & ibi Doc. Hanc opi. dicit esse cōmunem Ias. in d. §. cum autem. nu. 10. Alex. in l. ex factis. in §. si quis rogatus. nu. 18. ff. ad Trebel. & ibi Ripa. nu. 48. idē Ripa in repe. d. l. si unquam. nu. 88. Deci. in d. c. cum in cunctis. nu. 26. de electio. Chiffa. in cōsue. Burgund. in tit. (des successions.) Rubri. viij. §. iij. fol. 287. col. ij. nu. 6. Marc. Mant. in conf. xlv. nu. 15. Ias. in conf. cxlvij. nu. 6. vol. iij. Panor. in d. c. innotuit. & in d. c. tanta. nu. 7. Deci. in conf. clv. Nicol. Boer. in decis. cxxij. nu. 4. Barth. Soci. in conf. iij. nu. 11. vol. iij. vbi etiā dicit hanc esse cōm. & Io. Crot. in d. l. Gallus. in §. & quid si tantum. nu. 82. Prepo. in d. c. tanta.

d. c. tanta, nu. 20. Laur. Sylva, consi. iij, num. 49. Hanc etiam dicit
 commu. vbi notab. eam examinat Matth. de Afflict. in d. §. natura-
 les. in v. norab. nu. 6. Petrus Briaxius in Directorio electionum, in
 c. ij, part. nu. 6. Io. Anto. Rubeus in repet. l. Titia Seio. in §. Impe-
 rator. nu. 46. ff. de lega. 11. Bartho. Fumeus in sua aurea summa Ar-
 milla. in ver. filius. §. xi. Io. Corasi. in d. l. pro parte, nu. 14. ff. de ser-
 vitiu. Tiraquel. in tracta. de primogenitura, q. xxxiiij. nu. 53. Bald. in
 consi. cxxix. in prin. volum. iij. Curti. Iuni. in consi. cx xxvi. nu.
 1. Gabel. Mayne. in d. l. quoties nu. 14. ff. de reg. iur. Alcia. in l. ex
 factu. nu. 7. vers. nã & si fariolus. ff. de vulgari. Bernar. de Luco in
 reg. cxxxi. in j. limit. Licet de hoc dubiter Bal. in consi. ccclxvij.
 nu. 1. lib. v. Andreas Barba. in d. repet. l. cū accuri simi. nu. 241. &
 contrariū consuluit Ang. in consi. xxix. col. si. versic. itē non obstat
 dictum. Et licet idē Bal. in d. §. naturales. distinguat, an in concessio-
 ne feudi fuerit dictum de descendantibus legitime, vel de natis legi-
 time, vt tunc nō succedant legitimati per subsequēs matrimonium,
 sed indistincte tenenda est prædicta limitatio. quam et ultra supra
 dictā Doct. dicit esse cōmunem Curt. Iuni. in tract. feud. in iij. parte.
 q. xvij. nu. 41. & hanc opi. tenet Zasius in eod. tract. in viij. par. nu.
 87. Paris. in consi. xiiij. nu. 44. vol. ii.

Amplia septimo, procedere in emphyteusi ecclesiastica: nam filij
 legitimati per subsequens matrimonium succedunt in emphyteusi
 ecclesiastica. Ita tenet Pet. de Ancha. in consi. ccx li. nu. 5. quem se-
 quitur Imol. in l. quod dicitur. ff. de verb. oblig. nu. 10. in fina. verbis.
 vers. & per hanc rationem. Deci. in d. c. cum in cunctis. nume. 26.
 Alex. & Doct. in d. §. si quis rogatus. idem Deci. in consi. clv. in fin.
 Ripa in rope. d. l. si vnquã. nu. 89. & in Rub. de iudi. nu. 85. Tiraq.
 in tract. de primogeni. q. xxxiiij. nu. 54. Paris. in consi. xiiij. nu. 43.
 vol. ij. Iaf. in d. l. generaliter. nu. 10. C. de instit. & substit. Chassang.
 in consue. Burg. in titu. (Des successions.) Rubr. viij. §. iij. fol. 257.
 col. ij. nu. 7. Lauren. Sylva. in consi. iij. nu. 24. Bonus de Curtili in
 tracta. de nobilitate. in iij. par. nu. 20. Io. Brot. in repe. d. §. & quid
 sit tantum. nu. 169. Pala. Ruuios. in repet. Rub. de donatio. §. lx. nu.
 8. Io. Corasi. in d. l. pro parte, nu. 14. Licet ad hanc emphyt. eccle-
 siasticam non admittatur filius rescripto principis legitimatus. se-
 cundū Bal. quem sequuntur Doct. supra alleg. in l. generaliter. in §.
 cum autem. C. de instit. & substit. Ratio huius ampli. est: quia
 filij legitimati per subsequens matrimonium dicuntur vere legitimi,
 & perinde censetur ac si ab initio matrimonij contractum fuisset.
 vt in §. dubitandum. in Auth. de incest. nup. colla. ij.

Amplia octava, quod talis filius legitimatus per subsequens ma-
 trimonium, excludat substitutum: vt si pater in testamēto instituit
 Titium filium suum hæredem, & substituit Sempronium: si filius
 eius decesserit sine filiis legitimis, si filius decedat cum filio legiti-
 mato per subsequens matrimonium, quod tunc substitutus exclu-
 ditur. Ita tenet Ant. de Butr. in d. §. innotuit. de electi. Dec. in d. cō-

D. Petri Duen.

fil. clv. nu. 7. & in consil. cclxxxiii. nu. 9. vbi dicit hanc esse communitatem opi. idem Deci. in d. c. cū in cunctis, nu. 28. Carellia. Cotta in Memora. iuris in verbo, legitimatus, el. 11. Lauren. Syluā. in con. fil. iii. nu. 22. Nicola. Boeri. in decis. clxx. nu. 20. Ripa in Rub. ff. cert. peta. nu. 3. & in repet. l. si vnquam. C. de reuocan. donatio. m. 86. Io. Anto. Rube. in repet. l. Titia Seio in §. Imperator. nu. 46. de lega. ij. & hanc dicit esse commu. opi. Ruin. in consil. clxxiii. nu. 6. & 7. vol. iii. Licet Bal. in consil. ccclvii. nu. 2. vol. v. teneat quod legitimatus per subsequens matrimonium non excludit substitutum. vbi facta fuit substitutio descendenti sine filijs de legitimo matrimonio procreatis: nam hoc videtur contra text. in d. c. cum in cunctis, de elec. qui loquitur per talia verba: de legitimo matrimonio, & ta- men verificatur in legitimo per subsequens matrimonium. facit etiam gl. & Docto. in d. c. innotuit. de electio.

5 Amplia nono procedere, etiam si matrimonium sit putatum: nam tunc legitimatur proles per subsequens matrimonium, vbi pater erat sacerdos qui cum muliere contraxerat, vel mulier monialis que nupsit, aut vir aliam vxorem habuit, vel vxor alium matrum: tunc si alter hoc ignorasset, licet alter scierat, legitimatio aliorum non impeditur. Ita tenet Alvaro. in c. j. §. naturales. col. v. vers. quid si nascatur. si de feud. contro. sue. inter domi. & agn. resal. in vrbibus feud. quem sequitur Vidari. Zazius in tracta. feudo. in viii. par. nu. 88. Pala. Ruui. in repe. Rub. de donatio. §. xxxvi. nu. 1. Rod. Xuares in l. j. ti. vi. lib. iii. fori. fo. 85. pag. 1. in §. ad predicta. de naturalibus. Casiod. in decis. vnica. in tit. de sponsal. facit text. c. ex tenore. & in c. referente. qui filij sunt legi. & ita expresse dicit supra in reg. cl. in ii. limitati. & vltra ibi allegata pro ista opi. est gl. in d. c. tanta. in verb. alia. & in c. non omnis. in verb. constituto. xxxii. q. ii. quas allegat Xuares vbi supra. Facit. etiam tex. de iure Regio in l. iiii. ti. vi. lib. iii. fori. que lex videtur approbare supra di- ctam limitationem. & l. i. tit. xiii. & l. ii. tit. xv. par. iii. Rationem ha- lo in l. xi. Tauri. nu. 10. & 11. Syluester Aldobran. in §. si. nu. 11. de ritu. de nupt. & vide infra in iii. limitatione.

20 Amplia decimo procedere, etiam si matrimonium sit interme- dium: scilicet si vir solutus habet filios ex muliere soluta, & con- trahat cum alia muliere, qua mortua contrahat cum illa ex qua fi- lios naturales suscepit: filij legitimantur per hoc matrimonium, non obstante matrimonio intermedio. Ita tenet Io. Andr. in reg. sine culpa. de reg. iur. lib. vi. Ang. in consil. xviii. in ii. q. pro quo al- legat text. in Aut. quib. mod. natu. eff. sui. in §. si vero plurimis. ver- sic. omnino enim. colla. vii. quem text. dicit esse notab. ad hoc Ang. vbi supra. Eandem opi. tenet Prepo. in d. c. tanta. q. vii. nu. 14. Iaso. in l. Pomponius. in §. quæsitum. ff. de acq. poss. Mayne. in d. l. que- ries idem. ff. de regu. iur. & eam tenet, notab. examinat per plura fundamenta Ioan. Brunel. in tracta. de sponsalibus. conclusi. m. 21. &

Et hanc opi. dicit esse com. Anto. de Rosellis in tracta. de legitimatione, lib. j. c. de causa materiali legitimationis. nu. 44. cum seq. Ferdinan. Loazes in tract. de matrimonio, in xij. dubio, nu. 18. Carol. Moline, in consue. Paris. in tit. j. §. viii. gl. j. q. vii. nu. 34. Bartho. Fumeus in sua Summa Armilla, in ver. filius §. xj. Abb. in d. c. tãra. nu. 3. Iaf. in l. eum qui ita. in §. qui hominem. nu. 7. ff. de ver. obli. Montalan gl. l. ij. tit. vi. l. i. §. fori, & hanc dicit comunem esse Ludou. de Saisis in tracta. de naturalibus liberis, in c. de legitimatione per verum matrimonium, nu. 9. vers. est autem necessarium, licet ipse ibi post longam disputationem quam a nu. 5. vsque ad nu. 15. facit, contrarium teneat.

11 Amplia vndecimo, vt talis filius legitimatus per subsequens matrimonium admittatur ad retractum, scilicet vt possit retrahere rem venditam a consanguineis iure proximitatis intra nouem dies. de quo in l. lxxx. cum quatuor sequentibus in legibus. Tauri, & in l. xiii. (De las vendidas.) lib. iiii. Fori, & in l. vi. titu. vii. lib. v. ordinata. Ita expresse tenet Guliel. Benedi. in repet. c. Rainutius. in ver. & uxorem nomine Adelasiam, in prin. nu. 181. quem sequitur Didacus Couarruias in Epitome de sponsal. in ij. part. cap. viii. §. ii. nume. 22. & expresse Ioan. Paponis in glossi. ad consuetu. Borboniæ. §. cccxxxvii.

12 Amplia duodecimo, ut talis legitimatio non reuocetur per superuenientiam filiorum legitimorum, & naturalium. Vt in l. cum quis. & in l. nuper. C. de natura libe. & in Auth. quibus mod. natul. effi. legi. colla. vi. circa prin. tex. in §. j. in ver. nec non. Insti. de hæred. quæ ab intesta. defetu. & in §. si. Instit. de nup. & sic succedunt una cum alijs filijs postea legitime natis. Hanc opi. tenet Bart. & ibi cæteri Doct. in l. ex facto. ff. de vulgari. vbi Hierony. Verius in repe. nu. 175. dicit hanc esse con. opi. & eam tenet Tiraquel. in tracta. de primogenitu. q. xxxiiii. nu. 51.

13 Amplia decimotertio, quod filij hoc modo legitimati infringunt donationem omnium vel maioris partis bonorum, remedio l. si unquam. C. de reuocan. donati. Ita tenet Bal. in c. innotuit. de electio. quod dicit alibi non legisse Iaf. in Rubr. nu. 4. ff. de liber. & posthu. & in l. Gallus. in §. & quid si tantum. in ij. lectu. num. 42. Ang. & Salic. in l. si totas. C. de inoffi. dona. & hanc opi. dicit commu. Syluester in §. si. nu. 8. Instit. de nup. etiam si nati forent ante donationem: quod saltem procedit ad reuocandam donationem in ea parte quæ ad legitimam atinet. ita tenet Bal. in l. i. C. de reuoc. dona. quem sequitur Nicol. Boeri. in decisi. clxx. nu. 12. sed quod donatio in totum reuocetur, quando filij antea sunt nati, licet legitimati post donationem, negat Ripa in repet. d. l. si unquam. q. xxxii. nu. 89. & ibi Tiraquel. in verbo. susceperit liberos. nu. 71. secundum nouam impress. Socin. iuni. in consi. l. iiii. col. ii. vol. i. Laurent. Sylvanus in consi. iii. nume. 16. eandem opinio. tenet Didacus Couarru. in iiii. lib. Decretal. in ii. parte. c. viii. §. ii. nu. 29. vbi se remittat ad Matthæ. de Affli.

D. Petri Duen.

- in c. j. §. naturales in v. notab. num. 44. cum alijs, si de seu, sue, con-
tro. inter domi. & agnat. v. fal. in v. lib. feud, qui in veritate eandem
opi. Ripę vbi supra tener.
- 24 Amplia decimoquarto, quod talis legitimatus per subsequens ma-
trimonium habeat querelam in officiose donationis. Ita tenet Ba-
in l. j. vers. ex his sequitur. nume. 33. C. de iure fisci. lib. x. quem se-
quitur Andr. Tiraquel. in repet. d. l. si vnquam, in verbo, suscepit
liberos nume. 71. & in tracta. de primogeni. quęst. xxxiii. nume.
55. Sylvester Aldobrandinus in dicto. §. finā. nume. 8. Instit. de
nupt. Anto. Rubeus in repet. l. Titia Seio. in §. Imperator. num. 46.
ff. de lega. ij.
- 25 Amplia decimoquinto, quod filij huiusmodi legitimari repellit
fœminas exclusas ab statuto per masculos. Ita Bal. in l. eam quę
nume. 26. & in l. cum acutissimi. nume. 7. C. de fideicom. & ibi. Iaf.
nume. 2. postquam examinat supra d. quęstio. refert plures Doctos.
tenentes contra Bald. dicens secundum opinionem Bald. se his con-
suluisse & Bald. sequitur Andr. Tiraquel. in tract. de primogeni.
quęst. xxxiiij. nume. 56. & in repe. l. si vnquam. vbi refert plures
Docto. eam tenentes, in verbo, suscepit liberos, nume. 82. Decius
in cap. cum in cunctis. nume. 28. de electio. & in confi. cccclxv. nume.
7. Carol. Molinæ. in consuetu. Parisi. titu. j. §. viij. gl. j. num. 45. Lo-
doui. Goza. in confi. vi. nume. 38. D. Couarru. in Epitome de spou-
sal. in ij. par. c. viij. §. ij. nu. 25.
- 26 Amplia decimosexto adeo procedere, quod si mulier est talis cõ-
ditionis cum qua pater posset matrimonium contrahere, tunc pa-
ter non potest facere legitimari filios, nisi matrimonium contra-
hendo cum tali muliere: & sic quoties filius naturalis potest legi-
timari per subsequens matrimonium, nunquam potest legitimari
per rescriptum Principis. Ita probat text. & ibi glo. expressa in Au-
then. quib. mod. nat. effic. legi. §. sit igitur. in verbo, permittimus
colla. vj. & ita expresse tenet ibi Bart. nu. 5. & Angel. qui expresse
not. ibi illam gl. nu. 10. eandem opi. tenet Bal. in c. per tuas. nu. 4. de
maiori. & obediē. & in c. illud, vbi dicit alibi non reperiri, num. 4.
de præsump. Hip. in sing. cxxx. Hęc etiam opi. vbi dicit esse com-
tum, in l. lectu. nu. 107. ff. de libe. & posthæ. Gerard. de Petra sancta in
sing. lx. Chassa. in consue. Burgund. in tit. {Des successions.} Rubi.
vij. §. iij. fol. 286. col. iij. in prin. nu. 9.
- 27 Amplia decimosextimo, vt tali filio faciēda sit prouiso de ali-
mentis, siue agatur contra eum, siue ipse agat super successione bo-
norum patris, cum nihil a legitimis differat, vt supra dixi. in j. am-
pliatione. Ita expresse tenet Pet. Rebus. in gl. ad constitutiones Re-
gias Gallię, in j. par. in tra. de sententijs, art. 1. in gl. ij. pag. 250. nu. 17.
- 28 Amplia decimo octauo procedere, etiā si prædicti filij nati essent
ex concubina quę esset ancilla. Cuius ratio est, eum inter ipsum &
ancillam validum sit matrimonium, nec dispar conditio impedi-
matu-

matrimonium de iure canonico, in cap. 2. de coniugio seruo. licet aliter de iure civili dispositum sit, in l. cum ancillis C. de incest. & inu. nupt. sed in materia matrimoniali iuri canonico standum est, c. pen. & fina. de secun. nupt. De iure nouo civili est text. pro hac opinio. in Authen. vt liberi de cætero aureo non ind. in §. si quis autem libertam ducere voluerit, vers. si cui colla. 6. & ibi glo. in ver. conscriptionem. Et hanc opin. tenet Io. Brun. in tracta de nupt. conscriptione 2. nu. 17. Roder. Xuares in l. j. tit. 6. lib. 3. Fori. in §. hoc præsupposito deueniendum est. in si. vers. hodie vero fol. 84. pag. 2. Syluest. Aldobrand. in d. §. fina. nu. 10. Instit. de nupt. Cassiodo in de. cl. tra. in tit. de sponsa. Ludo. de Sardis in tract. de natur. libe. C. de legitimatione per verum matrimonium, num. 18. De iure regio probatur in l. 1. titu. 13. par. 4.

9 Amplia decimonono procedere, quod ad hoc vt filius legitime-
tur sufficit parentes posse contrahere tam tempore conceptionis
quam natiuitatis. Ita probat glo. quam ibi sequitur Doct. in cap.
2. qui filii sint legit. Hostien. Io. And. Anto. & ibi Preposi. nu. 17. in
d. c. tanta Sali. sibi contrarius, qui aliter tenuit in l. filium. C. de suis
et legi. in l. nuper. C. de natu. libe. vbi pro hac opi. est tex. ibi in §. in
generaliter. Henric. in c. 2. qui filij sint legi. & pro ista opi. est etiam
tex. in l. in seruorum. in §. si. ff. de statu. hom. & in §. sufficit Insti. de
iuge. & manu. vbi probatur qd quo ad filiorum libertatem, status ma-
tris tempore conceptionis vel natiuitatis attenditur, facit etiam tex.
in l. qui in vtero. ff. de statu hom. Et hæc opi. probat tex. de iure Re-
gio in l. xi. Tauri, & ibi Pala. Ruui. nu. 9. licet tex. in l. 8. ti. 13. par.
6. in princ. ibi, (que fuisse el hijo engendardo en tiempo.) teneat qd
tempore conceptionis & non natiuitatis debeat attendi, sed lex illa
alternatiue est intelligenda, scilicet tempore conceptionis vel nati-
uitatis, & sic debet suppleri, vt est tex. in d. l. nuper. C. de natu. libe.
cum qua concordat, per quam legem Tauri, cessat maxima conten-
tio doctorum in hac opin.

10 Amplia vigesimo, qd dicti filij hoc modo legitimated rumpant te-
stamentum patris ac si nati forent post testamentum. Ita tenet Bal.
in l. filius a patre, in §. j. ff. de libe. & posthu. idem Bal. & Imo. in l.
certum. ff. de iniusto rupto, Ang. consi. lxxvij. Anch. in consi. ccxc.
Barthol. Soci. in consi. ccxxvj. nu. 5. volu. 2. & in consi. lxxij. vol. 3.
nu. 9. Ias. in l. qui se patris, nu. 15. C. vnde libe. & in Rub. C. de post-
hu. hære. nu. 1. Cassa. in consuet. Burgun. in tit. (Des successions.) ru-
br. 7. §. 3. fol. 237. col. 2. nu. 8. Lauren. Sylvanus in consi. 3. num. 15.
Anto. de Rosellis in tracta. de legitimatione, lib. 1. c. de matrimonio
præsumptiuo, nu. 13. Tiraq. in repeti. d. l. si vnquam, in verbo, susce-
perit liberos nu. 80. & 81.

11 Limita primo, non procedere in legitimatione facta in mortis ar-
ticulo, vel a sene decrepito cum concubina cōtrahenti. Tenet Bal.
in l. nuper. C. de natu. libe. & in l. eam quam nu. 27. C. de fideicom.
pro qua opi. est tex. in d. l. nuper, vbi matrimonium susceptam pro-

D. Petri Duen .

Iem reddit legitimam, quando contrahitur spe prolis. Facit etiam
 tex. in c. 2. de frigidis. & malefici. vbi probatur, quod matrimonium con-
 trahi non potest ab eo qui generare minime valet, & ita sicut puer
 qui non potest debitum reddere est incapax ad contrahendum mat-
 rimonium. c. a nobis. & c. puberes. de despons. impube. ita & talis
 impediti sunt inhabiles, cum ille qui est in mortis articulo, vel se-
 nex decrepitus, sint inhabiles ad debitum reddendum. Sed nihil
 ominus contraria opinio est vera & communis, imo quod filii legiti-
 mantur per matrimonium in mortis articulo, vel a sene decrepito
 contractum tenet Io. Andr. post longam disputationem, in regula
 ne culpa. in j. q. nu. 1. de reg. iur. lib. 6. Abb. in c. 2. de frigidis. & male-
 fidem Io. Andr. Ant. de But. & Præpositi. nume. 7. in d. c. tanta. Cuius
 Alberti. in l. quisquis. C. de natu. libe. & Ludov. de Sard. in tract. de na-
 tura. libe. c. de legitimatione per verum matrimonium nu. 1. 2. 3. &
 4. Ange. in §. fina. nu. fina. Instit. de nup. Hanc opin. dicit esse com-
 mune Alex. in l. si quis posthumos. col. 1. ff. de libe. & posthu. l. 1.
 in l. sed & questum col. 3. ff. eo. tit. D. Covarru. in Epitome de spon-
 sa, in 2. par. c. 8. §. 2. nu. 10. Pau. Parisi. in consi. xiii. nu. 68. lib. 1. Anto.
 de Rosellis in tra. de legitimatione. vbi eam latissime examinat, in
 princ. c. de causa materiali legitimationis. a nu. 23. vsq; ad nu. 41.
 cet dubius sit in ea. Hanc etiam opin. vbi eam latissime examinat
 tenet Io. Brunell. in tract. de sponsa, in 2. conclusi. nu. 10. Didacus de
 Castillo in l. xij. Tau. nu. 25. & ibi Cifuentes nu. 13. Guliel. Mayna
 in l. quoties idem. nu. 22. ff. de reg. iur. Abb. in c. commissum de spon-
 sa. Lauren. Syluan. in consi. 3. nu. 49. Ruui. in consi. clxiii. nu. 6. v. c. 3.
 And. Tiraq. in repe. l. si ynquã. in ver. successerit nu. 73. C. de re-
 uo. dona. Montal. in gl. l. 2. tit. 6. lib. 3. fori. vbi supra. Doct. respõdet
 ad contrariam opin. ad iura pro ea allegata. Nico. de Vbald. in tra-
 cta. de successiõibus ab intestan. in prin. nu. 63. Ioan. Gualden. in
 tracta. de arte testandi. tit. 1. cautela 14. nume. 2.

Quam limitatio, intelligo veram, nisi talis legitimatio in mor-
 tis articulo facta esset in fraudem legatariorum & fideicommissio-
 rum, ita tenet Ang. de Peru. in l. sed & questum ff. de libe. & post-
 hum. quem sequitur Anto. de Rosellis, vbi supra, nu. 41. Ruui. vbi
 not. in d. consi. clxiii. nu. 7. volu. 3. vbi dicit quod ita debet intelligi
 ampliatio. s. supra posita, scilicet qd legitimatus excludat substituta
 quando legitimatio non est facta in mortis articulo idẽ tenet Ruui.
 in consi. cc. j. nu. 7. lib. j. et in consi. xlvj. nu. 7. lib. 2. idem Ang. in d.
 l. nuper C. de natura. lib. Facit pro hoc tex. in l. filie. & ibi Bald.
 Imo. & Alex. ff. solu. mar. & in c. 2. & ibi Doct. de renuntiatõ. lib.
 6. Tiraq. in repe. l. si ynquã. & in verbo. susceperit liberos. nu. 74. C.
 de reuocan. dona. vbi refert alios Doc. eandẽ opi. tenentes, & refert
 Valerium Maximũ lib. 7. c. 7. vbi dicit, qd Septimia mater Tracha-
 lorum Ariminensium irata filiis, in contumeliam eorum, cum iam
 parere non posset, Publio seni admodum nupsit, & in testamento
 præterijt filios, a quibus aditus Augustus, nuptias mulieris & tes-
 tamentum

flamentum improbavit. Nam & hæreditatem maternam filios hæ-
 here iussit dotem, quia non creandorum liberorum causa coniu-
 gium intercesserat, virum retinere vetuit. Pro qua opin. facit quod
 notant Domini de Rota in decisi. cccxl. in antiquis secundum anti-
 quam impressionem, & secundum novam in decisi. 2. in titu. de pre-
 sumptio. Hanc opin. tenet Alber. Brun. in consi. xv. nu. 17. Et Ro-
 deri. Xuares, vbi dicit quod est mirabile dictum, in lectura l. ix. tit.
 vndecimo libro 1. fori. fol. lxxiiii. pagi. 2. versi. adde etiam & per
 getuo. tene menti.

2. Limita secundo, quodocunque filius naturalis decessit. antequam
 pater contrahat matrimonium cum matre sua, nam per ipsum ma-
 trimonium nepos ex tali filio naturali natus, non legitimitur, nec
 quoad in potestatem aui. Quam opin. tenuit expresse Bal. post Gu-
 lielm. de Cugno in l. benignius. ff. de legi. sequitur Præpo. in c. per ve-
 nerabile no. 24. qui filij sint legi. Fran. Crem. in singu. xxxii. Hip-
 poan sing. cxxj. Cassa. in consue. Burg. in titu. (Des successions.)
 Rub. 7. §. 3. fol. 184. col. 2. nu. 8. Hanc opi. vbi eam latissime exami-
 nar. tenet Iaf. in l. si is qui pro emptore. nume. 127. ff. de vsucapio.
 Pau. de Cast. in l. in ambigua. ff. de legib. Anto. in d. c. per venerabi-
 lem. Pro qua opin. est text. in l. qui libertibus. in §. posthumus. ff. de
 oper. liberto. Eandem opin. tenet Alex. in l. Gallus in §. si eius col-
 pen. ff. de lib. & posth. vbi dicit qd non reperit istam decisionem. Gu-
 lielm. de Cugno per aliquem reprehensam. Hanc etiam opin. tenet
 Alber. in d. l. benignius Ludou. de Sardis in tracta. de naturalibus li-
 bens. cap. de legitimatione per verum matrimonium q. v. nu. 19. Ca-
 tellia. Cotta in Memorialibus iuris in verbo legitimitio. Quæ opi-
 no tenenda est, licet contra eam teneat Alciat. in tract. præsumpt.
 in prin. nu. 10. per text. in l. si filium. ff. de gradibus affini. vbi probat
 text. qd si filio meo mortuo Titium adoptaero, fingitur adoptatus
 esse frater defuncti, licet extremum sit inhabile, quia defunctus.

3. Limita tertio, non habere locum in filiis adulterinis, quia non le-
 gitimantur ex subsequenti matrimonio. Ita probat text. & ibi Doc.
 per eam præcipue Cardi. in 3. notab. nu. 2. in d. c. tanta. ibi, nihilomi-
 nus spurius erit filius & ab hæreditate repellendus. Hanc etiam
 opinionem tenet Richard. Malumb. Gulielm. de Cugno, & Bald.
 in l. Paulus ff. de statu. homin. idem Bald. in l. ex libera. C. de suis
 & legiti. nam ad hoc vt filius legitimetur, requiritur quod sit na-
 tus ex soluta & soluto. vt in d. c. tanta. Hanc opinionem tenet Ci-
 tuenes in l. xii. Tauri. numero 12. & ibi Pala. Ruuj. nume. 31. Gu-
 lielm. Mayne. in d. l. quoties idem num. 9. ff. de regu. iuris Syluest. Al-
 dobrandinus in d. §. fina. num. 11. Institu. de nupt. Maria. Soci. Iun.
 in consi. xxxi. numero 44. volumi. 2. de iure regio probatur in l. 2.
 titu. xv. par. 4.

Quæ limitatio non procedit, quodocunque vnus coniugū igno-
 rabat impedimentum quod alter fuisset coniugatus, nam si quis
 ignoranter contraxit matrimonium cum coniugata, filij inde
 DD 4 geniti

D. Petri Duen.

geniti sunt legitimi, vt supra dixi in ix. ampliat. secus vbi non interuenit contractum matrimonij, sed a principio aliquis habuit filium sine matrimonio ex muliere coniugata, nam tunc etiam si pater ignoraret mulierem illam coniugatam esse filius non legitimitur ex subsequenti matrimonio. Ratio est secundum Ioan. Andr. in d. c. tanta. & ibi Abb. num. 8. quia contrahens matrimonium dat operam rei licite, ideo excusatur ex ignorantia, sed admittens virum sine matrimonio, dat operam rei illicite, ideo ignorantia sua non est probabilis, nec etiam excusat. Quam opin. tenet Ant. de But. in d. c. tanta, & ita debet intelligi glo. ibi in verbo, alia. & supra. d. ix. ampliatio. & ita expresse vltra Siluestrum vbi supra tenet Casillo in l. ii. Tauri. nu. x. & 11.

4 Quarto fallit, in filio vulgo concepto: nam talis filius non legitimitur per subsequens matrimonium, quia spurius est, vt in l. vulgo. ff. de statu hom. vbi dicit quod vulgo concepti, patrem demonstrare non possunt. Hanc opin. non solum de iure ciuili procedere, sed etiam de iure canonico, tenet expresse Ludou. de Sardis in tracta. de naturalibus liberis, in c. de legitimatione per verum matrimonium quaest. 7. nume. 21. & quod isti filij, non legitimentur, tenet Guliel. Mayne. in d. l. quoties idem numero 16. ff. de regul. iuris l. 1. in consil. ccxxxiii. colum. 2. volum. 2. Bal. in l. eam quam, nume. 24. C. de fideicom.

5 Quinto fallit, in filio furiosi: nam filius natus ex furioso patre, non legitimitur per subsequens matrimonium. Quam questionem mouet Ludo. de Sardis in c. de legitima. per verum matrim. q. 5. nu. 29. vbi non determinat in supra dicta limitatione, sed pro ea est text. expressus in c. dilectus filius. de sponsal. vbi furiosus matrimonium contrahere non potest: si ergo non potest contrahere, non poterunt filij legitimi. Quae legitimitio procedit in perpetuo furioso, nam si furiosus haberet dilucida interualla, tunc matrimonium contrahere potest in dilucidis interuallis, & sic legitimentur filij, vt est glo. & ibi Doct. in d. c. dilectus. Et in dubio matrimonium praesumitur contractum tempore furoris alius coniecturis cessantibus, & sic matrimonium est nullum. & filij, non legitimentur, & allegati matrimonium contractum fuisse in dilucido interuallo, incumbit onus probandi, vt est gl. communiter approbata in c. fin. in verb. cum potestate. de successio. ab intest. & in c. indicas Hermanu. 7. q. 1. & hanc opi. dicit esse comm. Ias. in l. patre furioso nu. 5. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. Pro quo facit notabile dictum Ancha. in Clem. furiosus. nu. 6. de homicidio, vbi tenet, qd si probatum est per vnam partem aliquo tempore quem esse furiosum, & ex aduerso probatur eum fuisse sane mentis, & habuisse dilucida interualla, hoc vltimum non sufficit ad validandum actum gestum, nisi specialiter probetur eum fuisse sane mentis tempore actus gesti. & dicit ibi Ancha. se ita obtinuisse, Quam opinionem, sequitur Ias. in d. l. patre furioso, numero 6.

Limita

- 6 Limita sexto, non habere locum in filio incestuoso qui natus ex consanguineo & consanguinea. Ita tenet Abb. in d. c. tanta num. 12. Bar. in l. in concubinato. ff. de concubi. Io. Fab. in §. si. Instit. de nup. Cifuentes in d. l. 12. Tauri. nume. 13. Hippo. in sing. 121. & ita quandoque parentes propter aliquod impedimentum iuris diuini vel canonici non poterant contrahere matrimonium tempore conceptionis & natiuitatis, tunc filii iam nati non legitimantur per subsequens matrimonium. Ita tenet Abb. in d. c. tanta. Bal. in l. & si cōtra C. de nup. Ioan. Faber. in d. §. fina. Bar. in d. l. in concubinato. & Cifuentes in d. l. 12. Tauri. nume. 13. Soci. Iuni. in consil. 31. numero 47. volu. 2. facit tex. in d. §. fina. insti. de nupt. & in l. cum quis. C. de nura. libe. & in d. cap. tanta. Eandem opinionem tenet Io. Crottus in repe. l. Gallus. in §. & quid si tantum. nume. 170. ff. de libe. & posth. & hoc latissime profequitur, Curt. Seni. in consil. 73. in 3. dubitatione, nu. 18.
- 7 Limita septimo, quandoque clericus in minoribus constitutus haberet beneficium tempore quo habuit filium, nam tunc ille filius non dicitur naturalis, nec potest legitimari per subsequens matrimonium. Ita concludit Bart. in d. l. in concubinato. nume. 5. ff. de concubi. sequitur Ludou. de Sardis in tract. de legitimatione in 2. par. questio. 3. cap. de legitimatione per verum matrimonium. nume. 17. Anto. de Rosellis in tracta. de legitimatione, lib. 1. c. de causa materiali legitimationis. nume. 3. Hanc etiam opinio. tenet Pala. Ruyos in l. 11. nume. 15. in ll. Tauri. & in l. 9. nu. 39. & in repe. c. p. vestras. in 3. notabili §. 21. nume. 21. Cifuentes in l. 12. Tauri. nume. 16. Præpo. in c. per venerabilem. in §. quod autem. nu. 12. qui. fil. sint legi. sed si clericus iste non haberet beneficium, licet esset in minoribus constitutus, filius esset legitimatus per subsequens matrimonium. Contrarium tamen, imo quod etiam si clericus in minoribus ordinibus constitutus habeat beneficium, filius legitimatur per subsequens matrimonium, post longam disputationem concludit Ioan. Andræ. in regula, sine culpa. numero 3. versi. primo ego probabo. de regu. iur. lib. 6. quem sequitur Bal. in c. 1. in §. naturales. si de feudo sue. contro. inter domin. & agnat. in vsibus, feudo. & ibi expresse Matthæ. de Afflict. in 5. notab. num. 38. hoc tenet. Hanc etiam opi. tenet Anto. de Bur. in d. cap. tanta. & ibi expresse Præposi. post longam disputationem, in 6. q. nume. 12. & 13. idem Præpo. in c. per venerabilem. in §. quod autem. nume. 12. eod. tit. vbi remittit se ad ea que dixit in d. c. tanta. gloss. in pragma. sanctio. in titu. de concubinaris §. ipsas. in verb. arcere. Nico. de Vbal. in tracta. de successio. ab intestato. nume. 60. & tenet expresse, Ioan. Brunel. vbi eam latissime examinat, in tracta. de sponsalibus, in 2. conclusione, nume. 26. Et pro hac opinione vltra plura fundamenta adducta a supradictis doctor. facit, nam matrimoniū cōtractum a clerico beneficiato in minoribus constituto cum concubina, valet & tenet, licet amittat beneficium c. 1. & c. quod a te. de cleri. coniuga. si ex-

D. Petri Duen.

go. matrimonium valet, & tempore conceptionis vel natiuitatis poterat contrahere cum concubina, filij dicuntur naturales, & sic legitimantur ex subsequenti matrimonio. facit text. in l. 11. in legibus Tauri.

8 Octauo fallit, quodocunque nobilis matrimonium contraxit cum uili et rustica, vel cum meretrice, nam ex tali matrimonio filij non legitimantur. Ita tenet Ang. in Authen. quibus modis natura. et fici. legi. in princ. nume. 1. & in §. sed illud, nume. 4. vbi dicit habuisse istam questionem de facto, quod quando mulier est vilissimae conditionis, & maritus nobilis & diues, inter quos honeste matrimonium esse non potest, filij non legitimantur per subsequens matrimonium. Hanc opinionem tenet Bald. in Authen. item si quis. C. de natu. libe. & in l. 2. C. quibus res iudicata non nocet. Præposit. in d. c. tanta. numero 27. Martinus Laudensis in tracta. de legitimatione. nume. 158. Cæpola in cautela 150. incip. debes scire Curtius Iunior in cõ. fil. 136. numero 10. Hanc opinio. dicit esse communem, & ab ea non recedendum in iudicando & consulendo, cum non habeat contradicteorem, Maria. Soci. Iunior in cõ. 52. numero 2. vol. 1. eam etiam communem dicit Syluester Aldobrandinus in d. §. fin. nu. 1. In illis de nuptiis. pro qua opi. est tex. in d. Auth. quib. mod. natu. efficiam legi. in §. sed aliud. in versic. nec dignam eam existimauit legitimo quodam nomine. & ibi expresse Ange. vt supra dixi. Hanc etiam opi. tenet Rui. in consilio 117. numero 5. & 6. libro primo, Gerard. de Petra sancta in sing. 60.

Contrariam tamen opi. tenet expresse Nicola. de Vbaldis in tracta. de successio. ab intesta. nu. 61. & 62. quã opi. reprobandò supra dictam tenet Iaf. in cõ. 234. vol. 2. col. in versic. sed præmissis non obstantibus, vsque ad si. Ripa in repe. l. si nunquam. C. de reuocad. donatio. numero 55. Pala. Rui. in l. 1. numero 32. Tauri. Pro qua opi. facit, nam aut Ang. præsupponit matrimonium tenere cum tali muliere, prout ipse videtur præsupponere per rationem tex. in d. c. tanta considerantis an tempore coitus potuerit esse matrimonium & nihil aliud, certe filij antea nati legitimantur per subsequens matrimonium, & per regulam traditam per Io. And. in d. reg. sine culpa. in Mercurialibus, prout refert Anto. de Butrio in d. cap. tanta. vbi dicit, quod est quocunque coitu natus, legitimatur per subsequens matrimonium, dummodo tempore coitus potuisset esse matrimonium inter virum & mulierem, eo casu quo legitimus consensus interuenisset, vnde de iure canonico talis filius legitimatur, quicquid forte aliud disponatur per ius civile. Aut Angelus præsupponit matrimonium cum tali muliere non tenere, & tunc licet de iure civili illud possit procedere, quia prohibitum est matrimonium inter tales l. Imperialis. C. de nuptiis. & l. humilem. C. de incestis & inuili. nupt. tamen de iure canonico, quod sequendum, c. penul. & c. facta. tale matrimonium tenet. Pro qua opinione facit quod supra dixi in 18. amplia. Facit etiam, nam matrimonium etiam cum meretrice, &

& persona ignominiosa contrahi potest, vt in cap. integritas in §.
 fina. & in cap. non est culpandus. 32. questio. 1. in c. inter opera. de
 sponsa. in cap. quemadmodum. versicu. alioquin. de iur. in l. 3. in
 §. si emancipatus. ff. de con. ra tab. in l. si vxor. in §. sed si ea & in §.
 fina. ff. de adulter. & in l. cum ita. & ibi Barto. ff. de condit. & de-
 monst. Et pro ista opini. dicit Nicolans de Vbaldis, vbi supra, fa-
 cere quod notat Ange. in Authen. vt liceat matri & auig. in §. quia
 vtro legem dum protulimus. colla. 8. vbi expresse dicit hec verba,
 numero 10. & inter alios casus nota de eo qui vult legitimare filios
 ex eo natos, & ex muliere uili aut meretricis, quia non potest, nisi
 instrumenta dotalia sequantur. sentit ergo Ange. a contrario sensu,
 quod si sint instrumenta dotalia, possit cum huiusmodi muliere, vili
 aut meretricis contrahi matrimonium, per quod filij ante suscepti
 legitimerentur. Vnde concludendum est quod matrimonium contra-
 ctum cum personis uilibus teneat, & proles antea suscepta legitime-
 tur. Pro hac opinione facit etiam quod notat Bal. in l. eam quam
 numero 24. C. de fideicommiss. vbi dicit, quod per matrimonium cō-
 sequentes omnes possunt legitimari, præter vulgo conceptos, eo quia
 patet est incertus. Et hanc etiam opinionem tenet Deci. in consi.
 155. numero 1. in l. col. Lauren. Sylvanus in consi. 3. numero. 44.
 Et non obstat. text. in text. in d. §. sed & aliud. in quo se fundat An-
 ge. vbi supra, & ceteri Doctor. quia text. ille loquitur in vulgo. con-
 cepto, qui vt supra dixi in 4. limitatione, non legitimatur ex matri-
 monio subsequenti. Et pro ista opinione est text. de iure regio in l.
 1. titu. 13. parte 4. sup. a allegato in 12. ampliatione, & text. in l. 72.
 titu. 2. ead. parte, vbi text. dicit. (y aun ha otra fuerca el casamiento
 segun las leys antiguas, que maguer la muger fuere de vil linage
 se casare con Rey, deuenla de llamar Reyna.) Et sic præsupponit
 text. ille qd mulier ignobilis potest cōtrahere matrimonium cum no-
 bili, & etiam cum rege, & matrimonium ualet, si ergo matrimo-
 nium ualet, filij antea habiti, bene legitimantur. Et hanc opinio-
 nem contra Angelus vbi supra, tenet Pala. Ruuios in repeti. cap.
 per vestras in 3. notabi. §. 20. numero 17. versiculo, ex his etiam re-
 soltat. & Gulielmus Casiadorus in decisio, vnica, numero 6. in tit.
 de sponsalibus.

9 Nono fallit quandocunque filius non consentit in legitimatione,
 quia inuit non legitimantur. Vt est text. in §. generaliter, in Auth.
 quibus modis natura. effi. sui. colla. 7. ibi, dum & filij hoc ratum ha-
 berint, & ibi expresse Iacobus de Bellouiso, & Ange. numero 7.
 Guliel. de Cugno, Alberi. Fulg. & Pau. de Castro, in l. benignius. &
 ibi Bal. ff. de legibus. Marinus Laudensis in tract. legitimatione,
 numero 160. Ludoui. de Sardis in tract. de naturalibus libris. c. de re-
 quisitis in legitimatione, nume. 2. Nicol. de Vbaldis in tract. de suc-
 cessione, ab intestato. libro 1. numero 64. Anto. de Rosellis in tract. de
 legitimatione, cap. de causa formali legitimationis, numero 11. An-
 gelus, in §. fin. numero 9. Instit. de nupt. Gulielmus Mayne. in d.
 1, quoties

D. Petri Duen.

l. quoties idem. nume. 97. ff. de reg. iur. Lauren. Sylua. in consil. 7. no-
me. 37. Ange. per text. ibi. in Authen. quibus mod. natu. effi. legi. in
. §. 1. & pro ista opin. est tex. in l. inuiti. ff. de his qui sunt sui vel alie.
iur. Eandem opinionē. tenet expresse. Nicola. Boer. in decisio. 160.
nume. 2. & 3. Matthe. de Affict. in. cap. 1. §. naturales. in quinto no-
tabili. numero 26. si de feudo sue. controuersia inter domi. & agnat
Vassalli. Aretinus in l. Gallus. §. forsitan. numero. 46. ff. de libe. &
posthu. & ibi Soc. numero 5. Ioann. Brunellus in tracta. de sponsa-
libus. conclusio. 2. numero 16. Barba. in repetitio. l. cum acutissi-
mi. numero 251. C. de fideicom. Contrariam tamen opinionem
tenet Angel. in consil. 107. numero 5. col. 2. versicu. hodie autem.
vbi tenet. quod in legitimatione quæ fit per subsequens matrimo-
nium. non requiritur liberorum consensus. fundat per se tex. in §.
fit igitur licentia. & ibi glo. in verbo. fraudare. in Authen. quibus
mod. natu. effi. legi. colla. 6. quam opinionem tenet etiam Salice. in
disputatione inepien. Mediolanensis quidam. in 2. dubio. artic.
3. Prepo. in dicto cap. tanta. quæstio. 13. numero. 23. & in capi. per
venerabilem in §. quod autem. numero 17. versiculo octauus mo-
dis. Couarru. in Epitome de sponsalibus. in 2. parte. cap. 8. §. 1.
numero 13. & Pala. Ruuios in repet. cap. per vestras. in 3. notab. §.
20. numero 17. in fine. versiculo. item infertur. Montaluus in glo.
l. 2. titu. 6. libr. 4. fori. & eam videtur tenere Parisius in consil. 14.
numero 36. volu. 2. Sed nihilominus prima opinio videtur mihi
magis vera. imo quod non solum in legitimatione quæ fit per re-
scriptum. sed etiam in legitimatione quæ fit per subsequens matri-
monium. requiritur filiorum consensus. vt patet ex text. in d.
. §. generaliter. iuncto text. in §. reliqui igitur. & in §. si quis igitur.
in dicta Authen. quibus mod. natu. effi. legi. colla. 6. nam supra Im-
perator posuit plures modos legitimandi. inter quos est iste per sub-
sequens matrimonium. postea autem per modum regulæ dicit. &
generaliter in omnibus qui per prædictos modos deducuntur ad
legitimum ius. tunc hoc volumus obtinere dum & filii hoc ratum
habuerint. Nam ponderando illud verbum. prædictos modos appa-
ret quod refert se ad modum legitimandi per subsequens matr. mo-
nium. quem modum supra retulerat in dicto §. & in d. §. si quis igitur
qualitatibus. l. asse toto. ff. de hære. Instit. & Authen. si quis in aliquo
documento. C. de æden. cum aliis.

Nec obstat text. in quo se fundant supra dicti Doctor. in d. §. fit
igitur licentia. in verbo. fraudare. quia licet tex. ille innuat quod
pater possit contrahere matrimonium & legitimare filios. si filij nõ
occultarent matrem. & per consequens facere eos legitimos ip-
so iure. non tamen per hoc tollitur quin ius legitimatōnis quæ-
situm filiis. non possit extinguī si filij expresse nolint esse le-
gitimi.

10 Decimo limita. quod ad hoc vt talis legitimatio procedat per se-
quens

quens matrimonium, requiruntur instrumenta dotalia de iure civili: alias illis non confectis, filij non legitimantur. Ita probat text. in §. si. & ibi gl. in ver. instrumentis. Instit. de nup. vbi gl. allegat alia quam plura iura quæ hoc probant. Hanc opi. tenet Bal. in l. cum multæ. col. j. C. de donatio. ante nup. & in l. nec filium. C. de nup. & in l. eam quam. nu. 27. C. de fideicō. Ang. in l. cōtrahitur. ff. de pigno. Ioan. Brunel. in tract. de sponsa. conclu. ij. nu. 14. Quæ opinio de iure canonico non procedit: quia de iure canonico valet matrimonium. & filij legitimantur sine dotalibus instrumentis: vt est glo. §. in c. l. in ver. contubernia. xxx. q. v. Abb. in d. c. tanta. in j. nota. & ibi doct. vbi dicit, quod ita communiter tenetur, fundant se doct. per tex. in d. c. tama. scilicet propter vim & potentiam matrimonij. matrimonij autem non requirit nisi consensum ad eius perfectionem, ad cuius esse non requiritur instrumentum dotale. Eandem opi. tenet Ang. in §. si. nu. 8. Instit. de nup. Iaf. in consi. clxviii. nu. 7. lib. iij. Dec. in consi. clv. nu. 1. vbi dicit hanc esse com. opi. idē Dec. in l. iura sanguinis. ff. de reg. iur. Hippol. in sing. ccl. Matth. de Aff. in c. j. in §. naturales. in v. notāb. numero. 17. si de feud. sue. contro. inter domi. & agna. in v. si. feud. Ant. de Rosellis in tract. de legitimatione. c. de formati causa legitima. nu. 5. Quam opin. dicit Abb. vbi supra cōmuniter Legistas tenere. Ang. in consi. xxxix. nu. 6. tenet supra dictam opin. Abb. esse veram quo ad hoc vt filij legitimetur, quia in hoc attenditur ius canonicum: sed ad successionem in quo attenditur ius civile, talis legitimatio sine instrumentorum dotalium confectioe, non operatur quo ad bona existentia in terris Imperij. Sequitur Bal. in l. neque. la. j. C. de nupt. & in l. si qua illu. ff. de verbi. item. C. ad Orphicia. Aluaro. in c. j. in §. naturales. si de feud. sue. contro. inter domi. & agna. col. v. vers. quæro quid si filius. Cy. post Iacob. de Arenis in l. & si cōtra. C. de nup. & in l. si. C. de interd. mari. Ang. in Auth. de incestis nupr. in §. dubitatū. post glo. ibi. in ver. confectioe. colla. ij. in l. nuper. C. de natura. libe. eandem opi. tenet Prepo. in d. c. tanta. q. x. nu. 20. vers. descendo ad testū. & Syluest. Aldob. in §. si. nu. 15. Insti. de nupr. Maria. Socin. in consi. l. ij. nu. 4. vol. j. & hanc dicit esse com. Cur. iu. in cōf. cxxxvi. nu. 7. & ab ea in iudicādo & cōsulēdo recedendū nō esse. Contrariam tamen opinionem: imo quod non solum in terris ecclēsiæ, verum etiam in terris Imperij, quo ad successionem filij legitimantur ex subsequenti matrimonio, tenet expresse Alexā. in l. ex factio. in §. si quis rogatus. nu. 19. ff. ad Trebel. vbi reprobatur Ang. in d. consi. Ratio est supra dixi: quia in materia matrimoniali standū est iuri canonico, etiam in terris imperij vt dicit glo. in §. i. Institu. de nupt. & in §. i. in glo. i. Instit. de gradi. late docto. moderni, in l. priuilegia. C. de sacrosanctis eccle. & in d. c. per venerabilē. qui filij sint legit. tex. & ibi Archidia. in c. euphemium. in §. hinc colligitur. ij. quæstio. iij. Felin. in Rubric. de sponsa. nume. 6. vers. octauo in causa matrimoniali, & ideo communis opinio est, quod nullis confectis

D. Petri Duen.

confectus instrumentis dotalibus, per subsequens matrimonium filij antea nati legitimantur: ut in d. c. tanta. ubi non requiruntur aliqua dotalia uel nuptialia instrumenta, & generaliter & distincte loquitur. Hanc opinionem tenet Cynus in d. l. nuper. C. de natura. libe. Ioan. Andr. in regu. sine culpa, in Mercurialibus: regu. iur. lib. vi. Salicer. in l. cum quis, & in Authen. si quis habens. C. de natura. liberis. Ioan. Faber in §. final. Instir. de nupt. nume. 2. Felin. in c. num. 12. de spons. Ang. in §. fina. nume. 8. Institu. de nupt. ubi dicit, quod cum in tali casu attendatur ius canonicum, hoc debet etiam seruari in terris Imperij. Iaf. in l. sed & quæsitum, col. penult. ff. de libe. & posthum. & in l. generaliter. §. cum autem. col. penult. C. de instit. & substitu. Coruaru. in epitome de sponsal. §. part. c. 8. §. ij. nu. 8. Et eam dicit communem, & ab ea in iudicando, & consulendo recedendum non esse. Deci. in consi. cly. num. 2. Car. Ruin. in consi. ccxi. nu. 5. lib. j. & consi. xiiij. nu. 46. cum alijs. lib. ij. Laurent. Silu. ubi latissime eam examinat in consi. iij. nu. 30. cum sequen. Gahel. Mayne. d. l. quoties idem, a num. 17. vsque ad nu. 22. ff. de regu. iur. Bartho. Fumçus in sua Summa Armilla: in verbo, filius. §. xj. ubi dicit ita communiter practicari.

21 Limita undecimo, si mulier illa non sit in schemate concubinæ domi retentæ. Ut in Authent. quibus modis natura. efficiat. sui. in §. si quis autem defunctus, in Authent. de triente, & semi. in §. confideremus. versicul. & hoc dicimus in concubinæ. collatio. vij. & ita illa iura ad hoc ultra doctor. ibi, allegat Anto. de Rosellis in tractatu de legitimatione, lib. j. c. de causa materiali legitimationis: nu. 45. & dicit communem Curt. Iunior in consi. cxxxvi. nu. 9. Quæ opinio de iure canonico non procedit: imo etiam si mulier non sit retenta in schemate concubinæ, filij antea nati legitimantur per subsequens matrimonium, de iure canonico contra ius civile: ita expresse gloss. in ca. innotuit, de electio. & ibi compostel. Ioan. Andreg. Imol. Panorm. & communiter docto. Goffredus in Summa, de filij presbyte. vers. quid si quis. glo. in c. qualis. xxx. quæst. v. Abb. in d. c. tanta, nu. 12. & in c. per venerabilem, nu. 31. qui filij sine legit. pro qua opinione est tex. in d. c. tanta; ubi ad hoc ut filius dicatur naturalis, & legitimetur per subsequens matrimonium, non sufficit super concubinato: sed indistincte propter potentiam matrimonij legitimat ante genitos. Nec debemus attendere ad concubinitum: quia expresse damnatus est de iure canonico: c. nemo. xxxij. q. iij. imo de iure civili, per tex. in cap. j. de filiis natis ex matrimo. ad Morganicam contract. in vsibus seu. & dicit Hostien. in d. c. tanta. quod hodie de iure civili omnis coitus est reprobatus præter vxoriorum per tex. in Authen. de lenonibus, collatio. iij. & in Authen. scenicas mulieres, collatio. v. & in Authent. de incest. nup. colla. iij. & in similibus, in quibus Imperator dicit, quod est amator castitatis: & quod in istis spiritualibus vult sequi canonum dispositionem; ut in Authent. de ecclesiasti. titul. collatio. ix. alias ex opinio-
ne

ne contraria sequeretur, quod magis faueretur peccato diuino, & continuo, quam momentaneo: quod non est dicendum, ut in c. fin. de consuetudi. & capit. cum haberet, de eo qui duxit in matrimo. quam polluit per adulter. & cap. cum ecclesia, de simo. cum similibus. Et hanc opinionem tenet Bald. in consil. cxxix. volum. ii. & in consil. ccxv. col. fina. libr. iij. Ioan. Brunellus in tracta. de sponsa. conclusione ij. nu. 27. D. de Couarruias in Epitome de sponsa. in ij. parte cap. viij. §. iij. numero 2. & Gulielmus Mayner. in d. l. quotiesdem, numero 12. Preposit. in d. c. tanta, num. 6. Aymon Crauenus in consil. clxvi. numero 8. vol. i. Nicola. de Vbaldis in tracta. de successio. ab intesta. in 1. parte. numero 58. & expresse Sylu. Aldobrandinus in §. fina. nu. 12. Instit. de nupt. las. in consil. §. col. iij. versu. extat ergo ex predictis vera conclusio. vol. iij. Ripa in repe. l. si unquam. C. de reuocand. donatio. nu. 55. Rodericus. Xarez in l. j. tit. vi. libro iij. fori: folio 83. pagi. 2. Pro qua opinio. est tex. de iure Regio. in d. l. xi. Tauri.

¶ Duodecimo limita non procedere, quandoque matrimonium non est contractum in facie ecclesie: nam ad hoc ut filij legitimetur, requiritur quod matrimonium in facie ecclesie contractum sit? Et est text. in Authent. quibus modis natura. efficiant. legi. in §. si vero etiam, & in §. sequenti. colla. vi. & in capit. cum inhibito. de clandest. despon. facit tex. & ibi doctor. in cap. ex tenore, qui filij sint legit. & ita expresse tenet per dict. iura Marth. de Afflict. in c. 1. in §. naturales. in v. notab. nume. 32. si de feudo fuerit controuer. inter domi. & agna. Maria. Socin. Junior in consil. xxxi. num. 46. libr. 2. & ibi supra dicti Doctor. ponunt quando matrimonium dicatur contrahi in facie ecclesie. Eandem opinionem tenet Hostien. in Summa. de clandest. desponsa. §. si. colum. iij. versu. secus puto. & in Summa. qui filij sint legit. §. 2. Ioan. Faber in §. si. Instit. de nuptis. August. Berous in quaestio. cvii. numero 1. cum seq. vbi ponit rationem.

¶ Decimotertio fallit, quando concubina ex qua filius genitus fuit erat Sarracena, Iudaea, uel alias infidelis: nam tunc filius non legitimatur ex subsequenti matrimonio. Ratio est: quia nec tempore conceptionis nec natiuitatis poterat inter parentes legitime contrahi conjugium? Vt in c. caue. xxviii. q. 1. & in c. ius gentium. 1. dict. Tradit hoc Couarru. in Epitome de sponsali. in ij. par. c. vi. §. xi. Iaco. Septimaensis in lib. Catholicarum institutionum: ca. xl. nu. 7. & sic cum inter eos non possit contrahi matrimonium, filij non legitimantur. tenet Hostien. Ioan. Andreæ. Anto. Abb. nu. si. Prepositus nu. 11. in d. c. tanta: ubi reprobant opinionem Calderini, qui contrariam tenuit. Hanc etiam opinionem tenet Cisuetes in l. xij. Tauri. nu. 15. Guliel. Mayne. in d. l. quoties, idem, nu. 10. Ioan. Brunel. in tracta. de sponsalibus, conclusione 2. nu. 28. ubi reprobat Anto. de Rosellis qui contrarium tenuit in d. tract. de legitimatione, libr. 1. c. de causa materiali legitimationis, nu. 28.

Decimo.

D. Petri Duen.

14 Decimoquarto limita, quod talis legitimatus ex subsequenti matrimonio, non tollat ius primogenituræ iam nati: stante consuetudine quod primogenitus succedat in maioratu: vt si aliquis habuit ex aliqua concubina filium naturalem, & postea duxit vxorē, & qua suscepit filium legitimum & naturalem: postea mortua vxor accepit concubinam in vxorem, & sic filius est legitimatus ex subsequenti matrimonio: iste filius sic legitimatus non excludit a successione maioratus secundo natum legitimum. Hanc opi. tenet Io. Andr. vbi eā examinat post Richar. Malum, in regul. sine culpa de reg. iuris, lib. vi. quem sequuntur Henricus, Cardina. & Anchar. nu. 12. in d. c. tãta. Iaf. in l. quories. nu. 40. C. de rei vend. & in l. Galus. in §. & quid si tantū, in j. lectu. nu. 89. ff. de liber. & posthu. & ibi Alex. col. fi. & ibi Lancel. Galia. nu. 80. Albe. in l. cum quis. C. de natura. li. & ea dicit communem Cifuentes in l. xl. Tauri: in primo Castillo in l. xii. Tauri. num. 20. & ibi Pala. Ruuios nu. 18. Hanc opinionē, vbi eam latissime examinat, tenet Carol. Molinæ in Cōsue. Parisi in tit. i. §. viij. gl. j. quæst. vij. nu. 34. cum seq. Io. Crier. in tracta. primogenitu. q. xiiij. vbi eam per totam q. examinat. & Nicol. Boeri. in decisio. 1. lx. nu. fi. Maria. Soci. Iuni. in consi. li. num. 7. lib. j. Alber. in l. cum quis. C. de natur. libe. Cur. Seni. in cōsi. lxxv. nu. 29. verfi. sexto ex capite. Hanc etiam opi. vbi adducit octo fundamenta, & ad omnia quæ pro contraria parte adducuntur respondet, tenet Ioan. Brunel. in d. tract. de sponsa. in ij. conclusio. num. 31. cū aliis. Alex. in cōsi. xxv. nu. 2. lib. j. Tiraquel. in repet. l. si vnquis. in verbo, susceperit liberos. nu. 64. idem Tiraquel. vbi refert plures alios docto. eam tenentes. & quam plures tenentes contrariam partem, in tract. de primogenitura. q. xxxiiij. per totam. Et pro ista opi. vltra ea quæ ipse tradit, est text. expressus in d. c. tãta: vbi dicitur quod filius est legitimus post matrimoniu contractum: ergo præiupponit quod antea vere legitimus non erat: & sic primogenitus ex matrimonio, est primogenitus censendus: cum eo tempore quo ipse natus fuit, nullus erat primogenitus, & ita illum textum ad hoc notat Alcía. lib. iij. Paradoxorum: c. xiiij. quem sequitur Syluest. Aldob. in §. fi. nu. 14. Instit. de nup. Item pro ista opin. facit: nam legitimatio non trahitur retro in præiudicium alicuius: vt est text. in Auth. quibus modis naturales efficiantur legitii. in §. liceat, & in §. & hoc licet, colla. vi. & in l. si mulier diuerterit. ff. soluto matrim. & ita concludunt doct. in d. §. & quid si tantum. & isti secundo legitime nati statim fuit ius quæsitum probabili spe: vt videre est in c. quamuis. de rescri. lib. vj. igitur in tanto præiudicio nõ debet fictione iuris legitimatio ista ad natalia deduci. Quæ opi. est tenēda per ista & alia fundamenta quæ adducit doc. supra relati. licet multi quæ ipsi referunt contrariū teneant: per tex. in l. cū quis. C. de nat. libe. ibi. grarias agere fratribus suis posteriores debeant, quorū beneficio ipsi sunt iusti filij. sed tex. ille loquitur quā filij sunt ex vna & eadem matre: supra dicit, quæst. quando sunt ex diuersis matribus: & sic non obstat.

R E G V.

REGVLA CCCLI.

FILIVS non potest vocare patrem in ius sine venia. Hanc regulam probat tex. in l. si. C. de in ius vocan. & in l. parentes. ff. eo. si gl. in §. pœnales in verbo. vel parentem. Instit. de actio. De iure regio probatur in l. iij. tit. 2. par. iij. Circa quam regulam, vide Cædilla, Coutam in Memora. iuris, in verbo filius.

Hic reg. limitat duobus modis Bernar. de Luco in reg. ccxciii. remittendo se ad Iaf. in §. pœnales. nu. 60. Instit. de actio.

1 Amplia primo, procedere in filio naturali. Ita probat tex. in d. l. parentes. & in d. l. iij. tit. 2. par. iij.

2 Amplia secundo procedere, etiam in patres. siue matres spirituales. licet qui eos leuant de facto fonte. Ita tenuit Guliel. de Cugo. Paul. Bal. Ang. & Rom. Alex. & Iaf. in l. generaliter. ff. de in ius vocan. Ang. & Fulgo. in l. adoptiuum, per illum text. ff. eo. titu. Paul. Frac. in c. postremo, col. pen. de app. Ang. & ibi Iaf. & Gome. nu. 4. in d. §. pœnales. Instit. de act. Guliel. Benedictus in repe. cap. Rainatus. in verbo, & vxorem nomine Adelasiam, nu. 765, Tiraquel. in repe. l. si vnquam. in verbo, susceperit liberos, nu. 18.

3 Amplia tertio, habere locum in filijs adoptiuis: nam patres in ius non possunt sine venia vocare. Vt probat text. in l. adoptiuum, & in d. l. si. ff. de in ius vocan. Ratio est: quia appellatione patris. & filij, comprehenduntur etiam adoptiuus. Hanc etiã opinionem tenent doc. contra gl. ibi, in §. sed ea omnia. Instit. de hæred. quæ ab intesta. Guliel. Benedictus in d. verbo, & vxorem nomine Adelasiam, nu. 744. Ludouic. Gome. in §. pœnales, nu. 24. Instit. de actio. Tiraquel. in d. verbo, susceperit liberos, nu. 21. Syluest. Aldobran. in §. sed hoc, nu. 3. Instit. de adoptio.

4 Amplia quarto, habere locum in matre: Vt in l. iij. in si. ff. de in ius vocan. & in l. si. C. eod. tit. & in d. l. iij. titu. ii. par. iij. quod uide per Decium in l. si. nu. 7. C. de in ius uocan.

5 Amplia quinto habere locum, etiam si filius sit in dignitate constitutus, vt miles: nam non potest vocare patrem in ius sine venia. Ita probat glo. in l. cogi. in verbo, contra obsequium, ff. ad Trebell. Ang. in prin. Instit. de patria potest. & in §. item inutilis. col. si. Instit. de iur. stipula. Syluest. Aldobra. in §. ius autem, nu. 21. Instit. de patria potest. Iacobi. de sancto Georg. in l. adoptiuum. nu. 8. de in ius vocan. Franc. Purpura. in l. si. nu. 34. in tracta. quem fecit post legem illius. l. C. de æden.

6 Amplia sexto habere locum, si filius implorat officium iudicis: Ita probat gl. in d. l. cogi. in §. si pater, in versi. contra obsequium, ff. ab Trebel. & in §. pœnales. in gl. si. Instit. de actio. ita tenet Deci. in l. si. in j. not. & ibi Aret. C. de æden. & Iaf. & Purpura. nu. 35. idem Iaf. in d. §. pœnales. nn. 67. & in l. j. nu. 8. ff. de iurisdic. omn. iud. Syluest. Aldobran. in §. libertinorum, nu. 20. Instit. de liberti, quamuis

EE idem

idem Iaf. dubitet de hoc in l. nec quicquam, in §. vbi decretum, no. 78. de offi. proconf. & lega.

- 7 Amplia septimo, ut non sufficiat petere veniam nisi impetretur. Ita probat glo. j. in l. venia edicti. C. de in ius vocan. quam sequitur ibi Lancel. Deci, pro qua opi. est tex. in §. si. Insti. de poen. temeritan. in versi. postalauerit, & impetrauerit. Et ideo si iudex designauerit, erit superior ad eundem: per tex. cum gl. in c. si religiosus, l. electio. lib. vj. Non tamen exigitur expressa, sed tacita impetratio sufficit, secundum Ioan. Fabr. in dicto. §. poenales. argu. tex. in l. libertis. la. ij. ff. de in ius vocan. Ludou. Gomezius in d. §. poenales, nume. 7.
- 8 Amplia octauo in tantum procedere supra dictam conclusionem, ut in hoc rusticitati non parcatur. Ita tenent Salic. Areti. & docti. in l. ij. C. de in ius vocan. pro qua facit dictum Bal. in l. quicumque. col. pen. C. de seruis fugi. versic. & nota. vbi dicit, quod in his que sunt contra spem honestatis, non parcitur rustico. ita etiam tenet Iaf. in l. si quis id quod. ff. de iurisdic. om. iudi. Purpuratus in dicto tracta. posito post. l. si. C. de eden. nu. 29.
- 9 Amplia nono, ut huic tali iuri honorifico persone preedite renuntiare non possit. Ita concludit Alex. in l. alia. in §. eleganter. col. ij. ff. solu. matri. vbi respondit ad tex. in l. quamuis. ff. de in ius vocan. quod ob stare uidetur Purpura. in supra dicto tract. nu. 34.
- 10 Amplia decimo, ut poena sit exigibilis, & processus annullentur. Ita concludit Cy. Alex. & docti. in d. l. ij. C. de in ius vocan. quam opi. dicit esse communem Fran. Purpu. in d. tracta. nu. 36. quamuis ipse contrarium teneat.
- 11 Amplia vndecimo, habere locum in patrono: nam libertus non potest eum uocare in ius sine venia. Vt in l. j. & in. ij. ff. de in ius vocan. cu alijs. Purpur. vbi hoc notab. declarat, in d. tract. per totum. & Iaf. in d. §. poenales, nume. 60. Insti. de act. De iure regio est tex. in l. iij. tit. ii. par. iij.
- 12 Limita primo, non habere locum in filio in potestate: nam talis filius etiam cum venia non potest patrem conuenire. Vt est casus in l. si. C. de in ius vocan. & in l. iij. tit. ii. par. iij.
- 13 Limita secundo, quodcumque filius agit tutorio nomine, & sic in causa pupilli: nam tunc potest uocare patrem in ius sine venia. Pro quo facit: nam libertus non potest uocare patronum sine venia. l. adoptiuum. §. patronum. ff. de in ius vocan. tamen si sit tutor alicuius pupilli, poterit in causa pupilli uocare patronum in ius sine venia. l. questum. ff. eod. tit. quia tunc non facit hoc ut filius, sed ut tutor. Et hanc limitationem posuit Syluest. Aldobran. in §. dari aut. nu. 6. Insti. qui testa. tut. dari poss. & ibi probatur, quod filius familiaris possit esse tutor. probatur etiam in l. filiusfamilias. ff. de his qui sunt sui uel alie. iuris.
- 14 Limita tertio non procedere, quando filius vult intentare actionem criminalem contra patrem: quia etiam impetrata uenia non potest.

testi. Ita determinat glo. in d. §. poenales. in ver. patronum. quam ibi sequitur Gome. nume. 25. Insti. de actio. De iure regio probatur in l. ij. in ij. par. iij.

4 Quarto limita, quando filius esset natus ex patre, qui habebat duas vel plures concubinas: tunc filius natus ab vna de illis concubinis bene potest uocare patrem suum in ius sine venia. Ita tenet Odo. in l. quique. §. prætor ait. nu. 3. ff. de in ius voca. motus: quia tunc non dicitur filius naturalis, sed spurius. Authen. licet. in verb. solo. C. de natu. libe. quem refert Iaf. in d. §. poenales. nu. 62. ubi reprehendit, & bene, supra dictam limitationem. Pro qua opi. contra Odo. est tex. in l. xj. Tauri. Facit quod supra dixi in reg. cccl. in xj. limitatione.

5 Quinto limita, in casibus, in quibus pater cogitur emancipare filium, de quibus in l. si lenones. C. de episcopa. audien. Ita expresse tenet Petrus de Bellaper. in l. fin. in princ. C. de in ius voc. quem sequitur ibi Lancel. Deci. & ante eos tenuit gl. si. & ibi Cy. in d. l. si.

Contra quam limitationem tenet expresse Nicola. de Neap. in d. §. poenales col. vij. Insti. de actio. quem sequitur Pu. pur. in supra dicto tra. nu. 39. Cæpol. in cautela cxv. num. 3. Claudius de Seyffelo. in d. l. si. num. 1. C. de in ius vocan. & ibi Cur. Iun. num. 5. Pro qua opi. est text. in l. sed si hac. in §. prætor ait. ff. de in ius vocan. ubi licet ex graui iniuria permittatur filio agere contra patrem etiam actione famosa, tamen hoc debet causa cognita impetrari a patre.

REGVLA CCCLII.

FILII naturales faciunt deficere conditionem fideicommissi. Hanc regulam probat text. & ibi Barto. in l. ex facto. in §. si quis rogatus. ff. ad Trebel. & ibi gl. si. ubi allegat tex. in l. generaliter. in §. cum autem. C. de Insti. & substi. glo. in c. in presentia. de proba. & in c. Raynaldus. de testamen. & ita concludunt docto. in §. si quis rogatus. & Cano. in d. cap. in presentia. præter Deci. qui in hoc reprobatur a Ripa in d. §. si quis rogatus. nume. 15. qui dicit hanc esse communem opin. Circa quam regulam vide Parisium in repeti. d. c. in presentia. nume. 50. cum alijs Hierony. Gra. in consil. xxix. num. 43. vol. ij.

Hanc regulam, ubi notabi. eam declarat, limitat octo modis Ripa in d. §. si quis rogatus, a nume. 15. vsque ad nume. 31. ff. ad Trebellia.

REGVLA CCCLIII.

FILIUS familias, quamuis habeat liberam administrationem, non potest donare. Tex. est & ibi gl. vide allegat cõcordantes, in §.

D. Petri Duen.

contra iuris, in §. si filius. ff. de pact. De iure regio probatur in l. iij. tit. iiii. par. v. Circa quam regu. vide Ias. in l. nemo ex lege. num. 4. C. qui testa. face. poss. & in l. iusturando. la. ij. in §. procurator. num. 4. ff. de iureiuran. Anton. Corsetum in repe. c. grandi. de suppo. neglig. praela. libr. vj. Tiraq. in tracta. de nobilitate. cap. xxxv. nume. 37.

Hanc regulam limitat sex modis Ias. in d. l. contra iuris. in §. filius. num. 7. ff. de pact.

REGVLA CCCLIII.

FILIVS institutus in primo gradu in totum vel in partem licet sit præteritus in secundo, testamentum non rumpitur. Hanc regulam probat text. & ibi doct. tenent per eum, in l. si posthumus. in §. quod vulgo. ff. de libe. & posthu.

Hanc regulam, ubi assignat rationem, & limitat eam tribus modis, ponit Ias. in d. §. quod vulgo. a nu. 1. vsque ad 6.

REGVLA CCCLV.

FILIVS legitimatus in vita patris aufert hereditatem venientibus ab intestato. Hanc regulam ponit Bart. in l. Gallus. in §. & quid si tantum. nu. 14. ff. de libe. & posthu. quem sequuntur ibi doct. De iure regio est tex. in l. xij. Tauri.

Hanc regulam limitat quatuor modis Ias. in l. Gallus. in §. & quid si tantum. in ij. lect. nu. 36. ff. de liber. & posthu. & in j. lect. a nu. 91. vsque ad nu. 112. limitat eam viij. modis.

REGVLA CCCLVI.

FILIO in vita patris nõ debetur legitima. Vt est tex. in l. §. si impuberi. ff. de colla. bono. & in l. ii. in §. interdum. ff. de vulga. & pupil. & in l. lex Cornelia. & ibi Bal. eo. tit. in l. ff. & ibi Bar. & Bal. ff. de libe. agnoscen. idem Bal. in l. quanquam ad leg. Falci. ubi dicit quod legitima non debetur uiuo patre. gl. & ibi doct. in l. cum a matre C. de rei vendi. Bar. in Authen. si qua mulier. circa finem C. de sacrosan. eccle. Bal. in consi. cclvij. nu. 1. & 2. vol. iij. Licet contrarium teneat gl. in Aut. de heredi. & falci. §. si uero non implens. in uerbo, auferri. colla. j. Circa hanc regulam uide Alex. & doct. in d. l. lex Cornelia. Ias. & Doct. in d. Auth. si qua mulier. & in l. in suis. nu. 8. ff. de libe. & posth. & in l. is potest. nu. 17. cum sequen. ff. de acq. hæc. Maria. Soci. Jun. in consi. l. j. num. 4. vol. j. Ruy. in consi. cxlix. nu. 13. vol. iij. Pau. de Cast. in consi. lxxx. nu. 3. vol. j. Catellia. Cottá in Memora. iuris. in uer. legitima. Dec. in cõsi. ccccxxxvij. nu. 13. Pyrrhū Engleber. in tract. de suitare. nu. 8. Rolandin. Bono. in sua Sūma testamentorum: Rub. xvj. nu. 19. Aldobra. in §. præterea. nu.

bu. 53. Instit. quibus mod. ius patriæ potest. solu. Fabian. de Monte
in repe. Auth. nouissima num. 78. C. de inoffi. testamen. Alber. Bru-
num in consi. lxxx. num. 15. Chassanæ. in consuetud. Burgun. in ti-
tu. (Des successions.) Rub. 7. §. 2. fo. 230. col. 2. numero 2. cum alijs.
Abb. & docto. in c. Raynut. de testa. Marc. Mant. in reper. d. Auth.
nouissima pag. 23. versic. 2. dubitare contingit. Guiel. Benedic. in re-
per. d. c. Raynutius in ver. in eodem testamento. el. 1. num. 215. Ber-
trand. in consi. clxxxiii. nu. 2. volu. 1. secundæ impressi. & in con-
si. xcv. num. 4. volum. 2. primæ impressi. Thom. Gramma. in de-
cisi. nu. 61. & 65.

Amplia primo procedere, quod si pater vendat dissipando bona,
non possunt petere filij vt iudex cogat patrem assignare legitimam
relinquentem fundum. Ita tenet Bal. notab. in l. non potest in 1. lectu.
de adoptio. & ante eum Specu. in titu. de executione sententiæ. §.
senior. num. 11. in fi. Quam opinio. de rigore iuris dicit esse ve-
ram Ias. in l. nam & postea. in §. sed & si quis. num. 4. ff. de iure iur.
& in §. si quis in fraudem nu. 13. Instit. de actio. & in l. lex Corne-
liana. §. ff. de vulga. & pupil. Chassan. vbi in hoc remittit se ad Ias.
in supra dictis locis. in consuetu. Burg. in titu. (Des successions.)
Rub. §. 2. num. 4. fo. 230. col. 2. Eandem opinionem sequitur Syl-
uest. Aldobrandinus in §. præterea. num. 54. Instit. quibus mod.
ius patriæ potest solui. Contrariam tamen opinionem. imo quod
quandocunque pater dissipat bona tenetur assignare legitimam fi-
lio. tenet Bal. sibi contrarius in l. defuncto num. 2. ff. si quid. in fraudem
patris. & ibi Pau. de Cast. idem Pau. de Cast. in Authen. si qua mu-
lier. nu. 8. C. de sacrosanct. eccle. Alexan. in l. Imperator. vbi dicit
esse menti tenendum. in v. colu. & ibi Claud. de Seyfel. nu. 6. ff. ad
Trell. Eandem opin. sequitur etiam Hier. Cagn. in repe. l. si. nu.
11. C. de pact. Didacus de Segu. in repe. l. Imperator. nu. 118. ff. ad
Trell. Fab. de Mon. in reper. Auth. nouissima. nu. 83. C. de inoffi. te-
sta. Ias. vbi dicit procedere de æquitate. in d. l. nam & postea. in §.
sed & si quis. nu. 4. ff. de iur. iur. & eam tanquam æquiorum tenendam
esse testatur idem Ias. in d. l. si constante. nu. 199. ff. solu. matri. & se-
cundum hanc opinio. consuluit Rodericus Xarez. in alleg. 4.

Amplia secundo. vt legitima viuo patre pro delicto filij non ve-
niat in confiscatione honorum suorum. Ita tenet Guiel. de Cu-
pro. Barro. Alber. & Bald. in l. si qua poena. ff. de his qui sunt sui vel
sui iur. Spec. in titu. de executione senten. nu. 11. Cuius ratio est.
quia viuento patre. filius nullam habet legitimam. Eandem opinio.
tenet Bal. in consi. cclvii. per totum. volu. 3. Franc. Lucas de Parma
in tracta. de fisco & eius priuilegijs. ca. de publica. honorum nu. 2.
Doct. communiter in l. in suis. ff. de liber. & posth. & eam dicit cõ-
muniter teneri Maria. Soci. Iun. in consi. 51. nu. 5. lib. 1. Aldobrã. in
§. præterea num. 55. Instit. quibus mod. ius patriæ potest. solui.
Ruin. in consi. cxlix. nu. 13. vol. 3.

Quæ ampliatio procedit & est vera. nisi esset statutum quod pa-
ter

D. Petri Duen .

ter teneatur soluere est legitima pro delicto filii. vt est tex. per quod hoc ibi Ioan. de Ana, & Ancha. tenet in c. 2. de delict. puero & hanc opin. expresse tenet gl. in Rub. C. de decret. decurio. lib. x. & quod supra dictum statutum valeat, tenet expresse Ias. in d. Auth. nouissima, nu. 8 & 12. C. de inoffi. testa. Bal. in l. j. C. ne filius pro pa. Reus in d. confi. cxlix. nu. 13. volu. 3. Hanc opin. dicit esse communem, & ita in practica obseruari Alex. post alios doct. in d. l. lex Cornel. ca. 2. ff. de vulga. & pupilla. eam etiam dicit communem Aldobrand. in d. §. præterea nu. 56. Chassan. in consuetu. Burgun. in tit. (Des successions.) rub. 7. §. 2. fol. 120. col. 3. nu. 5. in fin. Hanc opin. vbi et notab. examinat, tenet Marc. Mant. in repeti. Auth. nouissima. pag. 25. versi. tertio dubitare contingit. quam opin. etiam supra posui in reg. cccxlv. in 14. limitatio. In quo Ias. in d. Auth. nouissima. dicit, quod Bal. in d. l. si qua poena in 2. lect. ad fi. dicit, quod nisi statutum dicat, difficile erit definire quanta debeat esse legitima. Ias. vero referendo alios doct. tenet, quod attendatur tempus condemnationis filii, per tex. in l. eius. qui. in §. j. versi. quæ tunc habuit cum damnaretur ff. de testam. & ideo dicit ibi Ias. quod sunt ponderanda verba statuti an se referant ad delictum vel ad condemnationem. Reperio tamen quod Lancel. Poll. in repet. l. filium quem habentem, nu. 163. hoc mouet & determinat, quod supra dictum statutum per istam regulam quæ vult legitimam tempore mortis considerari, estimandam & solendam tempore mortis non autem in vita, alioquin sequeretur quod delictum filij patri & fratribus nocere possit, quod ibi dicit esse iniquum. Quia si pater procreauerit alios filios, si legitima esset estimanda tempore delicti vel condemnationis, filius postea natis noceret, & sic sequeretur quod plus haberet filius delinquens quàm alius, quod esse maxime iniquum, & contra regulas iuris, vt in l. in omnibus quidem ff. de regu. iur. Quam opin. dicit Lancel. ibi verissimum esse, mihi æqua & iuridica videtur, dum tamen pater in vita bona non alienet vel dissipet, nec tempore mortis, alios filios melioraret in fraudem condemnationis filij & supra dicti statuti. Et pro opin. Lancel. Politi videtur tex. in l. xix. & xxiii. & ibi Cifacius, & xxix. in fi. ibi, (pero las otras) donationes ibi probatur quod in melioratione quæ fit per patrem filio, attenditur valor patrimonij patris tempore mortis, in legibus Tauri.

¶ Limita pro hanc regulam, non procedere in Iudeo effecto Christiano, nam statim patre viuente legitimam petere potest. Ita concludit Io. de Ana. in c. Iudei. el 2. numero 5. de Iudæ. per tex. in l. cognouimus. & ibi Sali. & docto. C. de hæreti. vbi pater & mater infideles tenentur prestare dotem filij orthodoxæ, & filio Christiano tenentur prestare donationem propter nuptias, & vtrunque alimentare secundum facultatem patrimonij. Facit etiam quod habetur in l. nec mater pro filia. C. de iure dot. vbi glo. dicit quod mater hæretica tenetur dorem dare filie orthodoxæ. ibi Bal. dicit idem esse in matre Iudæa, quia si filia efficitur Christiana, tenetur mater eam dotare

dotare alimentare. & est similis glo. in l. si. in verb. paternam. C. de iure dot. De iure regio tex. in l. 9. titu. 11. parte. 4. & ibi Ioan. de Anania adduxit pro hoc alia quã plura. Quam opi. Anan. sequitur Hiero. Cagno. in repe. l. si. nu. 232. C. de pact. Guliel. Benedic. in repe. c. Rainutius. in verb. in eodem testamento. el. 1. num. 215. & 216. licet contrarium teneat Fei. in d. c. Iudæi. nu. 2. quia ipsimet veli. tenet opi. Ioan. de Ana. in c. in presentia. nu. 56. de probatio. & ibi Parisi. nu. 166. in fi.

Limita secundo, nisi pater velit aliquid filio pro legitima largiri. Argum. text. in l. cum quo. in §. finali. ff. ad l. falcid. nam cum hoc sit inductum favore patris, poterit pater hoc renuntiare, vt in l. opul. C. de pact. & in l. si iudex. ff. de minori. & in hoc casu quando filius dictam legitimam assignatam dissipauerit, non tenetur pater rursus legitimam assignare. ita tenet Bartol. & ibi Paul. de Ca. & docto. & in l. si cum do. e. in §. si post. ff. solut. mar. idem Pau. de Ca. in consi. lxxx. nu. 3. volu. 1.

3 Terio limita, non procedere in dote nam quodocunque filia esset coniugio matura, pater officio iudicis compellitur filie legitimam sine dote in constituere. Ita probat tex. in l. Pomponius. ff. fam. l. herci. & in l. qui liberus. ff. de ritu nup. in l. si. C. de dot. promiss. quibus concordat l. 8. ti. xii. par. 4.

4 Quarto fallit, in alimentis nam pater in vita tenetur filium alimentare. Ita probat tex. in l. cum oportet. in §. cum autem. C. de bonis que liberis. facit etiam tex. in l. si quis a liberis. in princip. & in l. non quemadmodum ff. de liber. agnoscend. ita tenet Taf. in l. in suis. nu. 13. ff. de liberis & posthum. De iure regio est tex. in l. 3. ti. 4. li. 3. fo. 11. & in l. 1. & 2. ti. 19. par. 4.

5 Quinto fallit, etiam si nullum esset statutum quod pater teneatur pro delicto filij, vbi supra dixi in secunda ampliacione, tamen si filius propter delictum detineatur in carceribus, cogi potest officio iudicis pater vt assignet legitimam pro filio de redimendo: nam si pro dote danda, & alimentis potest cogi vt supra dixi a fortiori potest cogi pro vita filij conseruanda & libertate: carcer enim perpetuus & seruitus, morti æquiparantur. l. intercidit ff. de conditio. & demonstratio. l. seruitutem ff. de regul. iur. in Authen. si cap. p. in. C. de episcop. et cleric. Ita expresse tenet Guliel. Benedic. vbi dicit hunc casum se audiuisse a Cancellario Francie, in repetit. cap. Rainutius, in verbo in eodem testamento. el. 1. nume. 215. quem sequitur Eguinarius Ferdinandus in repetit. l. in quartam, nume. 136. ff. ad l. falcid. Quæ opinio si vera esset, sequeretur supra dictum statutum de nihilo seruire.

6 Sexto limita, quodocunque pater ingreditur monasterium, quia tunc iure patre adhuc naturaliter debetur legitima filiis. Ita probat tex. in c. cum simus, de regula. per quem ita tenet gloss. & ibi in c. transmissæ. in verb. mora, qui filij sint legit. Abb. Bandem opi. probat, tex. in Auth. si qua mulier, C. de sacrosan. eccle. & ibi Bal.

D. Petri Duen.

idem Abbas in c. in presentia. de probat. nu. 59. & in c. Raynirus de testam. Aret. in l. j. num. 6. ff. de testa. & in l. ex ea parte. in §. in fulam. colum. 2. ff. de verb. obligat. Marc. Man. in repet. Auth. nouissima. pag. 29. ver. quarto dubitare. Catellia. Contra in Memorian. de Monte in repe. d. Auth. nouissima nu. 80. Soc. Iun. in conli. nu. 7. volu. 1. Pyrrhus Englebern in tracta. de fuitate. nu. 8. Rodinus Bononien. in tract. vltimarum voluntatum. rub. xv. nu. 19. hanc dicit communem opi. Iaf. in Auth. si qua mulier nu. 50. C. de sacro sanct. eccle. in d. Auth. nouissima. nu. 8. C. de inoffi. testa. Felu. in d. cap. in presentia. nu. 55. Circa quam limitationem, vbi eam tenet & allegat alios doct. tenentes contrariam partem, vide D. Coaruias in c. 2. num. 7. de testamen. vltra quos vide. Pari. in repet. c. in presentia. nu. 165. de probatio. vbi contrariam partem tenet. & ibi latissime hoc examinat.

REGVLA / CCCLVII.

FILIVS contra patrem in integrum restitui non potest. Hanc regulam probat tex. in l. cum apud veteres. C. qui & aduersus quos. & ibi doct. precipue Iaco. de Sanct. Georg. & in d. l. sed si hoc lege. in §. pen. ff. de in ius voca. & in l. j. & in l. pareres & in l. licet ff. de obsequiis a libe. & liber. paren. & patro. praestan. Et circa hanc regulam vltra doctores, in locis supra dictis vide Ioan. Mauritia tract. de restitui. in integ. c. 224.

- 1 Limita primo procedere, quando peteretur restitutio ratione patris, secus si ex alia causa, puta legitimae absentiae, quia tunc bene restitueretur cum non reperitur iure denegatum. Vt in l. nec non in §. quoties ff. ex quib. cau. maio. et ita expresse tenet Bar. Bal. & Iaco. nu. 1. & ceteri doct. in d. l. cum apud veteres.
- 2 Secundo limita procedere, ubi filius peteret restitutionem officio iudicis nobilis, secus si via actionis, quia est efficacior, & tunc conceditur ei restitutio contra patrem. Ita probat tex. in l. si superstitus. C. de dolo. & ita tenent doc. in d. l. cum apud veteres. & ibi Iacoma. 1. Petr. Rebus. in gl. ad constitu. regias Galliae. in 2. par. tra. de restitui. arti. 2. glo. 6. nu. 2.
- 3 Tertio limita procedere, vbi peteret minor restitui contra patrem, & contra factum patris simul quo casu denegatur ei restitutio, secus si tantummodo peteret restitutionem aduersus patrem, & non contra factum patris, quia tunc ei non denegatur. Vt in l. si aduer. rem indi. ita tenet Iacob. in d. l. cum apud veteres. num. 1. scilicet si petit restitui aduersus sententiam in fauorem patris factam, quia tunc non impugnat factum patris, sed iudicis, licet aduersus patrem,

4 Quarto

Quarto limita procedere, si peteret restitutionem contra factum patris, sed non aduersus patrem de directo, quia tunc non esset dene ganda restitutio filio. Vi in l. si in te. C. si aduersus donatio. & ibi Iacobinus de S. Georg. nu. 2. & in d. l. cum apud veteres, nu. 1.

REGVLA CCCLVIII.

FILIO spurio in supplementum probationis non defertur iura mentum Ratio est quia spurius censetur infamis, & eius fides non facit semiplenam probationem. Ita expresse tenet Lud. Roma. in reperi. admonendi, nu. 84. ff. de iur. vbi allegat Azo. in Summa in nu. de infamis. sequitur Ioan. Baptista de Caccialup. in d. reperi. admonendi, nu. 156. & ibi Lanfrancus de Oriano nu. 51. Bal. in l. in bonæ fidei. C. de rebus. credi. Hippo. in singu. 273. Circa quâ regulam vide Gulielmum, Benedict. in repe. c. Rainutius. in verbo Rainutius de Clera. nu. 30. Tiraquel. in tracta. de nobilitate, cap. 15. nu. 4. & 15. & quod supra dixi in regula 69.

Hanc regulam ampliat uno modo, & limitat quatuor modis Hip poly. in singula, 273.

REGVLA CCCLIX.

FILIVS cõprehenditur appellatione hæredis in materia seu doli, & non extraneus. Hanc regulam probat glo. in l. etiam filij. ff. soluto matrimo. & in l. ex facto. in §. si. ff. ad Trebellia. sequuntur communiter doct. secundum Ludouicum Roma. in d. l. etiã. filij. nu. 2. d. de Roma. in l. pro hæredi. in §. si quis tamẽ. ff. de acquiren hæred. quâ opin. tenet Matthe. de Afflict. in cap. 1. nu. 40. de Vasallo decrepita ætatis, in vsibus feud. pro qua opini. est tex. in c. 1. in §. si clientulus. de aliena feud. hanc opinio. tenet Iacobinus de sancto Geor. in tract. feudorum, in verbo, præsentis, nu. 3.

Hanc regulam limitat quinque modis Ludouic. Roma. in l. filij, 2 nu. 1. vsque ad nu. 8. ff. soluto, matr.

REGVLA CCCLX.

FILIVS naturalis legitimatus non succedit in feudum, Hanc regulam probat tex in cap. 1. in §. naturales. si de feudo fuerit con trouer. inter dominum & agna. Vassal. in vsibus. feud. tenet Bald. in l. eam quam. C. de fideicommiss. Curtius Iunior, vbi allegat quâ plures docto. eam tenentes in tracta. feudorum, in 3. parte, questio. 17. numero 39. Imol. in l. ex facto. colum. 6. ff. de vulg. Pala. Ruui. in l. 1. Tauri nune, 21. Marcus Mantua in consi. 45. nu. 2. Vidari-
cus

D. Petri Duen.

cns Zasius in tract. feudorum, in 8. parte, numero 83. Toñ. Andrae in regula, sine culpa. de regu. iur. lib. 6. Paris de Puteo in tracta. de re integratione feudi. fol. 79. nu. 8. Tiraquel. in tract. de utroque retractu. tit. 1. §. 1. glo. 3. nu. 6. Carol. Molin. in consue. Pari. tit. 1. §. 8. glo. 1. q. 8. nu. 38. Cuma. in consi. 166.

- 1 Amplia primo, vt non solum procedat in feudo paterno, verum etiam in materno, quia in eo non succedit filius naturalis. Ita tenet Iaco. de Arzidone, And. de Iser. & ceteri doc in d. c. naturales. Notii, quia tex. ille non distinguit feudum paternum a materno, & ideo nec nos distinguere debemus. l. de presio. ff. de publici. & l. non distingemus ff. de arbit.
- 2 Amplia secundo, vt procedat siue sint soli, siue cum aliis filii de legitimis & naturalibus. Ita probat tex. in d. c. 1. in §. naturales. ibi, nec soli, neque cum aliis. & ibi expresse tenent doct.
- 3 Amplia tertio, in filius adoptiuus. Vt est tex. in d. c. 1. in §. adoptiuus. & ibi etiam doct. & dicam infra in sequenti regula.
- 4 Amplia quarto, vt non solum procedat in successione ab intestato, verum etiam in successione ex testamento. Ita expresse tenet Martinus Lauden. in d. §. naturales. quem sequitur Fran. Curt. Iun. in tract. feud. in 3. par. q. 17. nu. 40.
- 1 Limita primo non procedere, quando dominus concessit feudum Vafallo pro se & suis filiis natis & nascituris & dominus tunc sciobat quod Vafallus solum habebat filium naturalem, quia tunc talis naturalis succedit in feudo. Ita in specie tenet Aluarorus in d. §. naturales. Motus, quia scientia domini concedentis hoc importat, argu. tex. in l. si quis ita. ff. de testamen. tute. quem sequitur Curt. Iun. in d. tract. q. 17. nu. 40.
- 2 Limita secundo, nisi esset legitimatus cum hac clausula expressa quod succedere possit etiam ad feuda, nam tunc propter legitimam principis potestatem legitimatus succedit in feudo. Ita probat glo. in d. §. naturales. in verbo, legitimi, quam sequuntur ibi doct. & est communiter approbata secundum Matth. de Afflic. ibi in 2. nota blli, numero 1. Eandem opin. tenet Anto. Rubæus in consi. 33. numero 3. Paris de Puteo in tracta. de reintegratone feudi. fo. 79. col. numero 3. Stephanus Beutran. in consi. 112. numero 25. vol. 1. prime impress. Tiraquel. in tract. de utroque retractu. lib. 1. tit. 1. de retractu (Linagier.) §. 2. glo. 3. nu. 6. Contra quam limitationem facit, nam deficientibus legitimis, feudum reuerti debet ad dominum cui competit istud ius, tanquam ius formatum & causatum e contractu, & in feudatione cui non potest Imperator aut summus Pontifex derogare, etiam cum clausula, non obstante, per notata, in l. quories. C. de precibus. Impera. offeren. nisi fuerit legitimatus de consensu domini, vel nisi ipse legitimus sit dominus directus feudi. Ita tenet Salice. in consi. incipienti, Comes Palatinus, & in quadam disputatione incipienti, Mediolanensis, quem sequitur Alex. in consi. 60. numero 2. vol. 2. Cardi. Alexandrinus in repe. c. per vera.

nerabile, in §. quod autem, numero 61. qui filii sunt legitimi. Anto, de Rosellis in tract. de legitimario, lib. 2. c. de effectu legitimatio- nis, numero 24. vers. sed ulterius, & eandem ratione videretur dicē- dum non sufficere consensum solius domini, nisi quando agitur de ipsius tantum præiudicio, vt in feudo nouo, secus si feudum esset au- tiquum, quia tunc requiretur consensus & filiorum & agnatorum legitimorum quorum interest, quia ad eos feudum esset reuesurum, alioquin eis non præiudicaret legi imatio. ita tenet Ludout. de Sar- dis in tract. de natura, liberis, in §. de legitimatioe per rescriptū, numero 15. Zasius in tract. feudorum, in §. parte, nume. 84. nisi aliqua iusta causa esset vel reipublice necessaria, ex qua princeps possit auferre ius alienum, & hanc opinionem in terminis iuris feu- dalis dicit esse veram Carol. Molineus in consuetu. Parisien. tit. 1. §. ligo. l. q. 8. nu. 39. & in additionibus ad Alex. in d. consi. 60. Quæ opinio non habet locum in feudis hæreditariis, & sic quandocun- que feuda sunt redacta ad instar patrimonialium, quia tunc sufficit legi imatio generalis ad hoc ut naturalis in feudo succedat. Ita te- net Carol. Molineus vbi supra, nu. 39. vbi allegat ad hoc alios doc. Hanc etiam opinionem tenet Chassanç. in consuetu. Burgun. in titu. (Des hiesz.) rubr. 3. §. 3. fo. 111. col. 4. nu. 24. vbi dicit, quod in Duca- tu Burgundie vixit consuetudo, quod feuda sunt redacta ad instar patrimonialium, idem tenet Guido Papa in deci. 59. & pro ista opi- nio. est tex. in l. 12. Tauri.

Limita tertio, non habere locum in filio legitimato ex subsequē- ti matrimonio. Vt supra dixi in regu. 350. in 6. amplia.

REGVLA CCCLXI.

FILIVS adoptionis nō succedit in feudis. Hanc regulam pro- bat tex. in cap. 1. in §. adoptiuus. si de feu. defun. contentio sit inter domi. & Agna. Vafal. Et sic patet quod appellatione filiorū in mate- ria feudali non veniunt filij adoptiui, facit tex. in §. sed adoptiui. In l. i. de excusa tutorum, & in l. si quis ita. in §. j. ff. de lega. 2. & in l. 2. in prin. ff. ad Syllania. & in l. 2. §. adoptiui. ff. de reuocatio. mune. Nam appellatione filii in dubio intelligitur de filio legitimo & na- turali, secundum Bart. in l. filium definimus. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. & ideo si habens feudum decederet, superstite sibi tantum filio adoptiuo, talis filius non potest succedere in feudo nec in em- phyteusi. l. filio quem pater. ff. de liberis præteri. tex. in l. fideicom- misso, & ibi Bal. ff. de conditio. & demonstra. Circa quam regulam vide Alexan. in consi. volu. 5. Deci. in consi. 399. numero 3. Bartho- lomæ. Socin. in consi. 10. numero 30. inter consilia Alberti Bruni Ioan. Oldendor. in tract. de successio. ab intesta name. 34. Roch. de Curie in tract. iuris patrona. c. 12. incipienti, ipse vel is a quo causam habuit. q. 34. nume. 79. Zasius in tract. feu. in §. par. nume. 48. & in 8. parte, nu. 25. & 90.

Hanc

D. Petri Duen.

Hanc regulam limitat duobus modis Matthæ. de Afflicis in ca. 1. in §. adoptiuus, nu. 7. si de feudo defuncti contentio sit inter domi & agna, Vafal. in vsibus feud.

REGVLA CCCLXII.

FILIUS repudiata hereditate non potest retinere feudum hereditarium. Hanc regulam probat tex in c. 1. in fine, an agnatus vel filius defuncti possit retinere feudum, in vsibus feudo. & ibi doctor. præcipue Matthæ. de Afflicis. vbi hoc notabiliter declarat, & tradit materiam huius regulæ, numero. 1. Facit etiam tex. in cap. 1. in §. filius. de capita. qui curiam vendidit, in vsibus feud.

Hanc regulam limitat quinque modis Matthæ. de Afflicis. in d. c. 1. a. nu. 32. vsq; ad nu. 38. Eandem regulam limitat decem modis Vldaricus in tract. feudo. in 8. par. a nu. 9. vsque ad nu. 26.

REGVLA CCCLXIII.

FILIO viuente patre in bonis feodalibus habet vsumfructum. Hanc regulam, vbi plura pro ea adducit, ponit Fran Curt. Iunior in tracta. feudorum, in 3. parte, questio. 4. numero 46. per tex. in cap. 1. de fratribus de nouo inuesti & ibi docto. in vsibus feudo. & alia de quibus ibi per eum.

- 1 Limita primo, nisi feudum esset concessum a principe, quia tunc patri nihil acquiritur, quemadmodum in omnibus aliis bonis acquisitis a principe, iuxta l. cum multa, C. de bonis que liberis. Ita tenet Curtius Iunior in d. tract. nu. 47.
- 2 Limita secundo, nisi esset feudum dignitatis coherens persone feudatarij, quia nihil acquiritur domino. Vt in l. 3. in §. si quid. ff. de minoribus, & ita etiam tenet Curt. Iun. in supra dicto loco.
- 3 Tertio limita, nisi feudum esset acquisitum in castris, virtute armorum, puta quia Vafallus fuisset cum domino in castris, & illo respectu acquisiuisset, quia tunc non magis acquiritur vsusfructus que admodum in aliis castrensibus. Ita formaliter limitat Bal. in l. cum oporteat, nu. 18. C. de bonis que liber. ex cuius verbis inferuntur etiam alię duę præcedentes limitationes.

REGVLA CCCLXIII.

FILIO intestato ac sine liberis vel fratribus defuncto, succedunt parentes. Hanc regulam probat tex. in l. in successione. & in Auth. defuncto. C. ad Tertullia. & in Auth. de hæredibus ab intestato venientibus, in §. consequens. & in §. sequenti, colla. 9. De iure regio est tex. in l. 4. titulo. 13. parte 6. Circa quam regulam vltra doct. in l. 6. & 7. Tauri, vide D. de Couattu, in rubri. de successio, ab

ab intesta. Ias. in l. post dotem, nu. 105. ff. soluto matrimo. Arnoldū Ferronium in consuetud. Burdegalen. in titul. de testamentis. §. x. 1. Montal. in gl. l. j. tit. vi. lib. iij. fori. Ioan. Corasi. in l. heres instituta. nu. 4. C. de impu. & alijs Maturinū Montanū in d. Authen. de hæer. ab. intest. venien. pag. 45. vers. si igitur defunctus, colla. ix.

Hanc regulam cum quinque limitationibus posuit Nicol. de vbal. in tracta. de successio. ab intestato, nu. 8. cum seq.

Quæ regula hodie corrigitur per tex. in l. vij. Tauri qui probat, quod ad hoc quod frater admittatur ad successionem fratris, requiritur quod non habeat parentes, quia parentibus extantibus filij non succedunt cum eis. Quæ opinio probatur etiam per tex. in l. j. titu. vi. lib. iij. fori. & licet ibi tex. loquatur quancumque filius decesit ab intestato, idem est dicendum quando sit condito testamento: vt in l. vi. Tauri: vbi filius non potest grauari patrem vel matrem in testamento quando non habent descendentes, nisi in tertia parte bonorum: præterquam in ciuitatibus, & locis vbi statuta dicunt quod bona deuoluantur radici.

REGVLA CCCLXV.

FILIO durante lite super hæreditate paterna, facienda est sibi provisio de alimentis. Hanc regulam probat tex. in l. qui de inofficio. ibi, vt interim possideat, & alatur. ff. de inofficio. testa. & in l. instituta, in §. de inofficio. ff. eo. ti. De iure regio probatur in l. vij. tit. xij. par. vi. Circa quam regulam vide Bar. & doct. in l. si neget. C. de liberis agnos. idem Bar. in tracta. de alimentis, per totū Maritz. de Assist. in decisio. Neapoli. x. & xi. Pala. Ruuios in repe. c. per vestras, in j. no. ampliatione viij. §. xxxix. Pet. R. ebuff. in gl. ad Constitutiones regias Galliar: in j. parte, in trac. de sententijs, per totū. vbi in articulo. j. gl. ij. eam limitat aliquibus modis.

1 Amplia primo, siue ipse filius agat super successione bonorum patris, siue contra ipsum agatur. Vt in d. §. de inofficio. & in l. j. & ibi doct. C. de Carboniano. edictio.

2 Amplia secundo, siue filius sit in potestate, siue sit emancipatus: quia hodie quo ad successionem, & alimenti nulla est emancipatio, & patriæ potestatis differentia. Authen. de hæredibus ab intestato venien. §. si vero neque fratres, in verbo, nulla, colla. ix. Ita tenet Ang. in l. nihil. C. de vsucapio. pro hære. Alexand. in l. cū quidam, in §. suum heredem, col. si. ff. de acquirend. hered. Ias. in l. si emancipati, nu. 36. C. de collatio. Facit quod supra dixi in reg. lxxxvij. in iij. amplia.

3 Amplia tertio procedere, etiam pendente tēpore dato hæredi ad deliberandum: nam filius ali de hæreditate debet, ne deliberationis dilatione pendente fame pereat? Vt in l. filius. ff. de iure delibe.

4 Amplia quarto faciendam provisionem filio, siue in prima instantia, siue in secunda: licet tex. in d. §. de inofficio, loquatur in secunda

da

D. Petri Duen .

da instantia , & quando filius obrinuit in prima : tamen idem iuris est in prima ex equitate ne fame pereat : & ne cogatur ob defectum pecuniarium deserere processum , & litibus renunciare . Ita expresse tenet Matthe. de Afflict. in decisio. x. & xi. vbi dicit bis sic fuisse decisum in Curia Neapolitana , & ita expresse tenent Dominus Rota in decis. ij. in tit. de iudic. incipienti , vtrum filius agens petens ne hereditatis. in nouis. Aegidius de Bellamera in decis. lxxxvii. & hanc opinionem seruari etiam in Francia tenet expresse Petrus Rebuffus in gloss. ad constitutiones regis Gallie : in prima parte tracta. de sententijs. articulo. j. gloss. ij. nu. 5. Licet gloss. & ibi doctores in dicto. §. de inofficioso. in verbo , decerni. contrarium teneant.

- 5 Amplia quinto, habere locum non solum in filio, verum etiam in nepote, pronepote, & abnepote: in recta. tamen linea, cum in eis sit eadem ratio. Ita tenet Masuerius in practica, in tractat. da possessorio. §. item, & recedentia, facit quod supra dixi in reg. lxxxvii. in iij. amplia, & pro ista opi. est tex. in d. §. de inofficioso, qui loquitur de nepote : quamuis Paul. de Cast. intelligat illum tex. in filio.
- 6 Amplia sexto, habere locum in parte: nam si pater lingar cum filio suo, uel petit successorem filij, debet illi fieri etiam prouisio de alimentis : quia non minus parentibus quam liberis pie relinqui debet hereditas, & ex ea al. Vt in l. nam, & si parentibus. ff. de inobtest. §. gl. in c. predicator. xvi. q. j. & in c. cum Apostolus. de cens. in l. scripto herede. in fi. & ibi gl. ff. vnde libe. Facit quod supra dixi in reg. lxxxvii. in vj. amplia. & in reg. lxj. & l. viij. tit. xiiij. par. 6.
- 7 Amplia septimo, procedere in filijs legitimatis per subsequens matrimonium, cum nihil vel parum a legitimis differant. Vt in c. nota. qui filij sint legit. & in l. cum quis. C. de natura. liber. & in §. de Instit. de nupi. Facit quod supra dixi in reg. ccl.
- 8 Amplia octauo procedere, siue agatur possessorio, siue petitorio : cum utrobique versetur eadem ratio. Vt in l. illud. ff. ad. l. Aquil. vnde si filius minor a primogenito partem hereditatis perat, per actionem familie resciscunde, poterit et ad prouisionem durante iudicio, ut frater bona possidens teneatur illi aliquid assignare lite pendente.
- 9 Amplia nono, etiam si filius esset in utero : quia veniri fiet prouisio, & in possessionem admitti debet. Vt in l. j. & per totum. ff. de vlt. in posses. mitten. nam in fauorabilibus qui in utero sunt pro natis habentur, ut in l. qui in utero. ff. de statu. homi. & ita expresse tenet Masuerus in practica: in tit. de possessorio. nu. 26.
- 10 Amplia decimo, habere locum in qualibet parte litis, etiam post litem contestatam. Ita concludit Ioan. Gallus in decis. Parisiensis Parlamenti. quest. cxxv. ij. Ratio est quia: semper oneratur filius cui non sit prouisio: ideo semper poterit fieri ante sententiam definitiuam, & ante conclusionem cause: iuxta notata in c. cum dilectus, de fide instrum. ita tenet Petrus Rebuffus in supra dicto tract. de sententijs in principio, nu. 25. & in d. gl. ij. nu. 14.

Amplia

11. Amplia vndecimo, etiam si filius longo tempore captus esset ab hostibus: tunc illi reuerso faciendâ erit prouisio, Vt in l. apud hostes, & in l. seq. ff. de captiuis, & postlimi. reuer.
12. Amplia duodecimo, siue fuerit vir, siue mulier: quia eadem ratio versatur in utroque: ergo, &c. Argu. tex. in l. maximum vitium. C. de libe. præteritis.
1. Primo fallit, quando filius non esset in possessione filiationis, nec iustus pro filio vel consanguineo illius cui vult succedere: tunc nõ hæc sine causâ cognitione illi prouisio. Ita tenet Bart. in l. si neget. non. 2. ff. de libe. agnoscen. per text. in l. j. in. §. si ea. ff. de ventre in potest. mitten. & in l. iij. in. §. causâ. ff. de Carbo. edict. & in l. si quis a liberis. in. §. si vel parens. ff. de liberis agnoscen. ibi, si constiterit. & in c. per tuas. de probatio. Stephanus Aufredus in decisione capel. Tolosane, decisione lxxxvij. Et quæ causâ cognitio requiratur, per text. in l. vij. tit. xix. par. iij.
2. Secundo fallit, quando filius mouens quæstionem successionis esset diues, & posset se aliunde alere. Vt in l. extraneus. & in l. seq. & ibi Bart. ff. de ventre in potest. mitten. & in l. si. C. de ordini cogn. l. in Authen. res quæ. C. communia de legat. Panor. & alij. in c. cum haberet. de eo qui duxit in matrem quam polluit per adul. De hære regio est tex. in l. vi. tit. xix. par. iij.
3. Terrio fallit, quando filius esset ingratus, uel alias constaret factum summarie eum esse hæreditate, & bonis priuatum: quia tunc si cor non est alendus, ita nec prouisio faciendâ: quæ maxime ob alimeta fieri debent. Vt est glo. in l. si quis a liberis. in §. idem iudex. in verbo, de iulerat. ff. de liberis agnoscen. similis est glo. in l. fina. in verbo, promerueris. C. de alen. liberis. & ibi Bart. quas gl. sequitur Alex. in. j. col. iij. ff. solut. matrimo. Stephanus Aufredus in d. deci. sio. Capellæ Tolosane, decisio. lxxxvij. Philip. Deci. in l. iura sanguinis. ff. de regul. iuris. Areti. in l. iij. in. §. filius. numero. 9. ff. de libe. rit. & posthum. Roma. in singul. ccxxv. Franc. Cremon. in singul. xx. Gerardus de Petra sancta in singul. j. Pala. Ruuios in l. xlix. Tauri. nume. 8. Iaf. in l. ius autem civile. num. 28. ff. de iustit. & iure. Chassa. in consuet. Burgund. in tit. {Des iustices.} Rubr. j. §. 4. fol. 33. col. j. num. 19.
4. Quarto fallit, quando filius, uel is qui perit hæreditatem venderit eam, uel renunciauerit illi: nam etsi contractum dicat valere, & eius petat rescissionem, prouisio fieri interim ei non debet. Ita tenet Ioan. Gallus, vbi dicit quod ita Parilijs fuit iudicatum, in quæst. cxxii. incipi. primo fuit dictum contra vxorẽ quem sequitur Pet. Rebuffus in d. tra. de sententiis artic. j. gl. ii. nu. 26. nam qui pretio truitur, non minus habere intelligitur quam qui principaliter re vitur. l. quia. ff. de vsufr. & remittentibus iura sua non est amplius dandus regressus. l. queritur. §. si venditor. ff. de edil. edic. & c. quam periculosum. vii. q. 1. & pretium succedit loco rei. l. Labco. la. j. ff. de verb. significacione,

Quinto

D. Petri Duen.

- 5 Quinto limita, non procedere in adoptiuis filijs petentibus successione: quia appellatione filiorum in hac materia non veniunt filij adoptiui. Vt in c. presentia. & ibi not. Docto. de probat. & in l. fideicommissum. ff. de condi. & demonstrat. facit quod supra dixi in regula lx xxvij. in ij. limitatione. & ita etiam tenet Pet. Rebuffus in d. glo. ij. nu. 27.
- 6 Sexto limita, in spurijis, & in alijs naturalibus quibus non debetur bona paterna, nec legitima in illis: & sic eis non debet fieri prouisio. Vt in l. j. & per totum. C. de naturalibus liberis. Bar. in l. si. C. de alen. liber. Quod de æquitate canonica non procedit. cap. cum habere. de eo qui duxit in matrimo. quam polluit per adulte. Et pro ista opinione est tex. de iure regio in l. viij. tit. xij. par. vi. Circa quam limitatio. vide. l. ix. & x. Tauri. & ibi doct. D. de Couar. in Epitome de sponsal. in ij. par. c. viij. §. vi. per totum.
- 7 Septimo fallit, in alimentis præteritis: quia in illis non competit alimentorum priuilegium. Vt in l. de alimentis. C. de transactio. & sic in illis appellari potest, & appellatio recipitur. Ita tenet Specul. in tit. de appe. §. in quibus. nu. 11. Quam limitationem intellige vt per Feli. in c. cum dilecta. nu. 16. de rescrip.
- 8 Octauo limita, quando collateralis peteret hæreditatem fratris aut consobrini, tunc non fit prouisio: quia fratri non censetur hæreditas quasi debita sicut hæreditas patris, vt in l. in suis. C. de libe. & posth. quod est verum quancumque collateralis peteret hæreditatem consanguinei ab intestato: secus si eam peteret ex testamento. Ita concludit Petrus Rebuffus in d. gl. iij. nu. 32.

REGVLA CCCLXVI

FILIVS spurius de iure civili, nec inter viuos, neque in vltima voluntate potest aliquid capere de bonis parentis. Hanc regulam probat tex. in Authen. quibus modis natur. effici. sui. in §. si. col. 2. 7. tex. in l. j. & in Authen. licet. C. de natu. libe. & in Authen. ex complexu. C. de incestis nupt. De iure regio est tex. in l. x. tit. v. libr. 1. fori. & in l. x. tit. xij. par. vi. Circa quam regulam vide Bart. in l. si. ff. de his quibus ut indig. & in l. si quis ex bonis. & ibi Doct. de vulga. & pupil. Abb. & Doct. in c. cum haberet. de eo qui duxit in matrimonium quam pol. per adult. Deci. in c. in presentia. num. 105. cum sequen. de probatio. Cisuentes. & docto. in l. ix. & x. Tauri. Pala. Ruuios in repeti. c. per vestras. §. x. Roderi. Zarez in lect. l. j. titu. v. lib. iij. fori. fol. 86. pag. 2. versicu. qui autem dicantur filij spurij, vsque ad fin. D. de Couarru. in Epitome de sponsalibus. in 2. par. c. viij. §. v. & vi. Guliel. Benedi. in repe. c. Raynutius. in verbo. & vxorem nomine Adelasiam. decisione quinta. nu. 122. cum sequen. Segura in repeti. l. cohæredi. in §. cum filie. nume. 122. ff. de vulgari. Ang. de Gambel. in tract. de testamen. in glo. lxxxv. Ioan. Bessantium in consuet. Aluernig. c. xij. de successio. & testamen. art. xj. Mar-

xi, Matth. de Affict. in decisio. Neapol. decis. xcvj. Chassa. in consuetu. Burg. in tit. § Des successions. Rubr. viij. §. iij. fol. 284. col. ii. nu. 1. cum alijs, Bermondum in tracta. de publicis concubinarijs. pag. 310. ver. improprie Papa. a nu. 1. vsque ad nu. 5. Nicola. Boer. in decis. cccxxvii. Nicola. de Vbal. in trac. de successio. ab intestato. in j. par. nu. 44. cum alijs. Marti. Lauden. in tract. de legitimatio. oc. nu. 72. cum alijs. Ioan. Guald. in tract. de arte testandi. tit. j. caut. xliij. per totam. Ioan. Gario. in repeti. l. j. num. 101. cum alijs. C. de secun. nup. Parisi. in consi. xi. nu. 10. lib. ij. Jacobi. de S. Georg. in l. que testamentum. nu. 5. cum alijs. ff. de prob. Ioan. Bapti. de Caccialupis in repe. l. si qua illustis. nu. 69. cum alijs. C. ad Orphicia. Ioan. Corasi. in l. hæres instit. nu. 5. C. de impube. & alijs. Bar. Sola. in consi. lxxix. vol. j. Corne. in consi. xxv. & in consi. cccx. vol. j. & in consi. cccxvii. lib. iij. Alex. in consi. lxxxiij. lib. iij. & in consi. cl. lib. iij. idem Corne. in consi. cccxxvj. lib. ii. Lauren. Calca. in consi. lxxi. Rolandi. Bono. in tract. de testa. Rub. xvij. Ex quibus omnes amplia, & limita sequentibus modis.

Amplia primo tantum procedere, quod non valeat statutum disponens spurios ex testamento, vel alia ultima voluntate posse succedere patri suo: quia statutum præberet occasionem fornicandi. l. conuenire. ff. de pact. dotali. c. quemadmodum. de iureiuran. Ita tenet Frede. de Senis. in consi. cclxv. nu. 1. & in consi. cclxxvij. Are. in l. cunctos populos. nu. 15. & Bal. nu. 11. C. de summa tri. idē Are. in l. testamenti factio. ff. de testamen. Ias. in l. ait prætor. in prin. nu. 11. ff. de iureiuran. Bartho. Soci. in consi. xcv. nu. 9. libr. iij. Deci. in c. ij. in ii. lect. in ii. no. de consti. Et hanc dicit commu. opi. Ioan. Bapti. de Caccialupis in repe. d. l. cunctos populos. nu. 170. Deci. in c. in presentia. nu. 124. de probatio. Ioan. Guald. in tract. de arte testandi. in tit. j. caute. xliij. nu. 1. Ferdina. Loazes in tract. de matrimonio. in ij. dubio. in ij. fundamento pro patre negatiua. num. 7. vbi adducit alios quam plures doct. dicentes eam communem, idem Loazes in tract. de conuersione Paganorum: col. xxii. nu. 7. versic. ex hac ratione. Nicola. Boeri. in decis. cccxxvij. nu. 9. Guliel. Benedic. in repe. c. Raynutius in prin. nu. 39. & hanc opi. tenet Bermondus in d. tract. de publicis concubi. pag. 344. a nu. 63. vsque ad nu. 65. Pala. Ruuios in l. ix. nu. 6. in ll. Tauri.

Amplia secundo, vt hæc nostra conclusio non solum procedat de iure ciuili, verum etiam de iure diuino? Vt habetur Genesis. 21. c. vbi dictum est Abraham, eijce ancilla, & filium: quia non erit hæres filius ancillæ cum filio liberæ. quod idem attestatur Apostolus ad Galatas iij. c. Quod dictum etiam obseruatur de iure canonico: vt in c. non omnis. xxxij. q. ij. & in c. dicat aliquis. xxxij. q. iij. & refert Augustin. in c. quid est. xxxv. q. vij. vbi dicit, quod ex lege Dei statutum est quod illi qui ex incestuoso coitu nascuntur, nullo iure parentibus succedant.

Amplia tertio, quod si spurio aliquid relinquatur, id a lege legitimis

D. Petri Duen.

simis liberis vel cognatis proximioribus defertur. Ita tenet Bal. & ibi Sali. in l. j. per tex. ibi. C. de natura. lib. Bar. in l. si. ff. de his quib. vt indig. l. af. nu. 9. in l. ij. C. de hæred. insti. & eam dicit communem Alex. in l. hæreditas. C. de his quib. vt indig. & in consi. lxxviii. no. 6. vol. iij. Eandem opi. vbi notab. eam examinât, tenet Bermondus in d. tractat. de publi. concubi. pag. 318. nu. 21. versi. ego autem pto contrarium. Sed si venientes ab intestato agere noluerint, vt dissimulauerint, vel tacuerint intra duos menses, inuadit fiscus taliter res. ita probat tex. in l. j. in §. quibus tacentibus. C. de natura. liberis. & ita expresse per illum tex. tenet Bal. in l. certum. nu. 17. versic. sed pone bastardus. C. vnde legi. Bermondus in d. tracta. pag. 318. nu. 7. Rolandinus Bonon. in tract. de testam. Rub. xvij. nu. 1. Ludo. de Sardis in tract. de naturalibus liberis: in fi. in versic. secundo videndum est, nu. 1. Ioan. Garronis in rep. l. j. nu. 101. cum aliis. C. de l. cun. nup. Et pro ista opi. est. tex. in l. x. tit. xiiij. par. vi.

4 Amplia quarto, quod si instituat spurius, talis institutio est ipso iure nulla: cum ipso iure sint incapaces. Vt in Auth. quib. modis natura. effici. sui. in §. si. collat. vij. & in Auth. ex complexu. C. de incest. nup. & in l. si spurius. ff. vnde cognat. & in l. si pater. & ibi gl. & in l. nec apud. C. de hæred. institu. en.

5 Amplia quinto, ut tales filij non possint præscribere sibi relictum a patre. Ita tenet Bal. in l. id quod pauperibus. col. si. C. de rei vend. ca. pro qua opi. allegat gl. nota. in l. nemo. ff. de vsucap. pro leg. vbi probatur, quod spurius vel alias incapax non potest præscribere tali præscriptione in qua requiritur titulus, prout in vsucapione, & præscriptione longi temporis, si voluerit præscribere tanquam sibi relictum ab eo a quo capere non potuit. Eandem opinionem tenet Salice. in d. l. nemo dicens, istud procedere etiam si iusto errore putasset se esse legitimum: & ita intelligit gl. idem tenet ipse Sali. in l. j. C. pro hæred. Eandem opi. tenet Alex. vbi hoc duobus fundamentis comprobatur, in consi. lxxviii. nu. 7. vol. iij. Bermondus in tract. de publicis concubinariis. pag. 315. nume. 16. Cor. in consi. cccxxxv. nu. 4. vol. ii. Fran. Balbus in tracta. præscriptionum, in iij. par. iij. partis princ. q. xviii. per totam. & in repe. l. Celsus, in j. par. nu. 5. ff. de vsucapi.

6 Amplia sexto, quod si pater in testamto mandaret bona sua vel partem distribui inter pauperes vel coniunctos, vel illis executor viderit distribuenda, non poterit executor eligere spurium. Ita tenet Bal. in l. id quod pauperibus. C. de episco. & cleri. nu. 74. q. xxxij. Ratio est: quia spurius non venit appellatione coniunctorum, nec executor poterit illa bona distribuere contra prohibitionem iuris in personam prohibitam, ne concedatur per indirectum quod prohibetur directe: & si distribuere spurio, videtur esse relictum a patre, quia factum executoris exequentis voluntatem iudicatur idem cum facto testatoris: vt in l. vnū ex familia. in §. si de falcidia que ratatur. ff. de lega. ii. vbi dicitur, quod electus non dicitur capere ab illa

illo qui eum eligit, sed ab illo cuius iussu electus fuit. Eandem opinio-
 nem tenet idem Bal. in l. ab eo. C. de fideicom. & pro ista opi. est tex. in
 l. si his qui. ff. de vulgari. vbi qui non potest capere per se, nec alio
 mediante: nec enim videtur datum arbitrium executoris, ut dispo-
 nat contra ius: ut in l. quanquam. ff. de ritu nupri. & in l. Lucius. ff.
 ad municipia. & pro ista opi. est tex. in d. l. j. C. de natura libe. ean-
 dem opi. tenet Cor. in cons. cxxxvj. nu. 10. vol. ii. Bermondus in tract.
 de publicis concubinariis, pag. 31. nu. 8. Ioan. Guald. in tracta. de
 testandi: tit. j. caute. xiiij. nu. 9. Guliel. Benedict. in repe. c. Rai-
 nus. in verbo, & uxorem nomine Adelsiam in v. decisio. nume.
 11. de testam. Pala. Ruuios. in l. ix. nu. 16. Tauri. Alex. in consi.
 l. i. nu. 1. vol. vii. Lauren. Calca. consi. lxxij. nu. 7. Quam amplia-
 tionem declara. ut per Nicola. Boerium ubi ponit Docto. tenentes
 contrariam in deci. cxxxvii. nu. 14. & 15.

Amplia septimo, habere locum e conuerso: nam ita eodem modo
 pater non succedit filio. Ita concludit Bal. in Auth. licet. C. de na-
 turalibus liberis. quia inter eos nullum ius agnationis uel cognatio-
 nis reperitur: ut notatur in l. hac parte. & in l. si spurius. ff. unde co-
 gno. Hanc opi. tenet idem Bal. in l. j. C. de episco. & cleri. & ante
 eum tenuit Azo in Summa. C. de hæredibus institu. & C. de legi-
 ti. hæredib. Barto. in l. fin. nume. 5. ff. de his quibus ut indignis. Gu-
 liel. Benedictus in repe. cap. Rainutius. in verbo, & uxorem no-
 mine Adelsiam. decisio. v. nume. 133. Iaf. in §. poenales. nume. 61.
 Insti. de acio. vbi pro hoc allegat tex. in d. authen. l. licet. Hanc
 etiam opinionem tenet Matthæus. in tract. de successiombus ab in-
 testato. in ii. memb. ii. articu. princ. nume. 6. Bermondus in tracta.
 de publicis concubinariis, pagina 157. nume. 77. versicu. & e con-
 uerso notare ubi hoc notabiliter declarat. Alexand. ubi allegat
 Barol. in aliis locis idem tenentem, in consil. cl. nu. 6. libri. ii. Chas-
 saneus in consuetud. Burgun. in titu. (Des successions.) Rubric.
 vij. §. primo. num. primo, & secundo, fol. 183. colum. ij. Ioannes Ba-
 pti. de Caccialupis in repe. l. si qua illustris nume. 77. C. ad Or-
 ficia.

Amplia octauo, quod tales filij spurij non succedunt parentibus
 ex parte patris ab intestato. Ita probat tex. in d. l. j. in fine. C. de na-
 turalibus liberis. & in l. si spurius. ff. unde cogno. & ita expresse tenet Ci-
 rius in Auth. itaque. C. commun. de successio. & in l. si qua illu-
 stris. C. ad Orficia. Ioan. Faber in §. nouissime. Insti. eod. tit. Ioan.
 Bapti. de Caccial. in repe. d. l. si qua illustris nume. 79. & hanc opi.
 tenet Ludo. de Sardis in tract. de natu. libe. in §. de successione spu-
 riorum. in vij. q. nu. 12. Cifuentes. in l. ix. Tauri. nu. 4. De iure regio
 probatur in l. xii. ij. xij. par. vi. Quid in filijs clericorum locum
 non habet. quia nec ab intestato nec ex testamento succedunt pa-
 rentibus ex parte patris: ut in l. xxii. tit. ij. lib. j. ordina. & in l. ii. ti-
 tit. lib. v. ordina. que ll. approbantur etiã per l. ix. Tauri. & ibi hoc
 tenet Cifuentes. nu. 12.

- 9 Amplia nono, habere locum in filio incestuoso : nam filius incestuosus scilicet natus ex consanguineo, & consanguinea, non succedit parentibus. Ita tenet gl. & ibi communiter Doct. in d.l. si qua illustris. in gl. in ver. cum legitimis. & in §. nouissime. Insti. ad Ophticia. tex. in l. xi. tit. xvij. par. vii. & pro ista opi. est tex. quē in notat, & intelligit. Cifuentes in nu. 11. in d. l. ix. Tauri. Roderi Xerez in gl. i. tit. vi. lib. iii. Fori. fol. 95. pag. i. vers. hæc in successione parentum. & hanc esse commu. opi. tenet Baptista de Caccialupo in repe. d. l. si qua illustris, nu. 96.
- 10 Amplia decimo, habere locum in filiis adulterinis ? Vt est textus quem ibi ad hoc notat Cifuentes, nu. 2. in d. l. ix. Tauri.
- 11 Amplia undecimo adeo procedere, quod talis filius non poterit aliquid a patre capere ex lucratio contractu aut oneroso, per se neque per interpositam personam. Vt in l. j. & ibi gl. Ci. Bar. Bal. & Sali. C. de natu. libe. licet contrarium teneat gl. ij. in l. qui testamentum. ff. de probatio. quæ in contractu oneroso contractum dixit. quam sequitur Bal. in l. si is qui. ff. de vulga. & pupil. sed illam gloss. reprehendunt ibi Iacobus Butri. Sali. & Flori. ne per hanc modum faciliter fraus fieri possit de contractu ad contractum. Hanc opi. tenet Io. Guald. in tract. de arte testandi, tit. j. caute. xiiii. num. 7. Cuius. Benedi. in repe. c. Rainutius, in vers. & vxorē nomine Adelasiam, in decisi. v. nu. 129. Aret. in l. si is qui ex bonis. nu. 6. in ff. de vulg. & pupil. Bermondus, vbi eam notabiliter intelligit, in tract. de publicis concubinariis : pag. 325. nu. 32. vers. & prædicta conclusio. Iacobi. de Sancto Georg. vbi eam notabiliter declarat & gl. ibi, quæ communiter vt supra dixi reprobat, in d. l. qui testamentum. nu. 8. cum seq. ff. de probatio.
- 12 Amplia duodecimo procedere, ut neque substitui possit per patrem. Quod procedit in substitutione vulgari : quia virtute talis substitutionis non potest succedere, ratio est : quia directe, & non per interpositam personam per vulgarem succeditur patri, cum sit eius testamentum : vt in prin. Insti. de vulga. Et istud procedit etiam quando pater grauasset filium naturalem, & legitimū restituere hereditatem spurio : quia per istam fideicommissariam succedere non posset : cum per illam succedatur in bonis testatoris per mediā personam instituti : vt in l. coheredi. in §. cum filia. ff. de vulga. in quibus bonis spurius est incapax. si uero spurius fuerit legitimo filio substitutus pupillariter, tunc eueniente casu substitutionis admittetur ex expressa pupillari ad bona impuberis tantū : ad quæ bona spurius est capax, etiā ex dispositione patris, quia licet sit prohibitus succedere patri, non tamen prohibetur succedere fratri : ut est textus in l. si his qui ex bonis. ff. de vulga. & pu. Et hanc distinctionem posuit gl. singu. in Auth. quibus modis natura, efficiant. fut. in §. si in verbo, participium. collat. vij. sequitur D. Couaruias in iiii. Decret. in ii. parte, cap. viii. §. v. numero 4. Cuius. Benedi. in repe. c. Rainutius, in verbo, & vxorem nomine Adelasiam, decisi. v. nu. 128. Ean.

13. Eandem opi. vbi eam notabiliter examinat, tenet Bermondus in tract. de publici. concubina pagi. 316. nu. 77. ver. sed an spurio, si filio spurio, donavit bona sua ecclesiæ, & ecclesia postea donavit spurio, non valet donatio quia secunda donatio præsumitur remuneratio, quæ non potest fieri in persona spurij. Ita tenet Bald. in l. eam quam, nu. 40. C. de fideicommiss. quem sequitur Pala. Ruui. in repe. rub. de donation. §. xxx. nu. 14. vbi dicit esse valde notandum, & vidisse in pract. Facit etiam quod notat idem Pala. Ruui. in d. l. ubi §. lxxvij. num. 19. Sed Bal. vbi supra, cõcludit, quod si ecclesia in finem vel cui donatum est a patre, postea donaret spurio intuitu pietatis & paupertatis, vel expressa causa remunerationis, talis donatio possit sustineri de iure. & ita expresse tenet Alex. in consi. lxxij. numero 1. volumi. 7. Bermondus in tracta. de publicis concubiniis. pag. 112. nume. 10.

14. Amplia decimoquarto, vt talis filius non succedat in feudum. Ita tenet Bal. in consi. ccvij. nu. 1. vol. 2. pro qua opin. est tex. in cap. 1. in §. naturales si de feudo defunct. conten. sit inter do. & agnat. val. Eandem opin. tenet Io. Andr. in c. lator. & in c. per venerabile. qui filii sint legit. Pala. Ruui. in repet. c. per vestras in §. x. nume. 4. Bellam. in decisi. 742. substitu. de dona. Bermondus in tracta. de publicis concub. pag. 311. nu. 60. Facit supra dixi, in reg. 360.

1. Limita primo nõ procedere, quãdo filius spurio instituitur sub conditione, scilicet si legitimabitur, quia tunc bene valet talis institutio. Ita tenet Bal. Imo. & Alex. in l. Gallus, in §. instituens, ff. de libe. & posthu. Albe. in l. libertas testamento, per illum text. ff. de manumiss. testa. & in l. quod conditionis ff. de donat. cau. mort. pro qua opin. est glo. in l. si in 6. intelle. ff. de reg. Caton. quã ad hoc allegat Bal. in l. feruus. C. de leg. facit etiam tex. in l. in tempus, ff. de heredi. instit. & in l. sicut. & ibi gl. in prin. ff. de quib. mod. v. usufruct. amitt. Et hanc opin. dicit esse comm. Lancel. Deci. in d. §. instituens & ibi lal. num. 5. & Io. Gual. in trac. de arte testandi, tit. 1. cau. 14. nu. 15. & Carell. Corta in ver. spurio, el 3. & Curt. Iun. in consi. lxxxiiij. nu. 3. Lancel. Galiau. in rep. l. Gallus in §. & quid si tantum, nu. 4. ff. de libe. & posthu. Et pendente conditione legitimacionis spurio potest petere honorum possessionem, ex qua obtinebit administracionem hereditatis, antequam legitimetur, vt in l. si quis instituatur heres. & ibi Bar. & alij Doc. ff. de hæred. instit. idem tenet Bal. in l. si ff. de his qui sunt sui vel alien. iur. D. Couarruias in Epitome, de sponsalib. in 2. par. cap. 8. §. v. nume. 12. Pala. Ruui. in repe. Rub. de donationib. §. xxxix. numero 4. Fran. Curt. Iun. in dicto consi. 84. no. 4. Io. Gual. vbi refert alios doct. contrarium tenentes, in dicta cautela 14. nu. 15.

2. Limita secundo, non procedere in nepote: nam nepos legitimus & naturalis ex filio spurio, deficiente prole legitima, potest ab auctore hæres institui. Ita tenet Bartol. nume. 2. Imol. & Alexand.

D. Petri Duen.

Areti. & Iaf. in l. Gallus in §. quid si his. ff. de liberis. & posth. idem Bartol. in consil. cxviii. incip. odiosus habens filium. vbi dicit quod ita fuit iudicatum. Pan. in c. cum haberet. de eo qui duxit in manu. mo. quam poll. per adulter. vbi concludit. quod licet pater non possit instituire filium spurium. non tamen prohibetur ab auo. Hanc opinionem dicit esse communem Iaf. in l. hereditas numero. C. de his quibus vt indignis. Alex. in consil. lxxiii. nu. 2. lib. 3. & ibi Carol. Molinæ. in eius addit. Dec. in consil. ccccclxii. nu. 17. & 18. Coeneus in consil. xxv. nume. 10. volu. 1. Ioan. Gual. in d. caut. xliij. nume. 12. Bermondus in tracta. de publicis concubinariis. pag. 3. 6. nume. 65. ver. apud Legistas difficilius oritur dubitatio. vbi ea ibi mouet. & in pag. 350. nu. 70. eam determinat. Nicol. Boer. in deci. 107. numero 16. per gloss. quam ibi Doctor. sequuntur in d. l. si. C. de natural. liber. Didacus del Castillo in l. ix. in glo. in verbo. ex testamento in legibus Tauri Gulel. Benedict. in repetitio. c. Rainur. in verbo. & vxorem nomine Adelasiam. deci. v. nu. 13. Hanc etiam dicit communem Roder. Xuares. in lect. l. ix. titu. xi. lib. 1. Fori. fo. 73. pag. 2. vers. consideratum & in lectura. l. j. titu. 6. lib. 3. fori. fo. 88. pag. 2. vers. circa hoc queritur de pulchra quest. licet contrarium videatur tenere Chass. in consuetu. Burgun. in ti. (Des hies) rub. 3. §. 1. fol. 113. col. 4. numero 70. sed in effectu ibi tenet communem opinionem. quia debet intelligi opinio eius stante prole legitima. prout in effectu concludit Iafon. ad quem se remittit in d. ca. l. hereditas.

Quæ limitatio in nepote nato ex filio incestuoso non procedit. secundum Bald. per text. ibi in l. si quis incesti. nume. 2. C. de incestis nup. quem dicit esse vnicum idem Bald. in cap. in presentia. numero. 35. de probation. Hanc opin. tenet Ant. Corfet. in singu. inci. hæres. el 4. Hippol. in singu. cxliii. Alex. in d. §. quod si his. & eam dicit esse communem. Salicet. in d. l. si quis incesti. hanc etiam tenet Cifuentes in l. ix. nu. 7. Tauri Docto. Couarruu. in Eptome. de spofalibus. in secunda parte. cap. 8. §. v. nume. 30. Bermondus in tractatu. de publicis concubinariis. pag. 35. nume. 70. vers. ista conclusio indubitanter procedit. Guleilm. Benedict. in repe. cap. Rainur. in verbo. & vxorem nomine Adelasiam. decisione 5. nume. 131. Coeneus in consilio xxv. numero 15. vol. 1. Castillo. in d. l. ix. Tauri. verbo. ex testamento. Roderi. Xuares. in lectu. l. primæ. ti. 6. lib. 3. fori. fol. 89. pagina 1. licet contrarium teneat Paul. de Castr. in filio incestuoso. in d. §. quod si his. nu. 6. ad quem respondit Rod. Xuares. vbi supra. & ab opi. Bal. velit recedere Iaf. in d. §. quod si his. nume. 25. eandem opi. Bal. in d. l. si quis incesti. dicit esse communem Martin. Lauden. in tracta. de legitimat. nu. 71.

Quod in nepote ex filio clerico locum non habet. sed possunt ab auo institui. ita tenet Bal. in d. l. si quis incesti. nume. 2. vers. quæro nunquid hæc lex. C. de incest. nupt. Ratio in qua se fundat est. quia supra dicti filij clerici non sunt incestuosi. sed spurij & ex spurio na

si. Quam opi, tenet Petrus, Cinus, & Salice. in l. 2. C. de episco. & cleric. Abb. in c. ex tenore, & in c. causam quæ. & in c. lator qui filij sint legit. Alexan. in d. §. quod si his, nume. 9. Roderic. Xuares in lectura l. ix. titu. 11. libro 1. fori, fol. 73. pagi. 2. eandem opin. dicit esse commu. Corfettus in singu. in verbo, fornicatio & Cifuentes in l. ix. nume. 7. Tauri. pro qua opinione est glo. in c. per venerabilem, qui filij sint legit. in verbo, adulterinis, vbi filios clericorum vocat adulterinos.

3 Tertio limita, quando cunque pater aliquid relinquit spurio si in gatur monasterium, nam tales legatum bene valet. Ita tenet Guel. de Cugno, & ibi Bald. in num. 3. versicu. iuxta hoc quero. in l. C. de sacrosanct. eccle. quem sequitur ibi And. de Besetis in repet. nume. 11. 1. Ratio est secundum Bald. quia sicut per oblationem que filij legitmantur. Authen. quibus mod. natura, efficiantur sui, & quæ igitur collatio. 7. per obligationem monasterio factam, & illud dictum Bald. sequitur Alexandr. in addino. ad Barrol. in l. cum quis. C. de natur. libe. & in l. necessariis, nu. 17. ff. de acquir. hæredit. & ibi Franc. de Aret. Cifuentes in l. x. nu. 15. Tauri. Hippol. in singu. cclxxiiij. Iacob. de santo Georg. in Authen. non licet, nu. 11. C. de liberis præteritis.

4 Quarto limita, non procedere de iure canonico: nam de iure canonico filio spurio, adulterino, vel incestuoso, debentur alimenta. Ut est text. in c. cum haberet de eo qui duxit in matrimon. quam polt. per adulter. Ratio est, ne filius fame pereat. De iure regio est text. in l. §. i. 13. par. 6. & Abb. in dicto c. cum haberet. in viti. notab. dicit illum text. non esse alibi ad hoc. Et hunc iuri canonico statuit hæc, etiam de iure civili, secundum glo. in dicto c. cum haberet. in fine, quam sequitur ibi Abb. Card. & alij Corfet. in singu. incipiente, spurius. & hanc dicit communem opin. Ias. in consil. xxvii. nu. 4. libro primo. Ioann. Gualden. in tracta. de arte testandi, titu. 1. capite. xliii. numero 13. Et circa hanc limitationem vide quæ dicuntur sequenti regula.

5 Quinto limita, ut pater teneatur filiam spuriam dotare, cum dos succedat loco alimentorum. Ita tenet Bar. in d. Authen. ex completo. vbi dicit se ita dixisse & consuluisse, quod vsque ad quantitatem sufficientem pro alimentis, pater potest filio spurio relinquere, & eodem modo filie spurie pro dote sua, cum sine aliqua dote neque potest ali neq; nubere. Quod dictu dicit esset menti tenendam Panor. in d. c. cum haberet, nu. 5. idem tenet ipse Bar. in l. si franda tor. in §. qui a focero ff. de reuo. his que in fraud. cred. dicens, quod si clericus dotasset filiam suam spuriam, valeret denatio, neque ab ea posset auferre quatenus ipsa de iure canonico posset capere pro alimentis. idem tenet idem Bartol. in l. si. nu. 7. ff. de his quib. ut indig. Hanc opin. tenet Roder. Xuares in lect. l. §. ii. 6. lib. 3. fori. fo. 91. pag. 1. ver. & per dictum c. cum haberet. Circa quam limitationem vide quæ dicam regula sequenti.

6 Sexto fallit, quando cumque filius esset legitimus, nam tunc potest institui a patre. Ita probat tex. & ibi Ioann. Faber in l. cum quis in fine. C. de natu. libe. tex. in Authen. quibus modis naturalis efficiatur sui in §. nullum, collatio. 7. & ita tenet Bald. in c. de casis. numero 34. de officio delega. quem sequitur Iaf. in Authent. qua mulier, nume. 47. C. de sacrosan. eccle. & in l. hac consultissim. §. ex imperfecto, col. 1. C. de testamen. Catellianus Cotta in Moralib. iuris, in verbo, spurius, el. 3. Deci. in consi. cclviii. nume. 6. & Bermondus in tracta. de publicis concubinariis, pagi. 327. numero 39. & in pagi. 359. numero 81. Cifuentes in l. xij. nu. 2. in legibus Tauri. pro qua opinione est tex. ibi, in quantum dicitur quod extantibus filiis legitimis & naturalibus, non succedat legitimus, ergo contrario, si non extant, succedit. Facit quod supra dixi in regu. l. xix. & ultra ibi dicta notandum est, quod licet filius legitimus succedat in bonis patris & possit institui a patre, tamen non gaudent nobilitate parentum, sed tenentur contribuere, sicut si legitimati non essent, vt in pragmat. ix. Anno 1544. Per quam pragmaticam corrigitur l. ix. in fine titu. decimoquinto parte quarta, & in d. l. i. in fine Tauri.

7 Septimo limita, in filiis spuris principum: nam Princeps potest eis donare, & filias dotare, Ita notabiliter concludit Bal. in consi. cccclvi. nu. 9. volu. 5. facit etiam quod notat idem Bal. in consi. 217. num. 11. volu. 1. quem sequitur Nicol. Boer. in decisi. cxxvii. nume. 17. Hanc etiam opin. tenet idem Bal. in c. j. nu. 30. de constitutis, vbi dicit, quod Princeps de plenitudine potestatis hoc facere potest, licet Barb. teneat contrarium in d. c. j. nume. 192. de consti. vbi dicit, quod princeps potest dotare filias suas spurias eatenus quatenus sufficiat ad alimenta, per gl. in d. c. cum haberet. & per alia de quo ibi per eum. & hoc modo dicit quod procedit dictu Bal. ibi. & illud dicit Barb. sequitur Chassa. in consue. Burg. in ti. { Des successions } fo. 285. col. 2. nu. 4. Sed si hoc esset verum, nullum privilegium esset in Principe, cum quilibet priuatus non possit facere, etiam si sit clericus, vt supra dixi in §. limit. praeterea pro doctri. Bal. facit quod supra dixi in regu. 43. in §. limita.

8 Octauo fallit, in matre nam: non extantibus descendentibus legitimis & naturalibus, filius naturalis vel spurius succedit matri tam ab intestato quam ex testamento. Ita probat tex. in l. hac parte & in l. si spurius, ff. vnde cogn. & in l. j. in §. sed si vulgo, ff. ad Tertull. & in §. nouissime. Insti. eo. tit. Probarur etiam de iure regio in l. ix. Tauri, vbi inquit l. quod extantibus filiis legitimis & naturalibus, tales naturales tamen vel spurii, ex dispo. matris sunt capaces & partem honorum, & ita tenet expresse ibi Cifuentes nu. 1. Quod tamen est verum nisi talis filius esset natus ex damnato & punibili coita ex parte matris, quia tunc etiam non extantibus filiis legitimis, filius non succedit matri praeterquam in quinta honoru parte dicitur, & sibi relinquatur non alias, & ita expresse probat supra d. l. 99. Tauri

Tauri. & ibi expresse hoc tenent Cifuentes & doct. & tex. ibi po-
 nit in fine quando filius dicatur natus ex damnatus et punibili coitu
 Quod etiam ponit D. Couarruias in Epitome de sponsalibus, in 2.
 parte, cap. 8. §. 5. num. 15. cum seq. Quod tamen procedit præter-
 quam si talis mater esset per vim stuprata, quo casu talis filius adul-
 terinus non extantibus legitimis succederet matri. Ita tenet Bal. in
 leam quam nu. 25. C. de fideicommiss. vbi tenet, quod si tyrannus
 habuit accessum ad aliquam mulierem per vim quod filius inde na-
 tus non dicitur spurius. Quam opi. tenet idem Bald. in l. si qua illu-
 strum. v. C. ad officia, quem sequitur Cifuentes in d. l. 9. nu. 2. &
 ibi Pala. Ruyi. nu. 15. Nicola. de Vbaldis in tract. de successio. ab in-
 test. in 1. parte, numero 45. Pro qua opinione est tex in c. 1. 2. & 3.
 de in c. ita ne 32. q. 5. & in c. presbyteros 50. dist. & in c. 15. q. 6. vbi
 probant illa iura quod ea que sunt contra voluntatem facientis,
 non imputantur ipsi facienti. Probatur etiam per text. in l. cura. in
 verficu. neque si per vim. ff. de mune. et honori. Facit etiam pro hoc
 illud quod notat Ang. de Peru. in l. 1. in §. remouet. §. ff. de posth. vbi
 tenet quod sponsa violenter cognita ab sponso, potest ingredi mo-
 nasterium eo inuito, sicut antea poterat quem sequitur Hippo. in l.
 ian. §. præterea, numero 12. ff. de quæstio.
 Nono limita, vt non possit institui hæres per viam fideicommiss.
 spurius fraude cessante potest institui heres a patre, dummodo gra-
 uetur pure alteri restituere supra d. hæreditatem. Ratio est, quia cū
 pater possit, imo debeat hodie spurio relinquere alimenta, vt in 4. li-
 mitatione dixi, et hoc debeat seruari in vtroque foro. Est ergo regu-
 la quod qui aliquid capere potest, licet solidum capere non possit
 potest institui heres, & grauari alteri restituere pure ita probat te-
 x. & in l. cogi. in §. hi qui solidū. ff. ad Trebel. vbi gl. t. ponit exē-
 plum in filio naturali. sed cum spurius hodie possit aliquid a paren-
 tibus capere, & æquiparetur in hoc filio naturali, d. c. cum haberet.
 ergo idem est dicendum in filio spurio quod in naturali. Ita in spe-
 cie determinat Ang. & ibi Imol. in l. in tempus. ff. de hered. institu.
 idem Ang. in l. 2. C. eod. titu. Alexan. in d. §. hi qui solidum. Bermō
 dus in tracta. de publicis concubinariis. pagin. 317. numero 20. Pala.
 Ruyos in repe. c. per vestras. §. 10. numero 12. quod etiam videtur
 tenere Rode. Xarez, licet nō se bene firmet, in allegatione 27. fo.
 195. pagi. 1. versic. præterea imo. Ex quo apparet quod licet deci-
 sio glo. in leam quam. in verbo coguntur. C. de fideicom. sit iuridi-
 ca tamen Doct. ponentes exemplum ibidem in capace in totum,
 scilicet de spurio, errant per inadvertentiam, habentes respectum
 solum ad ius ciuile, verans spuris a parentibus alimenta relinqui
 de quo in d. Authen. ex complexu. C. de incestis nupt. cum simili-
 bus. & non respicientes, seu considerantes ius canonicum, de quo in
 d. c. cum haberet. corrigens in hoc ius ciuile cui standum est.
 Et hanc limitationem, intelligo veram, vt supra dixi, quandocun-
 que constaret in se nullam fraudem continere, alias non procede-

D. Petri Duen.

ret, secundum Io. de Imo. in d. l. in tempus. Alexan in d. §. hi qui lo-
lidum. & in d. l. 2. C. de heredi. insti. Corneus in consi. 217. numero
3. volumi 3. Io. Guandensis in tracta. de arte testandi. titu. 1. cautela
14. numero 10.

10 Decimo limita, in fratre: nam frater spurius natus ex eadem ma-
tre succedit fratri suo spurio. Ita probat tex. in l. si spurius. & in
hac parte. ff. vnde cognata. & ita expresse tenet Ludou. de Sardinia
tracta. de legitimatione, in 3. parte, cap. de spuriorum successione,
q. fin. Matth. de Affici. in decisi. 96. Bermond in tracta. de publica
concubinariis pagi. 358. numero 78. Catellianus Cotta in Memora-
libus iuris, in verbo bastardus. el. 1. Circa quam limitationem vide
D. Conarruui. in Epitome de sponsalibus, in 2. parte, capitulo 8. §.
5. numero 19.

11 Vndecimo fallit, quando filius spurius institutus est ab herede pa-
tris. Ita concludit Barto. in l. si his qui ex bonis, numero. 3. in 2. q. 1.
ff. de vulga. & pupil. vbi dicit, quod dicta institutio facta in fauore
spuriij, est valida, quia est tali arti testandi non debet presumi fraudi
argu. tex. in l. edicto. in §. sed heredem. ff. de aliena. iud. mutan. c. 1.
fact. quem sequuntur ibi omnes Doctores. secundum las. numero 10.
Hanc opinionem ante Bar. tenuit Specula. & ibi Io. Andre. in tra-
de successione ab intesta. in §. quid si pater instituit, numero 30.
Bald. in l. eam quam, nu. 54. C. de fideicom. vbi pro ista opinio-
ne adducit glo. in Auth. quibus modis natu. effici sui. in §. fin. in ver-
bo, participium. col. 7. hanc opinionem tenet Alex. in consi. 51.
nume. 3. lib. 2. vbi adducit text. in l. qui titij. testamentum. ff. de his
quibus vt indig. in ver. principaliter, vbi dicitur, quod principaliter
consideratur institutio quæ fit per heredem, non autem considera-
tur institutio remota facta per patrem naturalem in fauorem herede-
dis. Et hanc opinionem tenet Bermondus in tractatu de publicis
concubinariis, pagina 214. nu. 14.

Porro circa hanc regulam cadit questio notabilis, An clericus
iam quod non possit instituere filium vel donare, possit instituere
vel donare nurui? Hanc questionem reperio in iure nostro tangi
per Hostien. in c. 1. in 2. col. de testamen. vbi concludit, quod cum
talis donatio censetur fraudulenta, quod nullo modo valeat, per
Andræ. ibi & Cardi. 1. col. nu. 3.

Contra quam opinionem, ibi, in c. cum officiciis. de testamen. vi-
detur mihi magis verum per sequentia fundamenta. & in primis fa-
cit nam clericus de bonis patrimonialibus potest testari. c. 1. c. quia
nos. de testamen. etiam de bonis acquisitis intuitu ecclesie, ex qua-
dam generali consuetudine nostræ Hispaniæ, vt in c. cæterum, de do-
natio. & ibi gl. in verbo, rarum. ita tenet Syluester in summa, in ver-
bo, clericus. in 4. versu. 2. Guido Papa in decisi. 115. Ioan. Bernar.
in practica, cap. 124. & ita expresse concludit D. Couarro, in c. cum
in officij, nu. 9. de testam. q. hodie decisum est per quendam Extra-
gantem

D. Petri Duen.

cit donationem, illud quod ex donatione peruenit ad nulum, & sic ad uxorem filij spurij, veniat ad heredes uxoris soluto matrimonio isti heredes tenerentur maritum, & sic filium spurium alimentari ex hereditate clerici, si filius alias non habet unde se aliat, non per text. in Auth. præterea. C. unde vir. & vxor. sed per dicta in feci si regula, in quarta ampliatione, vbi non solum parentes, verum et heredes ipsorum tenentur alere filium spurium. Quæ opinio supra dicta maxime procedit si talis donatio esset nuptia a clerico facta, & re quam cum filio contrahat matrimonium, licet postea contrahat cum post donationem sit in arbitrio uxoris contrahere matrimonium cum filio eiusdem clerici vel non.

REG V L A C C C L X V I I .

- F I L I V S** spurius de iure canonico, debet habere alimenta a parentibus. Hanc regulam probat text. in cap. cum haberet, in fine de eo qui duxit in matrimonium, quam polluit per adulte. Circa quam regulam vide doctor. supra positos in præcedenti regula, & Lambertinum, vbi circa alimenta plura adducit, in tracta. iuris matrimonatus, in tertia quæstione principi. 7. lib. a primo articulo vique ad finalem, folio 392. cum sex sequentibus.
- 1 Amplia primo, vt dispositio huius regulæ seruetur in vtroque foro quia ius civile in hoc corrigitur per supra dictum text. in d. cap. cum haberet. Ita probat glo. in d. c. cum haberet. in gloss. fina. in fine verbis, vbi hoc tenent Doctor. sequendo d. glo. præcipue Abb. numero 5. & hanc opinionem dicit esse communem. Deci. in c. clerici. numero 4. de iudic. & in presentia. nu. 115. de probatio. Hanc etiam opinionem dicit esse communem, Ripa in reperit. l. si vxor. quam, quæstione xxvii. numero 68. C. de reuocan. donatio. & in Rubri. ff. de verborum obligatio, numero 58. & Corsetus in singulari incipienti, Filij spurij. & in Repertorio ad Abb. in verbo, alimenta. Neuiza. in sua Sylua nptiali, libro tertio, numero 25. Betmondus in tractatu de publicis concubinariis, pagina 34. numero 7. Calcanus in consi. 62. nu. 12.
 - 2 Amplia secundo, non solum procedere in vita verum etiam in morte: nam parentes in morte possunt relinquere alimenta filij spurij. Ita tenet Barto. in l. si. nu. 7. ff. de his quibus ut indignis, vbi dicit, quod filio potest aliquid relinqui a patre tempore mortis, tantum vt sufficiat illi ad alimenta. quem sequitur Roderi. Xarez in l. cura l. 1. nu. 6. lib. 4. fori, fo. 91. pagi. 1.
 - 3 Amplia tertio, habere etiam locum in dote, nam pater tenetur dotare filiam spuriam, & potest aliquam rem ei assignare in morte pro dote Ratio, est quia dos succedit loco alimentorum, & bonum est argumentum de alimentis ad dotem. l. cum post. §. gener. ff. de iure donum. & l. prima. ff. soluto matrimo. Ita tenet Barto. in d. l. finali, numero 7. ff. de his quibus ut indignis. Abb. in d. c. cum haberet

beret, nu. 5. Roderi. Xuares in d. l. j. tit. vi. lib. iij. fori. fol. 91. pag. 1.
& vide quod supra dixi in regu. præcedenti, in limita. Quod non
solum habet locum in laicis, verum etiam in clericis: quia clerici tenentur
dotare filiam ratione alimentorum, tam de iure canonico quàm
ciuili: ita tenet Bar. in d. l. ff. de his quib. ut indig. & in l. vxorem.
in §. pater. ff. de lega. tertio. quem sequitur Guliel. Benedict. in
repe. c. Rainutius. in verbo, dotem quam ei dederat: num. 3. Ioan.
Bapti. Caccialu. in repe. l. si qua illustis. nu. 92. C. ad Orphicia. Ci-
uentes in l. ix. Tauri, nu. 9. Quod non solum habet locum in bonis
patrimonialibus, uerum etiam ex bonis intuitu ecclesiæ acquisitis.
Ita probat gl. in c. omnino. xxxi. distinctio. & ita tenet per eam,
ubi eam notabiliter declarat Pala. Ruuios in repe. c. per vestras. §.
xxiii. nu. 1. Bermondus in d. tract. pag. 337. nu. 53. & 54.

Quod est uerum nisi dos excederet magnam quantitatem; quia
tunc præsumeretur fraus: secundum Bar. in l. j. C. de natu. libe. Abb.
in consi. cxv. vol. ii. facit tex. in l. filix. ff. de lega. iij. & in l. quero. ff.
de iure dori. Ioan. Gual. in tract. de arte testandi: tit. j. cautel. xiiii.
nu. 17. Rodericus Xuares in supra dicto loco. Nicolaus de Vbaldis
in tract. de successio. ab intestato: in j. parte, nu. 50. Nicolaus Boer.
in decisio. cxxxvii. nu. 7. Guliel. Benedictus in repet. c. Rainutius. in
verb. & vxorem nomine Adelasiam. decis. v. nu. 126. de testam.
Mathefi. in tract. de successio. ab intestato: in iii. membr. j. arti. nu.
13. Cifuentes in l. ix. Tauri, nu. 10. Chassa. in consut. Burgund. in
tit. (des successions.) Rub. viij. §. iij. nu. 11. fol. 235. col. ij. Caccialu.
in repe. l. si qua illustis. nu. 91. Quod tamen hodie de iure regio
est taxatum vsque ad quintam partem honorum patris, quam potest
relinquere filii spiritus pater vel mater in uita vel in morte: de qua
filij possunt ad libitum disponere in uita vel in articulo mortis, etiã
quantum ad proprietatem: ut probatur l. ix. & x. in legibus Tauri:
& ibi Cifuentes, & Docto. Pala. Ruuios in repe. c. per vestras. §.
xxiii. nu. 10. Xuares in lect. l. j. ti. vi. lib. iij. fori, fol. 91. pag. 2.

Amplia quarto procedere, ut non solum pater, & mater tenean-
tur eos alimentare, uerum etiam successores ipsorum. Ita tenet Bal.
in Athen. licet. C. de naturali. libe. & notatur in d. c. cum haberet.
Chassa. in consue. Burg. in tit. (des successions.) rubr. viij. §. iij. fol.
389. col. iij. nu. 3. Bermon. in tract. de publicis concubinariis: pag.
116. nu. 52. Laur. Calca. in consi. lxxij. nu. 17. Mathefi. in sing. cxlvij.
Abb. in consi. cxv. in ij. vol. Et pro ista opi. est text. de iure regio.
in l. viij. tit. xiiij. parte vi. Quod etiam procedit si fiscus sit heres.
Ita tenet Pala. Ruuios in repe. c. per vestras. §. xxiii. nu. 8. & 9. &
sic quod quâdocunque bona sunt confiscata, fiscus teneatur alimen-
tare filios, etiam spurios.

Quinto amplia, habere locum in filiis incestuosis. Ita notabiliter
per d. c. cum haberet, tenet expresse Nicol. de Vbal. in tract. de suc-
cessio. ab intesta in j. par. nu. 46. & ante eum Imo. in l. ex facto. in §.
si quis rogatus, el. j. in v. col. nu. 7. ff. ad Trebellia. D. de Segura. in l.
cohæredi.

D. Petri Duen.

coheredi. in §. cum filie. nu. 123. ff. de vulga. & pupil. D. Gouar. in Epitome de sponsalibus. in ij. par. c. viij. §. vj. nu. 6. in si. Roder. Xarez in l. j. tit. v. lib. iij. fori. fol. 91. pag. 2. Que opinio comprobatur per text. in l. ix. Tauri: ubi permittitur matri vel patri relinquere filius incestuosus quintam partem honorum suorum ratione alimentum. Licet contrarium teneat Bal. in Auth. ex complexu. nu. 1. de incestis. & inuri. nupt. & Pala. Ruos in d. l. ix. nu. 50. Tauri & Ludo. de Sardis in tract. de naturali. liberis: in §. de obligatione inter patrem. & filium. nu. 4. in si.

6 Amplia sexto procedere. ut pater vel mater pro anima filij spurij præmortui possit in vita sua donare. vel in morte relinquere: quæ licet post mortem cibo non indigeat corporali. tamen necessarius ei est cibus spiritualis pro anima: & cui debetur cibus corporalis. fortius debetur ei spiritualis pro redemptione anime. Ita tenet Io. Faber in §. poenales. Insti. de perpet. & tempora. actio. nu. 8. in si. quem sequitur Guliel. Benedi. in repe. c. Rainutius. in verbo. & uxorem nomine Adelasiam decisi. v. nu. 125. de testam.

7 Amplia septimo habere locum. etiam in nepote. uel pronepote: nam auus. & proauus. deficiente patre uel matre. tenentur alere nepotes. & pronepotes. Ita per text. in d. c. cum haberet. in si. tenet Nicol. de Vbal. in tract. de successio. ab intestato. in j. par. nu. 47. quem sequitur Barto. Soci. in consi. clxj. nu. 1. lib. ij. col. ij. vers. quarto. & ultimo præmittit. eandem opinionem tenet D. Couarru. in d. Epitome. in ij. par. c. viij. §. vj. vbi dicit. quod non obstat text. in l. v. tit. xix. par. iij. ubi probat text. filios spurios alendos esse a matre. & proauo materni generis. quia text. ille loquitur secundum rigorem iuris civilis. non autem attenda æquitate iuris canonici. de qua in d. c. cum haberet.

8 Limita primo hanc regulam non procedere. quandoque filius habet unde se aliat: nam tunc pater non tenetur eum alere. Ita probat text. in l. si quis a liberis. in §. sed si filius. ff. de libe. agno. tenet Ant. de Butrio. & ibi Abb. in d. c. cum haberet. nu. 10. Baptisi. Cacialopus in repe. l. si qua illustis. nu. 93. C. ad Officia. Soci. in consi. cxxi. nu. 47. lib. iij. Lauren. Calca. in consi. lxxii. nu. 14. Nicol. de Vbaldis in tract. de successio. ab intestato. in j. par. nu. 49. Decadus in tract. de publicis concubinariis. pag. 339. nu. 58. vers. sed aduerte. Cifuentes in l. ix. nume. 1. Tauri. ubi concludunt. quod quandoque tales filij habent unde se aliant. uel possunt se alias suis laboribus alimentare. patres ad hoc non tenentur. Que limitatio in se maximam æquitatem de iure uidetur continere: quia ratio finalis supra dictæ regulæ est. ne filij spurij privati alimentis. pereant: quæ ratio cessat. quando spurius habet bona. uel artem ex qua se sustentare potest se alimentare. nam tunc cessat dispositio huius regulæ: & cessante ratione. cessare debet dispositio legis: ut in l. adigere. in §. quamuis. ff. de iure patrona. De iure regio probatur in l. v. tit. xix. par. iij.

par.iii. Quod tamē intellige procedere, nisi dedecus sit filiis artem quam sciunt exercere, ita concludit Bar. in tract. de alimentis. quæ sequuntur supra dicti Doc. & ita tenet Pala. Ruui. in repe.c. per ve fras. in §.xxiii.nu.7. D. Couarruias in d. Epitome de sponsa. in parte. c. viii. §.vi.nu.9.

2. Limita secundo, quando cunque pater eget, & nō habet unde possit predictos filios alere: nam tunc non tenetur ultra quam facere potest. Ita probat glo. in d. c. cum haberet. & ibi Abb. per eum, nu. 10. De iure regio probatur in l. v. tit. xix. par. iiii.

3. Limita tertio, quando talis filius commisit aliquam ingratitude contra patrem: nam omnes causæ sufficientes ad exheredandū filium de quibus in Authen. vt cum de appellatione cognō. in §. cau sit. colla. viij. glo. in c. quinta uallis. de iure iuran. sufficiunt ad priuandam eum alimentis. Ita probat gl. in l. si quis a liberis. in §. idem iude. in ver. detulerat. ff. de libe. agnoscen. & in l. si. in uer. promerue rit. C. de alic. libe. & ita expresse tenet Abb. in d. c. cum haberet. nu. 10. & facit quod supra dixi in regu. ccclxviii. in. iiii. limita.

REGVLA CCCLXVIII.

FILIUS non potest institui a patre sub conditione casuali vel mixta, nisi sub contraria exheredetur: alioquin testamentū est nullum. Hanc regulam probat tex. in l. si pater. C. de institut. & substi. ubi iure testatus non uidetur. Facit etiam tex. in l. i. ff. de iniust. rup. tex. in l. Lucius. in uerb. nullius esse momenti. ff. de condi. & dem.

Hanc regulam limitat quatuor modis Bernard. de Luco in regu. cccxxvii. remittendo se ad Ias. in d. l. si pater. Eandem etiam ampliat quinque modis, & limitat uno & uiginti modis Gerardus Alber. in repe. d. l. si pater. a num. 62. vsque ad nu. 131. Circa quam regulam notandum est, quod hodie corrigitur d. l. si pater. & talis conditio rejicitur de medio usque ad legitimam filij, & ualere testamentum: ita tenet gloss. in d. l. si pater. in uerbo, erat; & in l. siuis quoque. in uerbo, constar. ff. de here. instituen. Barto. in d. l. si pater. nume. 2. ubi dicit quod usque ad suum tempus omnes Docto. tenuerunt contra supra dictam glo. in d. l. si pater, pro qua opin. adducit tex. in l. scimus. in §. cum autem. C. de inoffic. testamen. quam opin. glo. & Bar. dicit esse communem Ias. in d. l. si pater. num. 19. & ibi Alexand. & Docto. precipue Jacobi. de sancto Georg. num. 13. ubi dicit, quod in questione facti obtinuit secundum opin. vilius glo. & quod ita fuit iudicatum per tres sententias. Eandem opin. ubi latissime eam examinat, & dicit supra dictam regulam esse correctam per tex. in d. l. quoniam in prioribus. C. de inofficioso testam. tenuit Roden. Xuares ubi plura in hoc adducit, in repe. d. l. quoniam in prioribus. fol. 6. col. iii. vers. sed ad plenorem intellectum huius legis, a num. 1. usque ad fi. & idem Xuares in eadem repe. fol. 4. in ampliatione, per totam, Eandem opinionem tenet Fran. de Ripa

D. Petri Duen.

in rubr. ff. de vulgari. nu. 157. Bern. de Luco in d. regula decxxvii. Montalvus in glo. l. ix. tit. iij. par. vj. & Guliel. Benedict. in repet. c. Rainutius. in verbo. deliquit. nu. 28. de testam. Pro qua opinione videtur tex. de iure regio in l. ix. & xi. tit. iij. par. vj. & in l. xv. tit. j. parte vj. in fi. ibi. (deuen la auer libre y quita sin embargo y agrauamiento y sin ninguna condicion.) Licet aliqui Doct. quos fert Roderi. Xuares in d. fol. 5. teneant contrariam opi. gl. & Bar. & licet opi. contrariam dicat esse veriozem Deci. in d. l. h. pater. nu. 14. in pe. col. in medio. ver. in fi. gl. sed ibi etiam dicit opi. supra dictam Bar. & gl. esse commu. quam opi. Decij sequitur Ioan. Gonsius in Rubr. uu. 9. C. de impube. & alijs substitutionibus.

REGVLA CCCLXIX.

FILIUSFAMILIAS non tenetur de mutuo. Hanc regulam probat tex. in l. j. & ibi Doctor. ff. ad Macedonia. De iure regio est tex. in l. iij. tit. j. par. v. Circa quam regulam vide Doctor. in l. iij. §. j. ff. quod cum eo. Ias. in l. qui cum se. ff. de re iud. Bal. in l. Macedonia. C. ad Macedo. in l. si filiusfamilias. ff. si certum peta. Gome. in prin. Insti. de actio. nu. 47. Alciatum in tract. p̄sumptioni. in j. regula p̄sump. xlij.

Hanc regulam limitat quinque modis tex. in l. ij. C. ad Macedonia. Eadem regulam limitat vndecim modis Petrus de Vnzola in practica artis notariatus. in §. de filiofamilias. & vnde dicitur. a nu. 25. vsque ad fi. & ibi a nu. 1. vsque ad nu. 25. tractat materiam huius regulæ. quas xi. limitationes ante eum posuit gl. in §. illud. in verbo. senatus. Insti. quod cum eo.

1 Ultra quas limitationes limita. j. quodcumque filiusfamilias recipit pecuniam mutuo ab altero fratre qui etiam erat in potestate patris. Ita probat gl. in l. frater a fratre. in gl. magna: verſi. item quod. ro. ff. de condi. indeb. quæ vult. quod alter frater obligetur naturaliter. & ciuilitur. & cum effectu: & sic glo. non vult quod habeat locum senatusconsultum Macedonianum. Quam gl. ad hoc ponderat Sali. ibi Bal. in l. si. col. iij. circa fi. C. quod cum eo. eandem gl. dicit esse veram. & non habere contradicentem in hoc. vbi assignat rationem huius similitudinis. Ias. in l. frater a fratre. in j. lect. nu. 36.

2 Limita secundo. non procedere in foro conscientie: nam filiusfamilias qui vtitur exceptione Macedoniana. vbi vere fuit sibi mutuum. incurrit peccatum: Ita concludit Innocent. in c. quia plerique. nu. 5. de immunita. ecclesi. quem sequitur ibi Abb. nu. 26. Alex. in additio. ad Bar. in l. j. in j. additio. ff. ad Macedo. Ias. in l. si filiusfamilias. nu. 1. ff. si certum peta.

REGVLA CCCLXX.

FILIO studenti mutuum factum. potest repeti a patre. Hanc regulam

regulam probat tex. in l. sed Iulianus, in §. proinde, & ibi gl. ff. ad Macedonia, & ibi Barto, gl. in l. Macedoniani, in verbo, non recuset. C. eo. tit. Hanc opinionem tenet Bal. in l. omni modo, in §. impolari, col. fin. C. de inoffi. testamen. Alex. in l. fi. C. de nego. gest. Soci. in regula cxxxvij, in i. limita. De iure regio probatur in l. vj. tit. j. parte. v.

- 1 Amplia primo habere locum, si receperit libros commodatos, & postea moriatur: nam tenetur pater eos restituere sicut mutuum. Ita tenet Ioan. de Anania in c. j. de Magist. Petrus Rauennas in Alphabeto suo, in versic. scholaris, quos sequitur Petrus Rebus. in tract. de priuilegiis scholarium: priuileg. lvij, nu. 2.
- 2 Amplia secundo, etiam si contra voluntatem patris filius esset in studio: nam tunc pro ea parte quam domi expensurus erat, pater in solutio tenetur. Vt in l. iij. in §. proinde, ff. de in rem verso. & ita expresse per illū tenet Petrus de Vnzola, ubi hoc declarat, in practica artis notariatus, §. de filiofamilias, & vnde dicitur, nu. 30.
- 3 Amplia tertio, habere locū in monacho: nam si abbas mittit monachum ad studium, in dubio videtur se obligare ad expensas factas per monachum in studio. Ita expresse concludunt Doct. precepte Ateri, vbi hoc notabiliter declarat, in c. ex parte, nu. 13. & 14. de accusatio.
- 4 Amplia quarto, non solum habere locum in filio studente, verum etiam in alio quocunque filio quocunque fecisset se debitorem, ut se aleret: quia tunc teneretur pater soluere illud debitum contra filium pro alimentis: Vt notatur in l. libertis quos, in §. j. ff. de alime. & ciba. leg. & ita expresse tenet Matthæ. de Afflic. in decis. Neapoli, decis. x. nu. 4. Aret. in d. c. ex parte, nu. 13.
- 1 Limita primo, quando filius erat aptus ad studium, & studebat: alioquin pater non tenetur. Vt in l. Stichus, ff. de leg. iij. Quod tamen est verum quando filius non erat in studio voluntate patris: si vero esset in studio de voluntate patris, tunc siue filius bene studeat siue non, pater tenetur: Nisi pater crederet filium bene studere, & creditor sciebat eum non dare operā literis, tunc patri daretur exceptio contra mercatorem petentem pecuniam mutuam, argum. tex. in l. si quis cum sciret, ff. de vsucap. pro empro. & in l. cū quis, ff. de solutio. & ita expresse tenet Petrus Rebus. in d. tract. de priuileg. schola. priuileg. lvij, nu. 6. & 9.
- 1 Limita secundo procedere, tantummodo vsque ad eam quantitatem quam pater solebat subministrare filio, non vltra. Ita probat tex. in d. l. sed Iulianus, in §. quod dicitur, ff. ad Macedonia. & ita expresse tenet ibi Sali. & Albe. nu. 10.
- 3 Tertio limita, habere locum considerata patris facultate, & alia familia: & secundum hoc debet iudex arbitrari ut pater teneatur, & non vltra. Ita tenet Albe. in d. l. sed Iulianus, in §. quanquā, nu. 11. ff. ad Macedonia. quem sequitur Petrus Rebuffus. in d. tract. priuileg. lvij, nume. 7. nam saltem tenebitur pater ad illam quantitatem

D. Petri Duen.

quam domi studens erat impensurus, & non vltra: quia ibi non rubeat vento, vt lupus: vt dicit gl. in l. fi. C. de alimen. pupil. p. facit quod supra dixi in iij. ampliatione. Quam limita. intelligi quando filius erat in studio contra voluntatem patris, vt etiam supra.

4 Quarto limita, quodocunque constaret quod pater providebat filio suo de rebus necessariis: nam tunc pater non tenetur de mutuo factio per filium etiam studentem, Ita probatur de iure regio in l. ti. xix. par. iij. Quod tamen est verum, quodocunque is qui mutuum tuauit filio, sciebat quod pater providebat ei de rebus necessariis secus tamen si hoc ignorabat: nam tunc bene potest agere contra patrem: vt in l. sed & si pupillus, in §. prescribere. ff. de instituta, & in l. fi. ff. pro suo, & ita expresse tenet Sali. in d. l. sed Iulianus, in §. quod dicitur, in fin. verbis. ff. ad Macedonia.

5 Quinto limita, non procedere hodie de iure regio. Vt in pragmat. ti. vi. de Valladolid, Anni Domini. 1542. vbi fuit statutum, quod si aliquis mutuauerit vel viderit aliquam rem filio scholari, non possit mutuum vel debitum a patre vel a matre petere, nisi ad ipsomet filio. Quam pragmaticam intelligo veram, nisi clarissime constitisset quod pater non providebat filio suo de alimentis necessariis in studio: quia tunc illud quod appareret esse mutuum filio, bene posset a patre peti, non obstante supra dict. pragma. vt supra dictum est.

REGVLA CCCLXXI.

FILIVS scholaris non tenetur libros a patre datos, post eius mortem conferre, licet cum fratribus succedat: sed eos habebit precipuos. Tex. est & ibi glo. in l. quæ pater. ff. fami. hercis. & in l. filie cuius. C. eod. tit. & ibi Cin. & Salice. Bar. in l. §. nec castrense. ff. de collat. bono. & glo. in pragmatica sanctione: in tit. de collationibus; in §. vt liberius, & hæc opi. est communis secundum l. in l. filie licet, in fi. C. de colla. Alberi. & Alex. in l. si donatio. in fi. eo. tit. Fabianus de Monte, in repe. Authen. nouissima. quest. xxxvi. in prin. C. de inoffi. testamen. Alex. in cons. 50. nu. 17. lib. vi. & in consi. cxlix. in fine, lib. vii. Ioan. Sanxon. in Consuetud. Tauronens. in ti. (De successione de gens rotutiens.) fol. 309. col. iij. Pala. Ruuios in l. xvij. Tauri. nu. 16. & ita expresse tenui in regula ccxxij, in iij. limita. De iure regio probatur hæc regula in l. iij. in iij. par. v. in fi. & in l. v. ti. xv. par. vi. Et circa hanc reg. vide vltra doct. in l. si donatio. & in l. filie licet. C. de colla. Vitalem Neumaufensem in tracta. de collatio. q. v. nu. 10.

Hæc regulam ampliat quatuor modis, & limitat quinque modis Petrus Rebuffus in tracta. de priuilegiis scholarium: in priuil. 55. a num. 1. v. que ad finem.

REGVLA

REGVLA CCCLXXII.

FILIVS potest cōpellere patrem, vt sibi ministret sumptus & expensas in studio. Hanc reg. probat tex. in l. de bonis, in §. non solum. ff. de Carbo. edict. cuius verba sunt. non solum alimentā prelati debent pupillo, sed etiam in studia, & ceteras necessarias impensas debet impendere pro modo facultatem. Et licet non loquatur de patre tamen tex. & ibi expresse Doct. in patre loquuntur, in l. Macedoniani. C. ad Macedonia. & ita tenet Vitalis Nemanensis in tract. de colla. quest. v. nu. 11. in fi. verbis Barth. Bolo. in rep. Anton. habita. C. ne filij. pro pat. nu. 167. Circa quam regulam vide supra posita in reg. cclxx.

Hanc regulam ponit cum quatuor limitati. Petrus Rebuffus in tract. de priuilegiis scholarium: in priuileg. liij. a nu. 1. vsque ad fi.

REGVLA CCCLXXIII.

FILIA clam contrahens matrimonium, potest a patre exhereditari. Hanc regulam probat tex. in l. xlix. Tauri. Circa quam vltima Doct. ibi, vide Pala. Ruui. in repe. c. per vestras. in. iij. no. §. vi. cum seq. D. Corruo. in Epitome de spōsalibus: in ii. par. c. iij. §. viii. nu. 5. & in c. vi. in prin. nu. 7. Chassang. in consue. Burg. in ti. (Des iudices.) Rubr. j. §. iij. fol. 32. col. iij. nu. 16. cum seq. Parisi. notab. in consi. xxix. per totum, lib. iij. Matthæ. de Afflict. in const. Neapol. lib. ij. Rubr. ix. nu. 1. cum aliis.

Hanc regulam limitat quinque modis. D. de Castillo in d. l. xlix. Tauri. nu. 31. in gl. in ver. (a sus hijas.)

REGVLA CCCLXXIIII.

FISC i priuilegia quot sunt, vide. xxxi. quos ponit Pau. de Ca. in l. 18. in te. nu. 3. C. de priuileg. fisci. Et trigintaduo priuilegia ponit Ioa. Gallus in quest. per Aresta Parlamenti Parisiensis decisis. §. vi. fol. clxxx. col. ij. cum seq.

Sexagintasex priuilegia ponit Iacobi. de S. Georg. in tract. feudorum: in verbo. sed an princeps, a nu. 2. vsque ad fi.

Præterea xci. priuilegia ponit Matthæ. de Afflict. in c. si duo fratres, nu. 15. vsque ad nu. 109. de fratri. de nouo inuesti. in v. si. feu.

Ad hæc vide cxi. priuilegia fisci quæ ponit Fran. Luca. de Parma in tract. de fisco, & eius priuilegiis: in j. par. nu. 7. vsque ad fi.

REGVLA CCCLXXV.

FISCVS ratione partis hæreditatis quam habet cum socio, potest vendere totam hæreditatem. Hanc regulam probat text. in l. 1.

D. Petri Duen.

multum, interest. C. de commu. rerum aliena: & in l. vni. C. de vend. rer. fisca. lib. x. & ibi Bar. & Doct. Hanc regu. per supra dicta iura tra doct. vbi supra ponit Abb. in c. ratio nulla, nu. 2. de preben. Doct. in c. cu omnes in ij. lect. nu. 38. & de consti. & in consti. c. c. nu. 7. Ioan. Gallus in quaest. per Aresta Parlamenti decisis, quaest. clvi. in ix. privilegio. Matthe. de Afficiis in c. si duo fratres, nu. de fratri. de nouo benefi. inuesti. in v. sib. feu. & in tracta. de iure tomisicos. in prin. nu. 6. & alios quam plures Doct. quos supra agui in regu. c. cxv. in iii. limita.

- 1 Amplia primo, etiam si fiscus in tali re communi haberet maiorem partem. Ita probat tex. in d. l. j. C. de vend. rerum fisca. lib. x.
- 2 Amplia secundo, idem esse in ecclesia. Ita tenet Pyrrhus Engleber. in d. l. vnica, quam opinionem dicit se consulendo tenuisse, quam parando fiscum, & ecclesiam, Andreas ab Exea in c. cu omnes, nu. 154. de constitu. Ioan. de Platea in d. l. vni. nu. 1. C. de venditio. rerum fisca. lib. x. vbi hanc opi. ante omnes tenuit.
- 3 Amplia tercio, habere locum in re obligata fisco, & alteri pretio: vt etiam fiscus possit totam vendere. Vt in l. res que. in §. j. ff. de iure fisci, & ita tenet Bal. in d. l. vnica, nu. 7. & ibi Bart. nu. 3. Ioan. de Platea ibi nume. 3. Salice. in d. l. multum, nu. 2. C. de commu. rerum aliena.
- 4 Amplia quarto, vt etiam fiscus possit totam rem communem pignorare. Vt est gl. ff. in l. vnica. C. si communis rei pigno. data. & ibi Petrus de Bellaper. Sali. in d. l. multum, num. 2. in ff. verius. & Bal. Ioan. de Platea in d. l. vnica, de venditione rerum fisca. lib. x. nu. 1.
- 5 Amplia quinto, etiam si res sit diuidua. Ita probat gl. in d. l. vni. in ver. distrahatur: quam ibi sequitur Odofred. C. de vendit. rerum fisca. lib. x. & ibi Bar. nu. 2. vbi dicit, quod si est vtilitas fisci, quia maiori pretio venditur tota domus quam pars: vt in l. Maculus in ff. ff. fami. hercis. indistincte totum potest vendere fiscus: cum hac regula sit permessa in vtilitatem fisci, vt in d. l. ij. & ibi gl. C. commu. rerum alic. alias esset fecus: cum nulla tunc fisci venderetur vtilitas, quem sequitur Sali. in d. l. ij. nu. 1. in fine. Ioan. de Platea: vbi per illud dictum Barto. limitat supra dictam regulam in d. l. vnica, nu. me. 1. col. j.
- 6 Amplia sexto, vt in tantum procedat quod totum pretium rei communis debet emptor soluere fisco: & soluendo emptor fisco, liberatur ipse emptor: licet fiscus teneatur socio partem sua pretij tradere: Ita tenet Bal. in d. l. ij. C. commu. reru aliena. facit tex. in l. fenatus. & in l. res que. in §. j. ff. de iure fisci. Bar. in d. l. vni. nu. 4. quos sequitur Fran. Lucanus de Parma in trac. de privilegiis fisci. in j. par. nu. 36. quam opi. tenet Sali. in d. l. multum. nu. 2. gl. in d. l. vni. in ver. te digatur. & ibi Ioan. de Platea, C. de venditio. rerum fisca.
- 7 Limita primo non procedere, quodcumque fiscus haberet tantummodo vsufructu: na tunc ratione vsufructus, non pot videri proprie.

proprietatem. Ita concludit Bal. in d. l. multum interest nu. 4. de cōmun. rerum aliena.

Limita secundo non procedere, quando fiscus non interpellauit primo socium, an vellet emere partem suam: nam ad hoc vt procedat hæc regula, debet fiscus prius interpellare socium. Ita tenet Bal. in d. l. ij. C. de commu. rerum aliena. quem sequitur Ripa in l. serui electione. in §. labeo nu. 15. ff. de lega. j. Ias. in l. si. nu. 21. C. de iure emphyteu.

REGVLA CCCLXXVI.

FORMA rei peremptæ, si aliquid ex materia remaneat potest durare circa illud qd remanet prior dispositio ac ius actio, & obligatio. Hanc regulam probat tex. in l. domo pignori data. ff. de pign. actio. & in l. Paulus. in §. domus. ff. de pigno. vbi comburta domo pigno rata, vel diruta, ita qd ad aream sit redacta, durat pignus in ea. Facit in l. seruam filij. in §. si pocula. ff. de lega. j. vbi legatum poculorum debetur, licet desierint esse pocula, & fuerint ad massam redacta. Facit etiam text. in l. si seruus in §. boue. ff. de conditione furti, vbi mortuo boue mihi subtrahito, possum vendicare carnes, corium, & cornua. Eandem regulam probat etiam tex. in l. si ego. in §. idem ait. ff. de publicia. in rem actio. vbi diruta domo competit habenti publicianam actio ad aream & cæmenta.

Hanc regulam ampliat decem modis, & limitat nouem modis Alber. Brun. in tract. de interitu & peremptione, in 6. conclusionem: a nume. 23. vsque ad nu. 49. in 17. volum. tract. diuersorum doctorum fol. 91. col. 4.

REGVLA CCCLXXVII.

FORM sui originis mutat mulier nubendo viro alterius facti. Hanc regu. probat tex. in l. cum quædam puella. ff. de iurisdic. com. ind. & in l. exigere dotem. ff. de iudi. & in c. j. de spons. & in l. si. in §. idem rescripserunt. ff. ad municip. Circa quam regu. vltra Doct. in supra dictis locis, vide Chassa. in consuetu. Bur. in ti. (Desdroits.) Rub. 4. §. 2. fo. 134. col. 3. nu. 12. in ver. aduerte qd si vir. Frã. Cur. An. & ibi Iaco. in d. l. cum quædam puella. & in d. l. exigere dotem. Fel. in d. c. 1. num. 24. de sponsa. Ias. in l. si arrogator. nume. 44. de adoptio. Augu. Bero. in q. cviiij. Tiraq. in legib. connubia. in §. ij. nu. 50. Hiero. Grat. in consi. cxiiij. lib. ij. & ea quæ infra dicam in regula incip. Statutum.

Hanc regulam ampliat tribus modis Ias. in d. l. cum quædam puella nu. 1. vsque ad 4.

Limita primo, non procedere in vxore putatiua. Vt in l. de iure §. si. ff. ad municip. gloss. in c. eos. xxxij. distinctio. & in c. iij. in GG 3 glo. ad

D. Petri Duen.

glo. ad finem 11. quæstio. 1. & in l. vltima, in §. item rescriptum
el. ij. in iij. quæst. ff. ad municip. Bal. in c. iuravit. in j. col. & ibi ff.
in vlt. col. de proba. Tiraq. vbi refert alios Docto. in legibus co-
nubialibus in gl. 6. nume. 238.

REGVLA CCCLXXVIII.

FORVM foritur quis ratione delicti. Hanc regulam pu-
bat tex. in capitu. postulasti. & in c. fina. de foro competen. &
l. 1. & in Authen. qua in provincia. C. vbi de criminibus agitur
tet in l. j. C. vbi senato. vel clari. in cap. si peccauerit 2. quæst. 7. §.
in c. placuit. 6. quæst. 3. cum aliis. De iure regio est tex. in l. xxxij.
titu. 2. par. 3. ibi, { la dozena es por razon de hierro o de
faltria que huuisse echo en la tierra. } & in l. xv. titu. j. par. vij.

Circa quam regulam vide Abb. & Docto. in cap. 1. de rapto
Hippoly. in l. vnica, nume. 123. C. eod. titu. virg. eundem Abb.
& ibi Docto. in c. fina. nu. 6. de foro competen. Maria. Soci. vbi po-
nit xxvij. quæstiones circa hanc regulam, in d. c. postulasti nu.
5. vsque ad uume. 13. Nico. Boeri. in decis. xxix. Chassa. in con-
suetud. Burgund. in tit. { Des aduenz. } rub. xij. §. vni. fo. 364. col.
2. a nume. 1. vsque ad finem. Alciat. in c. perniciosam. a nu. 66. vsq.
ad nu. 73. de offic. ordina.

Hanc regulam limitat sex modis Soci. in regu. 335.

1 Amplia primo, procedere in Imperatore vel Rege, qui si delin-
quat in territorio episcopi, poterit per eum puniri. Vt est gl. 18.
duo. xcvj. dist. & in c. quoniam xvij. dist. facit tex. in c. cum a pop.
Thessalonicen. xj. q. 3. Quod intellige, præmissa tamen moni-
ne canonica, iuxta tex. in c. nouit. de iudi. ita tenent Hosti. An. &
Io. And. de Imol. in c. perniciosam. de offic. ordin. Quod ipsi reser-
gant nisi princeps delinquens esset nimis seuerus vel iniurius, quia
tunc delinquens, episcopus non debet eum punire, sed relinquere
iudicio Pape. Quod dictum videtur potius esse de consilio, quam
de iure secundum Alciatum ibi. nu. 61.

2 Amplia secundo, vt si iste delinquens euaserit & alibi carcere-
tur, debeat iudex remittere puniendam ad iudicem delicti. Vt est
tex. in Auth. si vero crimen. & ibi Sali. C. de adult. & in Auth. vt
nulli iudicum in §. si quis vero comprehensorem. collat. ix. glo. in
Cle. Pastoralis. in verbo, de more. de re iud. vbi dicit, qd de neces-
sitate iudex debet hoc facere. Bandem opinio. tenet Cyn. sequendo
Petr. de Bellapert. in d. Authen. qua in provincia. Et eam opinio-
nem putat veram Bar. in l. si cui. in §. cum sacrilegium, nume. j. ff.
de accusa. Hanc opinionem tenet Guido Papa in decis. cij. Sali.
in d. Auth. si vero crimen Nicol. Boer. in decis. xxix. nu. 2. licet
dicat qd Bar. in d. §. cum sacrilegium. teneat contrariam opi. scilicet
eet qd de vrbinitate hoc iudex debet facere, et non de necessitate.
Quam opi. Barto. non tenet, imo contrariam. & ibi post gl. su.
pra

pra dictam hoc notabiliter declarat, & pro ista opi. est tex. in l. 2. m. xvij. lib. viij. ordinamenti.

Amplia tercio, habere locum non solum ratione delicti, verum et ratione mandati: vt si aliquis existens in ciuitate Salmantina, mandauit fieri delictum in ciuitate Toletana, ille mandas fieri delictum sortitur forum Toleti, & ita poterit puniri Toleti sicut principalis occisor. Ita tenet Pau. Castren. in l. si vt proponitur. ff. de fideiussor. Hippol. dicens se alibi non legisse, in singula. ceccitij. incipien. forum. Sed ante Pau. de Castro istam opinionem per tex. ibi tenuit Alber. in l. heres absens. in §. apud Labeonem. ff. de iudic. quem sequitur ibi Iacobinus de sancto Geor. numero 1. & hanc opinionem licet Hippol. refert Paul. de Castro tenet Bartol. post Iacobum de Anon. in d. l. si vt proponitur. numero. 2. & Curt. Iunior in d. §. apud Labeonem. numero. 2. & 3. vbi refert qd Paul. de Castro in l. prima. C. vbi de possessione agi oportet. dicit, qd vtroque possit mandans conueniri, sed nihilo minus primam opinionem esse veram & communem, & ab ea non recedendum, tenet expresse Lancellotus Decius in d. §. apud Labeonem. & eam dicit esse communem. Maria. Soci. in c. postulasti. nume. 5. de foro compet. & Abb. in d. c. si. na. 27. eo. titu.

Limita primo non procedere in foro poenitentiali. Ita probat glo. in c. placuit. el primo in verbo sepeliat. xvj. quaestio. j. vbi dicit, qd si aliquis delinquit in aliena parochia, non potest confiteri peccata sua sacerdoti illius parochiae, nec ab eo recipere poenitentiam. Quam opinionem glo. dicit esse communem Abb. in c. j. numero 4. & ibi Ioan. de Ana. nume. 4. de rapt. & eam sequitur Alcia. in c. perniciosam nume. 70. de offic. ordina. Bar. in c. fin. nume. 5. de foro compet. & in rub. nume. 53. Roma. in singula. 458.

Ratio potest esse, quia in foro contentioso & iudiciali imponitur poena vt delinquens satisfaciatur reipublice laese quam scandalum, & ideo talis poena debet imponi vbi delictum fuit perpetratum, & ob hoc delinquens quo ad istam poenam sortitur illius iudicis forum, sed in foro poenitentiali imponitur vt satisfaciatur Deo quem laesit. vnde cum in hoc foro habeat delinquens sacerdotem proprium loco Dei, vt in c. omnis vtriusque sexus. de poenitentis & remissionibus. ideo a proprio sacerdote non ab alio debet iudicari in foro anime. quia quo ad poenam spiritualem quilibet dicitur iudex extraneus, nisi iudex domicilij, dato qd alibi deliquerit.

Limita secundo, vt non procedat quando delictum commissum non esset communiter, sed in illo loco tantum, tunc succurratur delinquenti, qui cum esset forensis verisimiliter ignorauit illud esse delictum vnde si talis conduceret triticum extra territorium contra formam statuti quod verisimiliter ignorauisset debet restitui in integrum, ex clausula, si qua mihi iusta causa videbitur. de qua in l. j. ff. ex qui. cau. maio. Ita tenent Inn. Ant. de Bu. & Imo. in rub. de

contvetud. Card. & Moder. in c. fin. questio. 12. eo. titu. Doctores in
1. cunctos populos. C. de summa Trinitate & fide Catholica. &
hanc limitationem ponit Alex. Alciat. in c. perniciosam. num. 68.
de officio ordina.

3 Limita tertio, non procedere in delictis leuibus. Ita probat
in d. l. desertorem in prin. sumpto arg. a contrario sensu. ff. de re m.
& ita expresse tenet per illum Alex. Melchior. Kling. in c. si. nu.
de foro compe. quam opi. probat tex. in Authen. vt nulli iudicari
§. si quis vero comprehensorum. colla. 9. & ita expresse tenet Ch.
in consuetu. Burgun. in ti. (Des adueuz). Rub. 12. §. vni. fo. 364. nu.
7. col. 3. & ita communiter teneri dicit Abb. in d. c. si. nu. 15.

4 Quarto limita, non habere locum in vagabundis. Ita probat tex.
in l. j. C. vbi. de crimi. agi oportet. quæ habet secundum verum intelle
ctum ibi, quod vagabundus delinquens habeat iudicem vbiq; inue
nitur. per quam gl. dicit Barto. in d. l. hæres absens. in §. proinde. nu.
4. ff. de iud. quod multi ribaldi suspenduntur in ciuitatibus vel castris
vbiq; inueniuntur. cum non habeant alicubi forum. & ibi Fran.
Cur. Iun. nume. 10. Hanc opi. tenet Ioan. Cald. in cap. j. de rapto.

Contrariam tamen opi. tenet Innoc. in d. c. j. de rap. vbi conclu
dit, quod vagabundus debet remitti ad locum vbi delinquit quem se
quuntur Anto. de bu. & Panorm. in d. c. si. de foro compe. quia et
dem ratio remissionis est in vagabundo, quæ in non vagabundo, vt
scilicet fiat remissio propter exemplum & ad tollendum scandalum.
imo addit Panor. in d. c. si. nu. 2. se putare quod in vagabundo magis
debeat fieri remissio, quam in non vagabundo, cum talis remissio
fiat sine iniuria alicuius iudicis. Pro hoc facit tex. in d. §. si quis
vero comprehensorum. & in d. c. j. de rapto. & in d. l. desertorem
ff. de re milita. & in l. solent. ff. de custo. & exhib. reor. quæ iura
distincte loquuntur, nec faciunt indistinctionem inter vagabundum
& non vagabundum, & hanc opinionem tenet expresse Bonifa
cius de Vitalinis in tracta. malefi. in rub. de inquisitio. & eam fore
mis. num. 56. Montalius in gl. lxxxij. tit. 2. par. 3. in glo. in verbo,
(la onzena.) Et non ob. tex. in d. l. j. C. vbi de crim. agi oportet.
nam licet ibi caueatur quod delinquens vagabundus possit conueni
ri in loco vbi reperitur, tamen inde non sequitur quod remissio sit sub
lata. quam opinionem dicit esse veram Ioan. de Ana. in c. j. nu. 2. de
rapto. Circa quam limitationem sic distinguo, quod aut delinquens
non est omnino vagabundus, quia habet aliquam habitationem, &
tunc debet remitti. Ita sentit Abb. in d. c. si. num. 13. de rapto. quod
sequitur Chassana. in consuetu. Burgund. in ti. (Des iustices). Rub.
1. §. v. fo. v1. col. j. nu. 4. & in tit. (Des adueuz). §. vnic. fol. 364.
col. iij. nu. 12. Melchior Kling. in d. c. si. nu. 9. & 10. de foro compe.
Aut delinquens est omnino vagabundus, scilicet quod certam habitatio
nem nusquam habet, & tunc non debet remitti, & ita debet intelli
gi text. in d. l. j. C. vbi de crim. agi oportet, pro qua vide tex. in l.
xv. titu. 1. parte. vij.

Porro quis proprie dicatur vagabundus, ponit Barto. post gl. in l. 4. in §. pretor. ff. de damno infect. glo. in l. eius qui. in §. fina. ff. ad municipia. vbi dicit. q̄ ille dicitur vagabundus, qui non habet domicilium certum vel habitationem. quam gl. sequitur. Panor. in d. d. c. si. nu. 17. de foro compe. De iure regio est text. qui hoc probat, in l. 4. titu. 12. lib. 3. ordina.

5. Quinto limita, non procedere in crimine furti: nam si fur reperitur in alio loco cum re furtiua, in quocunque loco cum ea reperitur, puniri potest. Ita tenet Barto. per text. ibi. in l. si dominum vti. num. 2. ff. de fur. post Dinum. Paulus de Castro in consi. 458. nu. 1. lib. 1. j. & plures alij Doctor. & quos refert Alex. in additio. ad cum in d. l. si dominum, eandem opinionem tenet. Ang. in trac. maleficiorum, in verbo, & vestem cœlestem, num. 15. & ibi Augu. Ariminensis in additione notabiliter eã declarat, & adducit quã plures Doctor. pro vtraque parte.

6. Limita sexto, non procedere in crimine raptus: quia raptores fugientes possunt vbique capi & puniri. Ita probat tex. in l. vnica, in fine principij, ibi, sine fori præscriptione. C. de raptu virgi. & ibi expresse hoc tenet Bal. per illum tex. nu. 8. vbi dicit, q̄ tanquam vagabundus non habet privilegium fori. eandem opinio, per illum tex. tenet Chassa. in consuetu. Burgun. in tit. (Des adueuz). Rubri. 12. §. vnico, folio 364. col. 3. nume. 11. pro qua limitatione facit etiã text. in l. raptores. C. de episcop. & cleri. Sed hæc limitatio non videtur vera, nec probatur in supradictis iuribus, quia tantummodo loquitur quando aliquis est privilegiatus vt non possit conueniri nisi sub certo iudice, nam dicunt supra d. iura, q̄ si iste privilegiatus est raptor, illud privilegium sibi non prodest, & ita expresse tenet glo. in d. l. vnica, in verb. sine fori præscriptione. & ibi Ange. per eam, numero. 3. & Sali. num. 10. Fulg. in d. l. raptores, nume. 5. facit tex. & ibi Odo. & idem Fulgo. in l. j. C. vbi senato, vel clarissimi.

7. Limita septimo, non habere locum in crimine hæresis, quia de tali crimine potest vbique puniri, nec fiet remissio. Vt in l. Arriani. C. de hæreti. ita tenet Paul. de Leazar. in cle. Pastoralis, de re iudi. Chassanæ. in consuetu. Burgun. in titu. (Des adueuz). Rub. 12. §. vnico, fo. 365. col. j. nu. 13. Imol. in d. clem. nu. 64. & alia circa hanc regulam vide per Doct. supra allegatos.

REGVLA CCCLXXIX.

FORI incompetētia semper allegari potest. Hanc regulam probat tex. in l. non erit, in §. dato, & ibi glo. & Ange. de Perusio. ff. de iureiuran. & in l. fideiussor, in §. præter a it. & ibi Bal. ff. qui sãtis. cog. an. tex. etiam & ibi Bal. in l. qui testament o. C. de testam. tex. in l. 2. in §. si. ff. de penis, & in l. scire oportet, & ibi Bal. ff. de excusatio.

D. Petri Duen.

excusatio. tutorum. & in l. si quis. ff. de iniusto rupto. glo. fina. in Cle-
men. vnica. & ibi Cardina. & do. & or. de sequestra. posses. & fruct.
Circa quam regulam vide Hippoly. in singu. 10. vbi allegat quam
plures Doctores.

Hanc regulam. cum duabus ampliationibus. & quatuor limita-
tionibus ponit Ioan. Bernar. in regula. 251. remittendo sed ad Fel.
in rubric. de foro competen. numero 2. Quam regulam limita-
tione quinquemodis. vt per Anton. Corfett. in Repertorio ad Ab-
ba. in verbo. fori incompetencia. vbi per quatuor columnas. con-
gerit supra dictos casus. Quas limitationes ad litteram posuit. An-
dre. Barba. ante eum in Rubr. de foro compet. a numero 10. vsque
ad finem.

Hodie tamen de iure regio fori incompetencia debet intra 9. dies
allegari. vt in l. 8. in ll. de Madrid. per quam 1. corrigitur tex. in l. 1.
situ. 8. lib. 3. ordina.

REGVLA CCCLXX.

FORTUITI casus. non continentur appellatione periculi in do-
bio. Hanc regulam probat glo. in l. sed & si quis. in §. quæ situm.
in gl. magna. in ff. si quis cautio. & ibi Bar. & Doct. præcipue Ia-
cobi. de sancto Georg. numero. 13. las. numero 30. pro qua opinio-
ne allegat tex. in l. 1. in §. sepe. ff. de po. tex. in l. que fortuitis. C. de
pignora. actio. & istam esse communem opi. dicit Ripa in trac. de
peste. in prin. in c. de priuilegiis contractuum causa pestis. fo. 48. col.
4. numero 70. cum seq.

Hanc regulam ampliat vnico modo. & limitat quatuor modis
vbi etiam adducit alia plura circa eius materiam. Ripa vbi supra.
Aliam limitationem ponit Iacobi. de sancto Georg. in d. §. quæ situm.
numero 14.

Qui autem sint casus fortuiti. vltra tex. de iure regio. qui eos
ponit in l. 3. tit. 2. par. 5. vide quam plures quos ponit Io. Igneus in
repe. l. contractus. nu. 77. cum aliis. ff. de regulis iuris.

REGVLA CCCLXXXI.

FRATRES Minores sunt incapaces honorum. Hanc regula-
tam probat tex. in Clem. Exiui de Paradiso. de verbo. significa. in
§. proinde. & in c. vnico. de religio. domi. lib. 6. & ibi gl. in verbo.
domum. & in cap. vnico. de excessibus prela. eo. lib. 6. & in c. exit.
de verb. significa. lib. 6. Circa quam regulam vide Abb. & Do-
ctores. in c. in presentia. de probatio. præcipue. Parisi. numero 370.
cum aliis. Bal. numero 15. & Doctores. in authen. ingressi. C. de sacro
sanct. eccl. Bar. in trac. Minoritarum. lib. 1. cap. 3. Decum in con-
sil. 499. per totum. Federi. de Senis in consil. 1. numero 3. & in con-
sil. 26. numero 1. Stepha. Bettand. in consil. 78. nume. 1. vol. 1.
impressionis.

impresionis, & in consi. 152. numero 1. volumi. 1. 2. impresionis, & in consi. 206. nu. 4. volu. 3. primæ impresionis. Parisi. in consilio 21. nume. 1. cum aliis, lib. 3. Guilel. Pontanum in l. per omnia. numero 47. ff. de lega. j. Iaf. in l. ex facto, in §. Iulianus, nu. 10. ff. de vulg. Alex. in cons. 88. nu. 1. cum aliis, lib. 2. Rober. Maranta in repe. h. is potest. numero 173. ff. de acquiren. hered. Petrum Bellugam in suo Speculo Principum. Rubric. 16. §. vnico, nu. 1. Alua. tum Pelargum in lib. 2. de planctu ecclesiæ, ar. 55. & 56. & in articulo. 64. 65. 66. & 67. Nicola. Boeri. in tracta. de vita & statu Eremitarum, numero. 9. And. de Bitetis in repe. l. 1. numero 11. cum aliis. C. de sacrosanct. eccle. Nicol. de Vbaldis in tracta. de success. ab intestato, in princ. nume. 1. cum aliis. Domini. in consi. 40. per totum. Ioann. Gualdensem in tract. de arte testandi, titulo 1. caute. 1. 1.

1 Amplia primo, proce dere in fideicommissio; vniuersali: nam re-
linqui non potest fratribus minoribus, eo quia succedit loco here-
ditatis. Vt in l. filius, in §. j. ff. quod cum eo. & in l. j. in §. de illo. &
ibi Bart. ff. ad Trebel. Bart. in tracta. Minoricarum, in lib. j. in se-
cunda distinctio. c. j. nu. 11. quam opinionem tenet Iaf. in l. j. nume.
99. ff. de lega. 1. & ibi Guiliel. Ponta. nu. 47. And. de Besetis in re-
pel. j. nu. 1. 1. C. de sacrosanct. eccl. Bal. in d. Authen. ingressi, num.
15. C. de sacrosanct. ecclesi.

2 Amplia secundo, vt non possit eis relinqui locus in quo debeat
construi noua ecclesia, vt ibi fratres commorentur, & relinquatur
pecunia ad constructionem, nam tale relictum omnino est inutile,
quia prohibitum est dictis fratribus nouum locum acquirere, Vt in
c. vnico, de exce. præla. lib. 6. & in clem. cupientes. de pen. &
in tenet Pet. Bell. per supra d. iura, in d. rub. 16. de religiosi mendic.
antibus, nu. 1. Io. Gualdensis in tract. de arte testandi, titu. 1. cau.
tela. 11. nu. 3. Bal. in d. authen. ingressi, nu. 19.

3 Amplia tertio, habere locum, etiam in hereditate parentum, nã
parentibus non succedunt, cum hæc regula habeat locum in suc-
cessione quaruncunque, & quaruncunque honorum sunt in capa-
ces. Ita tenet Bal. in l. 1. C. de sacrosanct. eccl. quem ibi sequitur And.
de Besetis in repet. nume. 14. vbi dicit, qd si pater eum non insti-
tuerit, non ideo testamentum vitabitur. Quam opinionem sequitur
Guilhel. Benedictus in repet. c. Rainutius, in verbo, & vxorẽ no-
mine Adelasiam. præludio. 4. nu. 215. & in verbo, in eodem testa-
mento relinquens, el 2. numero 122. de testamen. Bartol. in tracta.
Minoricarum, libr. j. in j. distinc. c. j. facit generalitas tex. in d. Cle-
men. xxiij. de verborum significa. Nicola. Boeri. in decisi. 354. nu-
mero 10. Feli. in d. cap. in presẽtia, nume. 52. de probat. & ibi De-
c. numero. 266.

4 Amplia quarto, vt nec beneficia habere possint. Facit text. in
Cle. vt professores, de regula. vbi dicit, qd nec aliquam curam, nec
quocunque animarũ regimen tales possunt obtinere nec exercere
ita

D. Petri Duen.

ita tenet Fede. de Senis in consi. 161. Facit etiam tex. in d. Clementi exiui, & in cap. cum ad monasterium. de statu regula. & ita expressisse tenet Guiliel. Benedict. in d. praeludio 4. numero. 218. Petrus Rebuffus in tract. de pacificis possessio. nume. 258. Facit etiam quod notat ipse Rebuffus in practica beneficiorum in titu. de vicariis episcoporum, num. 32. Imol. in cap. cum dilectus, nu. 8. de clem. non residen.

5 Amplia quinto, quod neque naturaliter eis debetur, & haeredes in foro conscientiae licite possunt retinere eis relictum. Ita tenet Barto. in d. lib. 1. distin. j. c. 3. per totum, maxime, num. 8. quem sequitur Io. Gualdensis in tract. de arte testandi. titu. j. caute. 11. num. 1. Bald. in d. authen. ingressi. vbi allegat S. Thomam, quem sequitur And. de Besetis in repet. l. j. nu. 11. C. eo. tit.

6 Sexto amplia, quod non possunt esse executores testamentorum. Vt in d. clem. exiui. §. proinde, & §. verum. ita tenet Bald. in d. authen. ingressi. & in authen. si qua mulier. eo. tit. In quo Barto. distinguit in tract. suo Minoritarum, in tertio libro, c. 1. & 5. numero 5. & 7. quod si quis relinquit decem Florenos ut expendantur inter decem pauperes qui eligantur per talem fratrem Minorem, qui tunc nullum litigium fiet per talem fratrem, nec distributio pecuniae, nam testator ipse distribuit, sed per fratrem fiet sola electio personarum, & in hoc casu putat ipse quod possit fieri, quia cessante omnibus rationibus prohibentes fratribus minoribus proprium habere. Praeterea ex hoc fratribus nullum ius queritur: ista enim nominatio est mere facti, quod pater, quia cadit in deportatum, qui non est capax eorum quae sunt iuris civilis. l. cum pater. §. haereditate. ff. de legatis. 2. & l. ex factis. §. si quis rogatus. ff. ad Trebellianicam. & hanc opinionem tenet idem Barto. in dicta l. cum pater. in §. haereditate, quem sequuntur ibi Paul. & Imol. Anchar. in consilio cccxij. numero 3. Ias. in l. j. §. item acquirimus, nume. 5. ff. de acquiren. possess. Alex. in consi. 57. nu. 8. volu. 2. Couarr. vbi citat Bal. pro opinio. Bar. contrarium expresse tenet in c. tua, num. 1. de testamentis.

Contra quam opinionem tenet expresse Bal. in dicta Authent. ingressi, num. 20. vbi dicit, quod nullo modo cadit in fratrem minorem officium executoris, ideo quia de facili hoc officium possit trahi ad questum pecuniarium, quem sequitur Cardina. in d. Clementi exiui, in §. verum numero 14. & ibi Ancharano, numero 23. & in consilio 202. numero 2. Iacobus de Canibus in tractat. de executione vltimarum voluntatum, in prima particula, numero 23. Dominicus de sancto Geminiano in c. j. colum. 2. de testa. in 6. & ibi Francus. Quam opinionem tenet etiam Feli in c. ex parte, numero 6. de constit. Barb. in consi. 12. volu. 1. numero. 2. vers. ex istis inferri. Eandem opinionem contra Bar. tenet Ripa in dicto §. si quis rogatus, numero quinto, vbi dicit, quod verior & salubrior est ista, per tex. in d. Clementina, exiui. in §. dubitauerunt ibi.

in ea

in ea quomodo oculos habere ad bona videantur. Quæ ratio militat etiam in casu Bar. cum possint eligere aliquos pauperes cū quibus participarent de lucro, & ibi respondit ad fundamenta Barto. Opinonem tamen Bartoli dicit ibi posse procedere, quæ communis videtur nemine se opponente: quia tunc valet electio, secundum Feder. de Senis in consi. ccxciiij. ad fi. & in istis terminis loquitur Rō. in consi. cccix. nu. 5. & in sing. ccxlv. & in consi. ccxxxv. nu. 4. & vltra doct. supra dict. opin. Bal. contra Bar. dicit esse puram veritatem Barb. in d. c. tua nobis. nu. 9. & 10. & dicit quod communis opinio sequitur: & latissime examinat, & allegat quam plures doct. Eadem opi. Bal. dicit de iure veriorē, licet alia Bar. videatur cōmuniō. Io. Gual. in tract. de art. testandi. ti. vii. cau. vij. nu. 3. sed ex supra dictis patet quod verior, & communior est opi. Bal.

Amplia septimo, quod etiam annui redditus acquirere non possunt. Ita probat tex. in d. Clem. exiij de paradiso, in §. cunque annui. & ibi Card. nu. 12, quam opi. tenet Deci. in c. in presentia. nu. 272. de probatio. Ancha. in d. Clem. exiij. nu. 14. Abb. in d. c. in presentia. nu. 63. Barb. nu. 155. Bar. in tract. Minoricarum, in ij. lib. dist. vi. c. j. nu. 32. Quam amplia. declara ut per Deci. vbi supra: & per Ioan. Gual. in tract. de arte testandi. tit. caut. xi. num. 2. Nicola. Belon. in consi. xxiiij. nu. 9.

Amplia octavo procedere, non solum respectu proprietatis, & domini, sed etiam respectu æstimationis: ut bona nō possint vendi, & capi æstimatio ipsorum. Per tex. in d. Clem. exiij. in §. cupientes, in verbo, nec liceat eis. de verborum signific. & ita tenet Bal. in d. Authen. ingressi. nu. 19. in c. vnico, in uerbo, domum, de religio. domib. lib. vi. Card. in d. Clem. exiij. in §. proinde. nume. 11. & in consi. cii. in ij. dubio. Dec. in dicto c. presentia. nu. 279. Nec obstat si dicatur hoc debere intelligi quando æstimatio esset magna, & tanta quæ induceret fraudis suspicionem: secus autem si esset modica, taliter quod cessaret fraudis suspicio, quia tunc liceret illam modicam æstimationem habere, per tex. in d. §. cupientes. & in d. versic. ne liceat eis. Nam procederet obiectio, quando per viam legati esset relictum modicum, vt illa litera dicit: secus autem quando sumus in causa intestati, quia tunc etiam modicum non potest capi, siue illud modicum consistat in proprietate siue in æstimatione. & ita cōcludit Paris. vbi hoc notabiliter declarat, & limitat in dicto capitulo in presentia, nume. 175. Quam ampliacionem tantummodo dico procedere in fratribus Minoribus, non autem in fratribus Prædicantibus, & aliis mendicantibus: quia possunt capere bona immobilia, non vt retineant, sed ut vendant, & pretium in eorum vsum in necessitatibus conuertatur. Ita probat glo. in c. vni. in §. confirmatos, in uerbo, domum, de religio. domib. lib. vi. & ita expresse tenet Specula. in tit. de statu monacho. §. j. versic. tertio queritur. Bald. in l. cum queritur. C. de lega. Alexand. ibi refert alios quam plures Doctores, in l. apud Iulianum, in §. constat, col. iij. ff. de legat. j. Deci,

Decl. in c. post cessionem. in fi. de probatio. & eam dicit esse communem opinionem in c. in presentia. num. 70. eodem titol. Alex. in consi. lxxxviii. numero. 1. lib. ij. Abb. in d. c. in presentia. nu. 36. & ibi Feli. num. 52. vbi tenent hanc opinio. Hippol. in singul. cxxxij. & in repet. l. fi. nu. 165. ff. de iurisdic. om. iudic. Bertrandi in consi. clij. nu. 1. & 2. vol. j. secundae impressionis. Hanc opi. dicit esse communem Nico. de Vbal. in tract. de successio. ab intestato. in j. parte. nrm. 6. Matthesin tract. de successio. ab intestato. in j. arti. nu. 41. Paris. vbi hoc notabiliter declarat in d. c. in presentia. nume. 177. & 180. Cardina. in d. 6. proinde. nu. 11. & ibi Doct. Pro hac opinione allegat quam plura Maturinus Montanus in Authen. de heredibus ab intestato venientibus. pag. 63. ver. quartus casus. colla. ix.

Amplia nono procedere, etiam si monachus promoveatur ad episcopalem dignitatem, prout de iure possunt. c. quorundam. de elec. lib. vi. nam propter hoc non efficiuntur capaces. Secundum gloss. not. in d. c. quorundam. in verbo, mendicantium, quia licet efficiatur episcopus, adhuc est de ordine mendicantium, secundum d. gloss. quem sequitur Iason in Auth. ingressi. nu. 16. C. de sacrosanct. eccles. & in l. ex facto in §. Iulianus. nume. 10. ff. de vulg. Nicol. de Vbaldis in tract. de successio. ab intesta. in prima par. nu. 4. Matthe. in tract. de successio. ab intestato. in iij. art. principali. nu. 41. Maturinus Montanus in Authen. de heredib. ab intesta. venientibus. pag. 63. versu. quartus casus. Ratio etiam est: quia illa dignitas superueniens non liberat fratres Minores a continentia seu voto paupertatis, secundum gl. in c. de Monachis. in verbo, discedere. xvi. q. j. nec etiam liberat ab habitu, ut est gl. in c. in noua. xvii. q. vii. & in c. sanctimonialis. xxiiij. distinet. & in d. c. de Monachis. & bona prouenientia eis post dignitatem assumptam essent illius ecclesiam ad quam assumpti fuerunt. ita probat tex. in c. si notum. & ibi gl. xviiij. q. j. gloss. j. in c. quia in tua. xij. q. j. plus etiam dicit Bal. in Auth. l. centiam. C. de episcopis. & cleric. nu. 3. quem sequuntur supra dicti Doct. habere locum etiam si talis Monachus esset Cardinalis: nam nulla dignitas liberat monachum a substantialibus regulæ: bene tamen eximuntur tales assumpti ad dignitates prædictas ab obedientia suorum prælatorum, ut in d. c. de Monachis. xvi. q. j. & in d. c. statutum. xviiij. q. j.

Limita primo hanc regulam non procedere, quandoque aliquod est eis relictum pro alimentis. Ita tenent Barto. & Bal. in l. legatam. ff. de capitis diminu. & in l. cum pater. jin. §. hæreditatem. ff. de legat. ij. & in l. si in metallum. ff. de his qui pro non script. habent. & in l. seruos. ff. de alimen. & cibis. legat. Imol. in l. interdi. in fin. ff. de condit. & demon. Angel. in l. si Stichum. in §. si stipulatio. ff. de verborum obli. Rolandinus Bononiensis in tract. de testamentis. in Rub. xx. nu. 5. Quod est verum, nisi esset annuum, quia habet aliquod proprietatis: nam tunc capere non possunt, secundum supra dictos

dictos Doct. pro quo facit quod supra dixi in vij. ampliatione. Hanc etiam opinionem tenet Troilus Maluezius in tracta. oblationum. in ij. par. nu. 4. Paris. in d. c. in præsentia. nu. 178. & videtur pro hoc tex. in d. Clemen. exiui de Paradiso. in §. rurtus, & ita concludit in consi. xl. numero. 8. & 9.

2. Limita secundo non procedere, quando cum Monachus efficeretur capax ex privilegio apostolico, cuius tenor, & verba sunt attendenda. c. porro. c. præcipimus. de privileg. nam tunc talis Monachus liberatus ab ordine auctoritate summi Põrificis, ius succedendi recuperat, eo quia censetur constitutus in statu in quo erat ante ingressum. Ita concludit Barto. post longam disputationem in tract. Minoritarum, lib. iij. distinct. iij. c. iij. nu. 10. allegat ad hoc tex. in c. statutus. xix. q. iij. & in l. j. de senten. pas. & in l. j. in §. filio qui mortuus. ff. ad Tertul. quem sequitur Iaf. in l. ex facto. in §. Julianus. nu. 10. ff. de vul. facit quod notat Paris. in consi. xxij. nu. 2. volu. iij. Seph. Bertran. in consi. clij. nu. 3. volu. ij. secundæ impress. Feli. in d. c. in præsentie. nu. 52. in fi. de proba.

3. Tertio limita non procedere, quando isti fratres Minores recipiant, & retinent hereditates nomine Romane ecclesie. Ita tenet Bertrandus per quandam bullam Clementis, & Sixti Pape iij. in consi. clxv. num. 2. in ij. volu. primæ impressiois. Quæ limitatio olim procedebat per tex. in d. Clemen. exiui. in §. proinde. ita tenet per illum tex. Petrus de Vbaldis in tract. de canonica episcopali, & parochiali. q. xiiij. nu. 46.

4. Quarto limita, quando aliquid recipiant ab ingrediētibus eorum religionem: quia ab eis possunt recipere per modum elemosynæ: dum tamen quantitas bonorum non sit talis quæ possit præsumi contra eos quod in fraudem fiat. Ita probat tex. in d. Clemen. exiui. in §. ceterum. Quam limita. intelligo veram, & supra d. tex. de receptione rerū quæ fit propter necessitatē instantem, vi quia tēpore ingressus, monasterium eger pane, vino, ornamentis ecclesie, & aliis necessariis: quia illud non repugnat mendicitati: non tamē permittitur ibi tex. quæ annuum redditum possunt super illis bonis recipere. cū hoc repugnet eorum statui, & expresse prohibuitur sit in d. Clemen. & ita expresse illum tex. intelligit Domini. in d. consi. xl. nu. 10.

REGVLA CCCLXXXII.

FRATER pro fratre testificari potest. Hanc reg. probat text. in l. j. §. ff. de test. vbi habetur, quod editū de testibus est prohibitio- num. qui ergo prohibitus non est testificari, est in testem admittē- dus, sed frater nō prohibetur, ergo debet admitti, & ita expresse te- net gl. in l. parētes. C. de test. in gl. fi. & in c. consanguinei. in gl. in verb. parentes. iij. q. v. & in c. insinuate. in verbo, familiarē, & in c. cū R. canonicus. in verbo, cū sint eius socij. de offi. dele. & in c. lite- ras. in verbo, de fratre, de præsumptio. De iure regio probatur in l. xv.

xv. tit. xv. par. iij. Et hanc regulam vltra Doct. in locis supra dictis, ponit Specula. in tit. de test. §. j. nu. 8. Abb. in c. cum oporteat nu. 3. de accusatio. & ibi Ioan. de Imol. nu. 10. & Doct. Bar. in l. qui testamento. in prin. ff. de testamen. & quod in causa civili admittitur, dicit vidisse seruari Alber. in d. l. parentes. nu. 2. Hanc eandem opi. tenet Stepha. Bertran. vbi allegat quam plures Doct. in cons. cccij. nu. 9. vol. j. secundæ impress. Marc. Ant. Bauria in §. patet. nu. 23. Insti. de testa. Soc. Iun. in cons. xxxviii. nu. 8. vol. ij. Alber. in tract. de testi. in ij. par. prin. nu. 5. Alcia. in tracta. de presumpcio. in j. regula presump. xxiiij. nu. 1. & eam dicit communiter teneri Soc. Iun. in cons. xxxix. nume. 12. vol. ij. Anto. Corlet. in singul. verb. testis. Et circa hanc regulam vide Soci. in reg. 427. Bernat. de Luc. in reg. dcclxvi.

Hanc regulam cum sex limitationibus ponit Fel. in c. cum oporteat. nu. 3. de accus. & in c. in literis. nu. 11. de testi. Hippol. in l. j. ad qonem. nn. 7. ff. de quæst. quas sex limitatio. sublimitat aliis sex modis idem Fel. in d. c. cum oporteat. in d. num. 3. Eandem regulam cum eisdem limita. & sublimita. posuit idem Felin. in d. c. literas. a nu. 4. vsque ad 17. de presumpcio. Easdemmet limitationes, & sublimitationes posuit Stepha. Aufredus in tracta. de reprobationibus testium, in nu. 25.

REGVLA CCCLXXXIII.

F R A T E R pro fratre in criminalibus testificari non potest. Hanc regulam probat tex. in l. Lege Iulia. ff. de testib. cononizata in c. si testes. §. lege Iulia. iij. q. iij. tex. & ibi gl. in d. l. parentes. C. de testi. Probatur etiam hæc regula in glossis adductis in reg. prescripta: & vltra ibi dicta ita tenet Alber. Gandi. in tract. malef. in reg. de testibus, & qui repellantur. nu. 7. Ratio est: quia in criminalibus testes debent esse omni exceptione maioris. Hanc etiam opi. tenet Specula. in titu. de teste. §. j. nu. 8. Abb. in c. cum oporteat. nu. 3. de accus. & in c. literas. nu. 8. de presump. Alex. in cons. lxx. nu. 5. vol. i. Alber. in d. l. parentes. nu. 2. Bal. & doct. Iacobus de Bellouiso in pract. c. de causis criminalibus. nu. 70.

2 Amplia primo, procedere in causa iniuriarum. Ita tenet Bar. in l. lex Cornelia. in prin. ff. de iniur. quæ sequuntur Bar. de Sali. & Angel. de Perusio in l. vnic. C. de raptu virg. Hippol. de Marfil. in l. j. §. ad quæstionem. nu. 7. ff. de quæstio. Felin. in c. literas. num. 8. de presump. & in d. c. cum oporteat. nu. 3. & ibi Anan. nu. 4. Steph. Aufredus in tract. de reprob. testium. nu. 25. Eandem opinio. tenet idem Bar. in l. quia testamento. §. quæcunque. nu. 7. ff. de testa. & tunc qui libet de generatione, & casata venit vsque ad quartum gradum repellendus. Ratio est: quia iniuria quæ fit defuncto, dicitur fieri omnibus de casata: vt in l. j. ff. de liber. causa. & in l. lege Iulia. & in l. lex Cornelia. ff. de iniur. facit tex. in l. qui iurisdictioni præst. ff. de iur. iudi.

rifli. omni iudi. & ita etiam tenet Barto. in l. tutor. §. si tutor inimicus. ff. de suspect. tuto. Idem Feli. in c. ecclesie sancte Marte. nu. 99. de const. l. as. in l. de pupillo. §. si quis ipsi p̄tori. num. 12. ff. de noui ope. nuntia. Mar. Anto. Blanc. in d. l. si. nu. 172. ff. de questi. & ideo quando tractatur de propria iniuria testificantis, non est idoneus testis: vt in l. nullus idoneus. & in l. omnibus. C. de testi. & hoc etiã, tenet Abb. in d. c. cum oporteat. nu. 3. & ibi Aret. nu. 8. Flori. in l. testis idoneus. nu. 7. ff. de testi. & Marc. Anto. Baue. in §. pater. nu. 23. Insti. de testa. Alcia. in tract. p̄sumpt. in j. regu. p̄sumpt. xxiiij. na. Et hæc amplia. probatur de iure regio per text. in l. xi. titu. xv. par. iij. & in l. ix. ti. xxx. par. vij.

Amplia secundo, habere locum in causa ciuili omnium honorũ, vt maioris partis: nam frater non potest esse testis pro fratre. Ratio est, quia causa omnium honorum vt maioris partis æquiparatur criminali. l. propter litem. §. j. ff. de excus. tuto. c. j. de testi. spolia. Ita tenet Bal. in l. parentes. nu. 1. col. j. & ij. C. de testi. & ibi Sali. nu. 2. Aret. in d. c. cum oporteat. nu. 10. Mar. Anto. Baue. in §. pater. nu. 23. Insti. de testa. Hippol. de Marfi. in l. j. §. seruus municipum. num. 9. ff. de questi. Lanfrancus de Oriano in tracta. de testibus, nume. 80. Iacobus de Bellouiso in prac. in ij. par. c. de causis criminalibus, nu. 70. Bar. Soci. in confi. xvij. num. 6. & 7. vol. j. & in confi. ccxxxv. num. 7. vol. ii.

Limita primo procedere, in causa matrimoniali pro illa parte que stat pro matrimonio, nisi inter illam partem, & aliam sit disparitas in diuitis, vel in honore, vel nobilitate. Vt in c. super eo. el. ij. de testi. & ibi Doct. Iacobi. de Sancto Georg. in l. ex eo. nu. 6. ff. de testi. Soci. iun. in confi. xxix. nu. 1. cũ aliis, vol. ij. vbi dicit hoc procedere, etiam si simul habitent, & sint de eadem familia: licet causa matrimonialis dicatur grauis, & ardua, c. j. de consangu. & affina. notat Abb. in c. si pro debilitate, de officio deleg. & videatur æquiparare causę criminali, vt videtur concludere Alex. in consil. cxliij. nu. 4. volu. ij. & Deci. in confi. cxxxiiij. col. ij. nu. 2. versu. sed in his non obstantibus. Facit quod supra dixi in reg. cccxv. amplia. prima.

Limita secundo, habere locum in crimine hæresis. Vt est text. in d. c. literas. de p̄sumpt. vbi frater purgat fratrem a crimine hæresis, & ibi Abb. nu. 1. & nu. 8. & ceteri Doc. Bal. in d. l. parentes. nu. 1. & ibi Sali. nu. 2. Flori. in l. testis idoneus. nu. 6. ff. de testi. Iacobi. de Sancto Georg. in l. pater & filius. nu. 2. ff. eod. titu. de testi. Marc. Anto. Baue. in d. §. pater. nu. 23. Insti. de testa. Guliel. Bened. in repe. c. Rainutus. in ver. qui cum alia matrimonia contrahens. nu. 236. Hippo. in sing. dviii. Iacobus Septimancensis in suo libro Catholicarum institutionum, c. lxxij. nu. 14.

Tertio limita, non procedere ad purgandam innocentiam fratris: nam in causa criminali frater bene admittitur, scilicet quod frater commisit delictum ad suam defensionem, Ita tenet Bal. in d. l. parentes.

D. Petri Duen.

- tes. nu. 1. col. j. & ij. & ibi Sali. nu. 2. Iaf. in l. sed & si quis. nu. 5. ff. de iusti. & iure. Flo. in d. l. testis idoneus. nu. 6. ff. de testi. Ripa in l. damnum. nu. 12. ff. de dam. inf. Mar. Ant. Baue. in d. §. pater. nu. 23. Guliel. Benedi. in d. verb. qui cū alia contrahens. nu. 257. Alex. in conf. iij. nu. 10. vol. vi. & in eod. v. nu. 7. vol. j. & in conf. 212. nu. 9. & in conf. xxiiij. nu. 39. vol. ij. Hippo. in l. vnus. §. cogniturum. nu. 52. ff. de quæst. & in sing. ccccviij. Alcia. in tract. præsump. in reg. j. præsump. xxiiij. num. 2. Fel. in d. c. cum oporteat. nu. 3. & in c. literas. nu. 15. de præsump. & in hoc casu non attenditur an simul habitent vel non, secundum Sali. in d. l. parentem quem sequitur Alex. in conf. cxix. nu. 6. vol. vij.
- 4 Limita quarto, si frater est adeo bonæ opinionis vt non præsumatur deietare a veritate: nam tunc tanquam bonus vir admittitur. Ita tenet Abb. in c. cum oporteat. nu. 3. de accus. vel aliquis religiosus. Imo. in c. cum R. canonicus. nu. 8. de offi. dele. quem ibi sequitur Barb. nu. 16. Feli. in c. literas. nu. 21. de præsum. Hip. in præc. crimin. in §. j. nu. 11. & in repe. Rub. nu. 124. ff. de fideiuf. Steph. Auredus in tract. de reprob. testi. nu. 25. Iaf. in rep. l. admonendi. nu. 180. de iurei. Io. de Anania in d. c. cum oporteat. nu. 4. & Aret. nu. 13. allegat pro hoc gl. in Summa. iij. q. v. vbi hoc Alanus tenet. quæ op. reprobatur ibi a gl. sed opi. Alani potest saluari in nostro casu, & pro hoc est tex. in c. in literis. in fi. de testi. & l. ix. tit. viij. lib. ij. fori.
- 5 Limita quinto, quando frater testificaretur inter duos fratres: nam tunc erit idoneus testis in causa criminali. Ratio est: quia paritas consanguinitatis tollit suspicionē: vt in l. non solum. §. j. ff. de ritu nupti. & in l. extraneos. §. j. & in l. in hoc. C. de quæst. vbi licet alius seruus non possit torqueri contra dominum. l. j. §. diuus. cum alijs. ff. de quæst. tamen si seruus torquetur inter duos dominos, bene potest: nam tunc ratione æqualitatis dominij valebit tortura. facit textus l. sed & milites. versi. cogualiras. n. ff. de excusatio. tur. Hanc opi. tenet Specul. in tit. de teste. §. 1. nu. 9. Bar. in l. qui testamento. §. quæcunque. nu. 8. ff. de testa. Hip. in l. j. §. seruum. nu. 6. ff. de quæst. Flor. in l. testis idoneus. nu. 8. ff. de testi. Ant. Baue. vbi pro hoc adducit alia quam plura. in §. pater. nu. 23. Instit. de testa. Stephanus Auredus in tracta. de reprobatio. testium. nu. 25. Feli. in d. c. literas. nu. 15. & in d. c. cum oporteat. nu. 3. De iure regio probatur in l. ix. tit. viij. lib. ii. fori.
- 6 Limita sexto, quando causa criminalis ciuilitur est morata: nam tunc frater admittitur pro fratre, sicut in mera ciuili. Ita tenet Abb. in d. c. cū oporteat. nu. 3. per tex. in d. c. literas. de præsump. & ibi Imola post Guliel. nu. 10. Ioan. And. & Io. de Ana. in d. c. cum oporteat. & ibi Additi. Aretini. ad nu. 8. vbi dicit quod ibi Aret. hoc non bene intellexerit. Facit quod supra dixi in reg. cccxv. limita. j.
- 7 Septimo limita non procedere, quando a patre contraria non fuit oppositum: nam tūc bene admittuntur fratres, et in causa criminali. Ita concludit Bal. in l. si quis testibus. nu. 7. C. de testi. quæ sequitur Feli.

Feli. in d. c. literas, nu. 14. & in d. c. cum oporteat, nu. 3. Steph. Au-
fredus in d. tract. de reprob. testiū, nu. 25. Iaf. in l. certi conditio, §.
quoniam, nu. 13. ff. si cert. petat. Et Bal. vbi supra loquitur in ex-
ceptionibus favore partis introductis: secus dicit in inductos odio
testis: vt in s. communicatis, vel bannis: vt in l. tameris, ff. ad Maced.
& ita dicit intelligendum tex. in c. presentium, & in c. ex parte, de
testi. & in Auth. si dicatur, C. eo, ti. & dicit ibi, quod cauti aduo-
cari semper debet protestari exceptiones sibi saluas esse in personis,
& dicit testium in prin. productionis: nam per talē protestationem
retrahatur ius opponendi, cum excludatur tacitus consensus, arg. l.
si filius, ff. ad Macedo, quæ procedunt in testibus productis contra
presentes: sed quando producantur contra absentes non est neces-
saria protestatio, quia absens non intelligitur consentire, cum non
habeat causam contradicendi: vt notat Ci. in d. Auth. si dicatur, C.
de testi. Circa quam regulam est notandum quod in supra dictis
casibus in quibus frater admittitur pro fratre, de quibus in hac re-
gula, & in supra proxima, detrahitur fidei eius: & sic non erit om-
nino integer testis, nec facit tantam fidem sicut alius. Ita tenet Spe-
cula, in ti. de teste, §. j. versi. sed nunquid frater, nu. 8. Bar. in l. qui te-
stamento, §. j. nu. 6. ff. de testa. Imo, in d. c. cum oporteat, nu. 10. Gui-
do Papa, vbi hoc declarat, in c. cum regula canonica, nu. 2. de offi.
delega. Alcia, in tract. præsump. in l. reg. præsumptio, xxiiij. num. 5.
Mar. Anto. Baue, in §. pater, nu. 27. Insti. de testam. Bartho. Soci. in
confi. xx. nu. 18. & in confi. cxxx. nu. 10. vol. 1. Ioan. de Amicis in
confi. lxxi. nu. 19. Are. in d. c. cum oporteat, nu. 11. Ia. in repe. l. admo-
nenti, nu. clxxx. ff. de iureiurando, pro qua opin. est gl. in l. et ma-
tris, ff. de probat. Et Iaf. vbi supra, intelligit hoc duobus modis: &
alio modo intelligitur quando est testis instrumentarius, & sic roga-
tus ab vtraque parte: nam tunc est integer testis, & plene probat.
Ita Bal. in d. l. parentes, nu. 1.

REGVLA CCCLXXXIII.

FRATER contra fratrem non cogitur testificari. Hanc regu-
lam probat tex. in l. lege Iulia, ff. de testi. canonizata in c. si testes, §.
lege Iulia, in §. q. ij. & tex. in l. parentes, C. de testi. De iure regio
probat in l. xi. ti. xvi. par. iii. & in l. fin. tit. xxx. par. vij. Et vltra
doct. in locis supra dictis ita tenet Abb. in c. literas, num. 8. de præ-
sump. & ibi Feli. num. 16. idem Feli. in c. cum oporteat, nu. 3. &
ibi Imo, nu. 12. de accus. Bar. in l. qui testamento, §. quæcunque, nu. 6.
ff. de testamentis. Steph. Aufredus in tract. de reprobationibus te-
stium, nu. 25. in si. Alb. in tract. de testibus, nu. 1. in ii. par.
1. Amplia primo, habere locū in omnibus transuersalibus vsq; ad
quartū gradū. Vt in d. l. xi. ti. xvi. par. iii. & in d. l. si ti. xxx. par. vij.
2. Amplia secundo habere locum, tam in causa ciuili, quam in causa
criminali. Ita probat gl. in d. l. lege Iulia, ff. de testibus, cum qua gl.
HH 2 in

D. Petri Duen.

in hoc dicit ibi Iacobi. de Sancto Georg. nu. 2. in fi. quod transeunt doct. communiter. Eandem opi. gl. sequitur Monraluus in glo. l. x. tit. xvi. par. iij. Abb. in d. c. literas. nu. 8.

- 1 Limita primo non procedere, quando veritas alibi haberi non potest: nam tunc frater potest cogi. Ita tenet Specul. in tit. de teste. §. de testium. nu. 1. quem sequitur Alberi. in d. l. parentes. nu. 2. Hosii. in An. Panor. & Imo. in d. c. j. de testi. coge. Iacobi. de Sancto Georg. in d. l. lege Iulia. nu. 1. & ibi in nu. 2. ponit cui incumbat onus probandi, quod veritas aliter haberi non potest. Eandem opi. tenet Fede. Schenck in tract. de testibus. nu. 3. t. Roma. in sing. cccxcvii. vbi addit. eius addit quam plures doct. idem tenentes. Monraluus in glo. l. ix. tit. viij. lib. ij. fori. in gl. j. in prin. & in gl. in parte. hermanos. in fi. idem Iacobi. contra gl. ibi. qui contrarium tener. in l. inuiti. la. j. de testi. Facit quod supra dixi in reg. cccxv. in ij. limit.
- 2 Limita secundo, quando est testis instrumentarius rogatus ab vtraque parte: nam tunc cogitur inuitus testificari. Ita tenet Bal. in d. l. parentes. nu. 1. col. j. vers. vel dic latius. Facit gl. in l. inuiti. la. j. in gl. magna. in fi. ff. de testi. & in Authen. de testi. §. & licet. in verbo de supplicis. colla. vij. vel etiam testis testamentarius, quia est rogatus a testatore. idem tenet Sali. in d. l. parentes. nu. 2. Albe. in tracta. de testibus. in ij. par. nu. 2.
- 3 Limita tertio non procedere, quando frater producitur ad defensionem fratris, & sic ad purgandam eius innocentiam: nam tunc potest compelli, etiam in causa criminali: scilicet quando prodest fratri, & nemini nocet. Ita tenet Bald. in d. l. parentes. quia. d. l. lege Iulia. cessat quando agitur de ipsius fauore: argu. tex. in l. quod fauore. C. de legi. & in c. si necesse. de dona. inter vir. & vxor. & ita tenet Abb. in d. c. literas. nu. 8.
- 4 Limita quarto, quando frater producitur pro fratre: nam tunc potest cogi etiam contra fratrem dicere. Ita probat gl. in c. cum nuntius. & in c. fraternitatis. de testi. & est tex. optimus in c. quanto. de iud. & in l. iij. in prin. & ibi Bar. ff. de legi. turo. & ita tenet express. Steph. de Federicis in tract. de interpretatione iuris: in j. par. nu. 8.
- 5 Limita quinto, quando vtraque pars ex lingantibus consentiret, vt frater produceretur contra fratrem: tunc etiam inuitus compellitur. Ita tenet Abb. post Iaco. de Arenis in tract. de testi. in ij. par. gl. & quod ibi notat doct. in l. ij. C. de testi. Quam limita. intelligo veram quando vnus ex ipsis litigatoribus esset frater: nam si essent extranei, etiam de consensu ipsorum non credo posse cogi, maxime in causa criminali, vel in causa ciuili si est de maiori parte bonorum, per rationes supra dictas. l. quæ hanc regulam probat.

REGVLA CCCLXXXV.

FRATER in feudis nouis: non succedit fratri: sed Vafallo sine obole mortuo, feudum ad dominum reuertitur. Hanc regulam probat

bar text. in c. j. §. filia vero. in fine. de feudi successione. & in cap. j. in §. si duo fratres. de feud. Marchie. & in c. j. & 2. de duob. fratrib. a capita. inest. & in c. j. qualiter frater fratri succed. in v. sib. feud. De iure regio probatur in l. vij. titu. xxvj. parte 4. Et hanc opi. vltra doctor. in locis supra allega. tenet Cald. in titu. de feudis. consil. ix. Abb. in consil. lxxxij. volu. 1. & in consil. 3. volu. 2. Iaco. de sanct. Georg. in tract. feud. in verb. nobiles. nu. 1. Alber. Brun. in consil. 63. num. 2. & in consil. 73. nu. 5. & Iacobus de Leonardis inter consilia eiusdem Alberti Bruni. in consil. 114. nu. 143. Alex. in consil. xxx. nu. 8. volu. j. Ruin. in consil. xij. num. 2. & 8. volu. 1. Et circa hanc regulam vide Mathæ. de Afflic. in d. §. in alio uero feudo. num. 2. cum aliis. de successi. feudi. & in d. §. si duo fratres. de feu. Marchie. nu. 1. cum aliis. & in c. j. §. & quia. nume. 14. de his qui feu. dare pos. & in c. 1. nume. 1. de fratrib. de nouo benefi. inuesti. & in d. c. 1. nu. 1. cum aliis. de duob. fratrib. a capita. inuest. & in consil. Neap. lib. 6. rub. 24. nu. 11. Barthol. Soci. in consil. xix. nu. x. vol. 1. Part. in consil. xvi. nu. 4. vol. 4.

Hanc regulam. vbi eam limitat tribus modis. ponit Franc. Curt. Seni. in consil. xlix. nu. 69. Et eam cum quatuor limitation. ponit Matt. de Afflic. in c. 1. nume. 8. de benefi. frat. in v. sib. feudor. Eandem regu. cum vni. ampliat. & sex limita. ponit Vldaric. Zali. in tracta. teudo. in 8. par. a nu. 34. vsque ad nu. 44.

REGVLA CCCLXXXVI.

FRVCTVS beneficiorum percipiunt scholares dum sunt in studio. ac si residerent. Hanc regulam probat text. & ibi Panor. in c. super specula. de magist. tex. in c. 2. de priuileg. lib. 6. idem Abb. per tex. ibi in c. tuæ. & in c. relatum. de cleri. non residen. & etiam per illum tex. in c. licet. de præben. & in consil. 588. in fi. col. vers. 3. quia his cessantibus. volu. j. Eandem probat tex. in clemen. j. §. cæterum. de statu monach. gl. in pragmat. sanctio. §. verum tamen. in verb. liberrus. Lucas de Penna tenet hanc opi. in l. hac l. C. de proximis factor. scriniorum lib. 12. Iac. Rebuff. in l. in factis l. 2. eo. ti. & in l. j. C. qui ætate lib. x. Io. de Platea in l. 2. C. de incol. lib. x. in d. Clem. jan. si. de magist. Feder. de Senis in consil. 146. Nicol. Boer. in decis. 12. Eandem opi. probat tex. in c. olim. de verb. sig. & in c. cum ex eo. de elec. lib. 6. & ita expresse tenet Io. Copus Parisi. in trac. de fructibus. titu. 3. c. 4. nu. 5. Ratio est. quia ab ecclesia non censetur absens. qui causa studiorum abest. vt in l. quæsitum. in prin. ff. de le ga. 3. ibi. si studendi causa misisset. non q̄ de feudo eum aliorum transferret. & in l. Seix. §. Pamphike. ff. de fund. inst. Eandem opi. tenet Blasius Ariolus in c. eam re. nu. 137. de rescrip.

Hanc regulam. vbi eam limitat duodecim modis. ponit Pet. Reb. in tracta. de priuilegiis scholarium. in priuile. trigesimo septimo. a nu. 1. vsque ad finem.

REGVLA CCCLXXXVII.

FRUCTVS restitui debent deductis impensis. Hanc regulam ponunt doctor. per illam tex. in l. fructus. ff. solu. matr. gl. 8. & ibi Bar. & Ange. in l. in fundo. ff. de rei. vendi. in verb. deductio. & in l. ex diuerso versu. certe illud. & ibi docto. Instit. de rer. diuis. & gl. in c. cum contra. in verb. fructus. & ibi Barbi. col. 2. de pig. Facit etiam gl. in c. grauis. in verb. fructus. de restitu. spol. text. in l. si a patre vel a domino. ff. de peti. here. in §. fructus. De iure regio probatur in l. 6. tit. 3. & in l. xxxviii. & xl. & xliij. tit. xxviii. parte. iij. & l. xj. tit. xv. partita quinta et l. iij. tit. 14. parte. 6. Et circa hanc regulam vltra doct. in locis supra allegat. vide Tiraq. in tracta. de viroq; trac. in tit. de retractatu (signagier.) gl. j. §. xv. fo. 192. pagi. 2. nu. j. cum aliis. & in tracta. de primogeni. q. lxxiiij. num. 7. cum aliis, Catel. Cott. in Memorialib. iuris. in verb. fructus. Felin. c. ad nostram. nu. 3. de iureiuran. Parisi. in consi. cxiiij. nu. 27. & in consi. 96. nu. 25. vol. 2. Ias. in l. cum quedam puella. §. quoties nu. ff. de iurisd. om. iud. Vincen. de Hercu. in d. l. fructus nu. 8. & in l. uortio. nu. 5. ff. solu. matr. & Ias. in d. l. fructus. nu. 7. Didacum Cott. in lib. 1. Variarum resolutionum cap. 3. nu. 3.

Hanc regulam vbi in princ. eam not. examinat. & adducit ab quas extensiones ad eam. & postea a nu. 10. vsque ad nume. 24. & limitat 8. modis. ponit Tiraq. in d. tracta. de viroque retract. in d. tit. de retract. (signagier.) §. 15. gl. 1. fo. 192. in d. pag. 2. & ibi a nu. 14. vsq; ad si. ponit alias octo questiones in preposito.

REGVLA CCCLXXXVIII.

FRUCTVS percepti per creditorem ex pignore. computantur in fortem. Hanc regulam probat rex. in l. si dominium. & ibi doctor. C. de pignoribus. & in c. cum contra. eod. titu. & in l. creditor. la. j. & in l. si. C. de pignora. adione. De iure regio probatur in l. 2. & in l. xxxj. tit. 13. par. 5.

Hanc regulam cum sex ampliationib. & sex limitationi. ponit Anto. Negusan. de Fano. in tract. de pign. in quinto membro §. pag. prin. a nu. 1. vsque ad si.

REGVLA CCCLXXXIX.

FIGA non probat delictum. Hanc regulam probat tex. in lege Cornelia. ff. ad Syll. & in l. j. in §. si autem post commissum. C. de raptu virgin. in l. raptores. C. de episco. & clerico. in Auth. de exhibendis reis colla. 5.

Hanc regulam limitat sex modis Felin. in c. nullus. de presum. a nume.

a nume. r. vsque ad fin. Quas ponunt Hippol. in repe. Rub. C. de probatio. nu. 259. cum aliis. & in pract. crim. in §. diligenter, num. 41. Bernar. de Luco in regu. 303. Et quia ibi cōfufe loquuntur, ideo ex eis quæ ibi tradunt, & ex aliis quæ pluribus que doct. tradunt in diuersis locis, facio sequentes regul.

Amplia primo, vt non valeat statutum quod fuga probet delictum: quia esset contra ius commune. vbi habetur quem ex præsumptionibus damnari non posse. l. absentem. ff. de pen. l. 1. §. diuus. & l. si. ff. de quæst. l. milites. in §. oportet. ff. eodem tit. Ita concludit Roma. vbi allegat quam plura fundamenta, in l. lege Cornelia. nu. 37. de licat. Quam opinionem sequitur Ang. Are. & ibi Augu. Arim. in additionibus in tracta. maleficiorum, in verbo, quod fama publica. nume. 47. & 48. Eandem opinionem Romani per eadē fundamenta, licet de eo mentionem non faciat, tenet Cato Saccus in repe. l. admonendi. num. 62. ff. de iureiurandi. Quam ampliationem intelligo veram nisi essent manifesta delicta contra fugientem, & qualitas delicti pœnam mortis postularer, quia tunc valet supra dictum statutum. Ita concludit Deci. post Felin. & alios doctores, qui tenent contra Roman. in c. sicut. nu. 56. cum sequen. de probationibus, vbi pro vtraque parte adducit quam plura fundamenta.

Amplia secundo, q̄ talis fuga purgatur iuramento ipsius fugientis, dicentis ob aliquam fugisse causam. Ita voluit expresse Cuius in l. fina. C. de requiren. reis, quem sequitur Corne. in consil. lxxij. volumi. 2. Hippol. in singula. cxv. & in l. qui falsam. nu. 93. ff. de falsi. & in rubr. C. de probatio. nu. 121. & in practi. crim. in §. diligenter. nu. 43. Nico. Beer. in decis. ccxv. nu. 26. Ripa. in repet. d. l. admonendi. nu. 163. Contra quam ampliationem per plura fundamenta tenet Marcus Anto. Blanc. iu tract. de iudiciis & tortura. num. 283. cum aliis.

Limita primo, non habere locum in officiali notato de barataria, & pendente causi fugit, quia habetur pro confesso. Ita probat tex. in l. consiliarios, C. de assessorib. per quem tex. tenet Felin. in c. molos. nu. 2. de præsump. vbi allegat alios doct. Eandem opin. tenet Hippoly. in d. §. diligenter. nu. 45. & in rub. C. de probatio. nu. 260. Roman. in repe. d. l. admonendi. nu. 58. ibi Cur. nume. 161. Petrus de Ptolomæis numero 81. & Ripa unum. 173. Cato Saccus, nume. 57. Ioan. Igneus in l. lex Cornel. a. nu. 15. ff. ad Syllan. Et Roma. vbi supra in hoc concludit, q̄ aut aufugit ante finitum officium, et tunc illa fuga hoc inducit quod punitur tanquam committens crimen lese maiestatis. ita probat tex. in Authen. de administratorib. in §. si quis autem. collat. 7. Aut aufugit post finitum officium, & intra quinquaginta dies per quos debet stare ad syndicarum ex forma iuris communis, l. 2. C. vt omnes iudi. tam ciuiles quam criminales. & in Authen. vt iudic. sine quoquo suffrag. in §. necessitatem. collat. ij.

- Quod de iure regio hodie correctum est, nam sufficiunt triginta dies, vt in l. 6. titu. xvj. lib. 2. ordina. & tunc aut est reductus, licet inuitus ad locum ex quo aufugerat, & tunc fuga contra eum nullam facit probationem, sed vt condemnetur debet legitime probari. Ita probat tex. in d. Auth. vt iudices sine quoquo suffragio in §. necessitatem. colla. 2. aut non est reductus ad locum a quo aufugit, & tunc fuga contra eum tantam facit probationem q̄ iuramentum illi additum sufficit ad eum condemnandum. vt in Authen. de colla. §. nulli. versic. super hoc. colla. ix. Et hanc distin. Roma. sequuntur supra dicti doctor. & Ias. in d. l. admonendi. nu. 177. & ibi Ioan. Baptista Caccialupus numero 85. idem Ias. in lectura d. l. admonendi. numero 90.
2. **Limita secundo, quodocunque effraetis carceribus.** Ita probat glo. & ibi Bar. per illum tex. in l. in eos. ff. de custodia reor. quem sequitur Felu. in d. c. nullus. nume. 7. de presump. Hippo. in practi. d. §. diligenter. nu. 46. & in Rub. C. de prob. num. 161. Ias. in lectura d. l. admonendi. nume. 90. & in repet. nume. 172. & Roma. numero 57. idem Roma. in l. lege Cornelia. numero 7. ff. ad Syllania. L. franc. de Oriano in repet. dicta l. admonendi. numero 56. & hoc communiter teneri dicit ibi Cato Sacchus nume. 56. Paulus Gillandus in tracta. de relaxatione carceratorum. c. de fuga carcerati. nume. 12. quam limitationem infra latius explicabimus, in regu. cccxviii. j. limitatione.
3. **Tertio limita, quando famulus aufugit a domino, & sibi aliquid erat furatum, nam tunc per fugam presumitur subtraxisse res domini.** Ita probat gloss. in Authen. de exhib. reis. in §. si vero etiam quidam iurent collat. 5. & ita expresse diximus supra in reg. 327. in princ. & ultra doct. quos ibi allegaui, ita tenet Ias. in lect. d. l. admonendi. nu. 91. Hippo. in practi. in d. §. diligenter. nu. 47. Paul. Gillandus in tract. de relaxatione carceratorum. c. de fuga incarcerati. nume. 17. Cur. in repet. l. admonendi. nu. 171. Nico. Boer. in decisione 215. nu. 29.
4. **Quarto limita, quodocunque cum fuga adesset fama publica.** Ita probat tex. in auth. de exhib. reis. in §. si vero. coll. 5. & in auth. de sanctissi. episcop. in §. si quis autem. coll. ix. facit quod supra dixi in regu. cccj. in 4. limitari. & ita tenet Ioan. de Amicis in consilio 85. nu. 1. nam tunc talis fuga facit indicium ad torturam, vt in supra dicta limitatione dixi.
5. **Quinto fallit in milite fugiente, nam tunc probat delictum.** Vt in l. j. & ij. C. de desertorib. & in l. desertorem, & in l. qui cu' vno. in §. qui post desertionem. ff. de re mili. ita tenet Oldra. quem sequitur Io. And. in additio. Specula. in titu. de presump. in §. presump. tur. versic. violenta. in additio. mag. Hipp. in repe. rub. C. de probati. nu. cclxiiij. & in practi. in §. diligenter. numero 47. Ripa in repet. l. admonendi. nu. 165. & ibi Curt. nu. 163. Ioan. Corasi. num. lxxxiiij. ff. de iururando.

6 Limita Sexto, in casibus in quibus sola suspicio sufficit ad probationem ipsius criminis. Vt in l. impuberibus, in fi. ff. de suspectis tutoribus. Ita tenet Feli. in d. c. nullus, nu. 9. Hippoly. in practica criminali, in §. diligenter, nu. 47. & in repe. rub. de probatio. num. 263. Ripa in d. l. admonendi, nu. 167.

7 Septimo fallit, quod ad tollendam incertitudinem & dubitationem, quando dubitatur quis commiserit delictum. Ita concludit Hippo. in d. repe. rub. nu. 264. C. de probatio. & in practica. in d. §. diligenter, nu. 47. allegat Bal. in l. voluntatis, nu. 11. ff. de fideicom. qui hoc tenet.

8 Octavo limita, non habere locum in istis mercatoribus fallitis, seu cambiis cessantibus solvere & fugitiuis, nam ipsi habentur pro confessis ex sola fuga, & possunt torqueri vt indicent pecunias eis ditas vel poliras, quas habere denegant, & illas perdidisse, & subtrahas per inuitores esse dicunt. Ita tenet Paris de Puteo in tracta. syndicatus, c. an in causa pecuniaria & ciuili, nu. 2. quem sequitur Hippoly. in l. diuus. nu. 5. ff. de quest. & in d. practi. in §. expedita, nu. 61. Fran. Purpura. in l. singularia, nu. 94. ff. si cert. petat. Nicola. Boer. vbi hoc latissime prosequitur, in dicta decisio. 215. nu. 5. Et isti mercatores non habent beneficium immunitati ecclesiasticæ. argu. tex. in Auth. de mandatis principum, in §. publicorum vero tributorum. ibi, quoniam fiscalium ratio, & militibus, & priuatis, ipsisque templis, & cunctis reipublicæ vtilis est necessaria, colla. in §. l. pene. C. de exactoribus tributorum, lib. 10. & ita expresse tenet Nicol. Boer. in dicta decisio. 215. nu. 7. quæ sequitur Remigius de Gonny in tract. de immunitate ecclesiarum, fallentia 38. De iure regio probatur in pragma. 50. in antiquis, fol. 76. vbi etiam ponitur poena qua puniri debent, & in l. 8. titu. 8. lib. 5. ordina. & non solū quando cunque iste talis absentasset personam, verum etiam quæ bona celasset, debet puniri eadem poena contenta in supra dict. ll. vt in pragma. 24. de Madrid. anni 1528. Contra quos fuit etiam dispositum in pragma. 111. Segouianis, anni 1532. quæ debeant puniri etiam si sint nobiles. Quæ ll. regni confirmantur per pragma. 122. de Valladolid, anni 1537.

REGVLA CCCXC.

FUGA in criminalibus facit indicium ad torturam. Hanc regulam ponit Bar. in l. fina. ff. de quest. Bal. in l. voluntatis, nu. 11. C. de fideicom. Imola, & ibi Feli. numero 3. in c. nullus, de presump. Hippoly. in pract. criminali, in §. diligenter, numero 41. Iacobus de Bel. in pract. iudiciaria, in titu. de questionibus, numero. j. Hanc opinionem tenet Marcus Antonius Blancus in tract. de iudiciis & tortura, numero. 258. Angel. in tracta. Maleficiorum, in verbo, quod fama publica, numero 46. Romanus in repe. l. admonendi, num. 57. ff. de

ff. de iureiuran. & ibi Ias. in lectura. nu. 88. dicit hoc communiter tenere, & in repe. nu. 169.

- 1 Limita primo, quando fugiens prius reputabatur bonæ vitæ & fame. Ita tenet Archi. in c. decernimus. 3. quæstio. 9. quem sequitur Cataldus de Boncompagnis, in tract. de syndicato, nu. 76. Hippol. in confi. 49. nu. 38. vbi dicit qd hoc fuit de monte Bal. in l. bonæ fidei. C. de iureiuran. vbi dicit, qd absentia alicuius semper præsumitur in bonam partem.
- 2 Secundo limita, quando constat qd quis debet capi de facto, nam tunc ad euitandam violentiam facti licet aufugere, & tunc fuga ipsa non operabitur aliquid contra ipsum. Ita concludit Andri. de Isernia in glo. ad constitutiones Neapolita. Rub. 29. de iniuriis Curialibus illatis, incipienti, vt participatio. numero 10. quem sequitur Paris de Puteo in tracta. de syndicato, in cap. an iudex. nu. 3. Paulus Grillandus in dicto tracta. de relaxatione incarceratorum, c. de fuga in carcerati, numero 9. Thomas Grammaticus in voto. 19. nu. 7.
- 3 Limita tertio, habere locum solum contra illum qui aufugit, sed non contra confocios de eodem crimine culpato. Ita concludit Ioan. And. in additio. ad Specul. in titu. de præsumptio. in §. species in additione magna, ad nu. 4. vbi per tex. in l. 2. C. de fide instrum. & per tex. in l. fi. C. de fal. concludit, qd si quis accusat de falso cui qui produxit falsum instrumentum, & etiam notarium qui eum conficit, quamuis notarius aufugiat, eius fuga non facit indicium ad torturam contra producentem quamuis simul accusatum. Cui sequitur Ias. in lectu. l. admonendi, numero 89. & in repeti. numero 176. ff. de iureiuran. Bernardus de Luco in regu. 303. in 4. sublimitatione. Boerius in decisione 215. numero 25. Ripa, in repet. d. l. admonendi, nu. 174.
- 4 Limita quarto, quando quis aufugit a familia potestatis, & citatus postea venit ad potestatem, quia per talem comparitionem fuga purgatur. Ita tenet Bar. in l. quis sit fugitiuus, in §. j. per illum tex. ff. de editio edicto, & ibi Cæpola numero 6. & 15. & idē Bar. in l. aut facta, in §. tempus, col. j. ff. de penis. Hanc opinionē sequitur Ias. in l. admonendi, in lectura, numero 89. & ibi Curt. nume. 158. Rom. numero 156. Ripa nu. 168. Marcus Ant. Blan. in tract. de iudiciis & tortura, nume. 278. Feli. in d. c. nullus, nu. 7. de præsumptio. Tho. Gram. in confi. 42. nu. 2. in criminalibus. Bertrandus in confi. 61. nu. 7. volu. 2. primæ impressio. Boerius in d. decisio. 215. nu. 27. Pro qua opin. est tex. in l. 30. styli.
- 5 Quinto limita, quando quis aufugisset ex loco ob aliquam causam rationabilem, scilicet ratione partialitatis seu inimicitie, quia si inculpatur de homicidio, non præsumitur contra eum, quia non est locus ei ruitus. Facit tex. in c. accedens, el j. vt lite non contestata, & ita deciditur per Bal. in l. in bonæ fidei. C. de iureiur. allegat. tex. in Cle. pastoralis, de iudica. gl. in c. statutum, in §. j. de rescip. lib.

lib. 6. Feli. in d. c. nullus. nu. 7. Ias. in l. admonendi. in lectu. nu. 89. & in repe. nu. 69. ff. de iure iur. & ibi Cur. nu. 157. Rom. nu. 56. Petrus de Protonreis nu. 76. Cato Sacchus nu. 55. Mar. Ant. Blan. in tract. de indicis & tortura, nu. 285. Bartho. Socin. in regu. 163. in 2. fallen. Steph. Bertrandus in consi. 115. numero. 31. vol. 2. secundæ impres. Deci. in consi. 410. nu. 30. Ioan. de Amic. in consi. 7. nu. 12. & in consi. 36. nu. 5.

6. Sexto limita, nisi iste talis aufugit propter seuitiam iudicis. Ita tenet Lucas de Penna in l. si coloni. C. de agrico. & censib. lib. 11. pro qua opinione facit text. in l. quis sit fugitiuus, in princ. vers. ite ne tam quidē qui a pretere cui in disciplinam traditus esset fugif. & in vers. sicuti ne eum quidem qui in dominum animaduerte. ff. de edil. edict. & ibi Cæp. nu. 6. Ioan. Igneus in l. lege Cor. neta. nume. 55. ff. ad Syllania. Io. de Amicis in consi. 7. numero 19. facit q̄ supra dixi in regu. 303. in limita. 3. Paulus Grillandus in tracta. de relaxatione carceratorum, in Rubri. de fuga incarce. rati. nume. 10.

7. Limita septimo habere locum, quando cunque aliquis aufugit ante accusationem vel inquisitionem contra eum factam, secus tamen est si fugit post accusationem, nam tunc hæc regula non habet locū, quia cuiuslibet est licitum redimere sanguinem suum. Ita tenet Bar. in l. j. de bonis eor. nu. 1. vbi dicit, q̄ quando aliquis est accusatus de crimine capitali, si aufugit, non est presumptio contra eum, requiritur Feli. in d. c. nullus, nu. 6. Ang. Are. in tracta. malefactorum, in verbo, quod fama publica, nu. 46. Methg. in sing. 146. Bartho. Socin. in regu. 164. in 1. limitatione, & ita expresse dixi supra in regu. 107. in 1. limitatione. Et vltra ibi allegata hanc opinionem tenet Hippoly. in practica. in d. §. diligenter, nu. 41. & in cōl. 49. nu. 17. & in singu. 119. & 497. Ias. in lectura l. admonendi, numero 89. & ibi Curtius in repe. nu. 160. & 178. Marcus Antonius Blancus in tract. de indicis & tortura, numero 281. Ioan. Corasius in repe. l. admonendi, numero 79. Pro qua opinione est text. in c. si iudex, de pace tenenda & eius violatoribus, ibi, qui si de sua diffisus sit innocentia, in v. libus seu. & in l. si. in §. fraudis ibi, metu imminentis accusatoris. ff. de bonis damna. & in Authen. de exhibendis reis, in §. si vero etiam, in vers. penes sui accusatorem per suam factum, colla. 5. Montal. in glo. l. 1. titu. 29. parte. 7. pro qua opinione est text. in l. 130. in ll. styli. Quæ limitatio latius declaratur in regula sequenti.

REGVLA CCCXCI.

FUGA post accusationem non facit iudicium ad torturam.
Hanc regulam ponit Barto. in l. 1. numero. . de bonis eorum, quod expresse & plene comprobauit in precedenti regula, in finali limitatione.

Amplia

D. Petri Duhen.

- 1 Amplia primo habere locum, etiam si post libellum, vel accusationem, seu inquisitionem comminatum, licet nondum factam; au fugisset, quia tunc iustus fuisset timor fugiendi, & iuste debuit timore comminationem. Per tex. in l. miles, in §. focer. ff. de adulteris, ibi, sed accusatione parente, & probationibus insistente ac immutante, & ita expresse per illum text. tenet Romanus in l. leg. Cornelia, numero secundo. ff. ad Syllam. & ibi Ioann. Igneus numero 15. facit etiam tex. in l. edicto, in §. stat. ff. de iure fisc. Hanc opinionem sequitur Angel. Aretin. in tracta. maleficiorum, in verba quod fama publica, numero 46. Decius in consil. 314. numero tertio. Ioan. de Amicis in consil. 121. numero 3. Ioann. Coralius in l. admonendi, numero 89. & ibi Curt. numero 160. Petrus de Probationibus, numero 80. Cato Sacchus numero 58. Marchus Ant. Blancas in tracta. de iudiciis & tortura, numero 282. docto. supra allegati in regu. 390. in §. limita.
- 1 Limita primo, quando alia iudicia seu suspensiones laborant contra fugientem, quia tunc etiam in fuga facta post accusationem, facit contra eum maximum iudicium & suspensionem. arg. tex. in l. C. qui numero tutelaram se excus. Ita expresse illum text. tenet Romanus in d. l. lege Cornelia, in fine Socin. in regul. 152. in secunda limitatione. Ioan. de Amicis in consil. 17. numero 7. Ioan. Coralius in d. l. admonendi, numero 79. & ibi Petrus de Ptolom. numero 77. Curtius in dicto numero 160. Ioan. Igneus in d. l. lege Cornelia, numero 13. in fine.
- 2 Limita secundo, quandoque delictum erat capitale ex quo aut debebat occidi, aut membris mutilari, secus si esset imposita poena pecuniaria. Ita expresse sentit Barto. in d. l. j. de bonis eorum, & doctor. supra allegati. & ita expresse tenet Soci. in dicta reg. 103. in 3. limitatione, Ioan. de Amicis in consil. 7. numero 11. & in consil. 86. numero 4.
- 3 Tertia limita, nisi post accusationem de eo institutam fractis carceribus aufugiat, quia tunc contra eum ut de crimine confessum proceditur. Notatur in l. in eos. & in l. ff. de custodia reorum, & ita expresse tenet Socin. in regul. 162. in 3. limitatione. Decius in consilio 234. numero 3. Petrus de Ptolomæis in repetit. l. admonendi, numero 77.
- 4 Quarto limita, nisi post accusationem quis esset relaxatus a carcere sub fideiussoribus, & pendente accusatione aufugisset, nam tunc talis fuga etiam post accusationem facit eum haberi pro confesso. Ita probat tex. in l. 3. in fine, titu. §. libro 2. fori. & in l. 9. in l. 1. lib. 3. ordina.

REGVLA CCCXCII.

FUGA que fit ex carceribus, facit fugientem haberi pro confesso. Hanc regulam probat tex. in l. in eos. ff. de custodia, & exhibitio reo.

no. & ibi gl. & Bar. & in l. milites agrum. in §. pe. ff. de re milit. ita tenet Spec. in tit. de præsumpt. in §. ij. nu. 3. & ibi Ioan. Andr. in addi. magna Ang. in tract. malefic. in verbo, quod fama publica. nu. 46. & ibi August. Arimi. in addi. Hippo. in præct. §. diligenter. nu. 46. & in §. auringam. nu. 44. & in repe. Rub. C. de probatio. nu. 261. Iaf. in lect. l. admonendi. nu. 90. & in repe. nu. 172. ff. de iureiur. Bartho. Soci. in regu. clxij. in iij. limita. Feli. in d. c. nullus. nu. 1. de præsump. Chaffang. in consue. Burg. in tit. (Des iustices.) Rub. j. §. v. fol. 54. col. iij. nu. 16. Eandem opi. tenet Cur. in repe. d. l. admonendi. nu. 169. & ibi Petrus de Ptolomæis. nu. 77. De iure regio probatur in l. xxiij. tit. xxix. par. iij. & in l. xxxiiij. tit. xvij. lib. viii. ordi.

Amplia primo, quod si re vera non commisit delictum pro quo est carceratus, tunc habetur pro confesso, & punitur ac si re vera crimen commisisset. Ita probatur in d. l. in eos, & ibi glo. in verbo, puniendi. ff. de custo. reo. & ibi Bar. & Ang. nu. 3. Iacob. de Bellouio in practica iudiciaria, in tit. de questionibus, & qualitatibus tormentorum, nu. 103. Hierony. Zanet. in tract. differentiarum iuris canonici, & civilis, disse. xxi. nu. 159. Abb. in d. c. a nobis. nu. 3. & ibi doct. de aposta. Hanc opin. tenuit Feli. in d. c. nullus, num. 3. de præsump. vbi dicit quod in hoc casu plus operatur ficta confessio quam vera: & cum hoc non inuenit ab alio tractum, transit cum opinione Bar. in d. l. in eos. Albericus tamen in d. l. in eos, determinat, quod licet per d. l. innocentes sint puniendi, tamen quia illa non determinat poenam, credit eam arbitrariam, & arbitrio iudicis puniendam, & determinandam, per tex. in l. j. in §. expilatores. ff. de effract. licet d. glo. aliter teneat. Eandem opi. tenet Cuma. in d. consil. cv. nu. 1. & 3. Boeri. in d. decisu. ccxx. nu. 22. Thom. Grāma. in d. voto xxxvij. nu. 5.

Amplia secundo, quandocunque aliquis post accusationem fuit carceratus, & relaxatus a carcere sub fideiussoribus, & pēdente accusatione aufugisset: nam tunc talis fuga facit eum haberi pro confesso. Vt in l. ij. in si. tit. viij. lib. ij. fori, & in l. ix. n. xi. lib. iij. ordi. & dixi in regu. supra proxima in iij. limita.

Amplia tertio habere locum, si fuisset aliquis repertus cum vellet exire carceres: nā habetur pro confesso. Ita concludit Nicol. Boer. in decisio. ccxv. nu. 12. facit tex. in l. quis sit fugitiuus, in §. idē Cel. ius, cum aliis per eum allegatis. ff. de edili. edic. Hanc opin. tenet Hippo. per alia fundamenta quæ ibi allegat, in rub. de probat. num. 265. & in præct. in §. diligenter. nu. 49. & quod notat Soci. in consil. xcix. nu. 2. li. iij. vbi dicit quod ille dicitur fugitiuus qui est in actu fugæ Franc. Purpura. in l. rogasti, in §. si fugitiuus, nu. 32. ff. si cert. peta. & hanc opinio. tenet Iaco. de Bellouio, in præct. iudiciaria: tit. de questionibus, & qualitate tormentorum, nu. 103.

Amplia quarto habere locum, etiam in fugiente ex aliqua camera, vel ex palatio potestatis, in quo detinebatur sub custodibus. Argu. tex. in d. l. in eos, ff. de custo. & exhibitio. reorum, quia loca ipsa siue

siue palatium dicitur esse carcer, quando quis detinetur in eo iudicio, ut est text. & ibi notant docti. in l. j. ff. de custod. Hanc opinio. tenet Hippoly. in practi. in §. diligenter. numero 4. Paul. Grillandus in tracta. de relaxatione carceratorum. cap. de fuga incarcerati. numero 17. Quod tamen est verum quando quis que recessit ianua scissa, & fracta, vel muros transenderit, ut in ff. de rerum diuisi. secus si retentus in palatio fugiat per portam, quia tunc non dicitur frangere carcerem: quia licet carcer huius modo possit appellari, tamen proprie non est carcer: nec dicitur carcerem inclusus qui retinetur in palatio tenet Bar. & ibi Responsum numero. 57. in repetitio. l. admonendi. ff. de iureiur. quem sequitur Cur. in repetit. numero 164. & ibi Petrus de Prolomzets numero 78. & hanc opinio. tenet Innocent. in capit. nuper. de sentent. excommu. Facit etiam text. in l. nemo carcerem. in verbo, aperta & libera. C. de exacto. tribu. lib. x. per quem text. dicit Bald. in d. admonendi. in lectu. antiq. quod non dicitur frangere carcerem, qui retentus in palatio fugit per portam. Nicola. Boer. in decisio. cxxx. numero 15. & hanc opinio. expresse tenet Sali. post Gulielm. de Cuius in l. succurritur. in j. & ii. lectu. ff. ex quibus causis maior. Secus in regul. clxij. in iij. limita. Licet contrarium teneat Alberi. in d. succurritur. numero 3. quem sequitur Ias. in repetit. d. l. admonendi. numero 174. vbi dicit quod detentus in palatio vel camera, & non in publico carcere, si inde aufugiat fracto ostio, non inde habetur pro confessio idem in lectu. numero 90. & licet alleget Bald. in d. l. succurritur. dicens hoc tenere, firmat tamen contrarium, ut supra dixi.

5 Quinto amplia, quod etiam punitur poena capitali. Ut in d. l. de effracto. & in d. l. milites agrum. in §. eius fugam. ff. de re milita. quod latius explicabo in regula sequenti.

1 Limita primo habere locum, quando quis aufugit effracto carcere: secus autem si aufugit de carcere aperto quia tunc non habetur pro confessio. Ita concludunt Iacobus Butri. Gulielm. de Cuius Bald. & Alberic. in d. l. succurritur. ff. ex quibus cau. maior. Angeli in l. vinum. la. ij. per illum text. ff. de furt. & in l. j. ff. de effractoribus vbi dicit quod ille qui exiit de carcere quia inuenit ostium apertum, non tenetur poena effracti carceris. & sic nec poena illius reguli. ff. de effractoribus. quos sequitur Iaso. in d. l. admonendi. in l. o. tu. numero 90. & in repetitio. numero 174. & quia presens limita. tati. plus attinet ad regulam sequentem, ideo ad ibi dicenda non mitto.

2 Limita secundo, in eo qui aufugit animo reuertendi, & deinde sponte reuersus fuerit: quia ille non habetur pro confessio, nec incurrit poenas de quibus in d. l. in eos. ff. de custod. reorum. Vnde desertorem. in §. j. & ibi gloss. ff. de re milita. & in l. quis sit legatus. in princip. & in §. apud Labeonem; & ibi Barrol. ff. de palatio. Hanc opinionem tenet Paul. Grillan. in tracta. de relaxatione carceratorum. cap. de fuga incarcerati. numero 17.

sa. c. de fuga incarcerati. nu. 7. & 14. Que limitatio in regula sequenti latius declarabitur.

1. Tercio limita, quando quis post fugam esset incarceratus, licet inuitus. Ita concludit Iaf. in d. l. admonendi. in lectu. nu. 90. vbi dicit quod ita tenet Bartol. per illum tex. in l. raptores. C. de episcop. & cleric. in quo casu isti arbitrio iudicis puniendi sunt, vt in l. xiiij. in fin. tit. xxix. part. viij. & ita tenet Nicol. Boeri. in decisio. ccxv. num. 10.

4. Quarto limita, nisi quis esset incarceratus pro generali inquisitio peccatus si pro speciali. Ita tenet Feli. in d. c. nullus. num. 4. de preump. Hippoly. in repet. Rubr. C. de probatio. nu. 262. & in practica. in §. diligenter. numero 46. Paulus Grillandus in tract. de relaxatione carceratorum. cap. de fuga carcerati. numero 1. Ioan. Andi. in additio. ad Specula. in titul. de presumptio. in §. ij. in additione magna. ad nu. 1. Bal. in d. l. in eos. ff. de custo. reorum.

5. Quinto fallit, quando cunq. mulier aufugit de carcere causa euitande libidinis: nam tunc talis mulier non habetur pro confessa. Vt probat tex. in Authen. nouo iure. ibi, ne castitate inturietur. C. de custo. reo. ita tenet Bal. in l. j. nu. 11. C. de edil. actio. Pau. Grillandus in d. tract. de relaxatione carcerati. c. de fuga incarcerati. nu. 17. Boeri. in d. decisio. ccxv. nu. 18.

6. Sexto limita non habere locum, nisi fuga fuerit habita cum conuersione prius habita in carceribus cum socijs: nam hoc modo habetur pro confesso: alias non. Ita expresse tenet Bald. vbi dicit quod ita debet intelligi text. in dicta l. in eos. in consi. xxxij. nu. 1. vol. iij. vbi dicit quod ita tenet Guliel. de Cugno in l. succurrunt. ff. ex quibus causis maio. dicit tamen ibi Bal. quod in hoc casu ponitur iste arbitrio iudicis. & illam opinionem Bal. sequitur Pau. Grillandus in d. c. de fuga incarcerati. nu. 13. in fi. Thom. Gramma. in voto xxxvij. nu. 8.

REGVLA CCCXCIII.

1. FACIENS fractis carceribus punitur pena capitis. Hanc regulam probat tex. in l. prima in princ. ff. de effraçto. & in l. milites. agrum. in §. cum tamen. ff. de re milita. ita tenet Bar. in tracta. de carceribus. in iij. col. Hippo. in pract. in §. attingam. num. 36. Thom. Gramma. in voto xxxvij. nu. 1. Anchar. Ioan. de Ana. & Abb. in §. a nobis. de aposta.

2. Amplia primo in eos, qui huiusmodi fugitiuos celant vel occultant. Vt in l. consiliarios. in §. pro confesso. in verbo, subtraxit. C. de quæstionibus. ita tenet Ioan. Igneus in l. lege Cornelia. num. 16. ff. ad Syllania.

D. Petri Duen.

Syllania. Pro qua op. facit tex. in l. j. ff. de recepta. & in l. j. & ij. de his qui latro. occulta. vbi probatur, quod si aliquis receptauerit in domo sua malefactorem, debet eadem poena puniri sicut ille qui commisit delictum. Quam ampliatio. veram intelligo, nisi isti receptatores essent consanguinei. ista est glo. notab. & semper mentu tenenda in c. foelicis. in verb. receptauerit. de poen. libr. vi. quam sequitur ibi Ioan. Monachus. nu. 3. & alij doc. Feli. in c. literas. nu. 20. de præsump. & in c. cum quidam nu. 17. de iureiu. Marc. Ant. Blan licet de supra dicta gl. mentionem. non faciat. in tract. de indicio & tortura. nu. 201. Chassa. vbi dicit ita vidisse seruari in consuetu Burgund. in ti. {Des iustices.} Rubric. j. §. v. fol. 39. col. iij. in prin. nu. 12. in fin. & nu. 13. & pro ista opinione est tex. in l. ij. ff. de receptatoribus.

2 Amplia secundo, habere locum non solum in ipsos fugientes, verum etiam in personas ipsorum qui per vim carceratos a carcere laxant sine licentia custodis. Ita probatur in l. xiiij. tit. xxix. par. in. l. x. ti. xiiij. lib. iij. fori.

3 Amplia tertio adeo procedere, quod ille qui accusat volentem frangere carcerem, debet consequi liberationem. Ita probat tex. in d. l. in eos. in versi. eos vero. & ibi gl. ff. de custod. & exhibi. reo. & ita per illum tex. tenet Hippo. in pract. crimi. in §. attingam. nu. 94. Nicol. Boer. in decisio. ccxv. nu. 22.

4 Limita primo habere locum, quando quis aufugit effraeto carcere; secus si aufugit de carcere aperto, quia tunc non debet puniri poena effraeti carceris. Ita concludunt Guliel. de Cugno, Alber. Bal. in d. l. succurritur. ff. ex quibus causis maio. Ang. per illum tex. in l. vinum. la. ij. ff. de fur. & in l. j. ff. de effraeto. vbi dicit, quod ille qui exiit de carcere eo quia inuenit ostium apertum, non tenetur poena effraeti carceris; & sic nec poena illius tit. ff. de effraeto. Quod dictum ultra docto. allegatos supra in reg. ccclxxxix. in ij. limita. & in reg. cccxcij. in j. limita. vbi etiam hoc dixi, tenet Chassan. in consue. Burg. in tit. {Des iustices.} Rubr. j. §. v. fol. 54. col. iij. nu. 116. Fulgo. in conf. xij. nu. 1. Curt. tun. in repe. l. admonendi. nu. 54. & ibi Lanfran. de Oria. nu. 56. & Ripa nu. 170. ff. de iureiu. Ioan. Igneus in l. lege Cornelia. nu. 52. & 53. ff. ad Syllania. Soc. in reg. la. cclxxij. in ij. limita. Hipp. in d. §. attingam. nu. 37. vbi dicit quod mitius debent puniri: scilicet arbitrio iudicis. quod et tenet Nicol. Boer. in decisio. ccxv. nu. 15. & 23. facit tex. in d. l. j. in versi. quod si per negligentiam custodum euaserint, mitius puniendos. ff. de effraeto. Thom. Gram. in voto. xxxvij. nu. 9.

2 Limita secundo in eum, qui aufugit animo reuertendi, & deinde sua sponte reuersus est, quia ille non incurrit in supra dicta poenam de qua in d. l. j. cum simi. ff. de effraeto. Facit pro hoc tex. in c. vulgari. in §. diuortium, de poeniten. dicitur. j. & in c. presentis. lib. vi. glo. in c. postquam, de electio. lib. vi. quia non dicitur aufugisse qui reuersus est animo redeundi, vt in l. retroceditur. ff. de capti. & posthumi. reuerti.

reuer. & hanc opi. vltra supra dicta in re. 291. in ii. limi. tenet Pau. Gil. in traçt. de relaxa. carcera. c. de fuga incarcerati. nu. 14. Curti in rep. l. admonedi. nu. clxx. ff. de iur. iur. & ibi Ripa nu. clxxix. Mar. Anr. Blan. in traçt. de indicis. & tortura. nu. 187. Tiraq. in repe. l. si vnquam. in ver. susceperit liberos. nu. 179. Nicol. Boeri. in d. decisio. ccxv. nu. 18. Ratio est: quia propter spontaneam comparationē purgatur omnis suspicio. l. j. ff. de requiren. reis. & c. cum contumacia. de hereti. lib. vi. eandē opi. tenet expresse Petrus de Proiomæis in d. repet. l. admonendi. nu. 79. Steph. Bertran. in conf. lxxj. nu. 7. & l. vol. ii. primę impress. Iacob. de Bell. in prac. iudiciaria: ti. de que lio. & qualitate tormen. nu. 106.

3 Tertio limita, non habere locum quādo quis frangit carcerem vt in ad superiorem: quia iste talis non punitur pœna effracti carceris, quia non dicitur fugere. Ita tenet Host. in c. vt debitus. de appella. facti quia itineris arreptio ad iudicem, ad quē habetur loco appellationis: vt est tex. quem ibi ad hoc no. Bal. in l. sed & si per preto rem. in §. si. ff. ex quibus cau. maio. facit etiā tex. in l. capitalium. in §. ad statuas. ff. de pœn. & in l. quis sit fugitiuus. in §. apud La beonem. ff. de ædil. edict. in l. milites agrum. in §. desertorem. ff. de re milita. Et hanc opi. tenet expresse Cæpo. vbi dicit ita fuisse deci sum. in d. l. quis sit fugitiuus. in prin. nu. xxj. de ædil. edic. Iacobi. de S. Georg. in l. j. nu. 9. C. de ser. fugiti. Nicol. Boeri. in deci. ccxv. nu. 28. Tho. Gram. in voto xxxix. nu. 12. Ioan. de Amicis in conf. vii. nu. 20. facit quod supra dixi in reg. cccvii. in iiii. limi.

4 Quarto limita, quādoque incarceratus erat iuste detentus in carcere: nam si iniuste erat detentus, frangens non punitur pœna mortis. Ita concludit Bar. in l. vis eius. quem ibi sequitur Salic. C. de probati. Alex. in l. sed eximendi. in §. si quis. circa ff. & ibi Iaco bi. de S. Geor. nu. 3. ff. ne quis eū qui in ius voc. est. vi exi. idem Iaco bi. in l. i. nu. xi. de ser. fugiti. Hip. in prac. in §. diligenter. nu. 30. & in §. attingam. nu. 38. Nicol. Boeri. in d. decisio. ccxv. nu. 30. Ripa. in d. repe. l. admonendi. nu. 71. ff. de iureiur. vbi ponunt quādo dicatur quis esse incarceratus. Facit etiā gl. in Clem. Pastoralis. in ver bo. per violentiam. de re iudi. vbi dicit, quod quādo aliquis est iniuste incarceratus, & est relaxatus sub iuramento de redeundo ad carcerem, quod iste talis si est iniuste incarceratus non tenetur redire, quē sequitur Ias. in l. si duo patroni. in §. si. nu. 4. ff. de iureiu. quod purat Abb. verum in c. inter alia. in fi. de immu. ecclesia. quādo que imminet periculum mortis: alias secus. quem sequitur Hip. in l. i. nu. clxxvii. Curt. in d. repe. l. admonendi. num. clxxviii. & ibi Ias. in repe. nu. 169. Ioan. Igneus in l. lege Cornelia. nu. 19. & in l. iii. in §. subuenitur. nu. 123. ff. ad Syllania. Andræas ab Exea in c. l. nu. 46. de constitu. Boeri. in decisio. ccxv. nu. 19. Et hanc opi. dicit com. teneri Couarru. in lib. i. variarum resolutionum. c. ii. nu. xi. Fe li. in d. c. i. nu. 47. de const.

5 Quinto fallit, quādo aufugit, de licentia custodis: quia hoc ca.

D. Petri Duen.

su tenebitur custos, & non ipse fugiens. Ita tenuit Gullielmus de Co-
gno in l. quories. C. de exacto. tributo. libro. x. Bal. in d. l. ad com-
mentariensem. Ioan. Andræ. in addi. ad Spe. in tit. de presump. in §.
ii. in addi. magna ad nu. 3. Paulus Grillandus in tra. de relaxatio-
ne carceratorum: c. de fuga incarcerati, nu. 15. facit tex. in l. confi-
liarios. C. de affesso. De iure regio probatur in l. xii. tit. xiiii. lib.
ii. ordina. vbi probatur, quod quodocunque carceratus aufugit
culpa custodis vel de licentia ipsius, debet puniri eadem poena qua
ipse carceratus puniri debebat, per quam. l. declarantur. l. ix. & xii.
tit. xxxix. par. vii.

6 Sexto fallit, quodocunque mulier aufugit de carcere causa cui-
tandæ libidinis: nam tunc ista mulier excusatur. Ita probat tex. in
Auth. nouo iure. ibi, ne castitate iniurietur. C. de custo. reorum. &
ita dixi supra in reg. cccclxxxvii. in. v. fall.

7 Limita septimo, quando aufugit de carcere timore ignis, & acci-
pitur: nam isto casu etiam si fregit carcerem non debet puniri: cum iustus
timor ipsum excuset. Ita probat tex. in l. habitatores, in §. si. Ma-
ca. Hanc opinionem vbi allegat alia iura, tenet. Iacobus de Belli in
pract. iudiciaria, in tit. de quæstionibus, & qualitate tormentorum.
nu. 104. dum tamen ille qui frangit carcerem non aufugiat. Quam
opinionem sequitur Nicol. Boeri. in d. decisio. ccxv. nu. 12. in fin. &
in nu. 30. licet ibi teneat quod etiam si aufugiat. Sed opinio Iacobi
de Bellouiso procedit ad hoc vt habeatur pro confesso, vel arbitrio
iudicis puniatur: sed ad hoc vt capite puniatur, etiam si aufugiat,
procedit opinio Nicolai Boerij, quod quando aufugit de carcere
timore ignis vel aquæ, etiam si aufugiat non puniatur poena ca-
pitis:

8 Octauo fallit, quando carcerem fregerunt, sed non perfectum fra-
cturam: nam tunc non poena capitis, sed arbitrio iudicis puniendi
sunt. Ita concludit Tho. Gramma. in d. voto xxxvii. per totum. Et
cet contrarium teneat Cuma. in consi. cvi. nu. 3. Hanc opi. per text.
in d. l. in eos, tenet ibi Albe. scilicet quod arbitrio iudicis puniatur.
nu. ii. Boeri. in supra dict. decisio. ccxv. nu. 28.

9 Nono limita, & intellige supra dictam regulam, quia cum supra
dicta iura loquantur tantum in poena capitali, & non in poena vlti-
mi supplicij, non debet puniri poena mortis, sed alia minori poena.
Ista est gl. notab. quæ pro singulari solet allegari in l. i. C. ne chir-
stia, mancip. in ver. capitali. sed est alia similis in l. ne frumentum.
& ibi Bal. & Sal. C. quæ res vendi non poss. & in l. transigere. C. de
transactio. gl. de fure canonico, & ibi Io. And. per eam, in c. quanto,
in ver. defraudatâ. de iureiur. pro qua opi. est tex. in l. hos accusari.
in §. omnibus. in ver. capitis. ff. de accusatio. & in l. cum patrono. ff.
de iure patrona. & in l. præsentis. in prin. C. de his qui ad ecclesiâ.
su. vbi Imperator videns non sufficere esse factam mentionem seu
expresionem de poena capitali, quia ex hoc non inferebatur poena
mortis, ideo ibi dixit capitali, & vltimi supplicij, idē probat tex. in
l. eos,

Leos. in §. super his, C. de appellatio. & in l. qui cum maior. in §. his
 demum. ff. de bonis libertorum. & in l. edicto, in §. i. ff. de honorum
 possessio. & in l. capitalium. in princip. ff. de pœnis. & in l. ii. ff.
 de publicis iudiciis. & hanc opinionem sequitur Felin. in cap. quali-
 ter & quando, et. ii. vbi eam quadrupliciter limitat in §. fin. numero
 52. de accusatio. & ibi Aretinus numero 144. Abbi. in d. c. quanto.
 Tal. in l. diuortio. numero 15. ff. solu. matri. & in l. iiii. in §. pœna. ff.
 quod quosque iuris. & in l. transigere. col. fin. C. de transact. & ibi
 Rimi. numero 4. Augustin. Atiminenfis in additionibus ad Ang.
 in tract. maleficiorum. in verbo, & caput a spatulis. nu. 32. Alcia. in
 tract. capitalis. ff. de uerborum signific. Ioan. de Villamati in re-
 pe. l. diuis. col. lxx. numero. ff. ad l. Corneliam de sicariis. Imo
 ibi hoc notabiliter declarat, in l. ii. num. iii. in ff. de public. iud.
 Decius in c. ex literis. nume. xxxviii. de constitu. Chassaneus in
 consuetudi. Burgun. in tit. (Des iustices.) Rubric. i. §. v. fol. 4. col.
 iii. nu. 3. & folio. liii. col. iij. nu. cix. & hanc opinionem commu-
 niter tenent Hippoly. ubi allegat alios doct. in d. practica,
 in §. oportune. nu. 40. ubi dicit, quod assessores ita practican quod
 in sententiis capitalibus, & ultimi supplicij apponunt illa uerba, ui-
 delicet quod talis moriatur, & anima a corpore separetur. Facit
 etiam pro hoc quod notat Cy. in l. i. C. de falsi. ubi dicit quod pœna
 capitalis interpretanda est in mitiorem partem, ut comprehendat
 deportationem, & non mortem naturalem, allegat ad hoc tex. in l.
 si de interpretatione. ff. de pœnis. cum delicta semper debeant inter-
 pretari in illam partem in qua pœna uenit euitanda. l. proxime. ff.
 de his qui in testa. delen. cum aliis. Facit etiam pro hoc gl. in Auth.
 sed nouo iure, in uerbo. una. C. de seruis fugi. ubi dicit, quod si quis
 est condemnatus in amputatione manus, intelligitur de debiliore, &
 si reus haberet unam aridam, illa esset amputanda, quam gl. sequun-
 tur ibi Iacobus Butri. Albe. Salicetus, & Pau. de Castr. & Cepo-
 la numero 34. idem Albericus in tract. statutorum, in. iij. par. quæst.
 lx. & hanc dicit com. opinionem Ioan. Andre. in addi. ad Spec. in
 Rubr. de pœnis, in addi. i. in fine, uersic. secunda quæstio. Eandem
 opi. sequitur Ang. in tract. malefi. in uerbo, quasi si non soluerit. col.
 i. Ang. de Perutio per tex. ibi. in l. iii. in §. Labeo. ff. arbo. surtim. c. q.
 fa. Maria. Socin. in repe. c. ad audientiam, nu. 42. de homicidio, ubi
 allegat, tex. in cap. sicut urgeri. i. quæstio. i. Eandem opinionem te-
 net Feli. in c. inter cæteras, numero 2. de rescrip. l. as. in l. fin. numero
 iii. ff. de offi. eius. & in l. de quibus. numero 37. ff. de legib. reproba-
 to Cyn. Bal. & Bar. qui contrarium tenuerunt in d. Auchen. sed no-
 uo iure,

REGVLA CCCXCIIII.

FVNDARE & cōstruere ecclesiam pro iure patronatus acqui-
 tendo non sufficit, sed requiritur eius perfectio, Hanc regulam po-

D. Petri Dueni.

ait Paul. de Citadi. vbi adducit quam plura pro eo, in tracta. iura patrona. in iii. par. quest. xiiii. nu. 22. Eandem regulam, vbi ea ex-
minat, & quam plura etiam pro ea allegat, ponit Cæsar Lambert-
nus in tract. de iure patrona. in j. par. j. lib. artic. ii. q. iiii. prin. num. i.
cum aliis, fol. 28. col. 4.

Hanc regulam ampliat duodecim modis, vbi eas latissime ex-
minat, & limitat quatuor modis. idem Lambert. in d. tract. iuris pa-
tro. in j. par. primi lib. in xiiii. artic. iiii. q. prin. fol. xxxij. col. j. nu. i.
vsque ad fi.

REGVLA CCCXCV.

FVNDI parte apprehensa, censetur possessio totius fundi appre-
hensa. Hanc regulam probat tex. in l. possideri. ff. de acquir. poss.
& in l. vulgaris quest. de fur. & rationem huius regulæ ponit Soc.
ibi nu. 37.

Hanc regulam ampliat quatuor modis, & limitat vno modo V.
dari, Zasius in d. l. possideri, nu. 20.

REGVLA CCCXCVI.

FVNDVS datus filix spurix in dotem vel pro alimentis, post
eius mortem reuertitur ad patrem, vel ad hæredes eius. Hanc re-
gulam ponit Bal. n. l. eam quam numero 41. C. de fideicom. vbi di-
cit, quod legatum factum filix spurix pro alimentis, non transit ad
hæredes spurix: quia non ratione proprietatis, in qua non valet lo-
gatum, nec ratione alimentorum, quia cum vita exstinguuntur.
cum 2. in §. si vni. ff. de transact. & l. dominus, in §. si ff. de usufructu.
sequitur Dec. in cons. 311. num. 4. vbi dicit quod pro ista conclusio-
ne est tex. in l. 1. & ibi Bar. C. de natura. lib. Eandem opinionem
sentit idē Bal. in d. §. si vni. & in repe. l. si ff. de his quib. vt ind. qui
sequitur Io. Baptista Caccialupis in repe. l. si qua illustris, numero
91. C. ad Officia. Pala. Ruuios in repe. c. per vestras. §. 24. incipien-
ti in constituenda tamen dote, vbi plura pro hoc adducit in num. 4.
cum aliis.

Hanc regulam limitat quatuor modis Bermondus in tract. de pu-
blicis concubinariis. pag. 341. a nu. 60. vsque ad nu. 62. quas limita-
tiones ante eum declarando supra dictam regulam posuit Pala. Ru-
uios vbi supra.

Et ibi Pala. Ruuios addit aliam, & quintam limitationem, scilicet
quod non procedat de iure regio, quia cum hodie sit taxatum quod
parentes possunt relinqueri filiis spuris quintam partem bonorum,
vt in l. viiii. & x. Tauri, ipsi filij spurij tam in vita quam in morte
possunt ad libitum disponere, etiam quantum ad proprietatem. Ita
tenet Pala. Ruuios vbi supra, numero 10. doctor. in d. l. ix. & 10.
Tauri.

Tauri, Roderic. Xvarez in lect. l. i. tit. vi. lib. iii. fori. fol. 91. pag. 2. & ita expresse dixi in reg. cccxvii. in iii. ampl. in fi.

REGVLA CCCXCVII.

FVNERARIA actio, in multis privilegiata est. Ratio est propter utilitatem publicam, ne sine sepultura cadavera iaceant, vt in l. sunt personæ. & in l. nec corpora. ff. de relig. & sumpt. funer. quia expedit reipublicæ non minus mortuos humari, quam viuentes conseruari. Ita tenet Bal. in l. si. co. ii. C. de neg. gest. & ob id si hæredes velint expensas pro funere prestare iudex per modum prouisionis sine eos condemnare, salua repetitione si opus sit, quæ repetitio sine poterit actione funeraria, vt in l. si quis sepulchrum. & in l. at si quis. in §. hæc actio. ff. de relig. & sumpt. fune. Et quæ requirantur antequam hæc actio funeraria competat, ponit Spe. in rub. de sepul. & ibi Io. And. in addi. tradit octo requisita in ver. porro, in nu. 13. quæ habuit a Rosse, in tract. libel. in 3. par. in rub. de acti. in factum funeraria. in ver. quia multoties. nu. 1. & quia ibi satis obscure procedunt. Pet. Rebuff. in gl. ad const. Regias Galliarum. in i. par. in tract. de sententiis præiudicialib. nu. 43. pag. 230. ponit supra dicta requisita.

- 1 Et primo requiritur, quod aliquis sit mortuus, quia viuens non sepelitur. c. fraternitatem. de sepultu.
- 2 Secundo, quod sumptus fiant in funus mortui: nam si ad aliam causam fierent, hæc actio non competeret. d. §. hæc actio. & d. l. si quis sepulchrum. ff. de relig. & sumpt. fune.
- 3 Terchio, quod sumptus facti sint animo recuperandi, vt in d. l. si quis sepulchrum. in §. pretor. Nam si quis pietatis causa faceret, non repetere. d. l. at si quis. in §. interdum. eod. titu. l. xii. tit. xiiii. par. i. & in dubio non præsumitur factum causa donationis. l. cum de indebito. ff. de pro. nisi aliud suaderent persona & causa, vt in l. quod in vxorem. ff. de nego. gest.
- 4 Quarto, quod funerales fiant sumptus pro qualitate personæ & dignitate eius qui funeratus est, & pro modo facultatum, vt in d. §. hæc actio. in ver. æquum autem. per quem tex. Alex. in l. ex facto. in §. si quis rogatus in i. col. in ff. ad trebell. dicit, quod maior pompa funeris debet esse in nobili quam in ignobili, quem sequitur Bonus de Curti in tract. de nobili. in v. par. nu. 82. et ideo si quis fecerit impensam funeris tam modicam quæ potius in contumeliam cedat mortui quam honorem, non potest illam repetere. l. at si quis. §. iudex. & ibi Ludo. Bologni. in secundis interpretationib. ff. de relig. & sumpt. fune. & ita expresse tenet Vinc. de Hercu. in l. i. in §. de impensa. in v. col. in ver. dicit tamen Imo. hic. ff. ad leg. Falc. quod dicit esse notandum contra auaros. Pet. Rebuff. vbi supra. nu. 52.
- 5 Quinto, quod habeatur ratio temporis, plus enim expenditur in hyeme quam in æstate, vt in d. §. hæc actio. in ver. æquum autem. & ibi glo. expresse tenet in verbo. ex tempore. & ita tenet Rosseus vbi supra.

- 6 Sexto requiritur, q̄ alia actio non competat: quia si fuerit promissa impensa funeris reddi per stipulationem, hac non ageretur. d. l. at si quis. in §. si quis dum. & §. Labeo. & ibi gl. hoc dicitur de religio. & sumpti. fune.
- 7 Septimo requiritur, q̄ fiat protestatio, maxime a cōsanguineis, q̄ animo repetendi tales sumptus faciunt. d. l. at si quis. in §. sed interdum. in versu. oportebit igitur. & §. seq. & l. quod in v. xorem C. de neg. gest.
- 8 Octavo, hæc actio datur contra hæredē bonorumue possessore, cæterosq; successores, vt in d. l. at si quis. in §. si. ff. de reli. & sumpti. fune. & ita per illum tex. ponit Io. Hannib. in rep. R. v. ff. solu. ma. nu. 426. & 427. An autem hæc actio detur contra successores in beneficiis? Panor. in dispu. sua incip. Sempro. clericus, quem sequitur Philipp. Deci. in consi. clvii. incip. queritur de expensis funeralium. vbi concludit, q̄ consanguinei qui succedunt clerico in suis bonis, tenentur ad funeris impensas, secus si nihil habeat, quia tunc successor in beneficio tenebitur ad illas, secundū eundē Abb. in c. ex præsentium. & ibi Barba. & alii. doct. de pign. Hæc tñ actio non datur contra illum qui non succedit de fundo ex sua dispositione, sed alterius. argu. tex. in l. coheredi. in §. cum filie. ff. de vul. in consulti Steph. Bertran. in consi. cccx. nu. 2. lib. 1. prime impressi nisi in subsidio, vt supra de beneficio dixi, secundū Rebuffum vbi supra nu. 57. His hæc præhabitis hæc actio in multis ē priuilegiata.
- 1 Et primo, quia interdicta est appellatio in ea, ne cadauer sepeliatur. l. si. ff. de appe. recip. c. ex parte el. j. & ibi gl. in verbo, post appellationem. de sepul. Specu. in tit. de appella. in §. in quibus. ver. 8. de iure regio probatur in l. 8. tit. xv. lib. ij. fori. & in l. xj. tit. 16. lib. 3. ordinariorum. & in l. 13. tit. 9. par. 7. & in l. 15. tit. 13. par. j. & in l. 5. titu. 18. lib. iij. fori. Quod etiam procedit, etiam si contra defunctum pro debito habetur instrumentum guarantigium. secundū Feli. in c. sicut Iudæi. in ij. col. de Iudæ. in versu. item nota. Roderi. Xarez in repe. l. post rem iudicatam. in v. exte. ff. de re iudi. Didacus del Castillo in l. 30. Tauri. nu. 15. ver. extra no. Gulielm. Benedict. in repe. c. Rainutius. in verbo, mortuo itaque testatore. el. j. nu. 56. de testamen. Licet contrarium teneat Ang. in Auth. v. defun. seu funera eorum non iniuriant. a creditor. in prin. num. 1. in versu. nota hic casum. colla. v. vbi tenet, q̄ quandoque debitor obligatus est vigore instrumenti guarantigij, potest impediri a creditore ne cadauer eius sepeliatur. Quem sequitur in hoc Segura in repe. l. si ex legati causa. nu. 73. ff. de verb. oblig.
- 2 Secundo, quia nuntiatio noui operis non habet locum contra facientem fossam vt mortuus sepeliatur. Argu. tex. in l. de pupillo. in §. si quis riuos. ff. de noui operis nuntia. & ita per illum tex. tenet Franc. a Ripa. in tract. de præseruatiuis remedijs cōtra pestem. nu. 138. versu. & hac ratione attenda. & ibi in nu. 70.
- 3 Tertio, qui funus ducit nō pōt in ius vocari. l. ij. ff. de in ius voca. ca.

can. nec ante nonem dies vel quadraginta pro morte regionum. vt in c. quia alij. 13. quæst. ij. & in Auth. sed nec ante nonem dies. C. de sepul. viola. Sed de iure nostro regio vsque ad nouē dies non possunt hæredes conueniri. vt in l. v. titulo 13. parte 1. & in l. xiiij. titu. 9. parte 7. & ita tenet Iacobinus de sancto Georg. post Bal. in Linterdam. nu. 8. ff. de iudic.

4 Quarto, si quis funere domestico impeditus nõ venit ad iudiciũ, debet ei exceptio dari. l. sed & si quis. in §. p̄terea. ff. si quis cautio.

5 Quinto, qui exequias prohibet excoicãdo infirmum, aut alio nõ priuatur suo debito, & alias punitur. Auth. item qui domum. C. de sepul. viola. ita tenet Fran. de Ripa in c. cum M. Ferrariẽ. nu. 17. de constitutio. probatur etiam per text. in Auth. vt defunctus seu funera. in §. sancimus. el. j. & in §. si vero collat. 7.

6 Sexto competit hæc actio funeraria contra heredem prohibentem expensas sicut licet regulariter aliq non cõp̄tant. Vt in l. at si quis. in §. item Labec. ff. de relig. & sump. fune. quẽ rex. ad hoc dixit esse notab. Ludo. Rom. in cons. 428. nu. 10. Ripa in d. rub. de re medijs p̄ferant. contra pestem. nu. 131. Aut. Corser. in sing. incip. expensa. el. j. vbi scribit quinq; casus in quibus impensa contra voluntatẽ facta repetitur. Quod est verum qm̄ expendisset iuxta patriæ consuetudinẽ in causis pijs, secus si conuiujs, vel in alijs reb. non necessarijs, vt notant Doct. in l. q̄ in vxorẽ. ff. de nego. gest.

7 Septimo, creditor funeris p̄feratur omnibus alijs creditoribus licet sit posterior. l. impensa funeris. ff. de religio. & sumpti. fune. & sic p̄feratur doli, & expressis hypothecis, vt est gl. in d. l. impensa Bar. & alij. Docto. in l. j. ff. solu. matrimo. Anto. Negusam. de Fano in trac. de pignoribus. in ij. mem. quinta part. princ. nu. 28. fall. 132. & hoc propter vtilitatem publicam, vt in l. ij. ff. de priuile. credito. & ita tenet Ripa. in d. c. de remed. p̄ferua. contra pest. nume. 133. Chassane. in consuetu. Burgun. in ti. (Des mains mortes.) Rub. 9. §. 15. fol. 319. col. iij. versic. licet hic nihil dicatur. De iure regio probatur in l. 12. titu. xiiij. par. j. & in l. 9. titu. iij. par. v. & l. 30. titu. 13. ead. par. & in l. ij. tit. xj. par. vj. Et licet exceptio inuentarij non confecti impediãt litem contestari. l. si. §. donec. C. de iure de libe. vt dixi supra in regu. 267. hoc non habet locum quoties petitur aliquid ab hærede pro impensa funens, vt dixi in supra dicta regula, in iij. diminatione.

8 Octauo, hæc actio datur marito contra heredem vxoris vel cõtra illos ad quos dos reuertitur soluto matrimonio. Vt in l. eum. & in l. sed si notandum. ff. de religio. & sumpti. fune. etiã si maritus promississet totã et integrã dotẽ reddere, adhuc poterit retinere ex dote impensas funeris. ita tenet Lud. Ro. & Ang. in l. qui bona. in §. qui pariet. ff. de dam. infect. quos sequitur Cur. senior in consi. 13. inci. statuto tanuẽ cauetur nu. 28. facit quod no. Bal. in l. ff. ad l. Fal. Hanc. opin. tenet Ripa vbi supra, nu. 135. & sic maritus de suo non tenetur vxorem funerari nisi lucretur dotem, vt in d. l. eum. & no-

merit p̄
agere
dicitur
inguis
in §. sed
vxorem
offessorẽ
& sump.
solu. ma.
fforesio
em sequi
lis funera
o in suis
quia tũ
bb. in c.
tũ actio
dispositio
e vul. ita
impress.
ffium vbi
uilegiata
er sepelia
post ap
bus. v. c.
j. tit. 16.
ar. j. & in
ontra de
m. secun
nota. Ro
de re
Guliel.
tatore. el
Auth. vt
um. 1. in
debitor
diri a cre
egura in
ontra fa
pillo. in
exc. tenet
tem. nu.
ius vo
can

D. Petri Duen.

tant Doct. in l. quod in vxorem. ff. de neg. gest. & idē quādo locutus est portionem dotis. pro portione tenetur. vt in l. Celsus. cum sequen. ff. de religio. & sump. funer. ita tenet Guido Papa in cons. 127. nu. 1. in ij. col. Sed mulier nihil habet. maritus tenetur eam sepelire. & ita eodē modo econuerso. si maritus nihil habet tenetur mulier eum sepelire. cum causa funeraria sit pia. & commiseratione plena. nec honestas coniugalis id ferre potest. cum sit alterius iniuria vt alter eorum insepultus iaceat. facit et̄ tex. in l. q. si nullus. ff. de relig. & sump. fune. & ita tenet Lud. Rom. in cons. 517. num. 2. quem sequitur Chaf. in consue. Burg. in ti. (Des droiz.) rub. 4. §. 9. fo. 174. col. j. nu. 4. Io. Casianus in gl. ad consue. Aluerniæ. c. 14. art. 44. Io. Paponis in gl. ad consue. Barboniæ. §. cccxij. in fi. Vlt. Zaf. in summa. ff. de relig. & sump. fune. nu. 8.

9 Nonno qui per vim cadauer rapuit. & sic impediuit quo minime sepeliretur. tenetur poena legis de vi publica. Vt in l. qui cetero. ff. ad leg. Julia. de vi publica. cuius poena est deportatio. l. qui dolo. ff. de eo. ti. & bonorum confiscatio. §. pen. Inst. de publi. iudi. & ad hoc tenetur poena sepulchri violati. cuius poena describitur in l. si quis sepulchrum. C. de sepul. viol. Imo si sacerdos parochialis corpus eius qui alibi eligit sepulturā violenter rapuerit. & furtum spoliauerit tenetur restituere totum quod accepit. & perdit quantum canonicam. ita tenet Host. in c. cum liberum. de sepulturis. quem sequitur Io. Samson in gl. ad consue. Turonen. in rub. de successu. xj. col. iij. fo. 310. Pet. Rebuff. in gl. ad constitu. Regias Galliar. in 1. parte in trac. de sententiis. nu. 67.

10 Decimo expensas funeris non tenetur haeres scribere in inventario. sed probat eas per testes vel proprio iuro. Vt in l. fin. in §. in computatione. C. de iure deli. De iure regio. pbatur in l. 8. ti. 6. par. 6. Et circa hanc regul. vltra doct. in supra dictis locis. vide Christ. in Catalogo glorię mundi. in 2. par. consideratione. 5. & 6. Et est notandum. qd hodie de iure regio expensę funerum detrahuntur de v. par. bonorum. non de corpore hereditatis. vt in l. 30. Tauri.

REGVLA CCCXCVIII.

FVRTVM commissum a familia vnus domini. dominus solvendo pro vno liberatur quo ad alios. Hanc reg. probat tex. in l. si familia. ff. de iuris. om. iud. & in l. j. ff. si fami. fur. fecit. dicatur.

Hanc regulam limitat tribus modis Bar. in disti. sua. in d. l. si familia. nu. 4. in quas sequitur ibi Cur. Iun. vbi ponit quinque limitat. ad hanc regulam. in num. 10. cum aliis. Bandem regu. limita sex modis Iaf. in d. l. si familia. nu. 6.

REGVLA CCCXCIX.

FVRO pro furto regulariter non punitur poena mortis. Hanc regulam

Regulæ vtriusque iuris selectæ.

532

gulam probat tex. in auth. sed nouo iure. C. de ser. fug. & in auth. vi nulli iudicium. in §. pro furto autem colla. 9. & in l. fin. ff. de furt. De iure regio probatur in l. 18. tit. 14. par. 7. Circa quam regulam vide Doct. in auth. sed nouo iure. vbi eā notab. declarant. Iaf. in §. ex maleficiis. 2. nu. 1. vsq; ad nu. 17. & ibi Lud. Gomez. nu. 4. cum aliis In situ. de actioni. Hippol. in consi. 53. nu. 35. & in l. vnus. in §. cogniturū. nu. 79. ff. de quæst. & in l. j. in §. Diuus Adrianus. nu. 11. ff. de sicar. Iaf. in l. i. nu. 4. C. de precib. Impera. offeren. & in l. cum seruus. nu. 7. ff. de condict. cauta data. Bal. & ceteri Doct. in c. vico. in §. si quis quinq; solidos. de pace tñ & eius viola. in vsib. & ibi Matth. de Afflic. idē Affli. in d. c. 1. in §. publici latrones. nu. cum aliis. Doct. Couarru. in lib. 2. Variarū resolutio. c. 9. nu. 7. Lodo. Carre. in pract. crimin. super l. obseruare curabis. C. quorum appella. non recipi. nu. 96. Ioan. Igne. in l. 1. in §. si sibi manus. nu. 109. ff. ad Syllantia. Ioan. Montolo. in promptuario iuris. in verbo. furari. Nicola. Boer. in deci. 373. nu. 2. cū aliis. Ang. in tract. malef. in ver. & vestem celestem abstulit. nu. 12. cum aliis. Chassanz. in consuetu. Burg. in ti. (Des iustices). Rub. 1. §. 5. fo. 46. col. 3. nu. 3. Ay. no. Public. in gl. ad consue. Aluernie. titu. 8. artic. 5. per totum. vbi ponit plures casus in quibus furibus pœna est alleuianda post Chaf. fang. quē ibi allegat consuetu. Burg. ti. (Des iustices.) Rub. 1. §. v. fol. 47. col. 2. nu. 17. cum aliis. Iacob. Boulenc. in repe. l. capitalium in §. famosos. nu. 7. cum aliis. ff. de pœn. Matth. de Afflic. in consuetu. Neapoli. lib. 1. Rub. 41. nu. 7.

Hanc regulam limitat quinque modis Bartho. Cæpo. in d. Auth. sed nouo iure. nu. 76. Bandem regulam cum septem limitationibus ponit Bartho. de Chassang. in consuetud. Burgun. in titu. (Des iustices) Rub. 1. §. 5. fo. 41. col. 3. a num. 1. vsque ad nu. 18. Et circa hanc regulā vide octo casus in quibus quis furca suspenditur, quos ponit Albertus Gandinus in tract. maleficiorum, in titu. de pœnis reorum. nu. lviij. ver. item suspenditur.

REGVLA CCCC.

FURIOSVS non potest facere testamentum. Hanc regulam probat tex. in l. furiosum. C. qui testa. face. poss. & in §. item furiosi. Instit. quibus non est permiff. facere testa. & in l. filiusfamilias. in §. Marcellus. ff. de testa. De iure regio probatur in l. 13. tit. 1. par. 6. Circa quam regulam vide Roderi. X Suarez in allega. 1.

Hanc regulam cum duabus amplia. & quatuor limitatio. ponit Iaf. in d. l. furiosum. nu. 1. cum aliis. Hanc regulā in hac prima parte latissime intendebā examinare, sed quia pender in casu proprio relinquo. eam examinandā in princip. secundæ par. huius Operis.

PRIMITOMI FINIS.